

แผนปฏิบัติการ

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก อุดรธานี
จังหวัดอุดรธานี

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

แผนปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี นี้ งานวางแผนและงบประมาณ ฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ ได้รวบรวมโครงการแผนงานจากแผนกวิชา และฝ่ายงานต่าง ๆ ของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกอุดรธานี เข้าร่วมประชุมคณะกรรมการสถานศึกษา เพื่อพิจารณาถึงความจำเป็นในการบริหารจัดการให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของวิทยาลัย และนโยบายคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้

วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกอุดรธานี ให้ความสำคัญกับการศึกษาประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม และพาณิชยกรรม ทั้งระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ระดับปริญญาตรีหลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต (ทล.บ) จึงจำเป็นต้องมีแผนปฏิบัติราชการที่แน่นอน เพื่อเตรียมวัสดุ ครุภัณฑ์และสื่อการสอนต่าง ๆ ให้มีความพร้อมในการจัดการศึกษา วิชาชีพแก่นักเรียน นักศึกษา เพื่อให้ได้ผลสัมฤทธิ์ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ของวิทยาลัยบรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้

ท้ายนี้ขอขอบคุณคณะกรรมการทุกฝ่าย ครู และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดทำแผนปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ จนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี และสามารถปฏิบัติงานได้

ฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ
วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกอุดรธานี

สารบัญ

เรื่อง / รายการ	หน้า
ส่วนที่ ๑ บทนำ	
กรอบยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๘๐)	๑-๓
บทบาท ความสำคัญ และสถานะ ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๗๐)	๔-๓๖
แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๗๕	๓๗-๔๗
“นโยบายรัฐบาล” มุ่งสู่ประเทศพัฒนาแล้วในศตวรรษที่ ๒๑	๔๘-๖๖
นโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗	๖๗-๗๗
แผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๔)	๗๘-๗๙
แผนพัฒนาการศึกษาของสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๔)	๘๐
วิสัยทัศน์ พันธกิจ ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา	๘๑-๘๒
นโยบายการพัฒนาอาชีวศึกษา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๘	๘๘
ส่วนที่ ๒ ข้อมูลพื้นฐานของสถานศึกษา	
ประวัติความเป็นมา และข้อมูลด้านอาคารสถานที่วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกอุดรธานี	๘๙
รางวัลและผลงานของสถานศึกษา ปีการศึกษา (พ.ศ.๒๕๖๒-๒๕๖๗)	๙๖-๙๘
โครงสร้างบริหารงานวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกอุดรธานี	๙๙
ข้อมูลบุคลากร วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกอุดรธานี	๑๐๐-๑๐๒
ข้อมูลนักเรียน นักศึกษา	๑๐๓
ส่วนที่ ๓ แผนใช้จ่ายเงินงบประมาณ	
งบหนักรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๘	๑๐๔
แผนการใช้จ่ายเงินงบประมาณ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๘	๑๐๕-๑๐๙

โครงการ/ฝ่ายวิชาการ

๑. โครงการทดสอบมาตรฐานวิชาชีพ ปีการศึกษา ๒๕๖๗
๒. โครงการสอบวัดผลและประเมินผลปลายภาคเรียน ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๗
๓. โครงการเตรียมความพร้อมสอบ V-NET ปีการศึกษา ๒๕๖๗
๔. โครงการสอบวัดผลและประเมินผลปลายภาคเรียน ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๘
๕. โครงการจัดประชุมภาคี ๔ ฝ่าย
๖. โครงการแข่งขันทักษะวิชาชีพ และหลักสูตรระยะสั้น ระดับสถานศึกษา
๗. โครงการแข่งขันทักษะวิชาชีพ และหลักสูตรระยะสั้น ระดับอาชีวศึกษา
๘. โครงการเตรียมความพร้อมแข่งขันทักษะวิชาชีพ ทักษะพื้นฐานระดับภาค
๙. โครงการจัดซื้อเครื่องมือประจำตัวผู้เรียน
๑๐. โครงการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
๑๑. โครงการนิเทศการจัดการเรียนการสอน
๑๒. โครงการศึกษาระดับความพึงพอใจของนักเรียน นักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนของครู
๑๓. โครงการปฐมนิเทศเตรียมความพร้อมผู้เรียนก่อนออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพ/ฝึกอาชีพในสถานประกอบการ
๑๔. โครงการเข้าค่ายเตรียมความพร้อมนักศึกษา ก่อนออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพในสถานประกอบการ

สารบัญ (ต่อ)

- ๑๕. โครงการนิเทศนักเรียนนักศึกษา นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ/ฝึกอาชีพในสถานประกอบการ
- ๑๖. โครงการสัมมนาและปัจฉิมนิเทศนักเรียนนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ/ฝึกอาชีพในสถานประกอบการ
- ๑๗. โครงการอบรมระบบบริหารจัดการฐานข้อมูลการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี (DVE-DATA)

โครงการ/ฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ

- ๑. โครงการเตรียมความพร้อมเข้ารับการประเมินศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา
- ๒. โครงการพัฒนาศักยภาพผู้เรียนด้านการอบรม ปีการศึกษา ๒๕๖๘ (สร้างจิตสำนึกในการเป็นผู้ประกอบการและการเขียนแผนธุรกิจ)
- ๓. โครงการโครงการพัฒนาศักยภาพผู้เรียนด้านการศึกษาดูงาน ปีการศึกษา ๒๕๖๘
- ๔. โครงการสนับสนุนงบประมาณโครงการพัฒนาศักยภาพผู้เรียนอาชีวศึกษาในการเป็นผู้ประกอบการเพื่อดำเนินงานตามแผนธุรกิจ ประจำปี ๒๕๖๘
- ๕. โครงการนิเทศติดตามการดำเนินงานตามแผนธุรกิจ ประจำปี ๒๕๖๘
- ๖. โครงการพัฒนาสำนักงานบ่มเพาะผู้ประกอบการ วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกอุดรธานี ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๘
- ๗. โครงการเสริมสร้างแม่ข่ายเปิดบ้านธุรกิจออนไลน์ ปีการศึกษา ๒๕๖๘
- ๘. โครงการจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๘
- ๙. โครงการสรุปผลการดำเนินงาน ประจำปี ๒๕๖๘
- ๑๐. โครงการให้ความรู้เรื่องการจัดทำรายงานประเมินตนเอง
- ๑๑. โครงการจัดทำรายงานประเมินตนเอง (Self – Assessment Report : SAR)
- ๑๒. โครงการประกวดสิ่งประดิษฐ์ของคนรุ่นใหม่ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๘ ระดับสถานศึกษา
- ๑๓. โครงการประกวดสิ่งประดิษฐ์ของคนรุ่นใหม่ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๘ ระดับอาชีวศึกษา จังหวัดอุดรธานี
- ๑๔. โครงการประกวดสิ่งประดิษฐ์ของคนรุ่นใหม่ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๘ ระดับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
- ๑๕. โครงการประกวดสิ่งประดิษฐ์ของคนรุ่นใหม่ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๘ ระดับชาติ
- ๑๖. โครงการส่งเสริมและสนับสนุนสิ่งประดิษฐ์ของคนรุ่นใหม่ ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๘
- ๑๗. โครงการส่งเสริมการแข่งขันหุ่นยนต์อาชีวศึกษา ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๘
- ๑๘. โครงการพัฒนาระบบเครือข่ายภายในวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกอุดรธานี
- ๑๙. โครงการความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาร่วมกับสถานประกอบการและหน่วยงานอื่น ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๘

โครงการ/ฝ่ายบริหารทรัพยากร

- ๑. โครงการปรับปรุงภูมิทัศน์หน้าวิทยาลัย
- ๒. โครงการปรับปรุงภูมิทัศน์ด้านหน้าอาคารอำนวยการ
- ๓. โครงการปรับปรุงภูมิทัศน์ตกแต่งกิ่งไม้ภายในวิทยาลัยฯ
- ๔. โครงการซ่อมแซมระบบน้ำบาดาลภายในวิทยาลัยฯ
- ๕. โครงการซ่อมแซมระบบแสงสว่างภายในวิทยาลัยฯ

สารบัญ (ต่อ)

- ๖. โครงการซ่อมแซมระบบระบายอากาศภายในวิทยาลัยฯ
- ๗. โครงการพิธีมอบประกาศนียบัตรแก่ผู้สำเร็จการศึกษา ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๗
- ๘. โครงการรับสมัครสอบตัวนักเรียน นักศึกษาใหม่ ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๘

โครงการ/ฝ่ายพัฒนานักเรียน นักศึกษา

- ๑. โครงการโครงการ open house
- ๒. โครงการปฐมนิเทศนักเรียน นักศึกษา
- ๓. โครงการปัจฉิมนิเทศนักเรียน นักศึกษา
- ๔. โครงการแนะแนวสัญญา
- ๕. โครงการแนะแนวอาชีพเปิดตลาดแรงงาน
- ๖. โครงการเยี่ยมบ้านนักเรียน นักศึกษา
- ๗. โครงการตรวจสอบคุณภาพนักเรียน ปวช.๑,๒ นักศึกษา ปวส.๑
- ๘. โครงการยาและเวชภัณฑ์
- ๙. โครงการตรวจสอบคุณภาพนักเรียน นักศึกษาก่อนออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ปวช.๓, ปวช.๒
- ๑๐. โครงการวันงดสูบบุหรี่โลก
- ๑๑. โครงการอบรมนักเรียนแกนนำรู้เท่าทันยาเสพติด/บุหรี่ปัฟฟ้า
- ๑๒. โครงการต่อต้านยาเสพติดโลก
- ๑๓. โครงการเฝ้าระวังพฤติกรรมนักเรียน นักศึกษา
- ๑๔. โครงการเปิดประชุมองค์การวิชาชีพ
- ๑๕. โครงการเลือกตั้งคณะกรรมการชมรมวิชาชีพ
- ๑๖. โครงการเลือกตั้งนายกองค์การวิชาชีพ
- ๑๗. โครงการเตรียมรับการประเมิน อวท.
- ๑๘. โครงการเขียนแผนปฏิบัติงาน อวท.
- ๑๙. โครงการ อวท. จัดอาสาทำความดีระดับสถานศึกษา
- ๒๐. โครงการธนาคารความดี
- ๒๑. โครงการกิจกรรมเนื่องในวันคล้ายวันพระบรมราชสมภพ ร.๑๐ มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร วันชาติ และวันพ่อแห่งชาติ
- ๒๓.โครงการกีฬาภายในต้านภัยยาเสพติด ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๘
- ๒๔.โครงการสัปดาห์ภาษาอังกฤษ (วันคริสต์มาส)
- ๒๕.โครงการทำบุญตักบาตรเนื่องในเทศกาลต้อนรับปีใหม่
- ๒๖.โครงการถวายเทียนพรรษา วันเข้าพรรษา ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๘
- ๒๗.โครงการประกวดร้องเพลง
- ๒๘.โครงการพิธีถวายพระพรชัยมงคลพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๖๘
- ๒๙.โครงการปลูกป่าเฉลิมพระเกียรติ ร.๑๐
- ๓๐.โครงการเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ ๑๒ สิงหาคม

สารบัญ (ต่อ)

- ๓๑.โครงการวันวิทยาศาสตร์ และสิ่งประดิษฐ์จากของเหลือใช้
- ๓๒.โครงการประกวดโพร์คซอง
- ๓๓.โครงการเข้าค่ายคุณธรรมจริยธรรม นักเรียน นักศึกษาใหม่
- ๓๔.โครงการปฐมนิเทศสมาชิกใหม่ องค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย
- ๓๕.โครงการเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระบรมราชินี ๓ มิถุนายน
- ๓๖.โครงการพิธีไหว้ครู
- ๓๗.โครงการ To be number one
- ๓๘.โครงการสายตรวจอาชีวศึกษา
- ๓๙.โครงการประเมินกองลูกเสือวิสามัญ ปีการศึกษา ๒๕๖๘
- ๔๐.โครงการพิธีรับเตรียมลูกเสือวิสามัญ ปีการศึกษา ๒๕๖๘
- ๔๑.โครงการสอบเพื่อรับเครื่องหมายลูกเสือโลก ปีการศึกษา ๒๕๖๘
- ๔๒.โครงการจัดทำสื่อการสอนวิชาลูกเสือ
- ๔๓.โครงการอบรมนายหมู่ลูกเสือวิสามัญ
- ๔๔.โครงการสอบเพื่อรับเครื่องหมายวิชาพิเศษ
- ๔๕.โครงการจัดซื้อวัสดุ อุปกรณ์จัดการเรียนลูกเสือ ประจำคูลูกเสือวิสามัญ
- ๔๖.โครงการวันสมเด็จพระธีรราชเจ้า
- ๔๗.โครงการเดินทางไกลอยู่ค่ายพักแรม
- ๔๘.โครงการประกวดสวนสนามลูกเสือ
- ๔๙.โครงการวันภาษาไทย
- ๕๐.โครงการวันวิทยาศาสตร์
- ๕๑.โครงการอาชีวะอาสา ร่วมด้วยช่วยประชาชนเทศกาลสงกรานต์ ๒๕๖๘
- ๕๒.โครงการขยายโอกาสการศึกษาวิชาชีพและพัฒนาทักษะวิชาชีพเพื่อเตรียมความพร้อมสู่ตลาดแรงงาน
กิจกรรมที่ ๑.๑ การพัฒนารูปแบบและยกระดับคุณภาพศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (R-Chee Fix it Center)
- ๕๓.โครงการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน กิจกรรมหลักที่ ๔ สร้างช่างชุมชน (๑ วิทยาลัย ๑ ช่างชุมชน)๕๔
- โครงการปฐมนิเทศ
- ๕๕.โครงการจัดการเรียนรู้ตามรอยพระยุคลบาท

กรอบยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖๕ บัญญัติให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติ เป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาล เพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่าง ๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกัน เพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว และต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยกำหนดให้มีคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อรับผิดชอบในการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ และเมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีและสภานิติบัญญัติแห่งชาติแล้ว ให้นายกรัฐมนตรีนำขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวาย เพื่อมีพระบรมราชโองการประกาศใช้เป็นยุทธศาสตร์ชาติต่อไป

บัดนี้ คณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติได้ดำเนินการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติเป็นที่เรียบร้อยแล้ว และคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๖๑ เห็นชอบร่างยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบกับในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ที่ประชุมได้ลงมติให้ความเห็นชอบร่างยุทธศาสตร์ชาติแล้ว ดังมีสาระสำคัญตามที่แนบท้ายนี้ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ใช้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) ตั้งแต่วันที่นี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๘ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๑ เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) มีวิสัยทัศน์ประเทศไทย คือ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศ และภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครอบครัว และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติทั้งมิติทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง เช่น ประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สถาบันชาติศาสนาพระมหากษัตริย์มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน มีระบบการเมืองที่มั่นคง เป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดองและ ความสามัคคีสามารถนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชน มีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีการออมสำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคง ของอาหาร พลังงาน และน้ำ มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืน จนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุขได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วน มีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจน เศรษฐกิจในประเทศไทยมีความเข้มแข็ง ขณะเดียวกันต้องมีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่าง ๆ ทั้งในตลาดโลกและตลาดภายในประเทศ เพื่อให้สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ ตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงไป และประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีโลก และมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างแน่นแฟ้นกับประเทศในภูมิภาคเอเชีย เป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ เพื่อให้เป็นพลังในการพัฒนา นอกจากนี้ ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องไปได้ได้แก่ ทุนมนุษย์ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้การรักษาและการฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ไม่ใช่ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินพอดีไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศ การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม รัฐบาลมีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน และให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างสมดุล มีเสถียรภาพและยั่งยืน

เป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดีเก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม สร้าง

การเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม

การประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- ๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- ๒) ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้
- ๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- ๔) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- ๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ ๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

บทบาท ความสำคัญ และสถานะ ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

การดำเนินงานเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศก่อนที่จะมีการประกาศใช้ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) ได้อาศัยแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นแผนหลัก เพื่อ เป็นกรอบในการวางแผนปฏิบัตินโยบายและแผนในระดับปฏิบัติต่าง ๆ รวมถึงการจัดทำคำของบประมาณ รายจ่ายประจำปีให้มีความสอดคล้องเชื่อมโยงกัน แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติในอดีตที่ผ่านมา จึงมี ลักษณะครอบคลุมประเด็นการพัฒนาประเทศในทุกมิติอย่างรอบด้าน (Comprehensive Plan) เพื่อให้ หน่วยงานภาครัฐทุกระดับสามารถเชื่อมโยงภารกิจและดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัตินโยบายและคำขอ งบประมาณให้เชื่อมโยงสนับสนุนเป้าหมายของแผนฯ การพัฒนาประเทศภายใต้กรอบแผนพัฒนาฯ ที่ผ่านมา จึงให้ความสำคัญกับมิติการพัฒนาประเทศทุกด้านอย่างเท่าเทียมและสมดุลกัน โดยจุดเน้นของแต่ละ ยุทธศาสตร์การพัฒนาจะมุ่งเน้นการบรรลุเป้าหมายของมิติการพัฒนาแต่ละด้านเป็นหลัก เพื่อมุ่งหมายให้การ บรรลุผลตามเป้าหมายของแผนพัฒนาแต่ละมิติในท้ายที่สุดจะบูรณาการผลรวมที่เกิดขึ้นและทำให้ประเทศ บรรลุเป้าหมายในภาพใหญ่ภายใต้แผนฯ ที่กำหนดขึ้นได้

แผนภาพที่ ๑-๑ ภาพรวมความเชื่อมโยงของแผน ๓ ระดับ

อย่างไรก็ดี นับตั้งแต่ประเทศไทยได้มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ เป็นต้น มา รูปแบบการจัดทำแผนเพื่อวางกรอบทิศทางการพัฒนาประเทศได้มีการปรับเปลี่ยนไปอย่าง มีนัยสำคัญ โดย มาตรา ๖๕ ภายใต้หมวดแผนนโยบายแห่งรัฐ ได้กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็น เป้าหมายการ พัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนระดับที่ ๒ และ ๓ ตลอดจน การจัดทำกรอบงบประมาณรายจ่ายประจำปีให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็น พลังผลักดันร่วมกัน ไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาประเทศที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติทั้งนี้การถ่ายทอด ยุทธศาสตร์ชาติ ไปสู่ การปฏิบัติให้มีความสอดคล้องกันอย่างเป็นระบบนั้น ยุทธศาสตร์ชาติซึ่งเป็นแผนระดับ ที่ ๑ ซึ่ง ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์การพัฒนา จะทำหน้าที่เป็นกรอบทิศทางในภาพใหญ่ที่ครอบคลุม ทิศทางการ พัฒนาประเทศใน การที่จะสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคมและ สิ่งแวดล้อมด้วย การมีส่วนร่วมของทุก ภาคส่วน โดยมี แผนระดับที่ ๒ เป็นกลไกสำคัญในการถ่ายทอดแนวทางการขับเคลื่อน ประเทศในมิติต่าง ๆ ของยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติซึ่งประกอบด้วย แผนแม่บท ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติทำ

หน้าที่กำหนด ประเด็นการพัฒนาที่มีความบูรณาการและเชื่อมโยงระหว่าง ยุทธศาสตร์ชาติด้านที่เกี่ยวข้อง ร่วมกับแผนการ ปฏิรูปประเทศ ซึ่งทำหน้าที่เป็นแผนที่มุ่งเน้นการปรับเปลี่ยน แก้ไขปัญหา อุปสรรคเร่งด่วน เชิงโครงสร้าง กลไก หรือกฎระเบียบ เพื่อให้รากฐานการพัฒนาที่มีความเหมาะสม กับบริบทประเทศ ในขณะที่ แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติจะทำหน้าที่เป็นแผนช่วยระบุ ทิศทางการพัฒนาที่ประเทศควรให้ความสำคัญและมุ่ง ดำเนินการในระยะ ๕ ปีของแผนยุทธศาสตร์ชาติ โดย คำนึงถึงพลวัตและเงื่อนไขการพัฒนาที่ประเทศเผชิญอยู่ เพื่อเป็นแนวทางให้ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องปรับจุดเน้น การดำเนินงานมุ่งสู่การเสริมสร้างความสามารถของ ประเทศให้สอดคล้อง ปรับตัวเข้ากับกับพลวัตและเงื่อนไขที่ เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งการระบุทิศทางการพัฒนาที่มี ความชัดเจนจะส่งผลให้การพัฒนาประเทศตั้งแต่ระดับทิศทาง โครงสร้าง นโยบาย ตลอดจนการขับเคลื่อนไปสู่ การปฏิบัติมีความเชื่อมโยงกันในทุกระดับและจะเป็นกำลัง ในการขับเคลื่อนประเทศสู่การบรรลุเป้าหมายระยะ ยาว และมีนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคง แห่งชาติทำหน้าที่เป็นแผนหลักที่เป็นกรอบหรือ ทิศทางในการดำเนินการป้องกัน แจ่งเตือน แก้ไข หรือ ระวัง ยับยั้งภัยคุกคามทุกรูปแบบเพื่อธำรงไว้ซึ่งความ มั่นคงแห่งชาติที่มีความครอบคลุมมิติและประเด็นการพัฒนา ของประเทศอย่างรอบด้าน โดยแผนระดับที่ ๒ ทั้ง ๔ แผนข้างต้นจะเป็นกลไกสำคัญในการถ่ายทอดแนว ทิศทางขับเคลื่อนประเทศในมิติต่าง ๆ ภายใต้อายุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติในแผนระดับที่ ๓ ซึ่งเป็นแผนเชิง ปฏิบัติที่มีการระบุการดำเนินงาน/โครงการที่ ความชัดเจนตามภารกิจของหน่วยงานของรัฐ ในการที่จะ สนับสนุนการดำเนินงานของแผนระดับที่ ๒ และ ยุทธศาสตร์ชาติให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้และมีความ สอดคล้อง เชื่อมโยงกันในทุกระดับของแผน

แผนภาพที่ ๑-๒ องค์ประกอบของแผนระดับที่ ๒

ดังนั้น เพื่อให้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) สามารถระบุทิศทางและประเด็นการพัฒนาที่ประเทศควรให้ความสำคัญและมุ่งดำเนินการในระยะ ๕ ปีที่สองของยุทธศาสตร์ชาติ โดยมีการระบุเป้าหมายของประเด็นการพัฒนาที่ต้องดำเนินการอย่างชัดเจน และสอดคล้องกับแนวนโยบายแห่งรัฐ ยุทธศาสตร์ชาติ สภาพการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคมทั้งของประเทศและของโลก ตลอดจนเชื่อมโยงและส่งเสริมแผนระดับที่ ๒ อื่น ๆ ในระนาบเดียวกัน ให้สามารถทำหน้าที่เป็นกลไกสำคัญ ในการถ่ายทอดแนวทางการขับเคลื่อนประเทศในมิติต่าง ๆ ของยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การดำเนินการในทาง ปฏิบัติภายใต้แผนระดับที่ ๓ เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในการสนับสนุนและบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติได้ อย่างเป็นรูปธรรม จึงจำเป็นต้องอาศัยการปรับกระบวนการทัศน์ในการวางกรอบเพื่อยกร่าง แผนพัฒนา

เศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ให้เป็นแผนที่มีความชัดเจนในการกำหนดทิศทาง และเป้าหมายการพัฒนาประเทศที่ต้องการมุ่งเน้นและบรรลุภายในช่วงเวลาของแผน โดยแผนฯ ต้องสามารถชี้ชัดถึงเป้าหมายหลักที่ประเทศไทยต้องดำเนินการให้เกิดผล และเชื่อมโยงไปสู่เป้าหมายย่อยในมิติ ที่เกี่ยวข้องแต่ละด้านที่ต้องเร่งดำเนินการหรือต้องมีการปรับเปลี่ยนเพื่อให้เป้าหมายหลักบรรลุผล สามารถ ที่จะสนับสนุน ให้ประเทศสามารถปรับปรุงจุดอ่อน ลดข้อจำกัดเดิมที่มีและพัฒนา ศักยภาพให้สอดคล้องกับพลวัต และเงื่อนไขใหม่ของโลก เพื่อให้ประเทศไทยสามารถเติบโตต่อไปได้อย่างต่อเนื่อง และยั่งยืนท่ามกลางกระแส การเปลี่ยนแปลง ความไม่แน่นอน และความซับซ้อนที่มากขึ้นของโลกยุคใหม่ทั้งนี้ กระบวนการยกร่างแผนฯ ให้มีลักษณะเป็นแผนฯ ที่มีความชัดเจนในการกำหนดทิศทางและเป้าหมายการพัฒนาประเทศที่ต้องการมุ่งเน้น ดังกล่าว มีกระบวนการศึกษาเริ่มต้นจากการสังเคราะห์ วิเคราะห์แนวโน้ม พร้อมทั้งผลกระทบจากการ เปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดขึ้นทั้งภายในประเทศ ภูมิภาค และระดับโลก เพื่อนำมา ประกอบการประเมินความท้าทายและโอกาสในการพัฒนาประเทศภายใต้บริบทเงื่อนไขข้อจำกัดที่ประเทศไทยต้องเผชิญอันเนื่องมาจากการ เปลี่ยนแปลงดังกล่าว โดยพิจารณาองค์ประกอบของการพัฒนาประเทศใน มิติด้านต่าง ๆ ที่มีความเชื่อมโยง หรือเป็นองค์ประกอบของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ระบุไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ อย่างรอบด้าน ก่อนนำไปสู่การ กำหนดจุดเน้นเชิงเป้าหมายที่ประเทศไทยต้องให้ความสำคัญและมุ่งเน้น ดำเนินงานให้บรรลุผลในระยะของแผน ฯ ๑๓ เพื่อให้ประเทศพร้อมเติบโตอย่างยั่งยืนและสามารถบรรลุ เป้าหมายการพัฒนาประเทศภายใต้ยุทธศาสตร์ ชาติได้อย่างสัมฤทธิ์ผล

๒.๑ แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงระดับโลก (Global Megatrends)

แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงระดับโลก ที่ครอบคลุมขอบเขตของการเปลี่ยนแปลงสำคัญที่กำลังเกิดขึ้นใน วงกว้างและคาดว่าจะส่งผลกระทบต่อในอนาคต มีประเด็นที่เกี่ยวข้องกับหลากหลายมิติและมีหลายระดับตั้งแต่การ ดำเนินชีวิตของประชากรไปจนถึงผลรวมในระดับประเทศ โดยแนวโน้มระดับโลกที่จะส่งผลกระทบและ ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในด้าน เศรษฐกิจ สังคม ธุรกิจ วัฒนธรรม รวมถึงชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คนในสังคม จะไม่ใช่สิ่งที่เกิดขึ้นแค่ชั่วคราวแล้วเลือนหายไป แต่เป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นต่อเนื่องเป็นระยะเวลานาน ดังนั้น การวิเคราะห์แนวโน้มที่มีลักษณะเป็น Megatrends เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการสังเคราะห์การคาดการณ์ผลที่ จะเกิดขึ้นทั้งในระยะสั้นและระยะยาว และนำมาประกอบการพิจารณาพร้อมกับบริบทสภาพแวดล้อม ภายในประเทศจึงมีนัยสำคัญ โดยเฉพาะต่อการออกแบบยุทธศาสตร์ และระบุประเด็นการพัฒนาที่ต้องการ ความเจาะจงและมุ่งเป้าที่ชัดเจนเพื่อยึดโยงให้เห็นถึงความจำเป็นเร่งด่วนของการที่จะต้องมุ่งเน้นรองรับ ปรับตัวให้เข้ากับกระแสของการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว โดยบริบทการเปลี่ยนแปลงระดับโลกที่จะส่งผลหรือมี อิทธิพลทำให้สถานะของประเทศที่เป็นอยู่เกิดการเปลี่ยนไป และนำไปสู่การปรับทิศทางการพัฒนาประเทศใน ระยะของแผนฯ ๑๓ ที่ประเทศไทยควรมุ่งเน้นให้ความสำคัญ มีรายละเอียดโดยสังเขป ดังนี้

๒.๑.๑ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ปัจจุบันโลกอยู่ในยุคของการปฏิวัติอุตสาหกรรมครั้งที่ ๔ (The Fourth Industrial Revolution) ซึ่งเป็นยุคของการต่อยอดและผสมผสานเทคโนโลยีที่มีขอบเขต แตกต่างกันไป เข้าด้วยกัน ส่งผลให้เทคโนโลยีมีความก้าวหน้าอย่างพลิกผัน อาทิ การผสมผสานเทคโนโลยีดิจิทัล เข้าด้วยกันกับ เทคโนโลยีชีวภาพและกายภาพ๑ โดยการปฏิวัติอุตสาหกรรมในยุคนี้ ส่งผลให้เกิดการเร่ง ความเร็วและความ ครอบคลุมของการเปลี่ยนแปลงในหลากหลายมิติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเปลี่ยนแปลงของ โลกเข้าสู่ยุคดิจิทัล (Digital Transformation) ที่มีการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ประโยชน์ในภาคส่วนต่าง ๆ อย่างกว้างขวางและ แตกต่างไปจากวิถีการดำเนินชีวิตและการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมแบบเดิม อาทิ การใช้ระบบ อัตโนมัติในกระบวนการผลิตเพื่อเพิ่มผลิตภาพ การใช้ข้อมูลขนาดใหญ่ในการกำหนดทิศทาง

ธุรกิจเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคได้อย่างเฉพาะเจาะจง และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียน การสอนในภาคการศึกษา หรือแม้กระทั่งการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการยกระดับประสิทธิภาพการให้บริการ สาธารณะของภาครัฐ

ตารางที่ ๒-๑ ตัวอย่างเทคโนโลยีที่สำคัญในการปฏิวัติอุตสาหกรรมครั้งที่ ๔

๔ ด้านของการปฏิวัติ	ตัวอย่างเทคโนโลยี
เทคโนโลยีดิจิทัล	เทคนิคการวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data Analytics), บล็อกเชน (Blockchain), อินเทอร์เน็ตของสรรพสิ่ง (Internet of Things)
โลกกายภาพ	ปัญญาประดิษฐ์และระบบอัตโนมัติ (Artificial Intelligence and Automation), วัสดุล้ำสมัย (Advance Materials), และการผลิตแบบเพิ่ม (Additive Manufacturing – ๓D Printing)
การเปลี่ยนแปลงมนุษย์D	เทคโนโลยีชีวภาพ, ประสาทเทคโนโลยี (Neurotechnology), ความจริงเสมือนและความจริงเสริม (Virtual Reality and Augmented Reality: VR & AR)
การบูรณาการสิ่งแวดล้อม	การดักจับ กักเก็บ และการส่งพลังงาน (Capture, Storage, and Transmission Technology), วิศวกรรมดาวเคราะห์ (Planet Engineering), และวิศวกรรมอวกาศ (Space Engineering)

ที่มา: Shaping the Fourth Industrial Revolution, World Economic Forum (๒๕๖๑)

ทั้งนี้ ในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ แนวโน้มความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีดิจิทัลที่จะมีบทบาทสำคัญต่อการกำหนดทิศทางของประเทศ ประกอบด้วย (๑) การเติบโตของเศรษฐกิจแพลตฟอร์ม (Platform Economy) และเศรษฐกิจแบบแบ่งปัน (Sharing Economy) ซึ่งจะส่งผลโดยตรงต่อการยกระดับการจัดสรรทรัพยากรในธุรกิจภาคบริการ อาทิ การคมนาคมและโลจิสติกส์พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ และที่พักอาศัย รวมถึง การสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจใหม่ให้แก่ผู้ประกอบการรายย่อย ประชากรในพื้นที่ห่างไกล และการทำงานใน รูปแบบใหม่ที่มีความยืดหยุ่นมากกว่าเดิม (๒) การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data Analysis) จะช่วย ยกระดับผลการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่เชิงลึกที่มีความซับซ้อนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะ ทำให้การดำเนินนโยบายสาธารณะ การทำการตลาด หรือการพัฒนานวัตกรรม เพื่อตอบสนองช่องว่างทางการ ตลาดเกิดการพลิกโฉม ทั้งนี้ การพัฒนาและใช้งานข้อมูลขนาดใหญ่จะประสบความสำเร็จได้ จำเป็นต้องมี มาตรฐานการจัดเก็บและเชื่อมโยงฐานข้อมูลผ่านเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพ อาทิอินเทอร์เน็ตของสรรพสิ่ง (Internet of Things: IoT) และบล็อกเชน (Blockchain) ร่วมกับการมีบุคลากรที่มี

ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องมือที่เหมาะสม เช่น เหมืองข้อมูล (Data Mining) และการเรียนรู้ของเครื่องกล (Machine Learning) เป็นต้น และ (๓) การใช้ปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence: AI) และระบบหุ่นยนต์อัตโนมัติ (Automation & Robotics) ในกิจกรรมทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะการทดแทนแรงงานที่ไม่ต้องใช้ทักษะซับซ้อนในภาคการผลิต (อุตสาหกรรมยานยนต์ ป.โตรเคมี และอิเล็กทรอนิกส์) ภาคการเกษตรและภาคบริการ (กลุ่มร้านอาหารและร้านค้า)๒

การเปลี่ยนแปลงที่มีผลกระทบในวงกว้างของเทคโนโลยี (Technological Disruption) ที่กำลังเกิดขึ้น จะส่งผลให้พลวัตการพัฒนาในอนาคตของโลกเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างพลิกผัน และอาจทำให้ผู้ที่ก้าวไม่ทัน หรือไม่สามารถปรับตัวให้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีที่เกิดขึ้น จะต้องเป็นผู้รับแรงกดดัน และ เผชิญความเสี่ยงต่อความอยู่รอด ทั้งในระดับปัจเจก องค์กร หรือแม้กระทั่งในระดับประเทศ อาทิ การปรับตัว ขององค์กรและแผนการดำเนินธุรกิจ การปรับตัวของแรงงานให้ได้มาซึ่งทักษะในการทำงานที่มี จุด แข็งอย่าง แตกต่างและสามารถส่งเสริมซึ่งกันและกันกับปัญญาประดิษฐ์ได้อย่างกลมกลืน หรือการปรับตัวของ ภาครัฐใน การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการให้บริการอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ร่วมกับการออกแบบระบบ การกำกับ ดูแลและนโยบายที่เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงและสอดคล้องกับสถานการณ์ที่ปรับเปลี่ยนไปได้อย่าง ฉับไว เพื่อเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างภาคส่วนในการที่จะนำมาซึ่งผลประโยชน์ที่พึงได้รับจากการ เปลี่ยนแปลงได้ สูงสุดและเป็นไปอย่างทั่วถึง

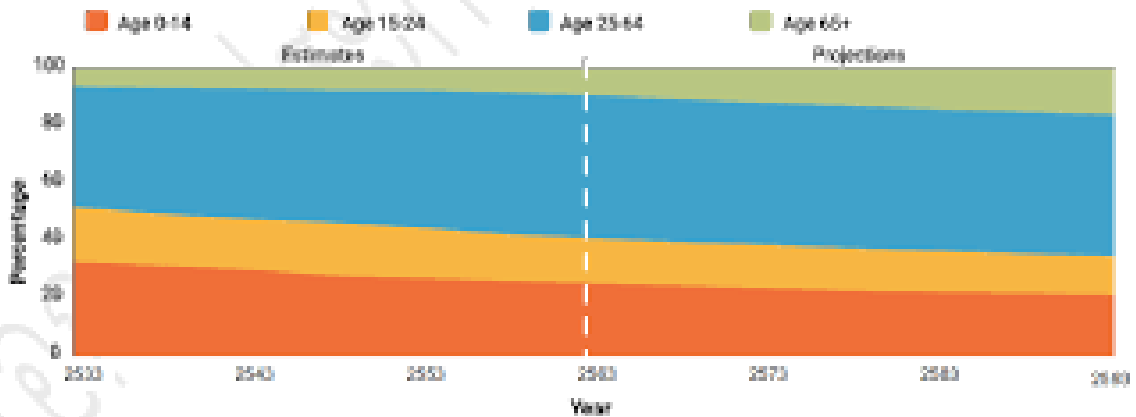
ในกรณีของประเทศไทย แม้ว่าการนำเทคโนโลยีมาใช้งานจะช่วยยกระดับผลิตภาพทางเศรษฐกิจใน ภาพรวมให้สามารถผลิตสินค้าและบริการที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้นได้ในระยะเวลาที่สั้นลงแต่ความของเทคโนโลยี ดังกล่าวอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อตลาดแรงงาน โดยอาจนำไปสู่การขาดแคลนแรงงานทักษะ และเกิดความ ไม่สอดคล้องระหว่างทักษะของแรงงานกับทักษะที่ต้องใช้ในการทำงาน (Skill Mismatch) โดยเฉพาะทักษะที่ เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีระดับสูง ขณะที่แรงงานระดับล่างจะถูกขูดรีดด้วยหุ่นยนต์และจักรกลมากขึ้น โดย คาดการณ์ว่าปัญญาประดิษฐ์และระบบหุ่นยนต์อัตโนมัติจะส่งผลให้อัตราการว่างงานของประเทศไทยเพิ่มขึ้น ประมาณร้อยละ ๕ ภายในปี ๒๕๗๘ หากแรงงานส่วนใหญ่ไม่ได้รับการพัฒนาและสร้างทักษะ (Re/Up-Skill) ที่ เหมาะสมอย่างเพียงพอ ในขณะเดียวกัน การเปลี่ยนแปลงสู่ยุคดิจิทัลที่มีการใช้ฐานข้อมูลขนาดใหญ่และ ปัญญาประดิษฐ์ อาจนำมาซึ่งความไม่เท่าเทียมในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีระหว่างผู้มี ศักยภาพและผู้ขาดโอกาส (Digital Divide) ไม่ว่าจะเป็นด้านการเข้าถึงความรู้ แหล่งเงินทุน หรือสวัสดิการทาง สังคม อันจะส่งผลต่อความเหลื่อมล้ำทางรายได้ของประชากร รวมถึง ความเหลื่อมล้ำของศักยภาพในการ แข่งขันระหว่างธุรกิจขนาดใหญ่กับ SMEs ซึ่งเป็นเหตุให้ปัญหาความเหลื่อมล้ำในสังคมทวีความรุนแรงมาก ยิ่งขึ้น อีกทั้งความเสี่ยงจากภัยคุกคามทางไซเบอร์ยังมีแนวโน้มแปรผันตามปริมาณการใช้งาน

เทคโนโลยีดิจิทัลที่เพิ่มขึ้นของประชากร ซึ่งการสร้างความรู้ความเข้าใจด้านความปลอดภัยในการใช้ เทคโนโลยีดิจิทัลแก่ประชาชนในวงกว้างตลอดจนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและ บุคลากรให้มีทักษะด้าน ความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์เพิ่มมากขึ้นจึงเป็นสิ่งที่ต้องเร่งให้ความสำคัญนอกจากนี้ ความก้าวหน้าของ การพัฒนาเทคโนโลยีทางกายภาพและชีวภาพ(Biotechnology) ที่เป็นอีกหนึ่งกระแสการเปลี่ยนแปลงหลัก ของโลก ยังเป็นโอกาสที่สำคัญหากได้มีการพัฒนาต่อยอดเพื่อนำมาประยุกต์ใช้อย่างเหมาะสม โดยจะช่วย ยกระดับผลิตภาพของภาคการเกษตรและอุตสาหกรรมให้ก้าวหน้าได้อย่างเป็นรูปธรรม อีกทั้งยังสามารถช่วย ลดผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศได้อย่างมีนัยสำคัญ ไม่ว่าจะเป็นการดัดแปลงจีโนม (Genome Editing) การพัฒนาชีวนิเวศจุลชีพ (Microbiome) ชีววิทยาสังเคราะห์ (Synthetic Biology) และ ชีวภัณฑ์ เป็นต้น นอกจากนี้ ยังมีเทคโนโลยีทาง กายภาพอื่น ๆ ที่มีศักยภาพในการประยุกต์ใช้เพื่อสร้าง มูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจของภาคการผลิต อาทิ แบตเตอรี่ วัสดุกราฟีน (Graphene) หรือคาร์บอนคอมโพสิต การผลิตแบบเพิ่มเนื้อวัสดุ หรือนาโนเทคโนโลยี

๒.๑.๒ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากร ในระยะ ๕-๑๐ ปีข้างหน้า โครงสร้างประชากรของโลก จะมีสัดส่วนผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยองค์การสหประชาชาติคาดการณ์ว่าประชากรที่มีอายุตั้งแต่ ๖๕ ปี ขึ้นไป จะเพิ่มสูงขึ้นเฉลี่ยกว่าร้อยละ ๑๒๐ จนมีจำนวนรวมถึง ๑.๕ พันล้านคน ภายในปี ๒๕๙๓ และส่งผล

ให้ สัดส่วนประชากรวัยแรงงานมีแนวโน้มลดลงในเกือบทุกประเทศ โดยเฉพาะภูมิภาคเอเชียตะวันออกและเอเชีย ตะวันออกเฉียงใต้ที่มีจำนวนผู้สูงอายุมากที่สุดในโลกในปัจจุบัน และยังคงมีแนวโน้มที่ประชากรผู้สูงอายุจะขยายตัวเพิ่มขึ้นอีกราว ๓๑๒ ล้านคน จนคาดว่าจะมีจำนวนผู้สูงอายุรวมกว่า ๕๗๓ ล้านคน ภายในระยะเวลา ๓๐ ปีข้างหน้า

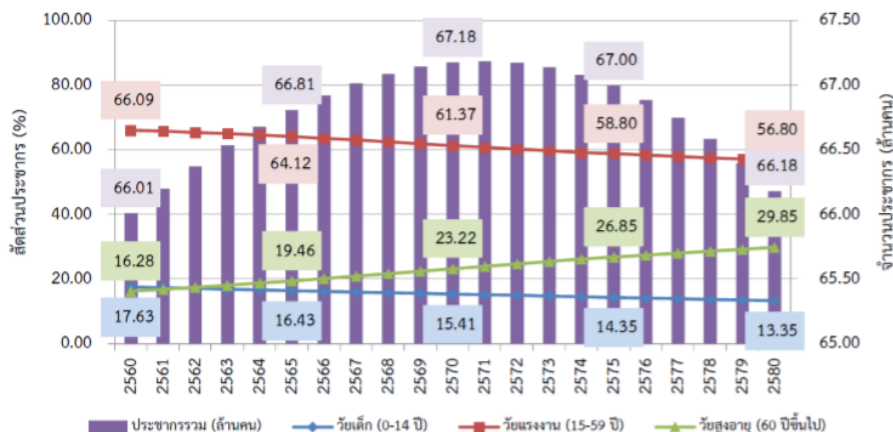
แผนภาพที่ ๒-๑ สัดส่วนประชากรโลกระหว่างปี ๒๕๓๓ - ๒๕๙๓ จำแนกตามช่วงอายุ

ที่มา: องค์การสหประชาชาติ (United Nations), 2563

ประชากรผู้สูงอายุมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอีกร้อยละ ๑๗.๒ ภายในปี ๒๕๙๓ ทั้งนี้ ไทยได้เข้าสู่สังคมสูงวัยมาตั้งแต่ปี ๒๕๔๘ (มีประชากรอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๑๐ ของประชากรทั้งหมด) และคาดการณ์ว่าจะ กลายเป็น “สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์” (Complete-aged Society) ภายในปี ๒๕๖๖ เนื่องจากมีประชากรสูง วัยประมาณร้อยละ ๒๐.๑ ซึ่งจะส่งผลให้ไทยกลายเป็นประเทศสังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์แห่งแรกในภูมิภาค ต่อจากญี่ปุ่น เกาหลีใต้ และสิงคโปร์ ในขณะที่ไทยยังไม่สามารถบรรลุเป้าหมายการเป็นประเทศรายได้สูง ดังเช่นประเทศดังกล่าวฯ อีกทั้งประเทศไทยกำลังมุ่งหน้าเข้าสู่ “สังคมสูงวัยระดับสุดยอด” (Superaged Society) ภายในปี ๒๕๗๗ เมื่อมีสัดส่วนของประชากรสูงวัย สูงถึงร้อยละ ๒๘.๑ ของประชากรทั้งหมด นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรตามรุ่นเจนเนอเรชั่น พบว่า ประชากร รุ่นใหม่ โดยเฉพาะเจนเนอเรชั่นวาย ซี และอัลฟ่า รวมถึงรุ่นหลังเจนเนอเรชั่นอัลฟ่า ซึ่งเริ่มเข้ามาเป็นวัยเด็กตั้งแต่ปี ๒๕๖๙ จะมีจำนวนและสัดส่วนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นไปในทิศทางที่สวนทางกับประชากรเจนเนอเรชั่น เอกซ์ เบบี้บูมเมอร์ และรุ่นก่อนเบบี้บูมเมอร์ ที่จะมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่องในระยะต่อจากนี้

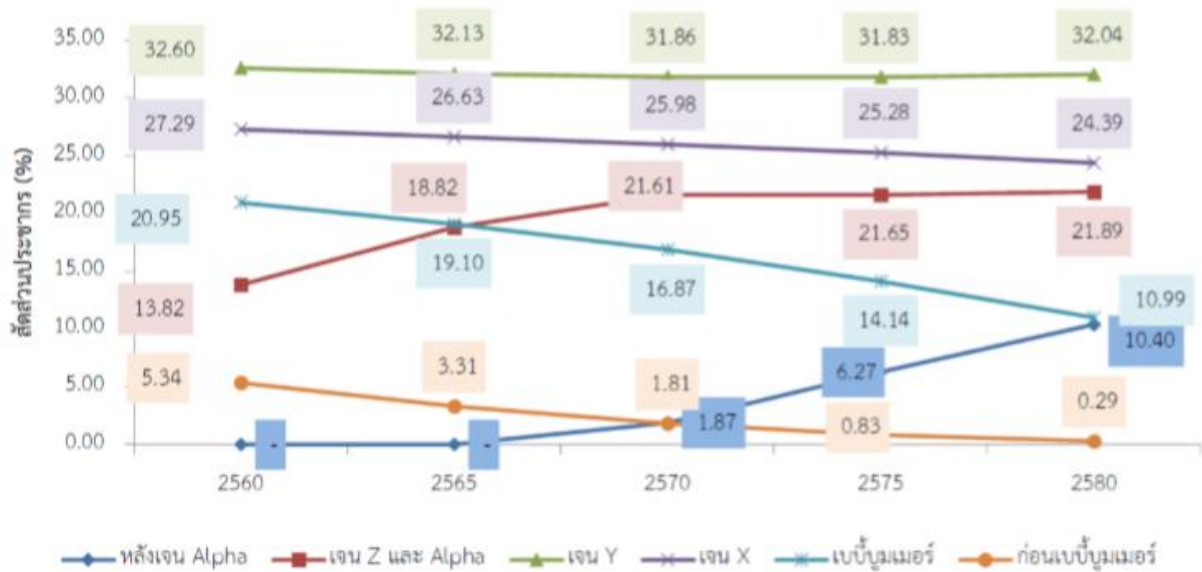
แผนภาพที่ ๒-๒ โครงสร้างประชากรตามกลุ่มอายุ ระหว่างปี ๒๕๖๐ - ๒๕๘๐

ที่มา: รายงานการคาดประมาณประชากรของประเทศไทย พ.ศ. 2553 - 2583 (ฉบับปรับปรุง), สศช. (2562)

งานวางแผนและงบประมาณ ฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกอุดรธานี

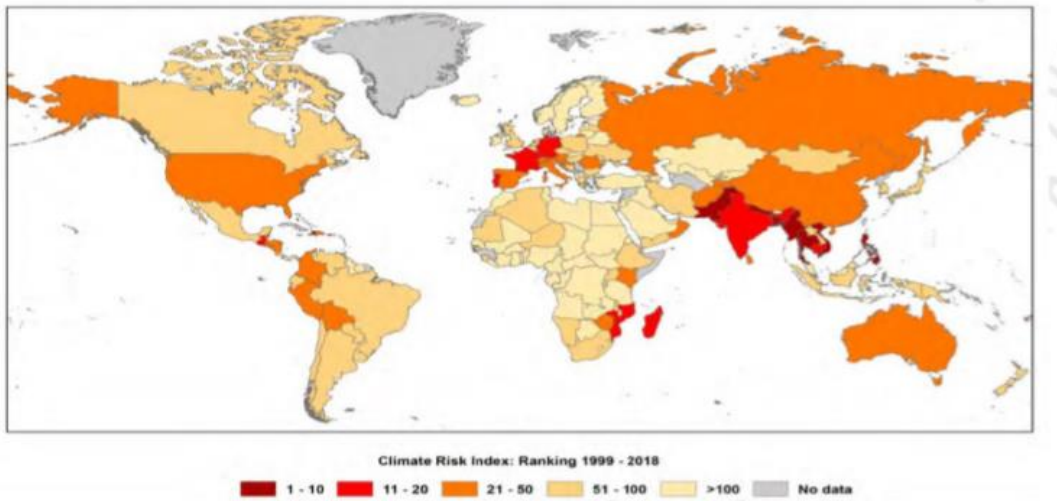
แผนภาพที่ ๒-๓ สัดส่วนประชากรแต่ละรุ่นเจนเนอเรชั่นต่อจำนวนประชากรทั้งหมด
ระหว่างปี ๒๕๖๐ - ๒๕๘๐

ที่มา: รายงานการคาดประมาณประชากรของประเทศไทย พ.ศ. 2553 - 2583 (ฉบับปรับปรุง), สศช. (2562)

๒.๑.๖ ในกรณีของประเทศไทย ซึ่งมีโครงสร้างประชากรเป็นสังคมสูงวัย จะทำให้จำนวนวัยแรงงานลดลงหาก ไม่มีการปรับใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม รวมถึงจะทำให้อัตราส่วนพึ่งพิงของผู้สูงอายุต่อวัยแรงงานและภาระ ค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพของผู้สูงอายุเพิ่มสูงขึ้น เนื่องจากผู้สูงอายุมีโอกาสเจ็บป่วยด้วยโรคเรื้อรัง และมีภาวะ ทุพพลภาพเพิ่มขึ้นตามวัย ส่งผลให้ภาครัฐจำเป็นต้องพิจารณาการพัฒนาคนทุกช่วงวัยให้เต็มตามศักยภาพ โดยเฉพาะในกลุ่มผู้สูงวัยที่ยังมีสุขภาพดี เพื่อให้สามารถพึ่งพาตนเองและช่วยเหลือสังคมได้อย่างสมศักดิ์ศรี และสามารถปรับใช้เทคโนโลยีได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ กำลังแรงงานที่ลดลงยังอาจส่งผลให้เกิดการพึ่งพา แรงงานข้ามชาติมากขึ้น จนนำไปสู่การขยายตัวของการเคลื่อนย้ายแรงงานทั้งภายในและระหว่างประเทศ ซึ่ง จะทำให้รูปแบบของสังคมไทยปรับเปลี่ยนไปสู่การเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมในที่สุด

แผนภาพที่ 2-1 กรอบการจัดอันดับความรุนแรงของประเทศที่ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศ

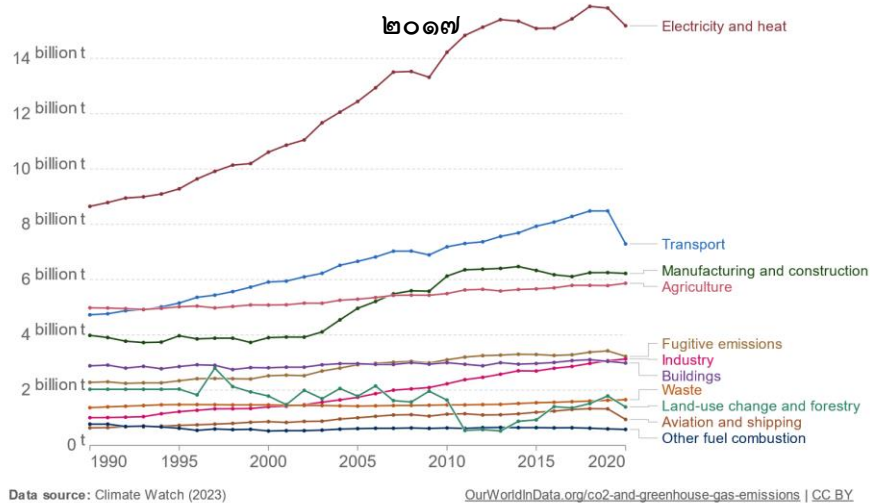
ที่มา: Climate Risk Index 2020, Germanwatch (2563)

ความพยายามระดับโลกในการลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (Global Climate Action) ด้วยสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่มีแนวโน้มจะทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ ทำให้ในเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๙ ประเทศภาคีสมาชิกอนุสัญญากรอบการทำงานแห่งสหประชาชาติ (United Nations Framework Convention on Climate Change: UNFCCC) จำนวน ๑๙๗ ประเทศ ได้มีมติเห็นชอบกับความตกลงปารีส (Paris Agreement) ที่มีเป้าหมายระยะยาวที่จะควบคุมการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิโลกโดยเฉลี่ยให้น้อยกว่า ๒ องศาเซลเซียส เมื่อเทียบกับระดับก่อนการปฏิวัติอุตสาหกรรม และมุ่งมั่นพยายามในการจำกัดการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิโลกโดยเฉลี่ยให้อยู่ที่ ๑.๕ องศาเซลเซียส โดยประเทศไทยได้ให้สัตยาบันร่วมเป็นภาคีความตกลงปารีสเมื่อ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๙ ทั้งนี้ ได้มีการประเมินโดยโครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ (UN Environment Programme: UNEP) ๒๐ ว่า เพื่อควบคุมการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิไม่เกิน ๒ องศาเซลเซียสภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๒ ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อปีทั่วโลกจะต้องลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๕ เมื่อเทียบกับปี ๒๕๖๑ และหากต้องการควบคุมการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิโลกไม่เกิน ๑.๕ องศาเซลเซียส ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทั้งโลกต้องลดลงร้อยละ ๕๕ ในขณะเดียวกัน จากการประเมินของ Intergovernmental Panel on Climate Change (IPCC)๒๑ พบว่า ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิของโลกจะต้องลดลงเป็นศูนย์ (Net Zero Emissions) ภายในปี พ.ศ. ๒๕๙๓ (ค.ศ. ๒๐๕๐) เพื่อที่จะควบคุมการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิไม่เกิน ๑.๕ องศาเซลเซียส

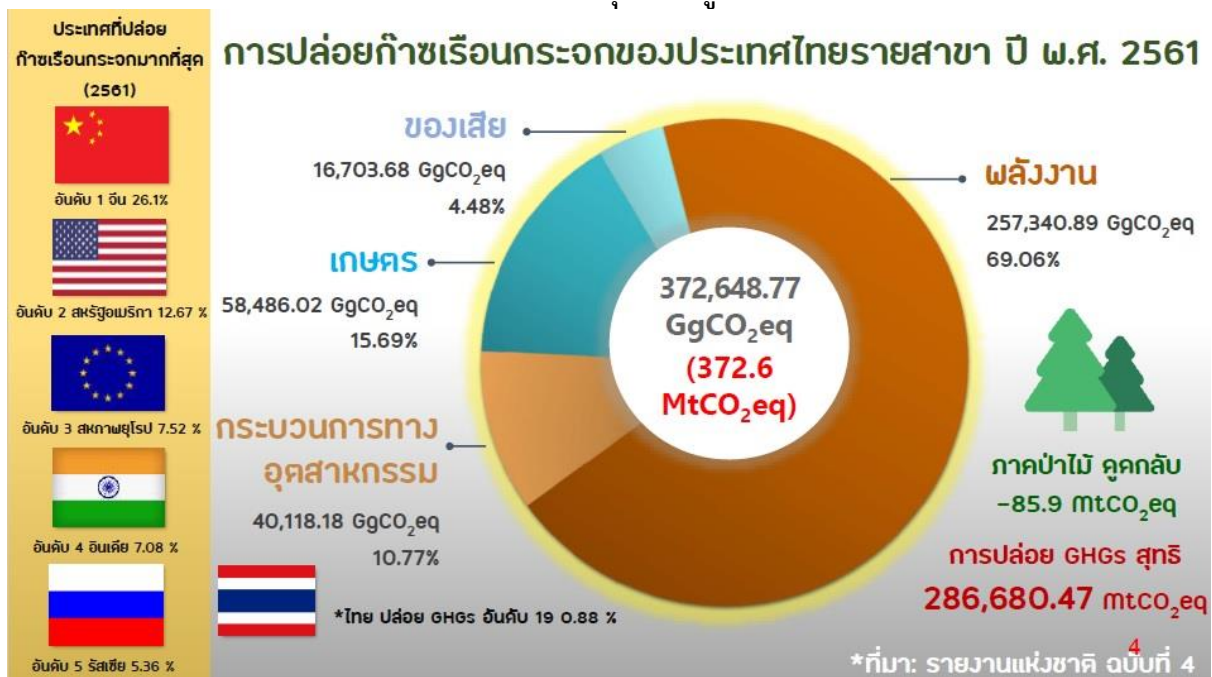
ที่ผ่านมา ประเทศที่พัฒนาแล้วหลายประเทศประสบความสำเร็จในการลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อปี โดยปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของกลุ่มประเทศสมาชิกขององค์การเพื่อ

ความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (Organisation for Economic Co-operation and Development: OECD) ซึ่งเป็นกลุ่มของประเทศที่พัฒนาแล้ว มีแนวโน้มที่ลดลงเล็กน้อยหลังจากปี ๒๕๕๐ ในขณะที่ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทั่วโลกและในประเทศกำลังพัฒนาส่วนใหญ่ รวมถึงประเทศไทย ยังคงมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น ด้วยสถานการณ์ดังกล่าว จึงมีแนวโน้มที่ประเทศกำลังพัฒนาจะถูกกดดันมากขึ้นในอนาคตเพื่อให้มีการดำเนินการเพื่อลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกอย่างจริงจัง ทั้งนี้ ในปัจจุบันมีหลายประเทศที่ได้ตั้งเป้าว่าจะบรรลุการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ภายในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๙๓ - ๒๖๐๓ อาทิ อาร์เจนตินา บราซิล แคนาดา ชิลี จีน และสหราชอาณาจักร

แผนภาพที่ ๒-๒ ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทั่วโลกและในกลุ่มประเทศ OECD ปี ค.ศ. ๑๙๙๐-

ตารางที่ ๒-๒ ประเทศที่มีการประกาศเป้าหมายว่าจะมีปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์

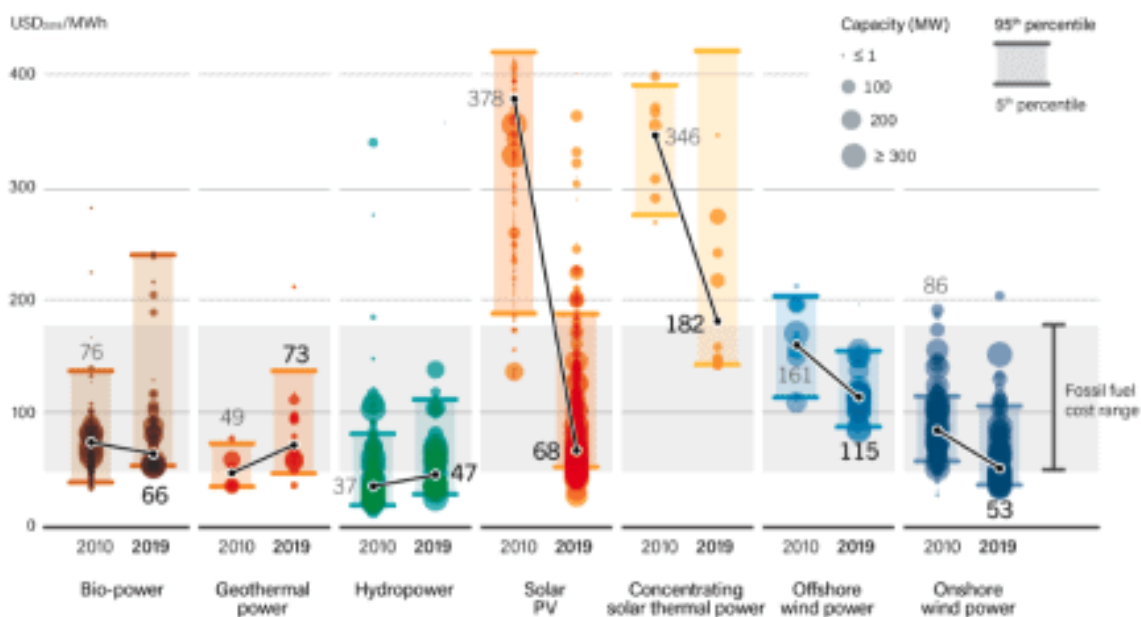

ในกรณีของประเทศไทย ประเทศไทยเป็นหนึ่งในประเทศภาคี UNFCCC และได้มีการกำหนดเป้าหมายในการดำเนินการของตนเองตามความเหมาะสม หรือที่เรียกว่า Intended Nationally Determined Contribution (INDC) ซึ่งต้องมีการทบทวนและเสนอเป้าหมายการดำเนินงานใหม่ทุก ๆ ๕ ปี พร้อมทั้งมีการนำเสนอรายงานติดตามประเมินผลการดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายดังกล่าวอย่างโปร่งใส สำหรับ INDC ที่ประเทศไทยเสนอในปี ๒๕๕๘ ได้กำหนดเป้าหมายสำหรับการดำเนินงานภายหลังปี ๒๕๖๓ ใน การที่จะลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกลงอย่างน้อยร้อยละ ๒๐ เมื่อเทียบกับปริมาณก๊าซเรือนกระจกที่ ปริมาณการจากกรณีปกติภายในปี ๒๕๗๓๒๔ ซึ่งเท่ากับว่าประเทศไทยต้องควบคุมปริมาณการปล่อยก๊าซ เรือนกระจกในปี ๒๕๗๓ ไม่ให้เกิน ๔๔๔ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า จากปริมาณการปล่อยก๊าซเรือน กระจกในปี ๒๕๕๖ ที่เท่ากับ ๓๑๙ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า

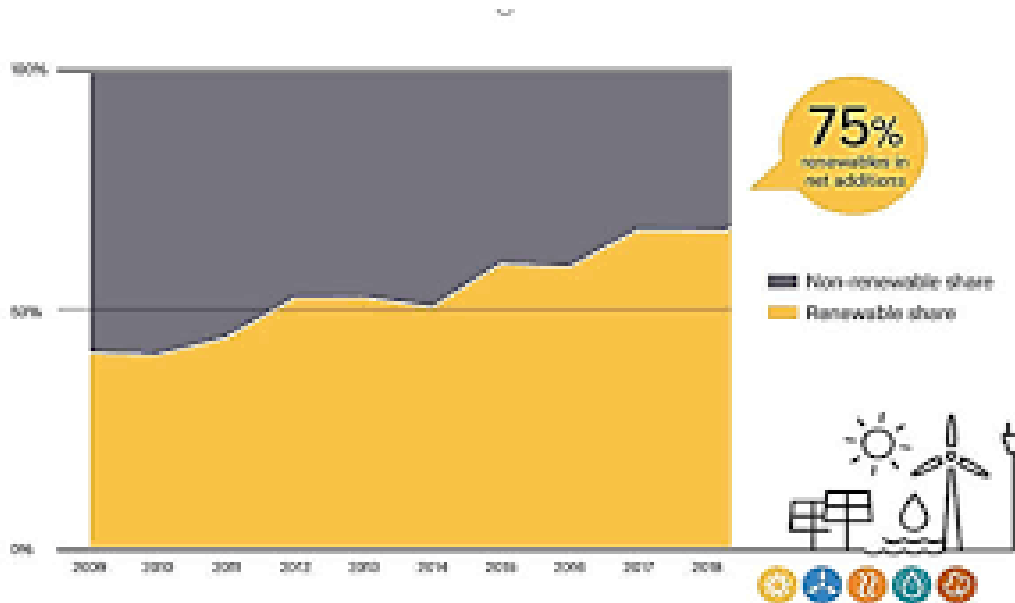
๒.๑.๗ พลังงานหมุนเวียนและยานยนต์ไฟฟ้า กระแสความตระหนักในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ครอบคลุมความร่วมมือระหว่างประเทศในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และความก้าวหน้าของ เทคโนโลยี แบตเตอรี่ ได้สร้างแรงกดดันให้เกิดการพัฒนาและประยุกต์ใช้นวัตกรรมในการลดการปล่อยก๊าซ เรือนกระจก และใช้ทรัพยากรให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในสาขาการผลิตที่มีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสูงสุด ๒ อันดับแรก ได้แก่ สาขาพลังงาน และสาขาการคมนาคมขนส่ง ซึ่งนำไปสู่การพัฒนาการผลิตไฟฟ้าจากพลังงาน หมุนเวียน (Renewable Energy) รวมทั้งมีการคิดค้นการพัฒนายานยนต์สมัยใหม่ที่ขับเคลื่อนด้วยไฟฟ้าจาก แบตเตอรี่ หรือเซลล์เชื้อเพลิงไฮโดรเจน (Hydrogen Fuel Cell) เพื่อตอบสนองความต้องการผลิตไฟฟ้าจาก พลังงาน ทางเลือกและการใช้งานยานยนต์สมัยใหม่ที่มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็วทั่วโลก โดยในปี ๒๕๖๒ ต้นทุน การผลิตไฟฟ้าจากพลังงานทางเลือก ประกอบด้วย พลังงานชีวภาพ พลังงานความร้อนใต้พิภพ พลังงาน น้ำ พลังงานแสงอาทิตย์ และพลังงานลม มีแนวโน้มลดลงอยู่ในระดับที่เทียบเท่าหรือต่ำกว่าต้นทุนการผลิต ไฟฟ้า จากเชื้อเพลิงฟอสซิล และคาดว่าพลังงานหมุนเวียนจะมีต้นทุนรวม (ต้นทุนทางการเงินรวมกับต้นทุน ภายนอก) ลดลงต่ำกว่าต้นทุนการผลิตแบบดั้งเดิมภายในปี ๒๕๓๐

ทั้งนี้ พบว่าต้นทุนการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานทางเลือกที่มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ในปี ๒๕๖๓ การผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียนคิดเป็นสัดส่วนสูงกว่า ๑ ใน ๔ ของพลังงานทั้งหมดของโลก^{๒๕} และมีสัดส่วนการลงทุนเพื่อเพิ่มกำลังการผลิตถึง ๓ ใน ๔ ของการเพิ่มขีดความสามารถในการผลิตไฟฟ้า ทั้งหมดของโลก

แผนภาพที่ ๒-๓ แนวโน้มต้นทุนการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน ระหว่างปี ๒๕๕๓ และ ๒๕๖๒

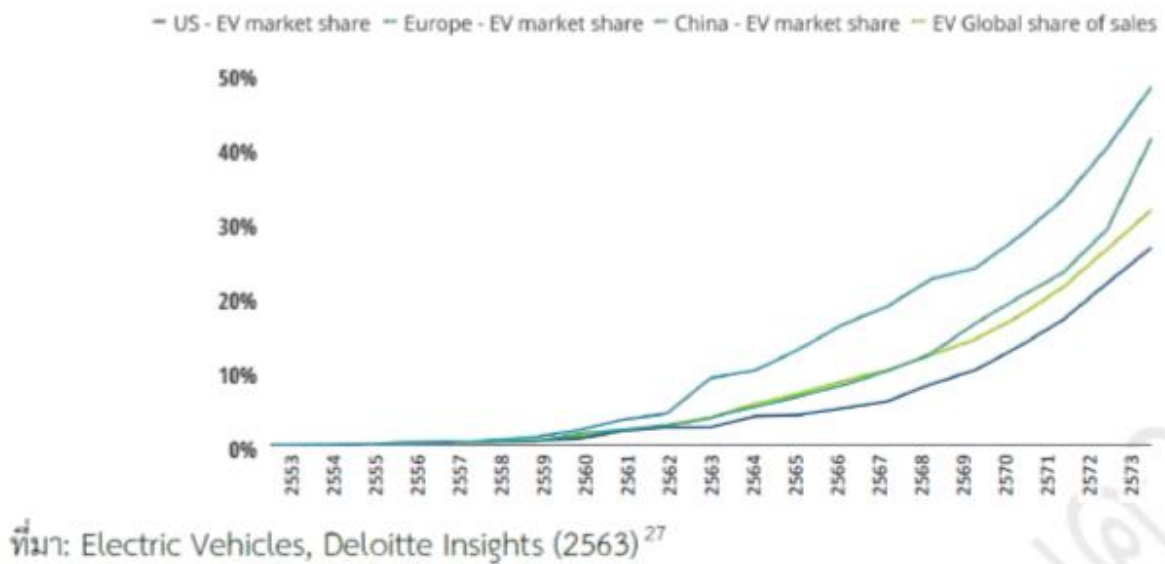

แผนภาพที่ ๒-๔ สัดส่วนของพลังงานหมุนเวียนในการเพิ่มขีดความสามารถการผลิตไฟฟ้าของโลก
ระหว่างปี ๒๕๕๒-๒๕๖๒

อีกทั้ง ยังพบว่าแนวโน้มการใช้พลังงานในด้านคมนาคมขนส่ง โดยเฉพาะในส่วนของยานพาหนะส่วนบุคคล ในปี ๒๕๖๓ มีปริมาณการใช้งานยานยนต์ไฟฟ้าทั่วโลกเติบโตสูงขึ้นถึงร้อยละ ๔๐ ต่อปีและคาดว่ายานยนต์ไฟฟ้าจะมีส่วแบ่งการตลาดเพิ่มขึ้นถึงประมาณ ๑ ใน ๓ ของโลกภายใน ๑๐ ปีข้างหน้า

แผนภาพที่ ๒-๕ สัดส่วนการใช้งานยานยนต์ไฟฟ้าระหว่างปี ๒๕๕๓-๒๕๗๓

จากการรวบรวมข้อมูลเชิงนโยบายและแผนของประเทศต่าง ๆ พบว่า มีประเทศ/เขตปกครองอย่าง น้อย ๑๘ แห่ง เช่น นอร์เวย์ ญี่ปุ่น สวีเดน แคลิฟอร์เนีย ไต้หวัน และอิสราเอล เป็นต้น มีแผนในการระงับการจำหน่ายยานยนต์ที่ใช้เชื้อเพลิงฟอสซิล และสนับสนุนให้ประชาชนเปลี่ยนมาใช้ยานพาหนะทางเลือกอย่าง ยานยนต์ไฟฟ้าภายในปี ๒๕๙๓

แผนภาพที่ ๒-๖ ประเทศ/เขตปกครองที่มีนโยบายหรือแผนยกเลิก การใช้งานยานพาหนะพลังงานฟอสซิล

แผนภาพที่ ๒-๖ ประเทศ/เขตปกครองที่มีนโยบายหรือแผนยกเลิก
การใช้งานยานพาหนะพลังงานฟอสซิล

ประเทศ/เขตปกครอง	ปีเป้าหมาย
นอร์เวย์	2568
เดนมาร์ก ไชล์แลนด์ ไอซ์แลนด์ อิสราเอล เนปาล เนเธอร์แลนด์ สโลวีเนีย สวีเดน สหราชอาณาจักร	2573
สกอตแลนด์	2575
โคลอมเบีย	2578
บริติช ไคล์มเบีย แคลิฟอร์เนีย แคนาดา ฝรั่งเศส โปรตุเกส สเปน ศรีลังกา ไต้หวัน	2583
กาบูเวร์ดี คอสตาริกา ญี่ปุ่น เม็กซิโก	2593

ที่มา: E-Mobility Trends and Target, Partnership on Sustainable Low Carbon Transport (2563)²⁹

ในกรณีของประเทศไทย การพัฒนาพลังงานหมุนเวียนเป็นการสร้างโอกาสให้ผู้ประกอบการรายย่อย และภาคครัวเรือนให้สามารถผลิตไฟฟ้าใช้งานได้เอง โดยสามารถขายไฟฟ้าส่วนเกินกลับเข้าระบบเพื่อสร้างรายได้ ในขณะเดียวกัน การลดการใช้พลังงานฟอสซิลและเพิ่มสัดส่วนของการใช้ยานยนต์ไฟฟ้ายังเป็นแนวทางสำคัญในการช่วยบรรเทาปัญหามลพิษทางอากาศที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการผลิตพลังงานและการคมนาคมขนส่งทั้งนี้ เนื่องจากไทยเป็นหนึ่งในประเทศที่รับรองเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) และอยู่ภายใต้กรอบความร่วมมือในการอนุรักษ์พลังงานและการลดการปล่อย ก๊าซเรือนกระจก ประเทศไทยจึงมีความจำเป็นในการที่จะต้องให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างเชื้อเพลิง และเทคโนโลยีที่ใช้ในการผลิตไฟฟ้าไปสู่การใช้พลังงานทางเลือกในสัดส่วนที่เพิ่มสูงขึ้นเพื่อให้สามารถ บรรลุเป้าหมายตามพันธสัญญาระหว่างประเทศตามที่กำหนดไว้ ประกอบกับในปัจจุบัน ไทยเป็นฐานการผลิต ชิ้นส่วนและส่งออกยานยนต์แบบดั้งเดิม จึงมีศักยภาพและโอกาสในการที่จะต่อยอดการพัฒนาฐานการผลิตเดิม ไปสู่การเป็นอุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่ ซึ่งจะช่วยลดความเสี่ยงจากการพึ่งพิงการส่งออกยานยนต์แบบ สันดาปภายในที่มีแนวโน้มลดลงในอนาคตลงได้

๒.๑.๘ แนวโน้มเศรษฐกิจการเมืองระหว่างประเทศ การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างก้าวกระโดดของประเทศไทยในทวีปเอเชีย โดยเฉพาะประเทศจีนที่มีบทบาทในการกำหนดระเบียบเศรษฐกิจการเมืองโลกมากขึ้น จนนำมาสู่สถานการณ์ที่อยู่ภายใต้แรงกดดันระหว่างชั่วโมงอำนาจใหม่ทางตะวันออกกับชั่วโมงอำนาจดั้งเดิมอย่างสหรัฐอเมริกา ซึ่งอาจก่อให้เกิดการดำเนินมาตรการกีดกันทางการค้าระหว่างทั้งสองประเทศขึ้นได้และอาจทำให้ภาพรวมการค้าระหว่างประเทศของโลกได้รับผลกระทบ เนื่องจากห่วงโซ่มูลค่าโลกมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงใกล้ชิดกับมหาอำนาจทั้งสองประเทศดังกล่าว ในขณะเดียวกัน การลดการพึ่งพาทางเศรษฐกิจได้เพิ่มความเป็นไปได้ที่จะเกิดความขัดแย้งทางการเมือง และส่งผลกระทบต่อแนวทางการจัดทำกรอบความร่วมมือระหว่าง

ประเทศและบทบาทขององค์กรระหว่างประเทศในปัจจุบัน โดยสถาบันความร่วมมือระหว่างประเทศที่มีขอบเขตแคบลง และ/หรือมุ่งเน้นเฉพาะประเด็นอาจมีบทบาทเพิ่มมากขึ้น

ในกรณีของประเทศไทย แนวโน้มการหดตัวของห่วงโซ่มูลค่าโลกและการปรับเปลี่ยนทิศทางไปให้ความสำคัญกับการสร้างความเชื่อมโยงการพึ่งพาเศรษฐกิจระหว่างกันภายในภูมิภาคมากขึ้น (Regionalization) จะเป็นโอกาสสำคัญของประเทศไทย ซึ่งมีตำแหน่งที่ตั้งใกล้ศูนย์กลางของอนุภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในการที่จะสร้างโอกาสในการพัฒนาประเทศไปสู่การเป็นศูนย์กลางของภูมิภาคด้านการค้าการลงทุนและการให้บริการโลจิสติกส์ที่เชื่อมโยงภูมิภาคเข้ากับประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก นอกจากนี้ แนวโน้มเศรษฐกิจการเมืองในช่วงแผนฯ ๑๓ ยังคงขึ้นอยู่กับทิศทางยุทธศาสตร์ระหว่างประเทศของสหรัฐอเมริกา ภายใต้ การบริหารของโจ ไบเดน ที่มีแนวโน้มจะดำเนินยุทธศาสตร์ที่สำคัญ ได้แก่ (๑) นโยบายระหว่างประเทศที่จะ เพิ่มบทบาทของสหรัฐอเมริกาในเวทีโลก และยังคงท้าทายจีนทั้งในด้านเศรษฐกิจการเมืองและเทคโนโลยี ซึ่งจะส่งผลทำให้เงื่อนไขทางการค้าของประเทศไทยยังจำเป็นต้องเตรียมตัวให้พร้อมรับโอกาสจากการกระจายความ เสี่ยงของห่วงโซ่มูลค่าจากตำแหน่งที่ตั้งในประเทศจีน (๒) นโยบายสิ่งแวดล้อมที่ให้ความสำคัญกับการ ป้องกันการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลกผ่านกลไกความตกลงและการกำหนดเงื่อนไขทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษี (Non-Tariff Barriers: NTB) จะผลักดันให้ไทยต้องพัฒนากระบวนการผลิตและสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มากยิ่งขึ้น เนื่องจากสหรัฐฯ เป็นประเทศเป้าหมายการส่งออกที่สำคัญของประเทศไทย (๓) การ ปกป้องความ เป็นส่วนตัวของผู้บริโภค และลดการผูกขาดในอุตสาหกรรมดิจิทัลจะส่งผลต่อเนื่องถึงผู้บริโภคใน ประเทศไทย เนื่องจากไทยเป็นหนึ่งในตลาดสำคัญของบริษัทเทคโนโลยีจากสหรัฐฯ และโอกาสในการแข่งขัน ในอุตสาหกรรม จะเป็นธรรมมากขึ้นภายใต้หลักความเสมอภาคทางเน็ต (Net Neutrality) และ (๔) ระบบ การค้าภายใต้ ข้อตกลงพหุภาคีและกลไกสถาบันระหว่างประเทศจะเป็นแนวโน้มที่ทวีความสำคัญมากยิ่งขึ้น จากการกลับมา เพิ่มบทบาทในการนำโลกด้วยระเบียบโลกแบบเสรีนิยม ในประเด็นข้ามชาติทั้งประเด็นด้าน สาธารณสุข สิ่งแวดล้อม หรือการค้าการลงทุน ด้วยประเทศไทยมีความสัมพันธ์อันดีและมีการพึ่งพาทาง เศรษฐกิจกับทั้ง สหรัฐอเมริกาและจีน จึงเป็นความท้าทายของไทยในการที่จะกำหนดบทบาทความร่วมมือใน แต่ละประเด็นให้มี ความเหมาะสมกับบริบททางเศรษฐกิจการเมืองระหว่างประเทศอย่างรอบคอบ

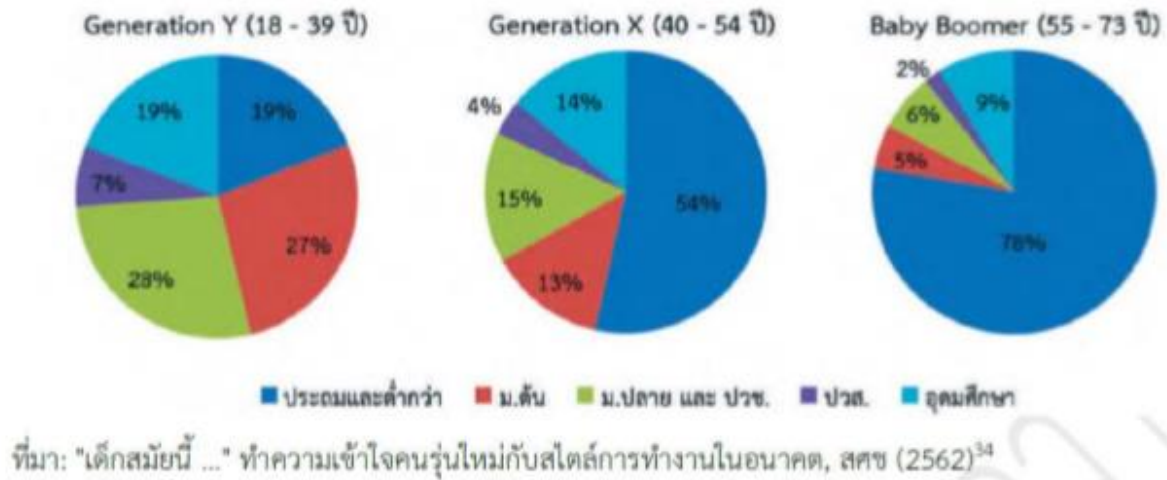
๒.๑.๙ การเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตและวัฒนธรรมทางสังคม ในยุคสมัยที่มีการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม มีความซับซ้อนจากความก้าวหน้าของเทคโนโลยีและการสื่อสาร ประกอบกับบริบททางเศรษฐกิจของแต่ละ ประเทศและสังคมที่มีความเฉพาะตัวในแต่ละยุค (Individualization) ได้ส่งผลกระทบให้อุปนิสัยทัศนคติ และ พฤติกรรมการดำรงชีวิตของประชากรในแต่ละรุ่นมีการปรับเปลี่ยนที่แตกต่างกันออกไป โดยกลุ่มประชากรเจน เนอเรชันวายที่มีการเกิดอยู่ในช่วง พ.ศ. ๒๕๒๓ - ๒๕๔๓ (ค.ศ. ๑๙๘๐ - ๒๐๐๐) ซึ่งเป็นกลุ่มที่เติบโตมากับ การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล จะมีบทบาทที่โดดเด่นในการนำสังคม ทั้งจากจำนวนสัดส่วนที่จะมีมากที่สุดทั้งในวัย แรงงานและวัยเจริญพันธุ์ โดยประชากรกลุ่มนี้มักมีพฤติกรรม รูปแบบการใช้ชีวิต และการให้คุณค่าด้านต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงไปจากสังคมยุคเก่า ได้แก่ การให้ความสำคัญกับการศึกษา โดยส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาที่ดีขึ้น กว่าคนรุ่นก่อน ๓๐ และมีจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ชอบเข้าสังคม ทั้งแบบออฟไลน์และ ออนไลน์ผ่านอินเทอร์เน็ตและสื่อสังคมออนไลน์ ตลอดจนมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี สามารถสร้างความปรองดอง หรือ ปรับตัว เปิดกว้างและยืดหยุ่นสูงในสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และเป็นกลุ่มประชากรที่เน้น ความ สมดุลระหว่างการทำงานและการใช้ชีวิตส่วนตัว (Work-life Balance) เพื่อตอบสนองความต้องการและ ความ สนใจของตนเองมากกว่าเป้าหมายเพียงเพื่อค่าตอบแทนและความมั่นคง ๓๑ นอกจากนี้ด้วยความที่ เติบโตมากับ เทคโนโลยี จึงทำให้มีความคุ้นเคยกับการใช้เทคโนโลยี และสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการ

ดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ อาทิ การติดตามข้อมูลข่าวสาร ทำงาน/เรียนออนไลน์ ไปจนถึงการซื้อของ ด้วยลักษณะนิสัยของประชากร เจนเนอเรชันวาย ที่ต้องการค้นหาโอกาสและความท้าทายใหม่ ๆ ทั้งในการทำงานและการใช้ชีวิตดังกล่าว จะ ส่งผลให้มีอัตราการย้ายถิ่นและการย้ายงานสูงขึ้น ในขณะเดียวกัน อัตราการเกิดจะน้อยลง เนื่องจากประชากร เจนเนอเรชันวายมีแนวโน้มแต่งงานช้าและชะลอการมีบุตร

ในกรณีของประเทศไทย ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีและการสื่อสารส่งผลให้วิถีชีวิตของคนรุ่นต่าง ๆ เปลี่ยนไปอย่างมาก โดยเด็กจำนวนมากที่ถูกเลี้ยงดูด้วยสื่อ จากรายงานของ Multiple Indicator Cluster Surveys หรือ MICS ปี ๒๕๖๒ พบว่ามีเด็กอายุต่ำกว่า ๕ ปี ถึงร้อยละ ๕๒.๘ ที่เล่นอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์โดยร้อยละ ๘.๓ เล่นอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์เฉลี่ยอย่างน้อย ๓ ชั่วโมงต่อวัน ทั้งนี้ งานวิจัยโดยภาควิชากุมารเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ระบุว่าเด็กที่บริโภคสื่อมากจะส่งผลต่อระดับ IQ ที่ลดลง รวมถึงมีงานวิจัยอีกหลายชิ้นที่สรุปว่าเด็กที่ได้รับสื่อตั้งแต่ยังเล็กส่งผลทางลบต่อพฤติกรรมและพัฒนาการทางลบ อาทิ ความก้าวร้าว พฤติกรรมต่อต้าน พัฒนาการด้านภาษาล่าช้า ๓๒ ขณะที่โครงสร้างด้านกฎระเบียบการทำงานยังไม่เอื้อต่อการสนับสนุนการเลี้ยงดูบุตรและดูแลผู้สูงอายุ และสังคมไทยมีความเปราะบางของครอบครัวสูงขึ้น โดยพบว่าโครงสร้างครอบครัวเปลี่ยนจากครอบครัวขยายที่มีคนหลายรุ่นอยู่ด้วยกันเป็นครอบครัวใหญ่ เปลี่ยนเป็นครอบครัวเดี่ยว ใช้ชีวิตคนเดียวเพิ่มมากขึ้น อีกทั้ง ยังมีครอบครัวข้ามรุ่นหรือครอบครัวที่เด็กอยู่กับปู่ ย่า ตา ยาย จำนวนมาก โดยมีเด็กมากถึง ๑.๒๔ ล้านคน ที่อาศัยอยู่ในครอบครัวข้ามรุ่น โดย ๑ ใน ๕ ของผู้สูงอายุในครอบครัวข้ามรุ่น มีรายได้ต่ำกว่าเส้นความยากจน ทั้งนี้การสำรวจสถานการณ์เด็กและสตรีในประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๕๙ พบว่าเด็กที่ได้รับการดูแลโดยปู่ ย่า ตา ยาย ที่สูงอายุจะมีผล การเรียนที่ด้อยกว่าเด็กที่อาศัยอยู่กับพ่อแม่ ในขณะเดียวกัน สังคมไทยยังเป็นสังคมที่คนในสังคมใช้เวลากับการ ออนไลน์ โดยผลการสำรวจในปี ๒๕๖๑ พบว่าคนไทยมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเฉลี่ยวันละ ๑๐ ชั่วโมง ๕ นาที เพิ่มขึ้นจากปีที่ ๒๕๖๐ ถึง ๓ ชั่วโมง ๓๐ นาที สถานการณ์ต่าง ๆ เหล่านี้บ่งเป็นการสร้างความเปราะบาง ที่นอกเหนือไปกว่ามิติด้านการด้อยโอกาส แต่เป็นความท้าทายเชิงคุณภาพที่จะส่งผลต่อการเติบโตในการเป็น ประชากรที่มีคุณภาพลดลง

ในปี ๒๕๖๒ ประชากรไทยที่เป็นกลุ่มเจนเนอเรชันวาย มีช่วงอายุอยู่ระหว่าง ๑๘ – ๓๙ ปี เป็นจำนวนประมาณ ๒๑ ล้านคน คิดเป็นร้อยละ ๓๑ ของประชากรทั้งหมด ๓๓ โดยในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ได้เข้าสู่ตลาดงาน กลายเป็นกำลังแรงงานที่สำคัญ ในขณะเดียวกัน ก็จัดเป็นกลุ่มผู้บริโภคที่มีกำลังซื้อค่อนข้างสูงที่ทุกภาคส่วนให้ความสำคัญเพราะเป็นกำลังหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ นอกจากนี้ ประชากรกลุ่มนี้ยังมีระดับการศึกษาที่สูงกว่าประชากรรุ่นก่อนหน้า โดยส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมปลาย (รวมระดับปวช.) และระดับมัธยมต้นคิดเป็นสัดส่วนที่ร้อยละ ๒๗.๖ และ ๒๗.๒ ของจำนวนประชากรเจนเนอเรชันวายทั้งหมด ตามลำดับ ซึ่งสูงกว่าระดับการศึกษาของประชาชนเจนเนอเรชันเอ็กซ์ (อายุ ๔๐ - ๕๔ ปี) และเบบี้บูมเมอร์ (อายุ ๕๕ - ๗๓ ปี) ที่ส่วนใหญ่จบการศึกษาในระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่า

แผนภาพที่ ๒-๗ สัดส่วนประชากรตามระดับการศึกษาสูงสุด จากแต่ละรุ่น ในปี ๒๕๖๒

ระดับการศึกษาที่สูงขึ้น ประกอบกับการเกิดขึ้นของอินเทอร์เน็ตและสื่อสังคมออนไลน์ที่เริ่มในช่วงของ ประชากรเจนเนอเรชันวาย ส่งผลให้ทัศนคติและพฤติกรรมการใช้ชีวิตของประชากรกลุ่มนี้แตกต่างไปจากประชากรรุ่นเดิม นับเป็นแต้มต่อในการปรับตัวและประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของงานและในการใช้ชีวิตได้ดีกว่ากลุ่มประชากรอื่น อีกทั้งยังเกิดการแลกเปลี่ยนทางแนวคิดและวัฒนธรรมที่หลากหลาย การให้ความสำคัญกับการมีชีวิตอิสระ และการสร้างเอกลักษณ์เฉพาะตัว ผลักดันแนวคิดความต้องการเก็บเกี่ยวประสบการณ์ในการใช้ชีวิต มากกว่าความต้องการความมั่นคง ยังเป็นพฤติกรรมที่เร่งให้เกิดการทำงานแบบยืดหยุ่นและการจ้างงานที่มีรูปแบบมาตรฐานในประเทศไทยให้มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นเนื่องจากจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานและตอบโจทย์ความสมดุลในชีวิต อย่างไรก็ตาม วิถีชีวิตดิจิทัลที่เด่นชัดในสังคมไทยยังนำมาสู่ความเครียดที่อาจนำไปสู่ปัญหาสุขภาพจิตในทุกกลุ่มประชากร ซึ่งประชากรที่มีช่วงอายุระหว่าง ๒๕ - ๕๙ ปี มีสัดส่วนการตายเพราะปัญหาสุขภาพจิตมากที่สุดถึงประมาณร้อยละ ๗๕ ของประชาชนที่เสียชีวิต ด้วยปัญหาสุขภาพจิตทั้งหมด นอกจากนี้ การลดลงของอัตราการเกิดของประชากรไทย ยังเป็นแนวโน้มที่ ชัดเจนอย่างมีนัยสำคัญ โดยเฉพาะกลุ่มประชากรเจนเนอเรชันวายที่มีสุขภาพดีและอยู่ในวัยที่เหมาะสมต่อการ สร้างครอบครัวมีอัตราการให้กำเนิดลดลง เนื่องจากได้รับอิทธิพลจากแนวคิดความต้องการเป็นครอบครัวเดี่ยว ใช้ชีวิตคนเดียว ด้วยมีระดับการศึกษาที่สูงขึ้นและสามารถพึ่งพาตัวเองได้ และการยอมรับเพศสภาพที่ไม่ตรงกับ สถานะทางเพศ

๒.๑.๑๐ อนาคตของงาน (Future of Work) และพฤติกรรมการดำรงชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไป โลกแห่งการทำงานในอนาคตกำลังเปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญ โดยความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของประชากรโลก และทัศนคติของคนรุ่นใหม่ ล้วนเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้เกิด “อนาคตของงาน (Future of Work)” กล่าวคือ งานบางประเภทจะเลือนหายไป และเกิดงานประเภทใหม่ขึ้นมาทดแทน โดยระบบอัตโนมัติและหุ่นยนต์มีแนวโน้มจะเข้ามาทดแทนงานที่มีลักษณะของการทำซ้ำหรือเป็นแบบแผน (Repetitive/Routine) ส่งผลให้เกิดความต้องการแรงงานที่มีทักษะ ความสามารถเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยี อาทิ วิศวกรหุ่นยนต์ (Robotics Engineers) หรือผู้เชี่ยวชาญปัญญาประดิษฐ์ (AI Specialists) ^{๓๖} มากขึ้น และการเข้าสู่สังคมสูงวัยยังมีแนวโน้มทำให้งานในอุตสาหกรรมการแพทย์และสุขภาพมีจำนวนเพิ่มขึ้น ตลอดจนกระแสความใส่ใจด้านสิ่งแวดล้อมจะส่งผลให้งานสีเขียว (Green Jobs) ทวีความสำคัญในตลาดแรงงานมากยิ่งขึ้น นำไปสู่การเกิดขึ้นของงานในอาชีพใหม่ ๆ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงข้างต้นนำไปสู่

ความต้องการทักษะของแรงงานในลักษณะใหม่ ๆ โดยนอกเหนือจากทักษะทางปัญญา (Cognitive) หรือทักษะเชิงเทคนิค (Technical Skills) อาทิ สเต็ม (Science Technology Engineering and Mathematics; STEM) แล้ว ยังเป็นที่คาดการณ์กันว่าทักษะทางพฤติกรรม (Non-Cognitive) หรือทักษะด้านมนุษย์ (Human Skills) อาทิ ความคิดสร้างสรรค์ การสื่อสาร หรือการทำงานเป็นทีม จะเป็นที่ต้องการและเป็นงานสำหรับอนาคต เนื่องจากเป็นทักษะเฉพาะที่เทคโนโลยีสมัยใหม่ยังไม่สามารถทดแทนแรงงานมนุษย์ได้

นอกจากนี้ ผลจากการที่ประชากรกลุ่มเจนเนอเรชั่นวายมีบทบาทสำคัญในตลาดแรงงาน ซึ่งมีความต้องการใช้ชีวิตที่มีความยืดหยุ่นและความสมดุลในชีวิต ทำให้การจ้างงานในระยะต่อไปจะมีรูปแบบที่หลากหลายมากขึ้น กล่าวคือ การจ้างงานที่มีใช้รูปแบบมาตรฐาน (Non-standard Form of Employment: NSE) อาทิ การจ้างงานชั่วคราว (Temporary) การจ้างงานบางช่วงเวลา (Part-time) การจ้างงานตามความต้องการ (On-call) การจ้างงานแบบแฝง (Disguised) และงานอิสระ (Self-Employment) มีแนวโน้มจะแพร่หลายมากยิ่งขึ้น ควบคู่ไปกับรูปแบบการทำงานจากทุกที่ทุกเวลา (Working Anytime, Anywhere) อาทิการทำงานทางไกล (Remote Work/Telework) การทำงานจากบ้าน (Work from Home) หรือจากที่อื่น ๆ ผ่านระบบออนไลน์ โดยอยู่ภายใต้ชั่วโมงการทำงานที่ยืดหยุ่น^{๓๗} ซึ่งจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานและความสมดุลในชีวิต รวมไปถึงช่วยลดผลกระทบจากภาวะวิกฤติที่กระทบต่อความสามารถในการเดินทางไปทำงาน สอดคล้องกับการขยายตัวของระบบเศรษฐกิจแบบ Gig Economy และพฤติกรรมการค้าในชีวิตใหม่ ๆ นำไปสู่การขยายโอกาสการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานและเป็นแหล่งรายได้เสริม อย่างไรก็ตามการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว อาจส่งผลให้เกิดการขยายตัวของแรงงานนอกระบบ ซึ่งขาดความคุ้มครอง และสิทธิประโยชน์ที่เหมาะสม รวมถึงแรงงานอาจเผชิญความเสี่ยงจากความมั่นคงในการจ้างงานที่ลดลง^{๓๘}

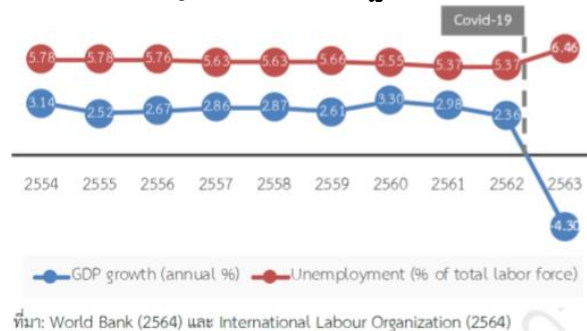
ในกรณีของประเทศไทย สถานการณ์ตลาดแรงงานในประเทศ ยังมีความท้าทายมากยิ่งขึ้นเมื่อพิจารณาถึงแนวโน้มการใช้ปัญญาประดิษฐ์และระบบอัตโนมัติซึ่งจะเข้ามาทดแทนแรงงาน โดยเฉพาะงานที่มีลักษณะการทำซ้ำเป็นแบบแผน ซึ่งเป็นลักษณะงานส่วนใหญ่ในภาคอุตสาหกรรม มีการคาดการณ์ว่าแรงงานในภาคอุตสาหกรรมของไทยจำนวน ๓ ล้านคน หรือประมาณร้อยละ ๕๕ มีความเสี่ยงสูงที่จะถูกแทนที่ด้วยเทคโนโลยีภายในระยะ ๑๐ – ๒๐ ปีข้างหน้า^{๓๙} นอกจากนี้แรงงานที่ถูกเลิกจ้างบางส่วนอาจผันตัวไปเป็นแรงงานนอกระบบเพื่อชดเชยรายได้ที่หายไป ในขณะที่ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีดิจิทัลและค่านิยมของประชากรรุ่นใหม่ให้ความสำคัญกับการมีอิสระในการบริหารจัดการเวลายังผลักดันให้เกิดรูปแบบการจ้างงานที่มีไม่มาตรฐาน ในขณะที่แรงงานที่อยากลาออกจากงานประจำมาเป็น Gig Workers นั้น พบว่ามีมากถึงร้อยละ ๘๖^{๔๐} ส่งผลให้แนวโน้มผู้ทำงานได้รับสิทธิประโยชน์ไม่ครบถ้วน และอาจไม่ได้รับความคุ้มครองตามระบบประกันสังคมมีจำนวนเพิ่มขึ้น ทั้งนี้ พบว่า แรงงานที่ทำงานในลักษณะเป็นครั้งคราว (Gig Workers) ซึ่งเป็นลักษณะงานที่ผู้ทำงานได้รับค่าตอบแทนไม่แน่นอน และความสัมพันธ์ระหว่างลูกจ้างและนายจ้างมีความไม่ชัดเจน มีสัดส่วนประมาณร้อยละ ๓๐ ของประชากรวัยแรงงานทั้งหมด

๒.๒ ผลกระทบและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงอันเนื่องมาจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-๑๙

สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-๑๙ ได้ส่งผลกระทบอย่างกว้างขวางและรุนแรงในเกือบทุกประเทศทั่วโลก รวมถึงประเทศไทย การแพร่ระบาดของโรคอย่างรุนแรงและต่อเนื่องมิได้เป็นเพียงวิกฤตการณ์ทางสาธารณสุขเท่านั้น แต่ได้ส่งผลกระทบไปถึงมิติทางเศรษฐกิจ สังคม การใช้ชีวิตของประชากรและโดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะต่อไปอย่างมีนัยสำคัญ โดยผลกระทบและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญอันเป็นผลสืบเนื่องมาจากโควิด-๑๙ ที่ส่งผลกระทบในระดับโลกและไทย มีสาระสำคัญโดยสังเขป ดังนี้

๒.๒.๑ ผลกระทบในระดับโลก สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-๑๙ ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม รวมถึงการใช้ชีวิตของประชากรโลกอย่างรุนแรง เกิดเป็นต้นทุนจากทั้งความสูญเสียชีวิตและการเจ็บไข้ได้ป่วยโดยตรงจากการติดเชื้อ และผลกระทบทางอ้อมจากความพยายามในการป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาด โดยในปี ๒๕๖๓ ธนาคารโลกได้ประมาณการว่าเศรษฐกิจโลกจะหดตัวลงถึงร้อยละ ๔.๓๐^{๕๑} และมีอัตราการว่างงานเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๖.๔๖^{๕๒} รวมถึงมีการสูญเสียของชั่วโมงการทำงานถึงร้อยละ ๘.๘ เมื่อเปรียบเทียบกับปี ๒๕๖๒ ซึ่งอัตราการสูญเสียของชั่วโมงการทำงานข้างต้นเทียบเท่ากับการสูญเสียการจ้างงานประจำถึง ๒๕๕ ล้านตำแหน่ง^{๕๓}

แผนภาพที่ ๒-๘ อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและอัตราการว่างงานของโลก

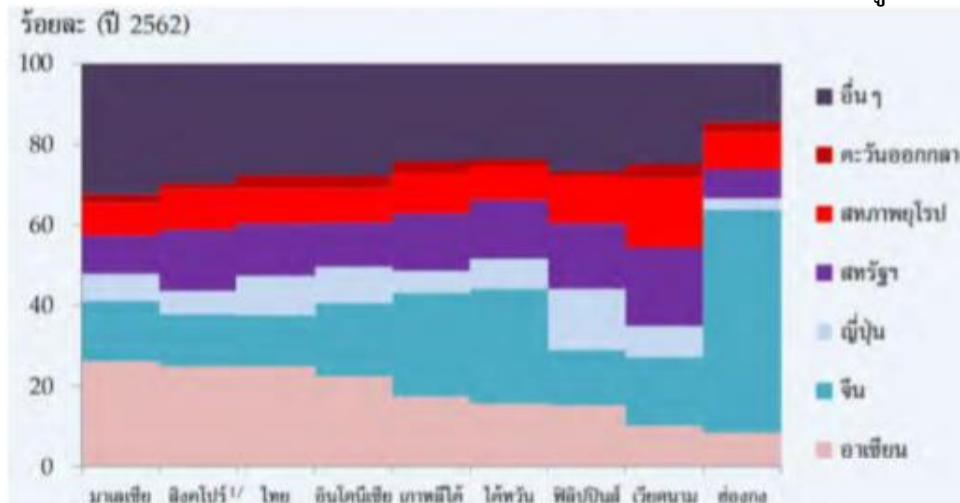

ในขณะเดียวกัน การแพร่ระบาดของโรคโควิด-๑๙ ยังส่งผลกระทบเป็นวงกว้างต่อเศรษฐกิจและการค้า โลกอย่างรุนแรง โดยระดับผลกระทบมีความแตกต่างกันตามบริบทของแต่ละประเทศ ทั้งนี้ จากรายงานของ การประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการค้าและการพัฒนา (United Nations Conference on Trade And Development: UNCTAD) ปี ๒๕๖๓ พบว่า กลุ่มประเทศหรือประเทศที่ได้รับความเสียหายในด้านการค้าโลก มากที่สุดตามดัชนี Purchasing Managers' Index (PMI) คือ สหภาพยุโรป และสหรัฐอเมริกา ตามลำดับ โดย ประเทศไทยได้รับผลกระทบสูงเป็นอันดับที่ ๑๑ ซึ่งสาเหตุสำคัญมาจากการหดตัวของกลุ่มอุตสาหกรรม รถยนต์ ในขณะเดียวกัน เมื่อพิจารณาผลกระทบของรายได้จากภาคการท่องเที่ยวตามข้อมูลของสมาคมขนส่ง ทางอากาศระหว่างประเทศ (International Air Transport Association: IATA) ยังพบว่ากลุ่มประเทศในทวีป เอเชียได้รับความเสียหายจากปริมาณการเดินทางทางอากาศที่หดตัวอย่างรุนแรงมากที่สุด อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจในหลาย ๆ ประเทศได้ทยอยปรับตัวดีขึ้นตามลำดับ โดย OECD คาดการณ์ว่าในปี ๒๕๖๔ โลกจะมี อัตราการเติบโตของ GDP เพิ่มขึ้นร้อยละ ๔.๒ เมื่อเทียบกับปีก่อน เนื่องด้วยความสำเร็จของมาตรการควบคุมการระบาด มาตรการฟื้นฟูเศรษฐกิจในระยะสั้นและระยะยาว และการจัดสรรวัคซีนที่คาดว่าจะสามารถป้องกัน การแพร่ระบาดของโรคโควิด-๑๙ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒.๒.๒ ผลกระทบต่อประเทศไทย ถึงแม้ประเทศไทยจะจัดอยู่ในกลุ่มประเทศแรกของโลกที่พบการแพร่ระบาดของโรคโควิด-๑๙ ภายในประเทศ (มีผู้ติดเชื้อภายในประเทศครั้งแรกเมื่อวันที่ ๓๑ ม.ค. ๒๕๖๓) แต่ ด้วยขีดความสามารถในการให้ความสำคัญต่อการดำเนินมาตรการควบคุมการแพร่ระบาดอย่างจริงจังของรัฐบาล และการให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีของภาคเอกชนและประชาชน ประกอบกับระบบสาธารณสุขของประเทศที่มีประสิทธิภาพ ทำให้ตลอดระยะเวลากว่า ๑ ปีที่ผ่านมา ประเทศไทยมีจำนวนผู้ติดเชื้อและผู้เสียชีวิตจากโรคโควิด-๑๙ ต่ำเป็นอันดับต้น ๆ ของโลก โดยมีสัดส่วนผู้ติดเชื้อต่อประชากรต่ำที่สุดเป็นอันดับที่ ๑๙ ของโลก^{๕๔} และมีสัดส่วนผู้เสียชีวิตต่อประชากรต่ำที่สุดเป็นอันดับที่ ๖ ของโลก^{๕๕} และได้รับการจัดอันดับจากสถาบันโลว์ (Lowy Institute) ในอันดับที่ ๔ จากทั้งหมด ๘๘ ประเทศ ด้านความสามารถในการรับมือกับการแพร่ระบาดของโรคโควิด-๑๙^{๕๖} แม้ว่าที่ผ่านมาประเทศไทยจะประสบความสำเร็จในการป้องกันและควบคุมโรคเมื่อเปรียบเทียบกับหลายประเทศทั่วโลก ด้วยมาตรการด้านสาธารณสุขที่สามารถปรับตัวให้รับมือกับ

สถานการณ์ได้อย่างรวดเร็วและเข้มงวด แต่ผลกระทบทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้น พบว่ายังอยู่ในระดับค่อนข้างรุนแรง เนื่องจากการพึ่งพาภาคบริการในสัดส่วนสูง โดยเฉพาะภาคการท่องเที่ยวซึ่งถือเป็นเครื่องจักรขับเคลื่อน เศรษฐกิจของไทยในช่วงหลายปีที่ผ่านมา กล่าวคือ รายรับจากนักท่องเที่ยวต่างชาติสูงถึงประมาณร้อยละ ๑๑ ของ GDP ในปี ๒๕๕๘ - ๒๕๖๒^{๔๗} ในขณะเดียวกัน เศรษฐกิจไทยยังพึ่งพิงภาคการส่งออกอย่างมาก โดย สัดส่วนการส่งออกสินค้าต่อ GDP เฉลี่ยสูงถึงร้อยละ ๖๕ ในช่วงช่วงเวลาเดียวกัน^{๔๘} เมื่อผนวกเข้ากับผลกระทบ ทางเศรษฐกิจจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-๑๙ ในประเทศคู่ค้าสำคัญ จึงส่งผลกระทบต่อประเทศไทยอย่าง หลีกเลียงไม่ได้ อาทิ ตลาดอาเซียนซึ่งไทยมีสัดส่วนการส่งออกไปยังอาเซียนสูงถึงร้อยละ ๒๔ ของปริมาณการส่งออกทั้งหมด^{๔๙} ผลกระทบที่รุนแรงของวิกฤตโควิด-๑๙ ต่อตลาดอาเซียนจากการพึ่งพาอุปสงค์จากต่างประเทศในระดับสูง จึงทำให้ปริมาณการส่งออกของไทยลดลงอย่างมาก และแม้ว่าสถานการณ์การฟื้นตัว ของประเทศจีนจะมีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้นเนื่องจากอุปสงค์ในประเทศที่มีจำนวนมากและมีกำลังซื้อสูง แต่ด้วยสัดส่วนการค้าของไทยและจีนยังต่ำกว่าหลายประเทศ จึงทำให้การฟื้นตัวของไทยช้ากว่าประเทศอื่นในภูมิภาค เดียวกัน นอกจากนี้ โครงสร้างการส่งออกสินค้าของไทยยังกระจุกตัวอยู่ในกลุ่มสินค้ามูลค่าสูงที่มีการฟื้นตัวช้า เป็นส่วนมาก อาทิ ยานยนต์ ชิ้นส่วนประกอบ และเครื่องจักร จึงส่งผลให้ความต้องการสินค้าแปรผันตามกำลังซื้อที่ลดลงอย่างมากของตลาดโลก

แผนภาพที่ ๒-๙ สัดส่วนตลาดส่งออกของไทยเทียบกับประเทศอื่นในภูมิภาค

หมายเหตุ: การส่งออกของสินค้าไปรีไม่รวม re-export

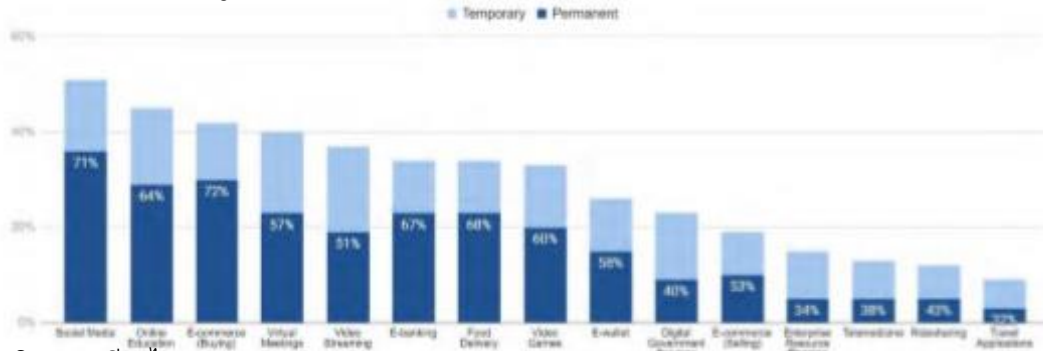
ที่มา: การฟื้นตัวของการส่งออกไทยหลัง COVID-๑๙ ภายใต้ข้อจำกัดเชิงโครงสร้าง, ธนาคารแห่งประเทศไทย (๒๕๖๓)^{๕๐}

ทั้งนี้ การแพร่ระบาดของโรคโควิด-๑๙ ซึ่งส่งผลกระทบอย่างรุนแรงต่อภาคการท่องเที่ยวและการส่งออกของไทย ส่งผลให้ปี ๒๕๖๓ เศรษฐกิจไทยปรับตัวลดลงถึงร้อยละ ๖.๑^{๕๑} ในขณะที่อัตราการว่างงานปรับตัวเพิ่มสูงขึ้นเป็นร้อยละ ๑.๙๐ หรือประมาณ ๗.๔ แสนคน และชั่วโมงการทำงานลดลงร้อยละ ๔.๓ เหลือเพียง ๔๑.๖ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ โดยแรงงานที่มีอายุน้อยและมีการศึกษาสูงจะประสบปัญหาการว่างงานมากกว่าแรงงานกลุ่มอื่น^{๕๒}

๒.๒.๓ แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคต การแพร่ระบาดของโรคโควิด-๑๙ ส่งผลกระทบต่อแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงระดับโลกหลายประการอย่างมีนัยสำคัญ ไม่ว่าจะเป็นการเร่งให้การเปลี่ยนแปลงที่ดำเนินอยู่แล้ว เกิดเร็วขึ้น หรือลดทอนความรุนแรงของการเปลี่ยนแปลง โดยแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงที่ได้รับผลกระทบจากโควิด-๑๙ มากที่สุด ได้แก่ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี การดูแลสุขภาพและการรักษาพยาบาลการ

ขยายตัวของความเป็นเมือง แนวโน้มเศรษฐกิจการเมืองระหว่างประเทศ และอนาคตของงาน รวมถึงพฤติกรรม การดำรงชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งมีสาระสำคัญโดยสังเขป ดังนี้

แผนภาพที่ ๒-๑๐ สัดส่วนผู้ที่คาดว่าจะใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพิ่มขึ้นจากวิกฤตโควิด-๑๙ แบบชั่วคราว/ถาวร

ที่มา: สันติธาร เสถียรไทย, ๒๕๖๓^{๕๓}

ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่ยุคดิจิทัล ถูกเร่งให้มีความสำคัญต่อภาคเศรษฐกิจ สังคม และการดำรงชีวิตของประชากรเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในช่วงที่มีการระบาดของโรคโควิด ๑๙ เนื่องจากเทคโนโลยีดิจิทัลถูกนำมาใช้เพื่อลดปฏิสัมพันธ์ทางกายภาพของคนในสังคมโดยการใช้ช่องทาง การสื่อสารแบบออนไลน์และการประชุมทางไกลแทนการพบปะโดยตรง การซื้อสินค้าและบริการผ่าน แพลตฟอร์ม ออนไลน์แทนการเดินทางไปร้านค้า การเรียนการสอนออนไลน์ และการทำธุรกรรมดิจิทัลแทน การชำระด้วย เงินสด เป็นต้น ทั้งนี้ จากการสำรวจพฤติกรรมของผู้ใช้เทคโนโลยีในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ พบว่า หลังจากการแพร่ระบาดระลอกแรกของโรคโควิด-๑๙ มีการใช้งานเทคโนโลยีมากขึ้นในหลาย รูปแบบ เช่น สื่อ สังคมออนไลน์ การศึกษาทางไกล พาณิชนียอิเล็กทรอนิกส์ การประชุมทางไกล และการรับชม วิดีโอออนไลน์ เป็นต้น ซึ่งการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในลักษณะดังกล่าว มีทั้งที่เป็นการปรับตัวชั่วคราวในระยะ ที่มีการแพร่ ระบาดของโรค ซึ่งผู้คนไม่สามารถดำเนินชีวิตได้ตามปกติและที่เป็นการเปลี่ยนแปลงอย่างถาวร เนื่องจากเห็นถึง ประโยชน์และโอกาสในการเพิ่มขีดความสามารถและประสิทธิภาพในการดำเนินงานของ หน่วยงานด้วยการ ประยุกต์ใช้เทคโนโลยี

การรักษาสุขภาพ จากความตื่นตัวในการป้องกันการติดต่อของโรคโควิด-๑๙ และการดำเนิน มาตรการทางสาธารณสุขอย่างเข้มงวดเพื่อยับยั้งการแพร่ระบาดของโรคในวงกว้าง ได้ส่งผลให้ประชาชน มีความตระหนักถึงความสำคัญในการดูแลสุขภาพของตนเองเพิ่มมากขึ้น และเป็นแรงกดดันให้ผู้ประกอบการ หลายสาขา โดยเฉพาะด้านบริการสุขภาพและการท่องเที่ยวต้องยกระดับมาตรฐานการให้บริการ โดยคำนึงถึง ความสะอาดและสุขอนามัยที่เป็นไปตามมาตรฐานสากล อีกทั้งยังเป็นปัจจัยที่ช่วยเร่งรัดให้การวิจัยและพัฒนา เทคโนโลยีการรักษายาบาล โดยเฉพาะการวิจัยและพัฒนาชีวภัณฑ์สำหรับสร้างภูมิคุ้มกันจากเชื้อไวรัส มีความก้าวหน้ามากขึ้น

การขยายตัวของความเป็นเมือง วิกฤตการแพร่ระบาดของโรคติดต่อครั้งใหญ่เป็นปัจจัยที่ช่วยเร่งให้ เมืองต่าง ๆ ทั่วโลกปรับตัวสู่การเป็นเมืองอัจฉริยะ (Smart City) เพื่อสนองตอบวิถีชีวิตของประชากรที่ เปลี่ยนแปลงไป และเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเฝ้าระวังการแพร่ระบาดของโรคและการบริหารจัดการ สถานการณ์ อาทิ การใช้เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตของสรรพสิ่งเพื่อเพิ่มความสามารถในการเชื่อมต่อระหว่าง อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และรับส่งข้อมูลระหว่างกัน การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) เพื่อวิเคราะห์ พฤติกรรมของประชากรและเพื่อการบริหารจัดการทรัพยากรของเมืองให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

การเมืองและเศรษฐกิจระหว่างประเทศ วิกฤตโควิด-๑๙ ยังมีผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของอิทธิพล ทางแนวความคิดแบบชาตินิยม ที่ให้ความสำคัญกับกิจการภายในประเทศเป็นลำดับแรกปรากฏเด่นชัดขึ้น

เนื่องจากรัฐบาลของแต่ละประเทศต้องดำเนินนโยบายด้านสาธารณสุขอย่างเข้มข้นเพื่อควบคุมการแพร่ระบาดภายในประเทศ ผ่านมาตรการปิดเมือง การจำกัดการเดินทางผ่านแดน และการดำเนินมาตรการควบคุมการค้าระหว่างประเทศในกลุ่มสินค้าที่มีความสำคัญต่อความมั่นคงด้านสาธารณสุขของประเทศ นอกจากนี้มาตรการปิดเมืองและจำกัดการเดินทางยังนำไปสู่ภาวะชะงักงันของการค้าและการบริการระหว่างประเทศ ซึ่งเป็นแรงผลักดันให้บริษัทข้ามชาติและผู้ประกอบการค้าระหว่างประเทศทั่วโลกปรับเปลี่ยนกลยุทธ์เพื่อสร้างความสามารถในการรับมือและปรับตัว (Resilience) และลดความเสี่ยงอันเนื่องมาจากเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด ซึ่งส่งผลกระทบต่อห่วงโซ่มูลค่าระหว่างประเทศ ผ่านการโยกย้ายฐานการผลิตและช่องทางการตลาดไปยังประเทศที่อยู่ใกล้กันหรืออยู่ภายในภูมิภาคเดียวกันมากขึ้น

รูปแบบการทำงาน การเปลี่ยนแปลงสู่สังคมดิจิทัลที่ถูกเร่งจากวิกฤตโควิด-๑๙ และมาตรการเว้นระยะห่างทางสังคมยังส่งผลให้รูปแบบการทำงานมีความยืดหยุ่นมากขึ้น สามารถทำงานจากบ้านหรือทำงานระยะไกลได้ ในขณะเดียวกัน แรงงานบางส่วนอาจผันตัวไปเป็นแรงงานนอกระบบ ทั้งที่เป็นผลมาจากการถูกเลิกจ้าง หรือต้องการผันตัวไปทำงานในลักษณะไม่ประจำมากยิ่งขึ้น ซึ่งสร้างความท้าทายให้แก่ภาครัฐในการจัด ความคุ้มครองทางสังคมเพื่อสร้างความมั่นคงทางรายได้และสุขภาพให้แก่แรงงานลักษณะดังกล่าว

ทรัพยากรธรรมชาติและชั้นบรรยากาศโลก แม้ว่าการเกิดวิกฤตโควิด-๑๙ จะส่งผลให้กิจกรรมทางเศรษฐกิจและการใช้ชีวิตหยุดชะงักหรือชะลอตัวลง แต่เหตุการณ์ดังกล่าวได้สร้างผลเชิงบวกต่อสภาพแวดล้อมโดยรวมของโลกให้มีการฟื้นตัวกลับสู่ความอุดมสมบูรณ์ได้ดีขึ้น โดยการชะลอตัวลงของภาคการผลิตและการเคลื่อนย้ายสินค้าและบริการระหว่างประเทศ ได้ส่งผลให้ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกลดลงทั้งในระดับโลกและระดับประเทศ อย่างไรก็ตาม พฤติกรรมการดูแลสุขภาพส่วนบุคคลและการใช้ชีวิตท่ามกลางการแพร่ระบาดได้ส่งผลให้ปริมาณขยะเพิ่มสูงขึ้นจากปีที่ผ่านมาถึงประมาณร้อยละ ๑๕ โดยเฉพาะขยะพลาสติก^{๔๔} ซึ่งเป็นผลอันเนื่องมาจากรูปแบบการบริโภคและการผลิตที่ปรับเปลี่ยนไปของภาคส่วนในสังคม

๒.๓ สถานะของประเทศและผลจากแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงระดับโลก

กว่าสี่ทศวรรษของการพัฒนาประเทศที่เมื่อนำมาซึ่งความก้าวหน้าด้านสังคม เศรษฐกิจและความอยู่ดีมีสุขของประชาชนคนไทยอย่างต่อเนื่องในระยะที่ผ่านมา แต่ข้อจำกัดและความท้าทายที่สำคัญหลายประการซึ่งประเทศไทยยังคงต้องเผชิญและรอที่จะได้รับการแก้ไขผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-๑๙ และการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในระดับโลกที่ได้ส่งเคราะห์ไว้ข้างต้น จะยังเป็นปัจจัยสำคัญที่ต้องคำนึงถึง ในการกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะต่อจากนี้ การนำเสนอข้อมูลภายใต้หัวข้อนี้จึงมีจุดมุ่งหมายที่จะฉายภาพสถานะการพัฒนาของประเทศที่เป็นอยู่ พร้อมทั้งการประเมินและคาดการณ์ผลจากกระแสการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นกับประเทศไทยในช่วงระยะเวลาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ โดยมีกรอบของมุมมองสถานะในประเทศครอบคลุมมิติการพัฒนา ๖ ด้านหลัก ประกอบด้วยความมั่นคงความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ โอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการบริหาร จัดการภาครัฐ โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

๒.๓.๑ ความมั่นคง

ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคงมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ประเทศชาติมีความมั่นคง ประชาชนมีความสุข โดยให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการสถานะแวดล้อมของประเทศให้มีความสงบเรียบร้อยและปลอดภัยภายใต้หลักความมั่นคงแบบองค์รวม ด้วยการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคงในระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ที่เน้นการปรับสภาพแวดล้อมและแก้ไขปัญหาลดระดับลง โดยใช้จุดแข็งที่ประเทศไทยมีศักยภาพให้เกิดประโยชน์เสริมด้วยการใช้นวัตกรรมเพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ พร้อมแก้ไขอุปสรรคข้อจำกัด เดิมซึ่งเป็นจุดอ่อนของประเทศ ซึ่งต้องอาศัยการพัฒนาคน การใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยี

และระบบฐานข้อมูล ให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคามและภัยพิบัติได้ทุกรูปแบบ ควบคู่กับการใช้กลไกแก้ไขปัญหาแบบ บูรณาการด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนรวมถึงประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศทั่วโลกบน พื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล เพื่อเอื้ออำนวยประโยชน์ต่อการดำเนินการของยุทธศาสตร์ชาติด้านอื่น ๆ ให้ สามารถขับเคลื่อนไปได้ตามทิศทางและเป้าหมายที่กำหนด

ทั้งนี้ สถานะการดำเนินงานขับเคลื่อนประเด็นยุทธศาสตร์ความมั่นคงของไทยด้านต่าง ๆ รวมถึงนัยยะจากแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงระดับโลก ที่มีความสำคัญต่อการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง มีดังนี้

๑) การรักษาความสงบในประเทศ

๑.๑) ความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การดำเนินงานเพื่อขับเคลื่อนเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติของหน่วยงานด้านความมั่นคงในช่วงปี ๒๕๖๑ – ๒๕๖๓ ได้ให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ซึ่งจากการจัดอันดับโดยสมาคมวิทยาศาสตร์การตำรวจสากล พบว่าระดับความมั่นคงปลอดภัยภายในประเทศ^{๕๕} ของไทยอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง โดยได้อันดับที่ ๖๙ จาก ๑๒๗ ประเทศ สำหรับระดับความมั่นคงปลอดภัยทางสังคมภายใต้ดัชนีสันติภาพโลก ของสถาบันวิจัยด้านเศรษฐศาสตร์และสันติภาพ แสดงให้เห็นว่าประเทศไทยมีระดับความมั่นคงปลอดภัยทางสังคม^{๕๖} ในปี ๒๕๖๓ ที่ค่อนข้างน่าเป็นห่วง โดยมีการปรับตัวดีขึ้นเล็กน้อยจากปี ๒๕๖๒ อยู่ในอันดับที่ ๑๒๓ จาก ๑๖๓ ประเทศ(ปี ๒๕๖๒ อยู่ในอันดับที่ ๑๒๕) ซึ่งเป็นผลจากการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมเชิงรุกมากขึ้นของหน่วยงาน ด้านความมั่นคง รวมทั้งมีการเตรียมพร้อมเพื่อลดความสูญเสียและผลกระทบจากความรุนแรงของอาชญากรรม และความไม่ปลอดภัยต่าง ๆ ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

๑.๒) เสถียรภาพทางการเมืองและธรรมาภิบาล การดำเนินงานของหน่วยงานด้านความมั่นคงและภาคีการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในระบอบประชาธิปไตยของประชาชน การปลูกฝังจิตสำนึกรักสามัคคีและส่งเสริมความปรองดองของคนในชาติการพัฒนาศักยภาพกระบวนการจัดการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งแบบบูรณาการภายใต้สันติวิธี และการสร้างความปรองดองสมานฉันท์โดยผ่านกลไกต่าง ๆ อย่างไรก็ดี จากการประเมินโดยธนาคารโลกในปี ๒๕๖๒ พบว่าประสิทธิผลของรัฐบาลไทย^{๕๗} อยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ ๖๕.๘๗) โดยลดลงจากปี ๒๕๖๑ (ร้อยละ ๖๖.๘๓) เล็กน้อย

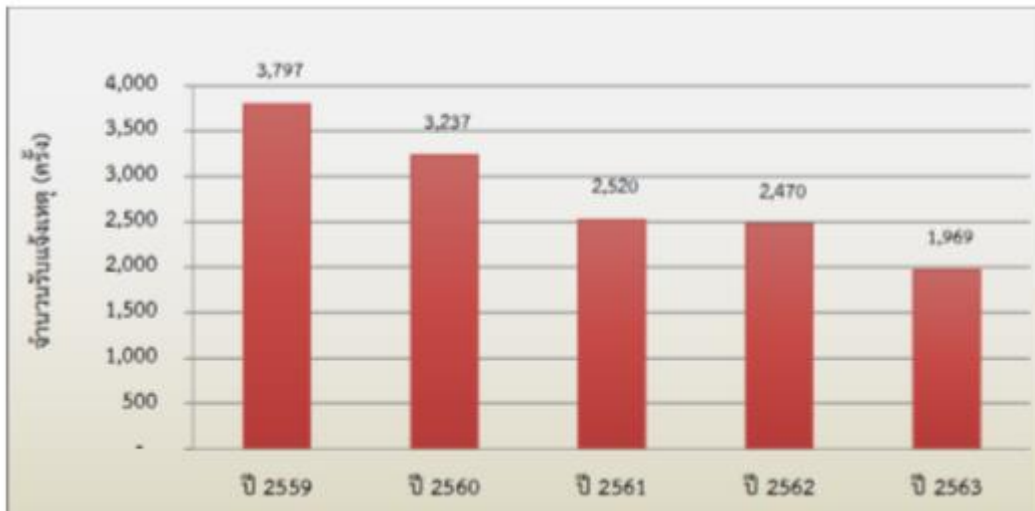
อย่างไรก็ตาม ในปี ๒๕๖๓ ยังมีสถานการณ์ทางการเมืองที่เกิดจากปัญหาการขาดเสถียรภาพ และธรรมาภิบาลของรัฐอันสะท้อนถึงการขาดความเชื่อมั่นต่อระบบ รวมถึงความขัดแย้งทางความคิดระหว่างวัยและ กลุ่มบุคคล ซึ่งเป็นผลจากปัญหาความเหลื่อมล้ำที่สะสมมานานในสังคมไทย ประกอบกับพัฒนาการทางเทคโนโลยีดิจิทัล พร้อมทั้งความแพร่หลายอย่างรวดเร็วของสื่อออนไลน์อันนำมาซึ่งการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่เปิดกว้าง การติดตามผลงานและประสิทธิภาพการดำเนินงานของรัฐบาล การมีส่วนร่วมและรับฟังความคิดเห็น ของประชาชนที่แตกต่างหลากหลาย สามารถเป็นได้ทั้งโอกาสในการสื่อสารทำความเข้าใจ และลดความขัดแย้ง ในสังคม ในขณะเดียวกันก็นำมาซึ่งความเสี่ยงที่จะมีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างไม่ถูกต้องในการเผยแพร่ข้อมูล ข่าวสารที่บิดเบือนอย่างเนบเนียน เพื่อเป็นเครื่องมือในการบ่มเพาะชุดความเชื่อชักจูงทางความคิด และสร้าง ความเกลียดชัง เพื่อให้เกิดความแตกแยกทางสังคม ซึ่งปัญหาการขาดเสถียรภาพ และธรรมาภิบาลทางการเมือง ยังคงมีแนวโน้มที่จะดำเนินต่อเนื่องไปในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓

๒) การป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคง

๒.๑) การป้องกันและรับมือการโจมตีทางไซเบอร์ ภาครัฐมีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องเพื่อขับเคลื่อนนโยบายเศรษฐกิจดิจิทัลที่คำนึงถึงประเด็นความมั่นคงปลอดภัย โดยจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการ

การรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์แห่งชาติ มีศูนย์ประสานงานและแก้ไขปัญหาข่าวปลอม (Anti Fake News) มีศูนย์ปฏิบัติการความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน ด้านดิจิทัลของ รัฐ และสร้างเครือข่ายบูรณาการความร่วมมือภาครัฐ เอกชน และประชาชน เพื่อระงับ การแพร่หลายของ ข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ไม่เหมาะสม ส่งผลให้ประเทศไทยมีพัฒนาการด้านความมั่นคง ทางไซเบอร์ดีขึ้นตามลำดับ โดยประเทศไทยมีสถิติภัยคุกคามทางไซเบอร์^{๕๘} ลดลงในปี ๒๕๖๓ และมีแนวโน้มที่จะลดลงอย่างต่อเนื่อง ซึ่ง เป็นผลจากการตระหนักถึงความสำคัญในการป้องกันภัยจากการคุกคามทางไซเบอร์ และเพิ่มการลงทุนในด้าน การวางระบบป้องกันภัยคุกคามไซเบอร์มากขึ้นของหน่วยงานต่าง ๆ

แผนภาพที่ ๒-๑๑ สถิติภัยคุกคามทางไซเบอร์ ๒๕๕๙-๒๕๖๓

ที่มา: ศูนย์ประสานการรักษาความมั่นคงปลอดภัยระบบคอมพิวเตอร์ประเทศไทย (ไทยเซิร์ต), สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (๒๕๖๓)

อย่างไรก็ดี ความผันแปรของพลวัตทางสังคมและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีโดยเฉพาะเทคโนโลยีสารสนเทศและดิจิทัลแบบก้าวกระโดด ทำให้เกิดความเสี่ยงต่อภัยคุกคามทางไซเบอร์ที่มีพัฒนาการอย่างรวดเร็ว สามารถก่อความเสียหายที่รุนแรงและแพร่ขยายผลกระทบในวงกว้างยิ่งขึ้นได้เช่นกันภาครัฐและเอกชนจึงจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือซึ่งกันและกันในการพัฒนาความปลอดภัยให้แก่ระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่และโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญของประเทศอยู่เสมอ

๒.๒) การรับมือกับปัญหาภัยพิบัติธรรมชาติและสาธารณภัย จากประสบการณ์ในการเผชิญกับภัยธรรมชาติที่มักเกิดขึ้นเป็นประจำตามฤดูกาลของไทยทำให้หน่วยงานด้านการจัดการและป้องกันสาธารณภัย มี แนวทางและโครงการเพื่อบริหารจัดการหรือป้องกันภัยพิบัติทางธรรมชาติอย่างเป็นระบบ เพื่อเผชิญหน้ากับสถานการณ์ ทั้งที่เป็นภัยพิบัติทางธรรมชาติ และภัยหรือความเสียหายที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์ ซึ่งอาจ นำไปสู่การเกิดวิกฤตทางเศรษฐกิจและสังคมในวงกว้าง ตั้งแต่ก่อนเกิดเหตุ ระหว่างเกิดเหตุ และหลังจากเกิด เหตุที่ต่อเนื่องจนครบกระบวนการ เพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกัน พื้นฟู และบรรเทาผลกระทบที่เกิดขึ้นกับผู้ที่ได้ผล กระทบจากสถานการณ์ที่เกิดขึ้น

๓) การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงในระดับนานาชาติ

๓.๑) ความสามารถของประเทศไทยในการรับมือกับความท้าทายจากภายนอก การเสริมสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมืออันดีในด้านความมั่นคงกับประเทศมหาอำนาจและประเทศที่มีความสำคัญทางยุทธศาสตร์ เป็นกลไกสำคัญที่ทำให้ประเทศไทยมีความมั่นคงและสามารถรับมือกับความท้าทายจากภายนอกได้ทุกรูปแบบ โดยในช่วงปี ๒๕๖๒ – ๒๕๖๓ ประเทศไทยยังคงให้ความสำคัญในการส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ไว้

เนื้อเชื่อใจระหว่างกัน และความร่วมมือด้านความมั่นคงที่อาศัยกลไกพหุภาคีที่เกี่ยวข้องกับอาเซียนและประเทศอื่น ๆ ภายใต้กรอบความร่วมมือที่ไทยเป็นสมาชิก รวมทั้งยังได้บูรณาการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้อย่างต่อเนื่องและมีความก้าวหน้าเป็นลำดับ

๓.๒) การเสริมสร้างบทบาทของประเทศไทยในการกำหนดทิศทางและส่งเสริมเสถียรภาพของภูมิภาค ประเทศไทยได้ให้ความสำคัญกับความมั่นคง พร้อมทั้งแสดงบทบาทนำในระดับภูมิภาคอย่างต่อเนื่อง โดยในช่วงปี ๒๕๖๒-๒๕๖๓ ไทยได้ให้การสนับสนุนการขับเคลื่อนกลไกของอาเซียนในการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ ๓๗ เพื่อรับมือกับการแพร่ระบาดของโรคโควิด-๑๙ และยังได้แสดงถึงความเป็นประเทศแนวหน้าในการร่วมดำเนินการแก้ไขปัญหาเชิงสร้างสรรค์กับนานาชาติ โดยเน้นย้ำการแสดงบทบาทที่สร้างสรรค์ในการส่งเสริมความไว้วางใจทางยุทธศาสตร์เพื่อตอบสนองต่อความท้าทายและก้าวไปข้างหน้าร่วมกันของเอเชียตะวันออก พร้อมทั้งกระชับความสัมพันธ์และเสริมสร้างความร่วมมืออาเซียนกับประเทศมหาอำนาจและประเทศที่มีความสำคัญทางยุทธศาสตร์นอกภูมิภาคอาเซียน อาทิ ญี่ปุ่น จีนอินเดียสหภาพยุโรป ออสเตรเลีย และเกาหลีใต้ ส่งเสริมความร่วมมือด้านความมั่นคงและข่าวกรองกับประเทศเพื่อนบ้าน ตลอดจนส่งเสริมการต่อต้านการก่อการร้ายและอาชญากรรมข้ามชาติ

๒.๓.๒ ความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขันมีเป้าหมายสำคัญในการยกระดับประเทศไทยให้เป็นประเทศพัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพ และ ยั่งยืน รวมทั้งมีขีดความสามารถในการแข่งขันที่สูง อย่างไรก็ดี ภายหลังจากการเผชิญกับวิกฤตเศรษฐกิจการเงินโลกในปี พ.ศ. ๒๕๕๑ – ๒๕๕๒ เป็นต้นมา เศรษฐกิจไทยเผชิญกับข้อจำกัดในการขยายตัวทางเศรษฐกิจและมีความเสี่ยงที่อาจทำให้ไม่สามารถยกระดับการพัฒนาจากการเป็นประเทศรายได้ปานกลางได้ในระยะเวลาที่เหมาะสม โดยในช่วง ๓ ปีแรกของแผนฯ ฉบับที่ ๑๒ เศรษฐกิจไทยขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๖ ใกล้เคียงกับการขยายตัวเฉลี่ยในช่วงแผนพัฒนาฉบับที่ ๑๑ ซึ่งยังคงต่ำกว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และยุทธศาสตร์ชาติที่กำหนดไว้ให้อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕.๐ นอกจากนี้ ผลกระทบของการแพร่ระบาดของโรคโควิด-๑๙ ยังทำให้เศรษฐกิจไทยเติบโตติดลบในปี ๒๕๖๓ และคาดว่าจะต้องใช้เวลาราวปี ๒๕๖๕ จึงจะทำให้เศรษฐกิจกลับมาเติบโตอยู่ในระดับใกล้เคียงกันในปี ๒๕๖๒ ซึ่งเป็นช่วงก่อนการระบาดได้ นอกจากนี้ ผลจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-๑๙ ยังส่งผลต่อเสถียรภาพ เศรษฐกิจภายในประเทศในระยะต่อไป (Scaring effects) โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อตลาดแรงงาน ความสามารถในการชำระหนี้ของภาคครัวเรือนและภาคธุรกิจให้มีความเปราะบางมากขึ้น ซึ่งอาจกระทบต่อการพัฒนา ความสามารถในการแข่งขันของประเทศในระยะยาวโดยสถานะของการพัฒนาทางเศรษฐกิจในมิติต่าง ๆ ที่มี ความสำคัญต่อการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขันมีดังนี้

๑) ปัจจัยการผลิต แนวโน้มการพัฒนาที่ผ่านมาแสดงให้เห็นว่าประเทศไทยเผชิญกับข้อจำกัดและความท้าทายทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพของปัจจัยการผลิต กล่าวคือ **ในด้านปริมาณ** ประเทศไทยมีอัตราการขยายตัวของปัจจัยทุนอยู่ในระดับต่ำ เนื่องจากการลงทุนทั้งของภาครัฐและเอกชนไม่ขยายตัวเท่าที่ควร โดย มูลค่าของสต็อกทุนสุทธิ (Net Capital Stock) ในช่วง ๓ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยเพียงร้อยละ ๒.๒๓ ต่อปี เพิ่มขึ้นเล็กน้อยจากร้อยละ ๒.๐๒ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ แต่ลดลงค่อนข้างมากเมื่อเทียบกับช่วงของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ และ ๑๐ ซึ่งมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยของมูลค่าสต็อกทุนสุทธิที่ร้อยละ ๓.๘๑ และ ๓.๐๘ ตามลำดับ นอกจากนี้ ประเทศไทยยังเผชิญกับภาวการณ์ลดลงของกำลังแรงงานภายใต้การเป็นสังคมสูงวัยของประเทศไทย โดยวัยกำลังแรงงานของไทยเริ่มลดลงนับตั้งแต่ปี ๒๕๕๙ ส่งผลให้อัตราการมีส่วนร่วมของกำลังแรงงานลดลง

ตารางที่ ๒-๓ อัตราการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าผลิตภัณฑ์ (ร้อยละต่อปี)

(%YoY)	แผนฯ 7 (พ.ศ.2535-2539)	แผนฯ 8 (พ.ศ.2540-2544)	แผนฯ 9 (พ.ศ.2545-2549)	แผนฯ 10 (พ.ศ.2550-2554)	แผนฯ 11 (พ.ศ.2555-2559)	แผนฯ 12 ช่วง 3 ปี แรก (พ.ศ.2560-2562)
มูลค่าผลิตภัณฑ์	9.27	0.29	3.81	3.08	2.02	2.23

ที่มา: สศช. (๒๕๖๓)

ตารางที่ ๒-๔ อัตราการเปลี่ยนแปลงของจำนวนประชากรและวัยแรงงานของไทย (ร้อยละต่อปี)

(%YoY)	แผนฯ 10 (พ.ศ.2550-2554)	แผนฯ 11 (พ.ศ.2555-2559)	แผนฯ 12 (พ.ศ.2560-2564)	แผนฯ 13 (พ.ศ.2565-2569)
ประชากรทั้งหมด	0.39	0.57	0.42	0.23
วัยทำงาน (อายุ 15-60ปี)	0.58	0.31	-0.28	-0.70

ที่มา: สศช. (๒๕๖๓)

ในด้านคุณภาพของปัจจัยการผลิต เมื่อพิจารณาจากข้อมูลสถิติภาพการผลิตรวม (Total factor productivity: TFP) พบว่า TFP ที่ผ่านมาของไทยเพิ่มขึ้นอย่างช้า ๆ และอาจไม่เพียงพอที่จะขับเคลื่อนการขยายตัวทางเศรษฐกิจให้หลุดพ้นจากการเป็นประเทศรายได้ปานกลางภายในปี ๒๕๘๐ ตามเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติ โดยในช่วง ๓ ปีแรกของแผนฯ ฉบับที่ ๑๒ อัตราการขยายตัวเฉลี่ยของ TFP อยู่ที่ร้อยละ ๒.๐๙ ต่อปี แม้ว่าจะเพิ่มขึ้นจากในช่วงในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ และ ๑๑ แต่ยังคงต่ำกว่าเป้าหมายที่ร้อยละ ๒.๕ ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ โดยในช่วงของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ TFP ในภาคอุตสาหกรรมขยายตัวต่ำกว่าภาคเกษตรกรรมและบริการ นอกจากนี้ การเติบโตของ TFP ของไทยยังมีความล่าช้าเมื่อเทียบกับ ประเทศที่เริ่มพัฒนาประเทศในช่วงเวลาเดียวกันและสามารถยกระดับการพัฒนาประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงในช่วงก่อนหน้านี้

ตารางที่ ๒-๕ แหล่งที่มาของการขยายตัวทางเศรษฐกิจและผลิตภาพการผลิตโดยรวมของไทย

	แผนฯ 7 (พ.ศ.2535-2539)	แผนฯ 8 (พ.ศ.2540-2544)	แผนฯ 9 (พ.ศ.2545-2549)	แผนฯ 10 (พ.ศ.2550-2554)	แผนฯ 11 (พ.ศ.2555-2559)	แผนฯ 12 ช่วง 3 ปี แรก (พ.ศ.2560-2562)
ผลิตภาพการผลิตโดยรวม (TFP)	0.19	-0.26	2.96	0.52	2.00	2.09
สาขาเกษตรกรรม	-3.02	-1.16	-1.26	-2.41	-2.27	1.54
สาขาอุตสาหกรรม	0.54	0.27	2.82	0.95	-0.45	0.24

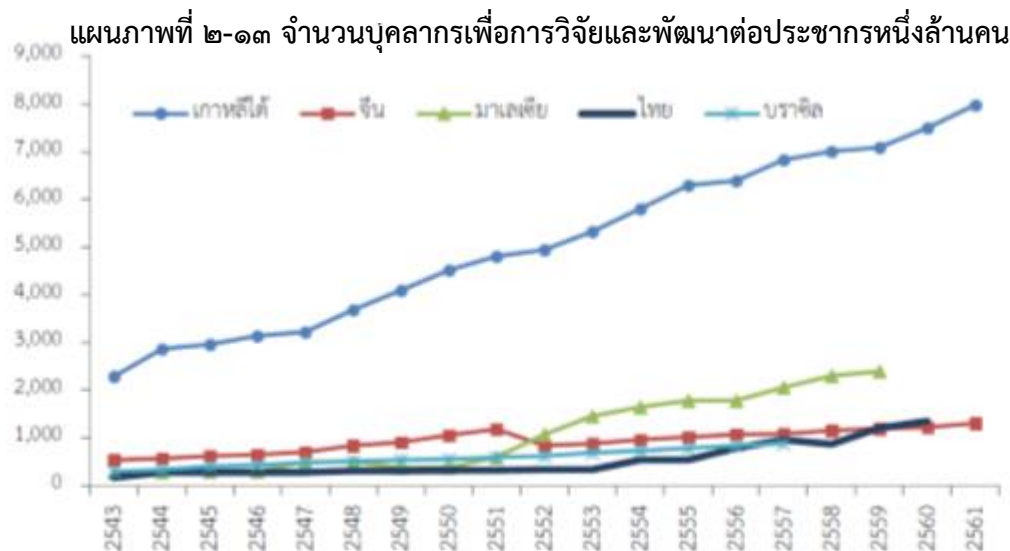
ที่มา: สศช. (๒๕๖๓) ทั้งนี้ ปัจจัยที่มีส่วนทำให้ TFP เติบโตไม่รวดเร็วเท่าที่ควรในช่วงหลายปีที่ผ่านมาได้ดังนี้

๑.๑) การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา (Research and Development: R&D) ยังต่ำกว่าประเทศที่มีระดับการพัฒนาใกล้เคียงกัน โดยข้อมูลล่าสุดของธนาคารโลกแสดงให้เห็นว่าในปี ๒๕๖๑ สัดส่วนค่าใช้จ่ายในการลงทุน R&D ของไทยเฉลี่ยอยู่ที่เพียงร้อยละ ๑.๑ ต่อ GDP แม้จะเริ่มสูงขึ้นเมื่อเทียบกับร้อยละ ๐.๒ ในปี ๒๕๕๐ แต่ยังคงต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มประเทศที่มีรายได้ปานกลางระดับสูง (Upper- Middle Income Countries) ซึ่งอยู่ที่ร้อยละ ๑.๗ ต่อ GDP นอกจากนี้ ประเทศไทยยังประสบปัญหาการขาดแคลนบุคลากรเพื่อการวิจัยและพัฒนา โดยเมื่อพิจารณาจำนวนบุคลากรเพื่อดำเนินการวิจัยและพัฒนาของไทยจะพบว่ามีสัดส่วนต่ำเพียง ๑,๓๕๐ คนต่อประชากร ๑ ล้านคน เมื่อเทียบกับประเทศที่พัฒนาแล้ว เช่น เกาหลีใต้ ซึ่งมีสัดส่วนนักวิจัยสูงถึง ๗,๔๙๘ คนต่อประชากร ๑ ล้านคน นอกจากนี้ ยังอยู่ในระดับต่ำเมื่อเทียบกับประเทศ ที่ติดอยู่ในกับดักรายได้ปานกลาง เช่น มาเลเซียที่มีสัดส่วนสัดส่วนนักวิจัย ๒,๓๙๗ คนต่อประชากร ๑ ล้านคน ทั้งนี้ ข้อมูลดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าประเทศไทยยังคงมีข้อจำกัดด้านการสะสมขีดความสามารถ

ทางด้านเทคโนโลยี ดังนั้น หากต้องการที่จะเปลี่ยนผ่านเพื่อยกระดับการพัฒนาประเทศ ไทยจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนเข้าสู่การขับเคลื่อนการขยายตัวเชิงคุณภาพมากขึ้น ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยประโยชน์จากการถ่ายทอดทางเทคโนโลยี (Technological transfer) จากบริษัทต่างชาติให้มากขึ้น และนำไปสู่การต่อยอดในการลงทุนวิจัยและ พัฒนาการสร้างนวัตกรรมและการพัฒนาตราสินค้าที่เป็นของคนไทยเองในระยะต่อไป

ที่มา: ธนาคารโลก และสำนักงานสถานนโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม (สอวช. (๒๕๖๒)

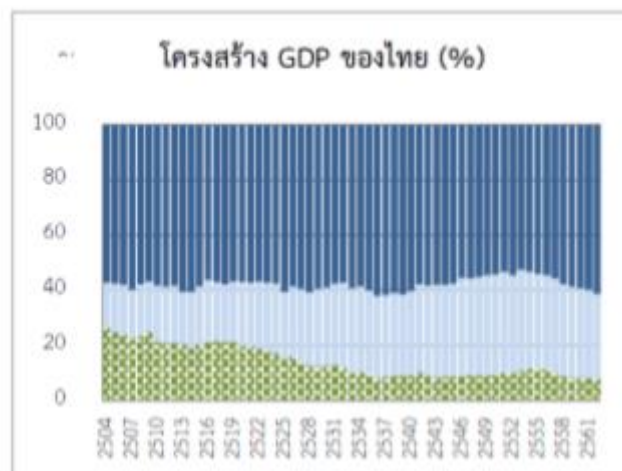
ที่มา: ธนาคารโลก (๒๕๖๒)

๑.๒) ผลผลิตของแรงงานไม่เพิ่มขึ้นรวดเร็วเท่าที่ควร โดยการเพิ่มผลผลิตแรงงานที่ผ่านมาของไทยยังเป็นไปอย่างล่าช้าอันเนื่องมาจากข้อจำกัดในด้านการพัฒนาทักษะของแรงงาน นอกจากนี้ยังมีปัญหาจากความไม่สอดคล้องระหว่างความต้องการของตลาดแรงงานและคุณภาพของแรงงาน (Skill mismatching) ซึ่ง ส่วนหนึ่งเป็นผลจากการขาดความเชื่อมโยงระหว่างระบบการศึกษาในการออกแบบหลักสูตรเพื่อผลิตผู้ที่จะเข้าสู่ตลาดแรงงานให้มีทักษะฝีมือตรงกับความต้องการของตลาด โดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใต้แนวโน้มความก้าวหน้า ทางเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วส่งผลให้ความต้องการทักษะแรงงานเปลี่ยนแปลงไป นอกจากนี้ การพัฒนาคุณภาพการศึกษาของไทยยังเป็นไปอย่างล่าช้า

๒) โครงสร้างของภาคการผลิต ในช่วงประมาณ ๓๐ ปีที่ผ่านมาโครงสร้างการผลิตมีการเปลี่ยนผ่านจากภาคเกษตรไปสู่ภาคอุตสาหกรรมและบริการมากขึ้น โดยสัดส่วนของภาคการเกษตรปรับตัวลดลงจากร้อยละ ๑๐.๐ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ในปี ๒๕๓๓ เป็นร้อยละ ๘.๑ ในปี ๒๕๖๒ ในขณะที่

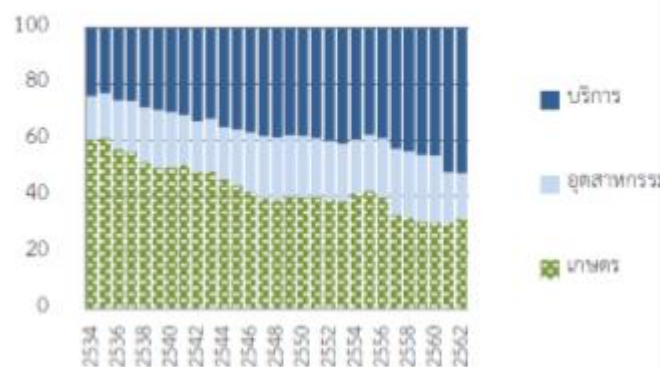
สัดส่วนภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๓๐.๙ ในปี ๒๕๓๓ เป็นร้อยละ ๓๑.๑ ในปี ๒๕๖๒ และสัดส่วนภาคบริการที่ร้อยละ ๕๙.๑ ในปี ๒๕๓๓ และร้อยละ ๖๐.๗ ในปี ๒๕๖๒ แต่การเปลี่ยนแปลงสัดส่วนเป็นไปอย่างช้า ๆ ในช่วง ๒-๓ ทศวรรษที่ผ่านมา ทั้งนี้ ประเด็นเชิงโครงสร้างภาคการผลิตที่เป็นความท้าทายสำคัญของไทย คือ **กิจกรรมทางเศรษฐกิจในภาคอุตสาหกรรมและบริการที่เป็นแรงขับเคลื่อนสำคัญของเศรษฐกิจไทยในปัจจุบันยังไม่ใช้กลุ่มที่มีมูลค่าเพิ่มสูง** โดยภาคอุตสาหกรรมยังถูกขับเคลื่อนด้วยกลุ่มอุตสาหกรรมดั้งเดิม และยังต้องพึ่งพิงการนำเข้าวัตถุดิบจากต่างประเทศในสัดส่วนที่สูง ทำให้สร้างมูลค่าเพิ่มในประเทศได้น้อย ข้อมูลจากตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต (Input-Output table) ชี้ให้เห็นว่า การผลิตภาคอุตสาหกรรมยังต้องพึ่งพิงการนำเข้าวัตถุดิบจากต่างประเทศประมาณร้อยละ ๓๐ ในขณะที่ใช้วัตถุดิบในประเทศประมาณร้อยละ ๔๐ โดยสาขาการผลิตที่ยังต้องพึ่งพิงการนำเข้าปัจจัยการผลิตในสัดส่วนที่สูง อาทิ ยานยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์ เป็นกลุ่มสินค้าส่งออกที่สำคัญของไทย ขณะที่กลุ่มสินค้า ที่เน้นวัตถุดิบภายในประเทศ ส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมเบา เช่น การผลิตเครื่องแต่งกาย และการผลิตรองเท้า เป็นต้น ในขณะเดียวกัน ภาคบริการของไทยส่วนใหญ่อยู่ออยู่ในสาขาบริการแบบดั้งเดิม (Traditional services) ซึ่งประกอบด้วยการค้าส่งและค้าปลีก การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร และ การก่อสร้าง ในขณะที่ภาคบริการที่ทันสมัย (Modern services) ยังเติบโตช้า มีขนาดเล็ก และกระจุกตัวอยู่ในบริษัทขนาดใหญ่ ดังนั้น การขับเคลื่อนเพื่อปรับโครงสร้างเศรษฐกิจในระยะต่อไป จึงควรต้องให้ความสำคัญกับ การพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการเพื่อยกระดับเข้าสู่การผลิตภาคอุตสาหกรรม และบริการในยุคแห่งอนาคต

แผนภาพที่ ๒-๑๗ โครงสร้างเศรษฐกิจ (% ต่อ GDP)

ที่มา: สศช. (๒๕๖๒)

แผนภาพที่ ๒-๑๘ โครงสร้างการจ้างงาน (% กำลังแรงงาน)

ที่มา: สศช. (๒๕๖๒)

ในขณะเดียวกัน เมื่อพิจารณาจากโครงสร้างกำลังแรงงานของไทยพบว่ายังมีความไม่สมดุลและไม่สามารถปรับตัวได้อย่างเท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการผลิต ข้อมูลในปี ๒๕๖๒ สะท้อนให้เห็นว่าร้อยละ ๓๑.๖ ของกำลังแรงงานทั้งหมดยังอยู่ในภาคเกษตรกรรม ขณะที่ภาคเกษตรกรรมสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มได้เพียงร้อยละ ๖.๐ ของ GDP ส่วนภาคอุตสาหกรรมมีสัดส่วนการจ้างงานร้อยละ ๑๗.๒ แต่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มได้ถึงร้อยละ ๓๑.๑ ของ GDP สะท้อนถึงความไม่สมดุลของการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างในรายสาขาการผลิตและการจ้างงาน

๓) เสถียรภาพเศรษฐกิจ การรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจเป็นปัจจัยสำคัญในการสนับสนุนให้เศรษฐกิจขยายตัวได้อย่างเต็มศักยภาพและมีความสามารถในการรองรับปัจจัยที่มากกระทบได้ดี โดยการรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจภายในประเทศทั้งทางด้านระดับราคาและการจ้างงานจะต้องเป็นไปอย่างเหมาะสมกับ ระดับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ในขณะเดียวกัน การรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจต่างประเทศให้มีความแข็งแกร่งจะสามารถเป็นเกราะคุ้มกันเพื่อรองรับความเสี่ยงโดยเฉพาะในช่วงที่เศรษฐกิจต้องเผชิญกับความผันผวนและความเสี่ยงต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นได้ โดยหลังจากที่เผชิญกับวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจในปี ๒๕๔๐ ประเทศไทยให้ความสำคัญเพิ่มมากขึ้นกับการรักษาวินัยทางการเงินและภาคคลัง ส่งผลให้เศรษฐกิจไทยโดยรวม มีเสถียรภาพที่ดีเมื่อเทียบกับประเทศที่มีระดับการพัฒนาในระดับใกล้เคียงกัน

๔) การเติบโตของอุปสงค์ภายในประเทศ ขนาดของอุปสงค์ในประเทศที่จำกัดเมื่อเทียบกับขีดความสามารถในการผลิต ทำให้ที่ผ่านมาเศรษฐกิจไทยต้องพึ่งพิงอุปสงค์ต่างประเทศในสัดส่วนที่สูง ส่งผลให้ไทยต้องเผชิญกับความผันผวนตามการเปลี่ยนแปลงของความต้องการในตลาดโลก โดยในปี ๒๕๖๒ ไทยมี สัดส่วนการส่งออกสินค้าและบริการคิดเป็นร้อยละ ๖๐ ของ GDP และมีรายได้จากนักท่องเที่ยวต่างชาติสูงถึง ๑.๗๔ ล้านล้านบาท ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาในมิติของภูมิภาคและประเทศที่เป็นตลาดของไทย พบว่า ในช่วงหลาย ปีที่ผ่านมาจีนและอาเซียนเป็นกลุ่มประเทศที่มีแนวโน้มทวีความสำคัญต่อไทยเพิ่มขึ้นชัดเจนมากที่สุดทั้งในด้าน ของสัดส่วนของมูลค่าการส่งออกและจำนวนนักท่องเที่ยว ในขณะเดียวกัน การเติบโตของขนาดของกำลังซื้อ ภายในประเทศยังคงมีข้อจำกัดจากปัจจัยหลายประการ ได้แก่ แนวโน้มจำนวนประชากรของไทยที่ขยายตัวช้าลง ความแตกต่างทางด้านรายได้ของประชาชน รวมทั้งหนี้ครัวเรือนที่อยู่ในระดับสูง ทำให้การพัฒนาเศรษฐกิจ ในระยะต่อไปยังจำเป็นต้องพึ่งพิงอุปสงค์จากต่างประเทศเพื่อขับเคลื่อนการเจริญเติบโต

๕) การกระจายผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจและสถานะการแข่งขันระหว่างผู้ประกอบการ ในช่วง ๓ ปี แรกของแผนฯ ฉบับที่ ๑๒ ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises: SMEs) ขยายตัวเฉลี่ยประมาณร้อยละ ๔.๔ ต่อปีและมี มีมูลค่ารวม ๗.๒๙ ล้านล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๔๓.๒ ของ GDP เพิ่มขึ้นต่อเนื่องเมื่อเทียบกับสัดส่วนร้อยละ ๔๑.๖๕ ณ สิ้นแผนฯ ฉบับที่ ๑๑ อย่างไรก็ตาม แม้ว่า SMEs จะมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น แต่กลับพบว่า ผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการเติบโตทางเศรษฐกิจยังคงกระจุกตัวอยู่ในธุรกิจขนาดใหญ่เป็นหลัก โดยในปี ๒๕๖๒ ผู้ประกอบการขนาดใหญ่มีจำนวนรวม ๙,๐๔๓ ราย คิดเป็นสัดส่วนถึงร้อยละ ๔๒.๙ ของ GDP ในขณะที่ผู้ประกอบการ SMEs ซึ่งมีจำนวนถึง ๓,๑๑๐,๖๙๔ ราย กลับมีสัดส่วนเพียงร้อยละ ๔๓.๒ ของ GDP ซึ่งต่ำกว่าสัดส่วนของมูลค่าเพิ่มจาก SMEs ในกลุ่มประเทศ OECD ที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในช่วงร้อยละ ๕๐-๖๐^{๖๑}

๖) ประสิทธิภาพของภาคการเงิน ที่ผ่านมา ภาคการเงินของไทยมีความก้าวหน้าในการพัฒนาระบบการให้บริการให้อยู่ในรูปแบบของอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งเป็นผลดีต่อการลดต้นทุนของธุรกรรมทางการเงิน และช่วยให้ภาคครัวเรือนและผู้ประกอบการรายย่อยสามารถเข้าถึงบริการทางการเงินได้มากขึ้น โดยในช่วงหลายปี

ที่ผ่านมาจำนวนบัญชีและธุรกรรมการเงินในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ โดยเฉพาะ Mobile Banking เติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว กล่าวคือ ณ เดือนพฤศจิกายน ๒๕๖๒ การชำระเงินผ่าน Internet Banking และ Mobile Banking มีมูลค่า รวม ๒๕.๘ ล้านล้านบาท และ ๓๐.๕ ล้านล้านบาท เพิ่มสูงขึ้นจากมูลค่าในปี ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นปีสุดท้ายของ แผนพัฒนาฉบับที่ ๑๑ ถึงร้อยละ ๑๑.๕ และ ๔๒๑.๔ ตามลำดับ

ตารางที่ ๒-๖ ธุรกรรมการชำระเงินผ่านบริการ Mobile banking และ Internet banking^๑

/ ปี ๒๕๕๓ – ๒๕๖๓

	2559	2560	2561	2562	2563 (ณ พ.ย.)
ธุรกรรมการชำระเงินผ่าน internet banking					
จำนวนบัญชีลูกค้าที่ให้บริการ ^{2/}	15,100,267	20,469,790	23,861,834	29,404,466	32,137,097
ปริมาณรายการ (พันรายการ)	151,926	207,091	284,771	569,329	683,545
มูลค่ารายการ (พันล้านบาท)	23,410	20,339	23,530	26,278	25,796
ธุรกรรมการชำระเงินผ่าน mobile banking					
จำนวนบัญชีลูกค้าที่ให้บริการ ^{2/}	21,151,583	32,143,467	46,004,931	60,084,145	67,710,451
ปริมาณรายการ (พันรายการ)	650,003	1,308,465	2,839,368	4,925,109	8,239,745
มูลค่ารายการ (พันล้านบาท)	5,849	9,539	17,501	24,408	30,495

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย (๒๕๖๓)

หมายเหตุ ๑/ ครอบคลุมรายการโอนภายในธนาคารเดียวกัน ต่างธนาคาร ชำระค่าสินค้าและบริการ

๒/ จำนวนบัญชีสะสมทั้งหมดที่ทำสัญญาขอใช้บริการจนถึงงวดปัจจุบัน

๓) ความสามารถในการแข่งขันของสาขาการผลิตและบริการเป้าหมาย ในภาพรวม แนวทางการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการของประเทศไทย จะต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาต่อยอดภาคการผลิตและอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศไปสู่อุตสาหกรรมอนาคต มีการพัฒนาอย่างเป็นระบบเชื่อมโยงให้เกิดการหนุนเสริมซึ่งกันและกันระหว่างสาขาร่วมกับการสร้างระบบนิเวศให้เอื้อต่อการเติบโตของอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต ทั้งในมิติด้านการยกระดับสมรรถนะบุคลากรให้สอดคล้องกับ ความต้องการของตลาดแรงงานแห่งอนาคต สร้างมูลค่าเพิ่มด้วยเทคโนโลยี และนวัตกรรมของตนเอง การ ปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบต่าง ๆ และการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น ทั้งนี้ สาขาการผลิตที่มี ความสำคัญในปัจจุบัน และสาขาการผลิตที่ส่งเสริมการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันในอนาคตภายใต้ กรอบยุทธศาสตร์ชาติมีจำนวนรวม ๗ สาขา ดังนี้

๓.๑) การเกษตร แม้ว่าในช่วงหลายปีที่ผ่านมาสัดส่วนของมูลค่าเพิ่มของภาคการเกษตรต่อ GDP จะมีแนวโน้มลดลง จากร้อยละ ๑๑.๕ ในปี ๒๕๕๒ เป็นร้อยละ ๘.๑ ในปี ๒๕๖๑ แต่ภาคการเกษตรยังคงมีส่วน การจ้างงานสูงถึงร้อยละ ๓๐.๒ ของการจ้างงานทั้งหมดของประเทศ สะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของ ภาค การเกษตรที่ยังคงเป็นแหล่งรายได้ของประชากรจำนวนมาก อย่างไรก็ตาม เมื่อเปรียบเทียบสัดส่วนของมูลค่าเพิ่ม กับสัดส่วนการจ้างงานในภาคการเกษตร กลับพบว่าผลิตภาพของแรงงานในภาคการเกษตรยังอยู่ในระดับต่ำ เมื่อเปรียบเทียบกับภาคการผลิตอื่น ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกษตรกรจำนวนมากมีฐานะยากจนนอกจากนี้ ผลจากแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตจะส่งผลให้ภาคเกษตรมีความเปราะบางเพิ่มขึ้นในหลายด้าน

๓.๒) การท่องเที่ยว การท่องเที่ยวเป็นสาขาการผลิตที่มีการเติบโตอย่างต่อเนื่อง และสร้างมูลค่าเพิ่มสูงถึง ๓ ล้านล้านบาทในปี ๒๕๖๒ คิดเป็นร้อยละ ๑๘ ของ GDP การเพิ่มความสามารถในการแข่งขันให้กับภาคการท่องเที่ยวภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ได้มุ่งเน้นการสร้างหลากหลายของบริการ

ท่องเที่ยว โดยรักษาความน่าดึงดูดสำหรับนักท่องเที่ยวทุกระดับ พร้อมกับเพิ่มสัดส่วนของนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพสูง และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับบริการการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับทิศทางและแนวโน้มของตลาดยุคใหม่ซึ่งการให้ความสำคัญกับการสร้างมูลค่าเพิ่มจะช่วยลดจุดอ่อนหลักที่ผ่านมาของภาคการท่องเที่ยว ซึ่งได้แก่ค่าใช้จ่ายนักท่องเที่ยวที่ขยายตัวในระดับต่ำแม้จำนวนนักท่องเที่ยวจะขยายตัวต่อเนื่อง โดยมีสาเหตุสำคัญมาจากการลดจำนวนลงของนักท่องเที่ยวที่มีค่าใช้จ่ายต่อทริปสูง โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศยุโรป และตะวันออกกลาง ในขณะที่นักท่องเที่ยวที่เพิ่มจำนวนขึ้นเป็นนักท่องเที่ยวที่มีค่าใช้จ่ายต่อทริปต่ำ

๗.๓) อุตสาหกรรมชีวภาพ อุตสาหกรรมชีวภาพเป็นอุตสาหกรรมที่นำวัตถุดิบภาคการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรมาเพิ่มมูลค่าให้สูงขึ้นผ่านเทคโนโลยีชีวภาพ โดยกลุ่มสินค้าของอุตสาหกรรมชีวภาพสามารถแบ่งออกได้เป็น ๓ กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มเคมีชีวภาพ (อาทิ วัตถุดิบตั้งต้นในการผลิตอาหาร อาหารสัตว์ ยา) กลุ่มชีวเภสัชภัณฑ์ (อาทิ ยาชีววัตถุ และวัคซีน) และกลุ่มพลาสติกชีวภาพ สำหรับกลุ่มสินค้าที่มีมูลค่าการผลิตในตลาดโลกสูงและคาดว่าจะมีอัตราการเติบโตสูงที่สุด คือ กลุ่มเคมีชีวภาพ ซึ่งคาดว่าจะมูลค่าในตลาดโลกจะเพิ่มขึ้นถึง ๑,๔๕๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐในปี ๒๕๖๘ ในขณะที่มูลค่าการผลิตของกลุ่มพลาสติกชีวภาพในตลาดโลก ยังมีมูลค่าการผลิตที่ค่อนข้างน้อย โดยคาดว่าจะต่ำกว่า ๑๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐในปี ๒๕๖๘^{๒๒} ทั้งนี้ ประเทศไทยเริ่มมีการลงทุนเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพแล้วในหลายพื้นที่ เช่น โครงการไบโอฮับเอเชีย จังหวัด ฉะเชิงเทรา โครงการไบโอคอมเพล็กซ์ จังหวัดลพบุรี

๗.๔) อุตสาหกรรมและบริการการแพทย์ครบวงจร อุตสาหกรรมการแพทย์ครบวงจรประกอบด้วย การให้บริการทางการแพทย์ การผลิตเครื่องมือ และอุปกรณ์ทางการแพทย์ และการผลิตยาและเวชภัณฑ์ รวมทั้งกลุ่มอุตสาหกรรมย่อยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นการขยายผลจากธุรกิจพื้นฐานด้านการรักษาพยาบาลและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพซึ่งเป็นสาขาที่เป็นจุดเด่นของประเทศไทยอยู่เดิม ให้เกิดเป็นโครงข่ายกลุ่มอุตสาหกรรมและบริการที่เกี่ยวข้องตลอดแนวห่วงโซ่มูลค่า ในด้านของความสามารถในการแข่งขัน ประเทศไทยมีบริการทางการแพทย์และสุขภาพที่หลากหลายและมีคุณภาพติดอันดับโลก โดยมีสถานพยาบาลเอกชนที่ได้รับการรับรองมาตรฐานนานาชาติแบบ JCI (Joint Commission International) มากที่สุดในภูมิภาค อาเซียนและเป็นอันดับ ๔ ของโลก มีคำรักษาพยาบาลที่ถูกกว่าประเทศอื่น ๆ โดยเปรียบเทียบ และในปี ๒๕๖๐ ประเทศไทยมีนักท่องเที่ยวต่างชาติใช้จ่ายในบริการด้านสุขภาพเป็นมูลค่ารวม ๑๘,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งสูง เป็นอันดับ ๕ ของโลก

๗.๕) อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ เป็นการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้เป็นเครื่องมือในการเพิ่มประสิทธิภาพให้อุตสาหกรรมและบริการ แบ่งออกได้เป็น ๕ กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มฮาร์ดแวร์ และอุปกรณ์อัจฉริยะ (Hardware & Smart Device) กลุ่มอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ (Software) กลุ่มอุตสาหกรรมด้านการสื่อสาร (Communications) กลุ่มอุตสาหกรรมบริการด้านดิจิทัล(Digital Service) และ กลุ่มอุตสาหกรรมดิจิทัลคอนเทนต์ (Digital Content) สำหรับจุดแข็งของอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ฯ ที่ ผ่านมาของประเทศไทย คือ การเป็นผู้ผลิตฮาร์ดแวร์ที่สำคัญแห่งหนึ่งของโลก โดยเฉพาะชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ ประเภทหน่วยเก็บความจำ (Hard Disk Drive: HDD) และแผงวงจร โดยมูลค่าการส่งออกของชิ้นส่วน อิเล็กทรอนิกส์ในปี ๒๕๖๒ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๑๕ ของมูลค่าการส่งออกทั้งหมดของไทย

๗.๖) อุตสาหกรรมและบริการขนส่งและโลจิสติกส์ ยุทธศาสตร์ชาติได้กำหนดทิศทางของการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการขนส่งและโลจิสติกส์ใน ๓ ประเด็นหลัก ได้แก่ การเป็นศูนย์กลางด้านโลจิสติกส์ระดับภูมิภาค การเปลี่ยนผ่านอุตสาหกรรมยานยนต์ทั้งระบบไปสู่อุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าอัจฉริยะ และการพัฒนาอุตสาหกรรมการบินและอวกาศ

๗.๖.๑) การเป็นศูนย์กลางด้านโลจิสติกส์ระดับภูมิภาค ที่ผ่านมาประเทศไทยได้ลงทุนด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งเป็นจำนวนมาก ทำให้ปัจจุบันไทยนับเป็นประเทศที่มีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานสำหรับการคมนาคมขนส่งสูงเป็นอันดับต้น ๆ ในภูมิภาค เมื่อประกอบกับจุดแข็งด้านที่ตั้ง ทางภูมิศาสตร์และการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็วของหลายประเทศเพื่อนบ้านและพัฒนาการของความ ร่วมมือทางเศรษฐกิจต่าง ๆ ภายในอาเซียนและระหว่างอาเซียนกับภูมิภาคอื่น รวมถึงแนวโน้มการหันมาลงทุน ภายในภูมิภาคเดียวกันแทนประเทศที่อยู่ห่างไกล ทำให้ไทยมีโอกาที่จะถูกใช้เป็นเส้นทาง การขนส่งสินค้าผ่าน แดนและจุดกระจายสินค้าเพิ่มมากยิ่งขึ้น

๗.๖.๒) การเปลี่ยนผ่านอุตสาหกรรมยานยนต์ทั้งระบบไปสู่อุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้า อัจฉริยะ เป็นการพัฒนาต่อยอดจากฐานอุตสาหกรรมยานยนต์ที่ประเทศไทยเป็นหนึ่งในฐานการผลิตรถยนต์ที่สำคัญของโลก โดยการส่งออกยานยนต์และชิ้นส่วนของไทยในปี ๒๕๖๒ มีมูลค่า ๗๘๕,๙๔๕ ล้านบาท ซึ่งคิดเป็นร้อยละ ๑๐ ของมูลค่าการส่งออกทั้งหมด และอุตสาหกรรมยานยนต์ยังมีการจ้างงานสูงถึง ๘.๙ แสนราย^{๖๓} อย่างไรก็ตาม ด้วยแนวโน้มของเทคโนโลยีและความต้องการของยานยนต์ในระดับโลกกำลังปรับเปลี่ยนจากเครื่องยนต์สันดาปภายในไปสู่ระบบยานยนต์ไฟฟ้า ซึ่งมีผลให้ปริมาณการผลิตและการใช้งานยานยนต์ไฟฟ้าทั่วโลกเพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว อาจคาดการณ์ได้ว่าในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ อุตสาหกรรมยานยนต์จะเป็นสาขาการผลิตที่เผชิญกับความพลิกผันทางเทคโนโลยี (Technological Disruption) รุนแรงที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับสาขาการผลิตเป้าหมายทั้งหมด

๗.๖.๓) การพัฒนาอุตสาหกรรมการบินและอวกาศ มี ๒ องค์ประกอบที่สำคัญ คือ (๑) การผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน โดยตั้งแต่ปี ๒๕๓๕ ถึง ๒๕๖๒ ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนอากาศยานจำนวนรวม ๓๓ ราย ซึ่งทั้งหมดมีศักยภาพในการผลิตชิ้นส่วนอยู่ในระดับ Tier ๒ Tier ๓ และ Tier ๔ ซึ่งได้แก่ ชิ้นส่วนและวัสดุที่ไม่รวมถึงเครื่องยนต์และระบบนำทาง อาทิ ชุดฐานล้อ ล้อ วัสดุคอมโพสิตในขณะที่ชิ้นส่วนในระดับ Tier ๑ ซึ่งเป็นส่วนของเครื่องยนต์และระบบนำทาง ที่ต้องอาศัยเทคโนโลยีขั้นสูงปัจจุบันไทยยังต้องนำเข้าจากต่างประเทศ (๒) การซ่อมบำรุงอากาศยาน เป็นองค์ประกอบสำคัญในการพัฒนาเมืองการบินภาคตะวันออก (Eastern Airport City) ตามแผนพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกโดยในปี ๒๕๖๒ การซ่อมบำรุงอากาศยานในประเทศไทยสามารถให้บริการได้เป็นสัดส่วนร้อยละ ๔๐ ของความต้องการทั้งหมดในประเทศ ซึ่งมีมูลค่ารวม ๙๘๙ ล้านดอลลาร์

๗.๗) อุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ ในปี ๒๕๕๗ มูลค่าตลาดของอุตสาหกรรม ความมั่นคงของโลกอยู่ที่ ๖,๐๐๐ ล้านดอลลาร์ และคาดว่าจะมีอัตราการเติบโตเฉลี่ยที่ร้อยละ ๖.๑ ต่อปีโดยจะเพิ่มเป็น ๑๐,๕๐๐ ล้านดอลลาร์ในปี ๒๕๖๖ ทั้งนี้ รัฐบาลได้ผลักดันอุตสาหกรรมป้องกันประเทศให้เป็นกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายพิเศษอันดับที่ ๑๑ ในโครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) เพื่อการส่งเสริมให้เกิดการลงทุน การผลิต การใช้และการส่งออกเพื่อหารายได้ในเชิงพาณิชย์ โดยการส่งเสริมอุตสาหกรรมป้องกันประเทศในพื้นที่ EEC

๒.๓.๓ ทรัพยากรมนุษย์ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของไทยในภาพรวมมีแนวโน้มที่ดีขึ้นเมื่อพิจารณาจากดัชนีการพัฒนามนุษย์ (Human Development Index: HDI) ของโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNDP) ซึ่งเพิ่มขึ้นจาก ๐.๗๔๙ ในปี ๒๕๕๘ เป็น ๐.๗๗๗ ในปี ๒๕๖๒ โดยเป็นผลมาจากการ ยกระดับสุขภาวะ การเข้าถึงโอกาสทางการศึกษา และระดับรายได้ที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง^{๖๔} อย่างไรก็ตาม ดัชนี HDI เป็นการสะท้อนการพัฒนาในเชิงปริมาณเป็นหลัก อาทิ ดัชนีย่อยด้านการศึกษายาได้ HDI ที่คำนวณจากจำนวนปีเฉลี่ยที่ได้รับการศึกษาแต่เมื่อพิจารณาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในมิติคุณภาพ

ของไทย นั้น ยังมีช่องว่างที่ยังคงเป็นปัญหาอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะปัญหาผลสัมฤทธิ์การศึกษา และการขาดแคลน ทักษะแรงงานที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและทิศทางการพัฒนาประเทศ

แผนภาพที่ ๒-๑๕ ความก้าวหน้าในการพัฒนาทุนมนุษย์ของไทย

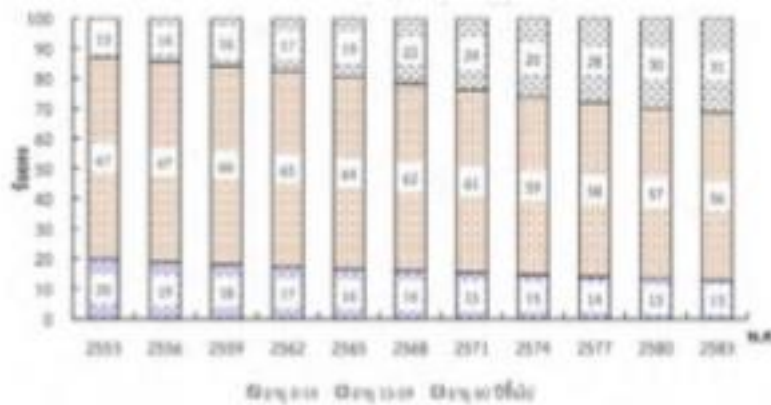

ที่มา: รวบรวมโดย สศช. (๒๕๖๓)

นอกจากปัญหาคุณภาพในมิติของการศึกษาและทักษะแล้ว ประเทศไทยยังเผชิญกับมิติคุณภาพในเชิงโครงสร้างที่เป็นรากของปัญหาอีกหลายส่วน โดยจุดเริ่มต้นของความท้าทายมาจากครอบครัวที่มีความเปราะบางจากความยากจน และคุณภาพการเลี้ยงดูที่สามารถเกิดได้กับครอบครัวทุกสถานะ กล่าวคือครัวเรือน ยากจนมีข้อจำกัดในการจัดหาทรัพยากรที่มีคุณภาพให้บุตร ขณะที่ครัวเรือนที่พอมีฐานะหรือฐานะดีมีปัญหาในเรื่องการเลี้ยงดูแบบเอาใจมากเกินไป (Over-protected) และการใช้เทคโนโลยีที่มากเกินไป นอกจากนี้ ภาพสะท้อนสังคมในมิติโลกออนไลน์ยังแสดงให้เห็นถึงภาวะของความตึงเครียด การโต้ตอบแบบรุนแรง หยาบคาย เกลียดชัง ก้าวร้าว^{๖๙} และการไม่เปิดใจรับฟังกันและกันอย่างแท้จริง

ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) ได้กำหนดเป้าหมายเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี คนเก่ง มีคุณภาพ พร้อมสำหรับวิถีชีวิตในศตวรรษที่ ๒๑ และสังคมไทยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อและ สนับสนุนต่อการพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศและทรัพยากรมนุษย์ของไทยอย่างใดก็ตาม ด้วยแนวโน้มและบริบทการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว รุนแรง และฉับพลันมากยิ่งขึ้น ประกอบกับปัญหาทุนมนุษย์ขาดคุณภาพที่มีอยู่แต่เดิม ส่งผลให้ในระยะต่อจากนี้ การพัฒนาทุนมนุษย์จำเป็นต้องพิจารณาถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นจากแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ โดยเฉพาะการเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี

แผนภาพที่ ๒-๑๖ อัตราส่วนประชากรไทยแต่ละช่วงวัย ปี ๒๕๕๓-๒๕๘๓

ที่มา: รายงานการคาดประมาณประชากรของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๓ - ๒๕๘๓ (ฉบับปรับปรุง), สศช. (๒๕๖๒)

๒.๓.๔ โอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาส และเสมอภาคทางสังคมมุ่งเน้นการตอบโจทย์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำของประเทศ เพื่อให้การเติบโตของประเทศเป็นการเติบโตที่ยั่งยืนโดยทุกคนได้รับประโยชน์อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม การทบทวนสถานะปัจจุบัน และผลกระทบจากแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงภายใต้ประเด็นการพัฒนานี้ จึงมุ่งเน้นให้ความสำคัญกับการขยาย ภาพความยากจนและความเหลื่อมล้ำเพื่อประเมินว่าผลประโยชน์จากการพัฒนาที่ผ่านมาได้ถูกกระจายไปอย่าง ทั่วถึงหรือไม่ และการพัฒนาในระยะต่อไปจำเป็นต้องคำนึงถึงผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงในมิติใดบ้าง

๒.๓.๕ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์และสิ่งแวดล้อมที่มีคุณภาพเหมาะสมเป็นพื้นฐานสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจที่ยั่งยืน และการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน อย่างไรก็ตาม การดำเนินกิจกรรมของมนุษย์ที่ผ่านมาในลักษณะของการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติที่มากเกินไป ทั้งในมิติที่เกี่ยวข้องกับการผลิต และการบริโภคที่ก่อให้เกิดของเสียและมลพิษในระดับที่เกินกว่า ความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ กำลังเป็นภัยคุกคามที่ส่งผลกระทบให้ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมของประเทศมีแนวโน้มเสื่อมโทรมลง โดยยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมได้มุ่งเน้นการดำเนินงานใน ๔ มิติหลัก ได้แก่ (๑)การอนุรักษ์และรักษา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อสืบทอดให้แก่คนรุ่นต่อไป (๒) การฟื้นฟู และสร้างฐาน ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมขึ้นมาใหม่ (๓) การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมที่ สอดคล้องกับขีดความสามารถของระบบนิเวศ และ (๔) ยกกระตักกระบวนการด้าน ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ผ่านการปรับปรุงกลไกและเครื่องมือที่นำไปสู่การปรับเปลี่ยนพฤติกรรม และการปรับปรุงระบบ บริหารจัดการที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

๒.๓.๖ การบริหารจัดการภาครัฐ ภาครัฐถือเป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ อีกทั้ง การบริหารงาน และการให้บริการของภาครัฐที่มีคุณภาพยังมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการสนับสนุนการบรรลุ เป้าหมายการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติในประเด็นอื่น โดยในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ระบบบริหาร จัดการภาครัฐในภาพรวมมีความก้าวหน้าอย่างมีนัยสำคัญในหลายด้าน อาทิ การปรับปรุงกระบวนการงาน ให้บริการประชาชนจำนวนมากให้อยู่ในรูปแบบดิจิทัล การจัดทำแอปพลิเคชันเพื่อให้บริการที่เป็นประโยชน์ กับประชาชน และการพัฒนาระบบสารสนเทศในการสนับสนุนการดำเนินงานของหน่วยงาน ภาครัฐ ทั้งนี้ หาก เปรียบเทียบกับประเทศอื่นโดยพิจารณาจากการจัดอันดับขององค์การระหว่างประเทศ และ

หน่วยงานระดับ สากลที่สำคัญ พบว่าไทยมีความโดดเด่นในการพัฒนาไปสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัล และการอำนวยความสะดวก ให้กับภาคธุรกิจ แต่ในด้านประสิทธิภาพของการบริหารจัดการภาครัฐในภาพรวม ยังไม่มีการปรับตัวที่ดีขึ้น โดย ผลของการจัดอันดับในปี ๒๕๖๓ เปรียบเทียบกับปี ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นช่วงปลายของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑

กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓

๓.๑ โอกาสและความเสี่ยงของประเทศไทยในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ท่ามกลางโอกาส และความเสี่ยง ที่ประเทศจะต้องเผชิญ อันเป็นผลเนื่องมาจากแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงระดับโลกที่เกิดขึ้น และบริบทภายในประเทศที่ปรับเปลี่ยนไปอย่างฉับพลัน รวดเร็ว นั้น การวางกรอบทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะต่อไปให้สามารถกำหนดแนวทางที่ประเทศจะมุ่งไปเพื่อบรรลุผลในระยะ ๕ ปีของแผนพัฒนาฯ ซึ่งจะช่วยขับเคลื่อนประเทศไปสู่การบรรลุเป้าหมายระยะยาวภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติได้นั้นจำเป็นที่ประเทศไทยจะต้องให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างความสามารถในการบริหารจัดการ และรับมือกับความเปลี่ยนแปลงจนสรรค์สร้าง ประโยชน์จากโอกาสที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม และทันทั่วถึง ซึ่งความเชื่อมโยงระหว่างแนวโน้มการ เปลี่ยนแปลงระดับโลก (Megatrends) ตลอดจนผลกระทบ และความปกติใหม่ (New Normal) จาก สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-๑๙ ที่เข้ามากระทบต่อสถานะของการพัฒนาประเทศโดยพิจารณา ภายใต้กรอบยุทธศาสตร์ชาติทั้ง ๖ ด้าน นั้น พบว่ามีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงระดับโลกที่สำคัญซึ่งจะส่งผลทำให้ประเทศไทยจำเป็นต้องมีการพิจารณากระดับ หรือเปลี่ยนแปลงการดำเนินงานไปจากเดิมอย่างมีนัยสำคัญ ดังนี้

๓.๑.๑ ความมั่นคง มีความเสี่ยงและโอกาสที่สำคัญ ๕ ประการ อันเป็นผลเนื่องมาจากแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงด้านความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เศรษฐกิจการเมืองระหว่าง ประเทศ และการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตและวัฒนธรรม

๓.๑.๒ การสร้างความสามารถในการแข่งขัน มีความเสี่ยงและโอกาสที่สำคัญ ๙ ประการ อันเป็นผลเนื่องมาจากแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงด้านความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากร การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การดูแลสุขภาพและการรักษาพยาบาล เศรษฐกิจการเมืองระหว่างประเทศ การเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต และวัฒนธรรม พลังงานหมุนเวียน และยานยนต์ไฟฟ้า และความพยายามระดับโลกในการลดการปล่อย GHG

๓.๑.๓ การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มีความเสี่ยงและโอกาสที่สำคัญ ๕ ประการ อันเป็นผลเนื่องมาจากแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงด้านความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากร การขยายตัวของความเป็นเมือง การเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต และวัฒนธรรมและอนาคตของงาน

๓.๑.๔ การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม มีความเสี่ยง และโอกาสที่สำคัญ ๖ ประการ อันเป็นผลเนื่องมาจากแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงด้านความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากร การดูแลสุขภาพ และการรักษาพยาบาล การขยายตัวของความเป็นเมือง การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เศรษฐกิจการเมืองระหว่างประเทศ และอนาคตของงาน

๓.๑.๕ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มีความเสี่ยง และโอกาสที่สำคัญ ๓ ประการ อันเป็นผลเนื่องมาจากแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ความพยายามระดับโลกในการลดปริมาณการปล่อย GHG การขยายตัวของความเป็นเมือง พลังงาน หมุนเวียน และยานยนต์ไฟฟ้า และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี

๓.๑.๖ การปรับสมดุลและพัฒนากระบวนการบริหารจัดการภาครัฐ มีความเสี่ยง และโอกาสที่สำคัญ ๔ ประการ อันเป็นผลเนื่องมาจากแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงสำคัญด้านความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากร และการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต และวัฒนธรรมอนาคตของงาน และการขยายตัวของความเป็นเมือง

๓.๒ แนวคิดของกรอบแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓

ภายใต้กระแสแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น อาทิ ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีอย่างพลิกผัน การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรสู่สังคมสูงวัย และภาวะโลกร้อนจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ร่วมกับปัจจัยเร่งจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-๑๙ ที่ก่อให้เกิดความผันผวนของสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมแก่หลายประเทศทั่วโลก รวมถึงประเทศไทยนั้น พบว่าแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวสามารถนำมาซึ่งโอกาสและความเสี่ยงที่จะช่วยผลักดันให้การพัฒนาประเทศไทยในระยะต่อไปให้เกิดผลสำเร็จหรือเป็นอุปสรรค หนึ่งการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศให้ไม่สามารถบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ ขึ้นอยู่กับบริบทหรือศักยภาพและขีดความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น โดยโอกาสที่สำคัญสำหรับประเทศไทยซึ่งมีที่มาจากแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในระดับโลก พบว่ามีที่มาจากความก้าวหน้าและความแพร่หลายของเทคโนโลยีเป็นหลัก ซึ่งการสรรค์สร้างประโยชน์จากเทคโนโลยีให้เกิดเป็นโอกาสสำหรับประเทศไทยได้นั้น ต้องอาศัยการพัฒนาคนและระบบบริหารจัดการด้านดิจิทัลและข้อมูลสารสนเทศให้มีความพร้อมเพื่อรองรับโอกาสที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงให้กระจายลงสู่ทุกภาคส่วนอย่างทั่วถึง เท่าทัน ขณะเดียวกัน ความเสี่ยงที่คาดว่าจะส่งผลกระทบเชิงลบและเป็นความท้าทายที่สำคัญต่อประเทศไทยในการที่จะต้องเร่งแสวงหาแนวทางในการแก้ไขรับมือ นั้น พบว่ามาจากแนวโน้มด้านการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากร ความเหลื่อมล้ำด้านดิจิทัล รวมถึงปัญหาสิ่งแวดล้อมและภัยธรรมชาติ ซึ่งจะบั่นทอนขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙

ความเป็นมา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ และ กฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ ได้กำหนดให้สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาทำหน้าที่ในการพิจารณาเสนอแผนการศึกษาแห่งชาติ ที่บูรณาการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และกีฬา กับการศึกษาทุกระดับ และด้วยเหตุที่แผนการศึกษาแห่งชาติฉบับปรับปรุง (พ.ศ. ๒๕๕๒ – ๒๕๕๙) จะสิ้นสุด ในปี พ.ศ. ๒๕๕๙ ดังนั้น สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาจึงได้จัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙ ซึ่ง เป็นแผนระยะยาว ๒๐ ปี เพื่อเป็นแผนแม่บทสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปใช้เป็นกรอบแนวทางในการพัฒนาการศึกษาในช่วงระยะเวลาดังกล่าว

ในการดำเนินการจัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน เพื่อสร้างการรับรู้ความเข้าใจ การยอมรับ และเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการจัดทำแผนฯ เพื่อให้สามารถขับเคลื่อนแผนไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยได้ศึกษาสถานการณ์ และบริบทแวดล้อม ที่มีผลกระทบต่อพัฒนาการศึกษาของประเทศ ทั้งด้านความก้าวหน้าของเทคโนโลยีดิจิทัล แบบก้าวกระโดดที่ส่งผลต่อระบบเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ ภูมิภาค และ โลก การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรไปสู่ สังคมสูงวัย และทักษะของประชากรในศตวรรษที่ ๒๑ ที่ทั่วโลกต่างต้องเผชิญ กับความท้าทาย และมุ่งพัฒนาประเทศไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมยุค ๔.๐ และนำผลการติดตามประเมินแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ – ๒๕๕๙ ซึ่งครอบคลุมประเด็นที่เกี่ยวกับบริบทการจัดการศึกษา โอกาสทางการศึกษา คุณภาพ การศึกษา ประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอน การบริหาร จัดการ สถานศึกษา และการใช้จ่ายงบประมาณ รวมทั้งการพัฒนาการศึกษากับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ นอกจากนี้ยังได้ศึกษาปัญหา และความท้าทายของระบบการศึกษา ทั้งที่เกิดจาก ปัญหาของระบบการศึกษา และจากสถานการณ์ของโลกที่ประเทศต้องเผชิญ เพื่อนำมากำหนดแนวคิดของการจัดการศึกษา วิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์ เป้าหมายการพัฒนาการศึกษา บทบาทของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ยุทธศาสตร์ เป้าหมาย ตัวชี้วัด และแนวทางการพัฒนา รวมทั้งโครงการเร่งด่วนที่สำคัญ และการขับเคลื่อนแผนการศึกษาแห่งชาติสู่การปฏิบัติโดยมีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

ความจำเป็นในการจัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ ความท้าทายที่เป็นพลวัตของโลกศตวรรษที่ ๒๑ ทั้งในส่วนที่เป็นแรงกดดันภายนอก ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงของบริบทเศรษฐกิจ และสังคมโลก อันเนื่องจากการปฏิวัติดิจิทัล (Digital Revolution) การ เปลี่ยนแปลงสู่อุตสาหกรรม ๔.๑ (The Fourth Industrial Revolution) การดำเนินงานเพื่อบรรลุ เป้าหมาย การพัฒนาที่ยั่งยืนขององค์การสหประชาชาติ ๒๐๓๐ (Sustainable Development Goals : SDGs ๒๐๓๐) ที่ ประเทศไทยได้ให้สัตยาบัน รวมทั้ง ผลกระทบของการเป็นประชาคมอาเซียน และความต้องการกำลังคนที่มีทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ ประกอบ กับแรงกดดันจากภายในประเทศจากการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่ส่งผลให้ ประเทศเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์ ในอนาคตอันใกล้การติดกับดักประเทศที่มีรายได้ปานกลาง ทักษะคติความเชื่อ ค่านิยม วัฒนธรรม และ พฤติกรรมของประชากร ที่ปรับเปลี่ยนไปตามกระแสโลกาภิวัตน์ การเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ ที่ส่งผลให้ทรัพยากรธรรมชาติถูกทำลาย และเสื่อมโทรมอย่างรวดเร็ว รวมทั้ง ระบบการศึกษาที่ยังมีปัญหาหลายประการ นับตั้งแต่ปัญหาคุณภาพ ของคนไทยทุกช่วงวัย ปัญหาคุณภาพ และมาตรฐานการจัดการศึกษา ในทุกระดับ จุดอ่อนของระบบ การศึกษา และการพัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ เทคโนโลยี และการบริหาร จัดการศึกษาของสถานศึกษาที่ยังไม่เหมาะสม ขาดความคล่องตัว ยังมีความเหลื่อมล้ำในด้าน

โอกาส และความเสมอภาคทางการศึกษา รวมทั้งปัญหาด้านคุณธรรม จริยธรรม และ การขาดความตระหนักถึงความสำคัญของการมีวินัย ความซื่อสัตย์สุจริต และการมีจิตสาธารณะของคนไทยส่วนใหญ่ ส่งผลกระทบต่อระบบการศึกษา ที่ต้องปรับเปลี่ยนให้สนอง และรองรับความท้าทาย ดังกล่าว จึงมีความจำเป็น ที่ประเทศไทยต้องปฏิรูปการศึกษา เพื่อให้ระบบการศึกษาเป็นกลไกหลักของการขับเคลื่อนประเทศ ภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับใหม่ กรอบยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) และกรอบทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) เพื่อให้สามารถนำพาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ในอีก ๒๐ ปีข้างหน้า

ผลการพัฒนาการศึกษาในช่วงปี ๒๕๕๒ - ๒๕๕๙ พบว่า ไทยประสบความสำเร็จในหลายด้าน และมีอีกหลายด้านยังเป็นปัญหาที่ต้องได้รับการพัฒนาอย่างเร่งด่วนในระยะต่อไป

ด้านโอกาสทางการศึกษา รัฐมีนโยบายส่งเสริมสนับสนุนโอกาสทางการศึกษาค่อนข้างมาก ส่งผลให้ประชากรในวัยเรียนรวมทั้งเด็กด้อยโอกาส และผู้มีความต้องการจำเป็นพิเศษมีโอกาสได้รับ การศึกษาสูงขึ้น แต่ยังไม่เข้าเรียนได้ไม่ครบทุกคน และมีปัญหาการออกกลางคันอยู่บ้างนอกจากนี้ ประชากรที่อยู่ในวัยกำลังแรงงานแม้จะได้รับการศึกษาเพิ่มขึ้น แต่จำนวนแรงงานที่มีการศึกษาดำรง ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นยังมีอยู่จำนวนมาก จึงต้องเร่งดำเนินการสนับสนุนส่งเสริมการพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต และมีมาตรการต่าง ๆ ให้เด็กและประชาชนทุกช่วงวัยสามารถเข้าถึงโอกาสทางการศึกษาที่มีคุณภาพมาตรฐานเพิ่มขึ้น เพื่อยกระดับการศึกษาของคนไทยให้เป็นกำลังสำคัญ ในการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ

ด้านคุณภาพการศึกษา ผลการพัฒนายังไม่เป็นที่น่าพึงพอใจ เนื่องจากผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนรู้ ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานมีคะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ยมาก และต่ำกว่าหลายประเทศในแถบ เอเชีย ส่วนประเด็นคุณธรรม จริยธรรมของเด็กและเยาวชนยังต้องมีการพัฒนาเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ คุณภาพของกำลังแรงงานอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป ยังไม่ตรงกับความต้องการของตลาดงานและผู้เรียนมัธยมศึกษาตอนปลายประเภทอาชีวศึกษามี สัดส่วนน้อยกว่าประเภทสามัญศึกษา ทำให้มีการขาดแคลนแรงงานระดับกลาง ส่วนแรงงานที่สำเร็จการศึกษา ระดับอุดมศึกษามีจำนวนเพิ่มขึ้น ทุกปีแต่ไม่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน และยังมีสมรรถนะหรือ คุณลักษณะอื่น ๆ ที่ไม่ตรง ตามความต้องการของสถานประกอบการ ทำให้มี ผู้ว่างงานอยู่จำนวนมาก จึงจำเป็นต้องให้ ความสำคัญกับการพัฒนาผู้เรียน และกำลังแรงงานที่มีทักษะ และคุณลักษณะที่พร้อมเพื่อ ตอบสนอง ต่อความต้องการของภาคส่วนต่าง ๆ โดยจะต้องมีการวิเคราะห์ความต้องการกำลังคน เพื่อวาง เป้าหมายการจัดการศึกษา ทั้งเพื่อการผลิตกำลังคนเข้าสู่ตลาดงานและการพัฒนากำลังคนเพื่อยกระดับ คุณภาพกำลังแรงงานให้สูงขึ้น

ด้านประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอน การบริหารจัดการ และการใช้จ่าย งบประมาณทางการศึกษา ซึ่งเป็นปัญหาเชิงโครงสร้าง และระบบการจัดการที่ต้องได้รับการปรับปรุง เป็นลำดับแรก โดยเฉพาะการบริหารจัดการสถานศึกษาขนาดเล็กซึ่งมีอยู่จำนวนมาก เพื่อเพิ่มคุณภาพการศึกษา และลดภาระงบประมาณ การใช้จ่ายงบประมาณเพื่อการศึกษาซึ่งได้รับค่อนข้างสูง เมื่อเทียบกับประเทศอื่น ๆ แต่ใช้จ่ายเพื่อพัฒนาผู้เรียน พัฒนาการเรียนการสอน และพัฒนาครูค่อนข้างน้อย การพัฒนาระบบข้อมูลและสารสนเทศทางการศึกษาที่เชื่อมโยงกันเพื่อใช้ในการบริหารจัดการ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสถานศึกษา โดยเฉพาะสถานศึกษาขนาดเล็ก การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการจัดและสนับสนุนการศึกษา เพื่อลดภาระค่าใช้จ่าย ของภาครัฐและปฏิรูประบบการเงินเพื่อการศึกษา

แนวคิดการจัดการศึกษา

แนวคิดการจัดการศึกษา (Conceptual Design) ตามแผนการศึกษาแห่งชาติยึดหลัก สำคัญในการจัดการศึกษาประกอบด้วย หลักการจัดการศึกษาเพื่อปวงชน (Education for All) หลักการจัดการศึกษา

เพื่อความเท่าเทียม และทั่วถึง (Inclusive Education) หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (Sufficiency Economy) และหลักการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนของสังคม (All for Education) อีกทั้งยึดตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs ๒๐๓๐) ประเด็นภายในประเทศ (Local Issues) อาทิ คุณภาพของคนทุกช่วงวัย การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรของประเทศ ความเหลื่อมล้ำของแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๕ การกระจายรายได้ และวิกฤต ด้านสิ่งแวดล้อม โดยนำยุทธศาสตร์ชาติ (National Strategy) มาเป็นกรอบความคิดสำคัญในการจัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ

วิสัยทัศน์ จุดมุ่งหมาย เป้าหมาย ตัวชี้วัด และยุทธศาสตร์ของแผนการศึกษาแห่งชาติ

จากแนวคิดการจัดการศึกษาดังกล่าวข้างต้น แผนการศึกษาแห่งชาติฉบับนี้จึงได้กำหนด วิสัยทัศน์ (Vision) ไว้ดังนี้ “คนไทยทุกคนได้รับการศึกษาและเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ ดำรงชีวิต อย่างเป็นสุข สอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการเปลี่ยนแปลงของ โลกศตวรรษที่ ๒๑” โดยมีวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษา ๔ ประการ คือ

- ๑) เพื่อพัฒนาระบบ และกระบวนการ จัดการศึกษาที่มีคุณภาพ และมีประสิทธิภาพ
- ๒) เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นพลเมืองดี มีคุณลักษณะ ทักษะ และสมรรถนะที่สอดคล้องกับบทบาท หน้าที่ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติและยุทธศาสตร์ชาติ
- ๓) เพื่อพัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคม แห่งการเรียนรู้ และคุณธรรม จริยธรรม รู้รักสามัคคี และร่วมมือ ผนึกกำลังมุ่งสู่การพัฒนาประเทศ อย่างยั่งยืน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และ
- ๔) เพื่อนำประเทศไทยก้าวข้ามกับดัก ประเทศที่มีรายได้ปานกลาง และความเหลื่อมล้ำ ภายในประเทศลดลง เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ และจุดมุ่งหมายในการจัดการศึกษาดังกล่าวข้างต้น แผนการศึกษา แห่งชาติได้วางเป้าหมายไว้ ๒ ด้าน คือ เป้าหมายด้านผู้เรียน (Learner Aspirations) โดยมุ่งพัฒนาผู้เรียนทุก คนให้มีคุณลักษณะ และทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ (๓Rs๘Cs) ประกอบด้วย ทักษะ และคุณลักษณะ ต่อไปนี้

❖ ๓Rs ได้แก่ การอ่านออก (Reading) การเขียนได้ (Writing) และการคิดเลขเป็น (Arithmetic)

❖ ๘Cs ได้แก่ ทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และทักษะในการแก้ปัญหา (Critical Thinking and Problem Solving) ทักษะด้าน การสร้างสรรค์และนวัตกรรม (Creativity and Innovation) ทักษะด้าน ความเข้าใจต่างวัฒนธรรมต่างกระบวนทัศน์ (Cross – cultural Understanding) ทักษะด้านความร่วมมือ การทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำ (Collaboration, Teamwork and Leadership) ทักษะด้านการสื่อสาร สารสนเทศและการรู้เท่าทันสื่อ (Communications, Information and Media Literacy) ทักษะด้าน คอมพิวเตอร์และ เทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสาร (Computing and ICT Literacy) ทักษะอาชีพ และ ทักษะ การเรียนรู้ (Career and Learning Skills) และความมีเมตตา กรุณา มีวินัย คุณธรรม จริยธรรม (Compassion)

เป้าหมายของการจัดการศึกษา (Aspirations)๕ ประการ

ซึ่งมีตัวชี้วัดเพื่อการบรรลุ เป้าหมาย ๕๓ ตัวชี้วัด ประกอบด้วย เป้าหมายและตัวชี้วัดที่สำคัญ ดังนี้

- ๑) ประชากรทุกคนเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพ และมีมาตรฐานอย่างทั่วถึง (Access) มีตัวชี้วัด ที่สำคัญ เช่น ประชากรกลุ่มอายุ ๖ - ๑๔ ปี ทุกคนได้เข้าเรียนในระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษาตอนต้น หรือ เทียบเท่าที่รัฐต้องจัดให้ฟรีโดยไม่เก็บค่าใช้จ่า ผู้เรียนพิการได้รับการพัฒนาสมรรถภาพ หรือบริการ ทาง การศึกษาที่เหมาะสมทุกคน และประชากรวัยแรงงาน มีการศึกษาเฉลี่ย เพิ่มขึ้น เป็นต้น

๒) ผู้เรียนทุกคน ทุกกลุ่มเป้าหมายได้รับบริการการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐาน อย่างเท่าเทียม (Equity) มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น ผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานทุกคนได้รับ การสนับสนุน ค่าใช้จ่ายในการศึกษา ๑๕ ปี เป็นต้น

๓) ระบบการศึกษาที่มีคุณภาพ สามารถพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุขีดความสามารถ เต็มตามศักยภาพ (Quality) มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น นักเรียนมีคะแนนผลการทดสอบทางการศึกษา ระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) แต่ละวิชาผ่านเกณฑ์คะแนนร้อยละ ๕๐ ขึ้นไปเพิ่มขึ้น และคะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบ โครงการ ประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (Program for International Student Assessment : PISA) ของนักเรียนอายุ ๑๕ ปีสูงขึ้น เป็นต้น

๔) ระบบการบริหารจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ เพื่อการลงทุนทางการศึกษาที่คุ้มค่า และบรรลุเป้าหมาย (Efficiency) มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น ร้อยละของสถานศึกษาขนาดเล็กที่ไม่ผ่านเกณฑ์ การประเมินคุณภาพภายนอกลดลง มีระบบการบริหารงานบุคคล ครูและบุคลากร ทางการศึกษา ที่มีประสิทธิภาพ และเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน รวมทั้งมีกลไกส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนสนับสนุนทรัพยากร เพื่อการจัดการศึกษา เป็นต้น

๕) ระบบการศึกษาที่สนองตอบ และก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของโลกที่เป็นพลวัต และบริบท ที่เปลี่ยนแปลง (Relevancy) มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น อันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ด้านการศึกษาด้าน สัดส่วนผู้เรียนอาชีวศึกษาสูงขึ้นเมื่อเทียบกับผู้เรียนสามัญศึกษา และจำนวน สถาบันอุดมศึกษาที่ติดอันดับ ๒๐๐ อันดับแรกของโลกเพิ่มขึ้น เป็นต้น เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์จุดมุ่งหมาย และเป้าหมายดังกล่าวข้างต้น แผนการศึกษาแห่งชาติ จึงได้กำหนดช่วงเวลาในการดำเนินการในแต่ละเป้าหมาย และตัวชี้วัด เป็น ๕ ช่วง ดังนี้ระยะ เร่งด่วน ระยะ ๕ ปีแรกของแผน ระยะ ๕ ปีที่สองของแผน ระยะ ๕ ปีที่สามของแผน และระยะ ๕ ปีสุดท้ายของแผน

ยุทธศาสตร์ เป้าหมาย และตัวชี้วัด

แผนการศึกษาแห่งชาติได้กำหนดยุทธศาสตร์ ในการพัฒนาการศึกษาภายใต้ ๖ ยุทธศาสตร์หลัก ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปีเพื่อให้แผนการศึกษาแห่งชาติ บรรลุเป้าหมายตามจุดมุ่งหมายวิสัยทัศน์ และแนวคิดการจัดการศึกษา ดังกล่าวข้างต้น ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การจัดการศึกษาเพื่อความมั่นคงของสังคม และประเทศชาติมีเป้าหมาย ดังนี้

๑.๑ คนทุกช่วงวัยมีความรักในสถาบันหลักของชาติ และยึดมั่นการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขมีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น การจัดกิจกรรมของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ที่สะท้อนความรัก และการธำรงรักษาสถาบันหลักของชาติ และการยึดมั่นในการปกครอง ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขการจัดการเรียนการสอน/กิจกรรม เพื่อเสริมสร้างความ เป็นพลเมือง (Civic Education) และส่งเสริมการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรม เป็นต้น

๑.๒ คนทุกช่วงวัยในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้และพื้นที่พิเศษได้รับการศึกษา และเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น นักเรียนในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ และพื้นที่พิเศษมีคะแนนผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (ONET) แต่ละวิชาผ่านเกณฑ์ คะแนนร้อยละ ๕๐ ขึ้นไปเพิ่มขึ้น สถานศึกษาจัดการศึกษาสำหรับกลุ่มชนต่างเชื้อชาติศาสนา ภาษา และ วัฒนธรรมกลุ่มชนชายขอบ และแรงงานต่างด้าวเพิ่มขึ้น และสถานศึกษาในพื้นที่พิเศษที่จัดอยู่ในมาตรการ จูงใจมีระบบเงินเดือน ค่าตอบแทนที่สูงกว่าระบบปกติเพิ่มขึ้น เป็นต้น

๑.๓ คนทุกช่วงวัยได้รับการศึกษาการดูแล และป้องกันจากภัยคุกคามในชีวิตรูปแบบใหม่ มีตัวชี้วัด ที่สำคัญ เช่น สถานศึกษาที่จัดกระบวนการเรียนรู้ และปลูกฝังแนวทางการจัดการความขัดแย้งโดย

แนวทางสันติวิธีเพิ่มขึ้น มีการจัดการเรียนการสอน/กิจกรรม เพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับภัยคุกคามในรูปแบบใหม่เพิ่มขึ้น มีระบบกลไก และมาตรการที่เข้มแข็งในการป้องกัน และแก้ไขปัญหาภัยคุกคามในรูปแบบใหม่ และผู้เรียนในสถานศึกษาที่มีคิตะเลาะวิวาทลดลง เป็นต้น

โดยได้กำหนดแนวทางการพัฒนา คือ พัฒนาการจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ยกระดับคุณภาพ และส่งเสริมโอกาสในการเข้าถึงการศึกษาในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้และพื้นที่พิเศษ ทั้งที่เป็นพื้นที่สูงพื้นที่ตามแนวตะเข็บชายแดน และพื้นที่เกาะแก่งชายฝั่งทะเล ทั้งกลุ่มชนต่างเชื้อชาติศาสนา และวัฒนธรรม กลุ่มชนชายขอบ และแรงงานต่างด้าว พัฒนาการจัดการศึกษาเพื่อการจัดระบบการดูแล และป้องกันภัยคุกคามในรูปแบบใหม่ อาทิ อาชญากรรม และความรุนแรงในรูปแบบต่าง ๆ ยาเสพติด ภัยพิบัติจากธรรมชาติ ภัยจากโรคอุบัติใหม่ ภัยจากไซเบอร์ เป็นต้น และมีแผนงานและโครงการสำคัญ เช่น โครงการยกระดับคุณภาพการศึกษาในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้และพื้นที่พิเศษ เป็นต้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การผลิต และพัฒนากำลังคน การวิจัย และนวัตกรรม เพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ มีเป้าหมาย ดังนี้

๒.๑ กำลังคนมีทักษะที่สำคัญจำเป็น และมีสมรรถนะตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน และการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น มีฐานข้อมูล ความต้องการ กำลังคน (Demand) จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรมอย่างครบถ้วน สัดส่วนผู้เรียน อาชีวศึกษาสูงขึ้นเมื่อเทียบกับผู้เรียนสามัญศึกษา และสัดส่วนผู้เรียนวิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสูงขึ้น เมื่อเทียบกับผู้เรียนสังคมศาสตร์ กำลังแรงงานในสาขาอาชีพ ต่าง ๆ ที่ได้รับการยกระดับคุณวุฒิวิชาชีพ เพิ่มขึ้น เป็นต้น

๒.๒ สถาบันการศึกษา และหน่วยงานที่จัดการศึกษาผลิตบัณฑิตที่มีความ เชี่ยวชาญ และเป็นเลิศเฉพาะด้าน มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น สัดส่วนการผลิตกำลังคนระดับกลาง และระดับสูง จำแนกตาม ระดับ/ประเภทการศึกษาในสาขาวิชาที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดงาน และการพัฒนาประเทศเพิ่มขึ้น ร้อยละของสถาบันการศึกษาจัดการศึกษารูปแบบ ทวิภาคี/สหกิจศึกษา/หลักสูตรโรงเรียนในโรงงานตามมาตรฐาน ที่กำหนดเพิ่มขึ้น จำนวนหลักสูตรของสถานศึกษาที่จัดการศึกษาทวิวุฒิ (Dual Degree) เพิ่มขึ้น จำนวน สถาบันอาชีวศึกษา และอุดมศึกษาที่จัดหลักสูตรสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษเพิ่มขึ้น และมีภาคีเครือข่ายความร่วมมือ ระหว่างรัฐ เอกชน สถานประกอบการ สมาคมวิชาชีพ และหน่วยงานที่จัดการศึกษา เพิ่มขึ้น เป็นต้น

๒.๓ การวิจัย และพัฒนาเพื่อสร้างองค์ความรู้ และนวัตกรรมที่สร้างผลผลิต และมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจมีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น สัดส่วนเงินลงทุนวิจัย และพัฒนาของภาคเอกชน เมื่อเทียบกับภาครัฐ เพิ่มขึ้น สัดส่วน ค่าใช้จ่ายการลงทุนเพื่อการวิจัย และพัฒนาเมื่อเทียบกับผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) ของประเทศ เพิ่มขึ้นโครงการ/งานวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้/นวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาประเทศเพิ่มขึ้นบุคลากรด้านการวิจัย และพัฒนาต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน เพิ่มขึ้น นวัตกรรม/สิ่งประดิษฐ์ที่ได้จดสิทธิบัตร และทรัพย์สินทางปัญญาเพิ่มขึ้น และผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในระดับนานาชาติเพิ่มขึ้น เป็นต้น

โดยได้กำหนดแนวทางการพัฒนา คือ ผลิต และพัฒนากำลังคนให้มีสมรรถนะในสาขาที่ตรงตามความต้องการของตลาดงาน และการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศส่งเสริมการผลิต และพัฒนากำลังคนที่มีความเชี่ยวชาญ และเป็นเลิศเฉพาะด้านส่งเสริมการวิจัย และพัฒนาเพื่อสร้างองค์ความรู้ และนวัตกรรมที่สร้างผลผลิต และมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ และมีแผนงาน และโครงการสำคัญ เช่น โครงการจัดทำแผนผลิต และพัฒนากำลังคนให้ตรงกับความต้องการของตลาดงานในกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย เป็นต้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การพัฒนาศักยภาพคนทุกช่วงวัย และการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้มีเป้าหมาย ดังนี้ ๓.๑ ผู้เรียนมีทักษะ และคุณลักษณะพื้นฐานของพลเมืองไทย และทักษะ และคุณลักษณะที่จำเป็น ใน ศตวรรษที่ ๒๑ มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น ผู้เรียนที่มีคุณลักษณะ และทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ เพิ่มขึ้น ผู้เรียนทุกระดับการศึกษาที่มีพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความมีวินัย และมีจิตสาธารณะเพิ่มขึ้นสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น หรือเทียบเท่าขึ้นไปจัดกิจกรรมสะท้อนการสร้างวินัยจิตสาธารณะ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์เพิ่มขึ้น เป็นต้น

๓.๒ คนทุกช่วงวัยมีทักษะความรู้ความสามารถ และสมรรถนะตามมาตรฐานการศึกษา และมาตรฐานวิชาชีพ และพัฒนาคุณภาพชีวิตได้ตามศักยภาพ มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น เด็กแรกเกิด ๕ ปี มีพัฒนาการสมวัยเพิ่มขึ้น นักเรียนมีคะแนนผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) แต่ละวิชาผ่านเกณฑ์คะแนนร้อยละ ๕๐ ขึ้นไปเพิ่มขึ้น ผู้สูงวัยที่ได้รับการบริการการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพ และทักษะชีวิตเพิ่มขึ้น และมีสาขาและวิชาชีพ ที่เปิดโอกาสให้ผู้สูงวัยได้รับการส่งเสริมให้ทำงาน และถ่ายทอดความรู้/ประสบการณ์ เพิ่มขึ้น เป็นต้น

๓.๓ สถานศึกษาทุกระดับการศึกษาสามารถจัดกิจกรรม/กระบวนการเรียนรู้ตามหลักสูตรอย่างมีคุณภาพ และมาตรฐาน มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น ศูนย์เด็กเล็ก/สถานศึกษาระดับก่อน ประถมศึกษาที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้คุณภาพ และมาตรฐานเพิ่มขึ้น สถานศึกษา/สถานพัฒนาเด็กปฐมวัยจัดกิจกรรมที่สอดคล้อง กับหลักสูตรปฐมวัย และสมรรถนะของเด็กที่เชื่อมโยงกับมาตรฐานคุณภาพ เด็กปฐมวัยของอาเซียนเพิ่มขึ้น สถานศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะ และทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ เพิ่มขึ้น และสถาบันการศึกษาในระดับอาชีวศึกษา และอุดมศึกษา ที่จัดการศึกษาตามหลักสูตร ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศไทย ๔.๐ เพิ่มขึ้น เป็นต้น

๓.๔ แหล่งเรียนรู้ สื่อตำราเรียนนวัตกรรม และสื่อการเรียนรู้มีคุณภาพ และมาตรฐาน และประชาชนสามารถเข้าถึงได้โดยไม่จำกัดเวลา และสถานที่ที่มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น แหล่งเรียนรู้ที่ได้รับการพัฒนาให้สามารถจัดการศึกษา/จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิตที่มีคุณภาพ เพิ่มขึ้น สื่อสารมวลชนที่ เผยแพร่หรือจัดรายการเพื่อการศึกษาเพิ่มขึ้น สื่อตำราเรียน และสื่อการเรียนรู้ที่ผ่านการรับรองมาตรฐานคุณภาพจากหน่วยงานที่รับผิดชอบ และได้รับการพัฒนา โดยการมีส่วนร่วมจากภาครัฐและเอกชนเพิ่มขึ้น เป็นต้น

๓.๕ ระบบ และกลไกการวัด การติดตาม และประเมินผลมีประสิทธิภาพ มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น มีระบบ และกลไกการทดสอบ การวัด และประเมินความรู้ทักษะ และสมรรถนะของผู้เรียนทุกระดับการศึกษา และทุกกลุ่มเป้าหมายที่มีประสิทธิภาพ มีระบบติดตามประชากรวัยเรียน ที่ขาดโอกาสหรือไม่ได้รับการศึกษา และผู้เรียนที่มีแนวโน้มจะออกกลางคัน เป็นต้น

๓.๖ ระบบการผลิตครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ได้มาตรฐานระดับสากล มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น มีฐานข้อมูลความต้องการใช้ครูแผนการผลิตครูอาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ในระยะ ๑๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๙) จำแนกตามสาขาวิชา ขนาดสถานศึกษา และจังหวัด สัดส่วนของการบรรจุครูที่มาจาก การผลิตครูในระบบปิดเพิ่มขึ้น มีหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขที่เอื้อให้ผู้สำเร็จการศึกษาจากสาขาวิชาอื่น และพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อเข้าสู่ วิชาชีพครู เป็นต้น

๓.๗ ครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาได้รับการพัฒนาสมรรถนะตามมาตรฐาน มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น ครูอาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาทุกระดับ และประเภทการศึกษาได้รับการพัฒนาตาม มาตรฐานวิชาชีพ และสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งได้รับการพัฒนาให้ สอดคล้องกับ ความต้องการ และยุทธศาสตร์ของหน่วยงานเพิ่มขึ้น และระดับความพึงพอใจของครู อาจารย์ และบุคลากร

ทางการศึกษาที่มีต่อการพัฒนาและการใช้ประโยชน์จากการพัฒนาเพิ่มขึ้น เป็นต้น โดยได้กำหนดแนวทางการพัฒนา คือ ส่งเสริม และพัฒนาแหล่งเรียนรู้สื่อตำราเรียน และสื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ ให้มีคุณภาพมาตรฐาน และประชาชน สามารถเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ได้โดยไม่จำกัดเวลา และสถานที่สร้างเสริม และปรับเปลี่ยนค่านิยมของคนไทยให้มีวินัย จิตสาธารณะ และพฤติกรรมที่พึงประสงค์ และพัฒนาระบบ และกลไกการติดตามการวัดและประเมินผลผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพ และมีแผนงาน และโครงการที่สำคัญ เช่น โครงการผลิตครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่น เป็นต้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การสร้างโอกาสความเสมอภาค และความเท่าเทียมทางการศึกษามีเป้าหมาย ดังนี้

๔.๑ ผู้เรียนทุกคนได้รับโอกาส และความเสมอภาคในการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพ มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น ดัชนีความเสมอภาคของอัตราการเข้าเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานตามฐานะทางเศรษฐกิจ และพื้นที่ลดความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนระหว่างพื้นที่/ภาคการศึกษาในวิชาคณิตศาสตร์ และภาษาอังกฤษลดลง เป็นต้น

๔.๒ การเพิ่มโอกาสทางการศึกษาผ่านเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษาสำหรับคนทุกช่วงวัย มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น มีระบบเครือข่ายเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษาที่ทันสมัยสนองตอบความต้องการของผู้เรียน และผู้ใช้บริการอย่างทั่วถึง และมีประสิทธิภาพ และสถานศึกษาทุกแห่งมีอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง และมีคุณภาพ เป็นต้น

๔.๓ ระบบข้อมูลรายบุคคล และสารสนเทศทางการศึกษาที่ครอบคลุม ถูกต้อง เป็นปัจจุบัน เพื่อการวางแผนการบริหารจัดการศึกษาการติดตามประเมิน และรายงานผล มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น มีระบบฐานข้อมูลรายบุคคลที่อ้างอิงจากเลขที่บัตรประจำตัวประชาชน ๑๓ หลัก ที่สามารถเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนฐานข้อมูล รวมทั้งใช้ประโยชน์ร่วมกันระหว่าง กระทรวงศึกษาธิการ และหน่วยงานอื่น ด้านสาธารณสุข สังคม ภูมิสารสนเทศ แรงงาน และการศึกษา และมีระบบสารสนเทศด้านการศึกษา และด้านอื่นที่เกี่ยวข้องที่เป็นระบบเดียวกัน ทั้งประเทศครอบคลุมถูกต้อง และเป็นปัจจุบันสามารถอ้างอิงได้ เป็นต้น โดยได้กำหนดแนวทางการพัฒนา คือ เพิ่มโอกาส และความเสมอภาคในการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพ พัฒนาระบบเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อการศึกษาสำหรับคนทุกช่วงวัย พัฒนาระบบข้อมูล ด้านการศึกษาที่มีมาตรฐาน เชื่อมโยง และเข้าถึงได้ และมีแผนงาน และโครงการสำคัญ เช่น โครงการจัดทำฐานข้อมูลรายบุคคลทุกช่วงวัย ทั้งด้านสาธารณสุข สังคม ภูมิ สารสนเทศ แรงงาน และการศึกษา เป็นต้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ : การจัดการศึกษาเพื่อสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมมีเป้าหมาย ดังนี้ ๕.๑ คนทุกช่วงวัยมีจิตสำนึกรักษ์สิ่งแวดล้อม มีคุณธรรม จริยธรรม และ นำแนวคิดตาม หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติ มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น ครู/ บุคลากรทางการศึกษา ได้รับการอบรมพัฒนาในเรื่องการสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น ผู้เรียนทุกระดับการศึกษามีพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความตระหนักในความสำคัญของการดำรงชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีความมีคุณธรรม จริยธรรม และการประยุกต์ใช้ หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตเพิ่มขึ้น และสถาบันอุดมศึกษาที่ติดอันดับ มหาวิทยาลัยสีเขียวของโลกเพิ่มขึ้น เป็นต้น

๕.๒ หลักสูตรแหล่งเรียนรู้ และสื่อการเรียนรู้ที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อม คุณธรรม จริยธรรม และการนำแนวคิดตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติ มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น สถานศึกษา/สถาบันการศึกษาจัดการเรียนการสอน และกิจกรรม เพื่อปลูกฝัง คุณธรรม จริยธรรม และการนำแนวคิดตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติเพิ่มขึ้น และสื่อสารมวลชนที่เผยแพร่ หรือให้ความรู้เกี่ยว กับการสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น เป็นต้น

๕.๓ การวิจัยเพื่อพัฒนาองค์ความรู้ และนวัตกรรมด้านการสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อม มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น มีฐานข้อมูลด้านการศึกษาที่เกี่ยวข้อง กับการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ ในสาขาต่าง ๆ เพิ่มขึ้น เป็นต้น โดยได้กำหนดแนวทางการพัฒนา คือ ส่งเสริมสนับสนุนการสร้างจิตสำนึก รักษาสิ่งแวดล้อม มีคุณธรรม จริยธรรม และนำแนวคิดตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สู่การปฏิบัติ ในการดำเนินชีวิตส่งเสริม และพัฒนาหลักสูตรกระบวนการเรียนรู้แหล่งเรียนรู้ และสื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ และพัฒนาองค์ความรู้งานวิจัย และนวัตกรรมด้านการสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีแผนงาน และโครงการสำคัญ เช่น โครงการน้อมนำศาสตร์พระราชา สู่การพัฒนา และเพิ่มศักยภาพ คนทุกช่วงวัย โครงการโรงเรียนคุณธรรม โครงการโรงเรียนสีเขียว เป็นต้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ : การพัฒนาประสิทธิภาพของระบบบริหารจัดการศึกษา มีเป้าหมาย ดังนี้

๖.๑ โครงสร้าง บทบาท และระบบการบริหารจัดการการศึกษามีความคล่องตัว ชัดเจน และสามารถตรวจสอบได้มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น มีการปรับปรุงโครงสร้าง และระบบบริหารราชการ ส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และสถานศึกษาให้มีเอกภาพ สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่ และการบริหาร จัดการตามหลักธรรมาภิบาล เป็นต้น

๖.๒ ระบบการบริหารจัดการศึกษามีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลส่งผลต่อ คุณภาพ และมาตรฐาน การศึกษามีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น สถานศึกษาขนาดเล็ก/สถานศึกษา ที่ต้องการความช่วยเหลือ และพัฒนา เป็นพิเศษอย่างเร่งด่วน ที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินคุณภาพ ภายนอกลดลง คะแนน เฉลี่ยผลการทดสอบทาง การศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของผู้เรียนที่เรียน ในกลุ่มสถานศึกษาที่เข้าสู่ ระบบการบริหารจัดการแนวใหม่ สูงขึ้น เป็นต้น

๖.๓ ทุกภาคส่วนของสังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาที่ตอบสนองความต้องการของประชาชน และ พื้นที่ที่มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น จำนวนองค์กร สมาคมมูลนิธิหรือหน่วยงานอื่นที่ เข้ามาจัดการศึกษาหรือ ร่วมมือ กับ สถานศึกษา ทั้งของรัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพิ่มขึ้น และสัดส่วนการมีส่วนร่วม สนับสนุนการศึกษาของภาคเอกชน ภาคประชาชน และภาคีเครือข่ายเมื่อเทียบกับรัฐจำแนกตามระดับ การศึกษาสูงขึ้น เป็นต้น

๖.๔ กฎหมาย และรูปแบบการบริหารจัดการทรัพยากรทางการศึกษารองรับ ลักษณะที่ แตกต่างกัน ของผู้เรียน สถานศึกษา และความต้องการกำลังแรงงานของประเทศ มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น มีกฎหมาย กฎระเบียบ และระบบการจัดสรรเงินเพื่อการศึกษาที่เอื้อ และสนองตอบคุณลักษณะที่แตกต่างกันของผู้เรียน ความต้องการกำลังแรงงานและสภาพปัญหา ที่แท้จริงของประเทศ มีรูปแบบ/ แนวทาง กลไกการจัดสรร งบประมาณผ่านด้านอุปสงค์และอุปทานในสัดส่วนที่เหมาะสม เป็นต้น

๖.๕ ระบบบริหารงานบุคคลของครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษามีความเป็นธรรมสร้างขวัญ กำลังใจ และส่งเสริมให้ปฏิบัติงานได้อย่างเต็มตามศักยภาพ มีตัวชี้วัด ที่สำคัญ เช่น สถานศึกษาที่มีครูเพียงพอ ต่อการจัดการเรียนการสอนเพิ่มขึ้น ครู/ผู้ทรงคุณวุฒิจาก ภาคเอกชน/ ผู้ประกอบการที่ปฏิบัติงานสนับสนุน การเรียนการสอนเพิ่มขึ้น และสถานศึกษามี บุคลากรทางการศึกษา ทำหน้าที่ปฏิบัติงานสนับสนุนการเรียน การ สอนเพิ่มขึ้น เป็นต้น โดยกำหนดแนวทางการพัฒนา คือ ปรับปรุงโครงสร้างการบริหารจัดการศึกษา เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสถานศึกษา ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการจัด การศึกษา ปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับระบบการเงินเพื่อการศึกษา พัฒนาระบบบริหารงานบุคคล ของครูอาจารย์ และ บุคลากรทางการศึกษา และมีแผนงาน และโครงการสำคัญ เช่น โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ โรงเรียนขนาดเล็ก โครงการพัฒนาระบบจัดสรรงบประมาณเพื่อการศึกษา และโครงการทดลองนำร่องระบบ การจัดสรรเงินผ่านด้านอุปสงค์ และอุปทาน เป็นต้น

- การขับเคลื่อนแผนการศึกษาแห่งชาติสู่การปฏิบัติความสำเร็จของการขับเคลื่อนแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙ สู่การปฏิบัติขึ้นอยู่กับปัจจัยสำคัญหลายประการ ประกอบด้วย สาระของแผนการศึกษาแห่งชาติที่มีความชัดเจน ครบถ้วน และครอบคลุม ทุกกลุ่มเป้าหมาย และทุกระดับการศึกษา การมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาแผนการศึกษาแห่งชาติของผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน ตั้งแต่ระดับนโยบาย ระดับปฏิบัติผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และสาธารณชนการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์แก่ผู้เกี่ยวข้อง และสาธารณชน เพื่อสร้างความตระหนักในความสำคัญของแผนการศึกษาแห่งชาติ การสร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับแผนการศึกษาแห่งชาติ และการนำแผนการศึกษาแห่งชาติสู่การปฏิบัติที่ชัดเจนแก่ผู้ปฏิบัติทุกระดับ เพื่อให้ทุกภาคส่วนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาการจัดการศึกษาของชาติ

- แนวทางการขับเคลื่อนแผนการศึกษาแห่งชาติสู่การปฏิบัติ ประกอบด้วย

- ๑) การสร้างความรู้ความเข้าใจให้ทุกภาคส่วนได้ตระหนักถึงความสำคัญ และพร้อมเข้าร่วมในการผลักดันแผนการศึกษาแห่งชาติสู่การปฏิบัติการสร้างความรู้ความเข้าใจกับหน่วยงานองค์กร และภาคีทุกภาคส่วนรวมถึงวิสัยทัศน์ และเป้าหมายของแผนการศึกษาแห่งชาติ

- ๒) การสร้างความเชื่อมโยงระหว่างแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๖๐ – ๒๕๗๙ ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี นโยบายรัฐบาลแผนพัฒนาการศึกษาระยะ ๕ ปี แผนปฏิบัติการระยะ ๔ ปี และแผนปฏิบัติการ ประจำปีของหน่วยงาน โดยสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมจัดทำ และติดตามประเมินผลแผน ดังกล่าว

- ๓) การปรับปรุงกฎระเบียบ และกฎหมายต่าง ๆ ให้เอื้อต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาการศึกษาในระดับต่าง ๆ

- ๔) การสร้างช่องทางให้ประชาสังคมมีโอกาสแสดงความคิดเห็น และมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาอย่างกว้างขวางทั้งระดับนโยบาย และระดับพื้นที่

- การดำเนินการขับเคลื่อนแผนการศึกษาแห่งชาติสู่การปฏิบัติแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙ ได้เสนอรายละเอียดการดำเนินการขับเคลื่อนสู่การปฏิบัติโดยได้ระบุบทบาทของหน่วยงานในระดับต่าง ๆ อาทิ หน่วยงานส่วนกลาง ซึ่งประกอบด้วยกระทรวงศึกษาธิการ หน่วยงานในกระทรวงศึกษาธิการ เช่น สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา และหน่วยงานอื่นนอกกระทรวงศึกษาธิการที่รับผิดชอบจัดการศึกษา เป็นต้น ส่วนระดับภูมิภาค ประกอบด้วย สำนักงานศึกษาธิการภาค สำนักงานศึกษาธิการจังหวัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เป็นต้น รวมทั้งระดับสถานศึกษา และระดับ ห้องเรียน โดยได้กำหนดแนวทางในการ ขับเคลื่อนการดำเนินงานทั้ง ๖ ยุทธศาสตร์ของหน่วยงานในแต่ละระดับอย่างชัดเจน ซึ่งจะทำให้การดำเนินงานตามแผนเป็นไปอย่างสอดคล้องรองรับในกรอบทิศทางเดียวกัน และการจัดการศึกษาเป็นไปตามยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาในช่วงเวลาที่กำหนด

- การติดตามประเมินผลแผนการศึกษาแห่งชาติ แนวคิดและหลักการติดตามประเมินผล เป็นการติดตามประเมินผลที่เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ ส่วนเสียกับการจัดการศึกษาเข้ามามีส่วนร่วมในการประเมินทั้งการประเมินผลผลิต ผลลัพธ์ และผลกระทบโดยแต่ละหน่วยงานประเมินการดำเนินงานของตนควบคู่ไปกับการให้หน่วยงานกลางประเมิน มีหลักเกณฑ์การติดตาม และประเมินผลตัวชี้วัดที่ชัดเจน โปร่งใส มีมาตรฐาน และถูกต้องตามหลักวิชาการ แนวทางการติดตามประเมินผลแผนการศึกษาแห่งชาติ ประกอบด้วย

๑) การประเมิน บริบทก่อน เริ่มโครงการ ประเมินระหว่างดำเนินงาน และประเมินหลังการดำเนินงาน ตามแผน เสร็จสิ้น

๒) วางระบบ การประเมินระดับกระทรวง ส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค จังหวัด และเขตพื้นที่เพื่อเชื่อมโยง แผนปฏิบัติการ แต่ละระดับกับแผนการศึกษาแห่งชาติ

๓) ส่งเสริมให้เกิดการประสานความร่วมมือระหว่าง กระทรวงศึกษาธิการ หน่วยงานด้านการประเมิน คุณภาพการศึกษา ด้านงบประมาณ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งในส่วนกลางและในพื้นที่ เพื่อให้การติดตาม ประเมินผล มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

๔) จัดให้หน่วยงานหรือองค์กรที่มีความเชี่ยวชาญและเป็นกลาง เป็นผู้ประเมิน

๕) จัดเวทีสาธารณะเพื่อให้ผู้มี ส่วนได้ส่วนเสียได้แสดงความคิดเห็น และ

๖) นำเสนอ ผลการติดตามและประเมินผลแผนการศึกษา แห่งชาติให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้รับทราบ

ที่มา : สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

Website :<http://www.onec.go.th>

“นโยบายรัฐบาล” มุ่งสู่ประเทศพัฒนาแล้วในศตวรรษที่ ๒๑

ประเทศไทยมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องผ่านวิสัยทัศน์และการขับเคลื่อนการพัฒนา ของผู้นำประเทศในอดีต และในวันนี้วิสัยทัศน์ในการขับเคลื่อนประเทศของรัฐบาลชุดนี้คือ “มุ่งมั่นให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วในศตวรรษที่ ๒๑” โดยรัฐบาลได้กำหนด นโยบายในการบริหารราชการแผ่นดิน ดังนี้

นโยบายหลัก ๑๒ ด้าน

๑. การปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์ สถาบันพระมหากษัตริย์มีความสำคัญยิ่งต่อประเทศและประชาชนชาวไทยรัฐบาลถือเป็นหน้าที่สำคัญที่จะเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์และปกป้องรักษาพระบรมเดชานุภาพ ด้วยความจงรักภักดีซึ่งรัฐบาลมีนโยบายดำเนินการ ดังนี้

๑.๑ สืบสานรักษาต่อยอดศาสตร์พระราชาและโครงการ อันเนื่องมาจากพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มาเป็นหลักสำคัญในการบำบัดทุกข์ และบำรุงสุขให้ประชาชน และพัฒนาประเทศตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร รวมทั้ง ส่งเสริมการเรียนรู้หลักการทรงงาน การนำมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติราชการและการพัฒนา ประเทศ เพื่อประโยชน์ในวงกว้าง รวมทั้งเผยแพร่ศาสตร์พระราชาและหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจ พอเพียงไปสู่เวทีโลกเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างยั่งยืน

๑.๒ ต่อยอดการดำเนินการของหน่วยพระราชทานและประชาชน จิตอาสาพระราชทานตาม แนวพระราชดำริ ให้เป็นแบบอย่างการบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ ในพื้นที่ต่าง ๆ เพื่อบรรเทาความเดือดร้อน แก้ไขปัญหาให้แก่ประชาชน และพัฒนาความเป็นอยู่ ของประชาชน โดยระดมพลังความรัก ความสามัคคีทั้งของหน่วยงานในพระองค์หน่วยงานราชการ ภาคเอกชน และชุมชน

๑.๓ สร้างความตระหนักรู้เผยแพร่และปลูกฝังให้ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องและ เป็นจริงเกี่ยวกับสถาบันพระมหากษัตริย์และพระราชกรณียกิจ เพื่อประชาชน ตลอดจนพระมหากษัตริย์ของพระมหากษัตริย์ทุกพระองค์เพื่อก่อให้เกิด การมีส่วนร่วมอย่างถูกต้องกับการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ในบริบทของไทย

๒. การสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยของประเทศ และความสงบสุขของประเทศ

๒.๑ รักษาและป้องกันอธิปไตยและความมั่นคงภายในของประเทศ ทั้งทางบก ทางทะเล ทางอากาศ รวมทั้งป้องกันและปราบปรามภัยคุกคามต่าง ๆ และภัยคุกคาม รูปแบบใหม่โดยมุ่งเน้นการสร้างอำนาจ กำลังรบที่มีตัวตนและไม่มีตัวตนให้เข้มแข็ง การพัฒนา ระบบเตรียมความพร้อมแห่งชาติระบบงานข่าวกรอง การจัดการข้อมูลที่เป็นเท็จทางสื่อออนไลน์ และการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านความมั่นคง รวมทั้งพัฒนา ระบบการบริหารจัดการความมั่นคง แบบองค์รวมให้มีความพร้อมในการรักษาอธิปไตย ผลประโยชน์ของชาติ และร่วมพัฒนาประเทศ ในด้านต่าง ๆ

๒.๒ ปลูกจิตสำนึก เกียรติภูมิและศักดิ์ศรีความเป็นชาติไทย การมี จิตสาธารณะและการมีส่วนร่วมทำประโยชน์ให้ประเทศ รักษาผลประโยชน์ของชาติความสามัคคีปรองดองและความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ระหว่างกันของประชาชน โดยสถาบันการศึกษาสอดแทรกการปลูกฝังวินัยของคนในชาติหลักคิดที่ถูกต้อง สร้างค่านิยม “ประเทศไทยสำคัญที่สุด” การเคารพกฎหมายและกติกาของสังคม ปรับสภาพแวดล้อมทั้งภายใน และภายนอกสถานศึกษาให้เอื้อต่อการมีคุณธรรม จริยธรรม และจิตสาธารณะ

๒.๓ พัฒนาและเสริมสร้างการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุขที่มีธรรมาภิบาล ความรักชาติ และความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน พร้อมทั้งส่งเสริมให้

นักการเมืองมีคุณภาพ เป็นคนดีมีคุณธรรม มีความรู้ความสามารถ เห็นแก่ประโยชน์ของประเทศชาติมากกว่าส่วนตน เพื่อให้การบริหาร ราชการแผ่นดินเอื้ออำนวยต่อการพัฒนาประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคง

๒.๔ สร้างความสงบและความปลอดภัยตั้งแต่ระดับชุมชน โดยกำหนดให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ฝ่ายระวัง ดูแล และรักษาความสงบเรียบร้อย ความปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สิน ความสงบสุขของประชาชน และปัญหาอาชญากรรมในระดับชุมชนและหมู่บ้าน อย่างต่อเนื่อง และสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมกับภาครัฐ ในการสร้างความปลอดภัยในพื้นที่

๒.๕ แก้ไขปัญหาอาชญากรรมอย่างจริงจังทั้งระบบ ด้วยการบังคับใช้ กฎหมายอย่างเคร่งครัดปราบปรามแหล่งผลิตและเครือข่ายผู้ค้ายาเสพติด โดยเฉพาะผู้มีอิทธิพล และเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องอย่างเด็ดขาด ป้องกันเส้นทางการนำเข้าส่งออกโดยร่วมมือกับ ประเทศเพื่อนบ้าน การลดจำนวนผู้ค้าและผู้เสพยาใหม่และให้ความรู้เยาวชนถึงภัยยาเสพติด อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งฟื้นฟูดูแล รักษาผู้เสพยาผ่านกระบวนการทางสาธารณสุข

๓. การทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม รัฐบาลให้ความสำคัญกับการส่งเสริมให้สถาบันทางสังคมร่วมปลูกฝังค่านิยม และวัฒนธรรมที่ดีรวมทั้งการทำนุบำรุงศาสนา การอนุรักษ์ฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรมไทย และการยอมรับประเพณีวัฒนธรรมที่ดีที่มีความหลากหลาย เพื่อสร้างสังคมให้มีคุณภาพ คุณธรรม และอยู่ร่วมกัน ได้อย่างมีความสุข ดังนี้

๓.๑ ส่งเสริมวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ของชาติ โดยอนุรักษ์ฟื้นฟู และเผยแพร่ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ศิลปะ ประเพณีภูมิปัญญา ภาษาไทย และภาษาถิ่นที่มีอัตลักษณ์และความหลากหลายผ่านช่องทางต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความภาคภูมิใจ ในเอกลักษณ์ของชาติพร้อมทั้งสนับสนุนการสร้างสรรคศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย เพื่อกระตุ้นกระแสนิยมวัฒนธรรมไทย พัฒนาต่อยอดและสร้างมูลค่าเพิ่มในภาคธุรกิจและ อุตสาหกรรมอย่างเหมาะสม

๓.๒ ปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมที่ดีทั้งด้านคุณธรรม จริยธรรม กตัญญูความซื่อสัตย์การมี วินัย เคารพกฎหมาย มีจิตสาธารณะและการมีส่วนร่วม ทำประโยชน์ให้ประเทศ และเป็นพลเมืองที่ดี โดยส่งเสริมให้สถาบันการศึกษา ภาคประชาสังคม และชุมชนเป็นฐานในการบ่มเพาะ ส่งเสริมให้ภาคเอกชนดำเนินธุรกิจอย่างมีธรรมาภิบาล ให้สื่อ มีบทบาทกระตุ้นและสร้างความตระหนักในค่านิยมที่ดีรวมถึงผลิตสื่อที่มีคุณภาพและมีความรับผิดชอบ และเปิดพื้นที่สาธารณะให้ประชาชนได้แสดงออกอย่างสร้างสรรค์

๓.๓ ทำนุบำรุงศาสนาให้มีความเข้มแข็ง ส่งเสริมสถาบันศาสนา ทุกศาสนาให้มีบทบาทในการเผยแผ่หลักคำสอนที่ดีงาม ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และ เสริมสร้างความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพชีวิตจิตใจ และพัฒนาสังคมให้มีความสามัคคี โปร่งดอง และยั่งยืน และให้พุทธศาสนิกชนเข้าถึงแก่นแท้คำสอนของพระพุทธเจ้าและสามารถ นำมาปฏิบัติในชีวิตประจำวันได้

๓.๔ สร้างความรู้ความเข้าใจในขนบธรรมเนียม ประเพณีวัฒนธรรม ของประเทศเพื่อนบ้าน ยอมรับและเคารพในประเพณีวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์และชาวต่างชาติที่มีความหลากหลาย ในลักษณะพหุสังคมที่อยู่ร่วมกัน โดยสนับสนุนการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศควบคู่กับการส่งเสริม สร้างสรรคงาน ศิลปวัฒนธรรมที่เป็นสากล เพื่อการเป็น ส่วนหนึ่งของประชาคมโลก

๔. การสร้างบทบาทของไทยในเวทีโลก ในโอกาสที่ประเทศไทยดำรงตำแหน่งประธานอาเซียนในปี ๒๕๖๒ รัฐบาล จะใช้โอกาสนี้ในการสร้างบทบาทของประเทศไทยในเวทีโลก เพื่อให้ประเทศไทยมีบทบาทนำ ในการพัฒนาและสร้างความร่วมมือของประเทศต่าง ๆ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน โดยจะดำเนินการ ดังนี้

๔.๑ สร้างบทบาทที่สร้างสรรค์ของไทยในภูมิภาคและเวทีโลก ดำเนินความสัมพันธ์ทางการทูตกับ

ประเทศในภูมิภาคต่าง ๆ และในเวทีโลกอย่างสมดุลและมีเสถียรภาพ บนพื้นฐานของหลักการการไว้วางใจกัน การเคารพซึ่งกันและกัน และการสร้างผลประโยชน์ ร่วมกัน เน้นย้ำความสำคัญของการเป็นหุ้นส่วนยุทธศาสตร์การพัฒนาและส่งเสริมบทบาท ที่สร้างสรรค์ของไทยในประชาคมโลก รวมทั้งมีบทบาทในการขับเคลื่อนการพัฒนาภายใต้ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในกรอบสหประชาชาติ

๔.๒ เสริมสร้างความเป็นปึกแผ่นของอาเซียน ทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม โดยเฉพาะภายใต้การเป็นประธานอาเซียนของไทย ผลักดันให้เกิด ความร่วมมือที่เป็นรูปธรรมระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน และระหว่างอาเซียนกับประเทศ คู่เจรจา เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน ตามแนวคิด “ร่วมมือ ร่วมใจ ก้าวไกล ยั่งยืน” และเป็น แกนกลางของอาเซียนในการสนับสนุนให้เกิดสันติสุขและความเจริญก้าวหน้าที่ยั่งยืนในภูมิภาค

๔.๓ ส่งเสริมความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและวัฒนธรรม ภายใต้กรอบ ความร่วมมือต่าง ๆ เพื่อนำไปสู่การแสวงหาโอกาสทางการค้า การลงทุน องค์ความรู้และ นวัตกรรมกับประเทศที่มีศักยภาพในภูมิภาคต่าง ๆ ของโลก อาทิ ยุโรป ตะวันออกกลาง เอเชียใต้ และสนับสนุนการขยายธุรกิจในสาขาที่ผู้ประกอบการไทยมีศักยภาพ ส่งเสริมความร่วมมือ ทางวัฒนธรรมของไทยด้วยการส่งเสริมเอกลักษณ์อัตลักษณ์ศิลปวัฒนธรรม เพื่อสร้างการรับรู้ ที่กว้างขวางมากขึ้นในเวทีโลก

๔.๔ ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศด้านความมั่นคง เพื่อรับมือกับภัยความมั่นคงในรูปแบบใหม่ อาทิ ความมั่นคงทางไซเบอร์การค้ามนุษย์อาชญากรรมข้ามชาติ ความมั่นคงปลอดภัยทางทะเล การโยกย้าย ถิ่นฐานแบบไม่ปกติและปัญหาข้ามชาติที่ส่งผลกระทบ ต่อวิถีชีวิตของคนไทยและความมั่นคงของมนุษย์

๔.๕ ขับเคลื่อนงานการทูตเชิงรุกเพื่อประชาชน เพื่อคุ้มครองผลประโยชน์ของคนไทย แรงงานไทย และภาคเอกชนไทยในต่างประเทศ ส่งเสริมบทบาทของ ชุมชนไทยในการร่วมเชิดชูผลประโยชน์ของไทยในต่างประเทศ

๕. การพัฒนาเศรษฐกิจและความสามารถในการแข่งขันของไทย

๕.๑ เศรษฐกิจมหภาค การเงินและการคลัง

๕.๑.๑ ดำเนินนโยบายการเงินการคลังเพื่อให้เศรษฐกิจไทย สามารถตอบสนองต่อความ ผันผวนของเศรษฐกิจโลก โดยการบริหารเศรษฐกิจมหภาคให้มี เสถียรภาพ เอื้ออำนวยต่อการขยายตัวทาง เศรษฐกิจ ในภาพรวมและการเจริญเติบโตของธุรกิจ ทุกระดับ สนับสนุนการนำเทคโนโลยีทางการเงินเข้ามา ให้บริการและพัฒนาขีดความสามารถสถาบัน การเงินไทย เพื่อรองรับการแข่งขันและการเปลี่ยนแปลงกฎกติกาสากล เร่งขยายการเข้าถึงบริการ ทางการเงินควบคู่ไปกับการให้ความรู้ทางการเงิน ตลอดจนสนับสนุนการ พัฒนา ระบบฐานข้อมูล เพื่อเพิ่มโอกาสในการได้รับสินเชื่อและเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารสินเชื่อสำหรับผู้มีรายได้น้อย และผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม

๕.๑.๒ กำกับดูแลวินัยการเงินการคลัง โดยติดตามกำกับดูแล ให้หน่วยงานภาครัฐ ดำเนินการตามกฎหมายวินัยการเงินการคลังของรัฐอย่างเคร่งครัด โดยเฉพาะการ ดำเนินกิจกรรม มาตรการ หรือโครงการที่ก่อให้เกิดภาระต้องงบประมาณหรือภาระทางการคลังในอนาคต โดยจัดทำประมาณการรายจ่ายแหล่งเงินที่ใช้ตลอดระยะเวลาดำเนินการ และประโยชน์ที่จะได้รับ การรายงานทางการเงินประจำปีเพื่อแสดง ถึงความรับผิดชอบในการใช้จ่ายเงินงบประมาณแผ่นดิน รวมถึงการกำหนดระยะเวลาสิ้นสุดที่ชัดเจนในการให้ สิทธิประโยชน์ทางภาษีแก่กลุ่มลงทุนในพื้นที่ และอุตสาหกรรมที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย

๕.๑.๓ ปฏิรูปโครงสร้างรายได้ภาครัฐ เร่งปรับโครงสร้างการจัดเก็บ รายได้ภาครัฐ ทั้งในส่วน ของรายได้ภาษีและรายได้จากทรัพย์สินของรัฐ ผ่านการขยายฐานภาษี การปรับปรุงอัตราภาษีการเพิ่ม

ประสิทธิภาพการจัดเก็บด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์และฐานข้อมูล ขนาดใหญ่รวมถึงศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งหน่วยงานจัดเก็บภาษีที่อิสระ การทบทวน ค่าลดหย่อนหรือมาตรการภาษีที่ไม่จำเป็นและไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อระบบเศรษฐกิจ การปราบปรามผู้หลบเลี่ยงภาษีและการพัฒนาภาษีประเภทใหม่ๆ ให้สอดคล้องกับเทคโนโลยี และการค้าในยุคดิจิทัล รวมถึงการเร่งบริหารจัดการทรัพย์สินของรัฐให้เกิดประโยชน์ต่อประเทศ เพื่อให้ระบบการจัดเก็บรายได้ของรัฐช่วยสร้างความเท่าเทียม ความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำ ตลอดจน สนับสนุนให้ภาคเอกชนมีความสามารถในการแข่งขัน เพื่อส่งเสริมการขยายตัวทางเศรษฐกิจ รักษาความสมดุล และความยั่งยืนทางการคลัง

๕.๑.๔ ปฏิรูประบบการออม โดยจัดให้มีระบบการออมเพื่อการเกษียณอายุอย่างทั่วถึง พัฒนาตลาดเงินและตลาดทุนให้เป็นแหล่งเงินทุนแก่ผู้ประกอบการ และเป็นช่องทางการออมของประชาชน พร้อมทั้งพัฒนาเครื่องมือทางการเงินที่จะส่งเสริม ให้คนไทยทุกคนเข้าสู่ระบบการออมและการลงทุนระยะยาว ให้สามารถรองรับพฤติกรรม และวิถีชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไป พัฒนาระบบสถาบันการเงินให้มีเสถียรภาพและลดต้นทุน พัฒนาขีดความสามารถในการดำเนินงานขององค์กรการเงินชุมชนและสหกรณ์ทุกระดับ และพัฒนาความรู้พื้นฐานทางการเงินแก่ประชาชน ตลอดจนการกำกับดูแลระบบสถาบันการเงิน ให้มีความมั่นคง

๕.๑.๕ สร้างแพลตฟอร์มเพื่อใช้ในการออกแบบนวัตกรรมเชิงนโยบาย ที่มีเครื่องมือและ เทคนิคสมัยใหม่ต่าง ๆ พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้เชี่ยวชาญทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน เข้ามามีส่วน ร่วมในกระบวนการออกแบบนโยบายและมาตรการ เพื่อให้สามารถกำหนดนโยบายที่สามารถตอบสนองต่อสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงไปได้ อย่างทัน่วงที

๕.๒ พัฒนาภาคอุตสาหกรรม

๕.๒.๑ พัฒนาอุตสาหกรรมภายใต้แนวคิดเศรษฐกิจชีวภาพเศรษฐกิจหมุนเวียน และ เศรษฐกิจสีเขียว [Bio-Circular-Green (BCG) Economy] โดยนำความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและนวัตกรรม มาพัฒนาต่อยอดและสร้างมูลค่าเพิ่ม จากทรัพยากรความหลากหลายทางชีวภาพและวัฒนธรรมในการผลิต สินค้าเกษตร อุตสาหกรรม และบริการของท้องถิ่น ปรับระบบการบริหารจัดการการผลิตและระบบโลจิสติกส์ ส่งเสริมการใช้พลังงาน ทดแทน การใช้ประโยชน์จากวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรมาเพิ่มมูลค่า การบริหารจัดการของเสีย อุตสาหกรรมและขยะแบบคลัสเตอร์ระหว่างอุตสาหกรรมและชุมชนในแต่ละพื้นที่ของจังหวัด กลุ่มจังหวัด เพื่อลดผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ พร้อมทั้งให้ความสำคัญกับกฎระเบียบ ทางด้านสิ่งแวดล้อมในระดับประเทศและระหว่างประเทศ

๕.๒.๒ พัฒนาอุตสาหกรรมไทยให้สามารถตอบสนอง การเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีหรือ แนวโน้มการค้าโลก โดยคำนึงถึงศักยภาพ ความสามารถในการแข่งขัน แนวโน้มความต้องการของตลาดในประเทศและตลาดโลก เพื่อให้อุตสาหกรรมไทยมีระดับ ผลผลิตภาพที่สามารถแข่งขันได้ในเวทีโลก สร้างนวัตกรรมใหม่ที่มีมูลค่าสูงในอุตสาหกรรมที่มี ศักยภาพ และอุตสาหกรรมอนาคต อาทิอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการ พัฒนาระบบคมนาคมของ ประเทศ อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมความมั่นคงของประเทศ อุตสาหกรรมอวกาศ พร้อมทั้งให้ความสำคัญกับการพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม ตลอดจนห่วงโซ่อุปทานให้สามารถใช้ประโยชน์จากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเพื่อยกระดับ ความสามารถ ในการแข่งขัน

๕.๒.๓ สร้างกลไกสนับสนุนการพัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการรายใหม่ โดย การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเข้าถึงเทคโนโลยีการวิจัย และนวัตกรรม การปรับปรุงกฎระเบียบให้เอื้อ ต่อการพัฒนาผู้ประกอบการ การเข้าถึงแหล่งเงิน การพัฒนาศูนย์ทดสอบหรือวิจัยและออกแบบที่ได้ มาตรฐานสากล และการใช้สถาบันการศึกษาที่มีอยู่ ในพื้นที่มาสนับสนุนด้านการวิจัยและพัฒนาเพื่อเพิ่มคุณค่า ให้กับสินค้าและบริการ

๕.๒.๔ พัฒนาระบบและกลไกภาครัฐและสภาพแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพในการ สนับสนุนผู้ประกอบการ โดยการจัดทำแพลตฟอร์มที่เหมาะสมสำหรับ กลุ่มผู้ประกอบการขนาดกลางและ ขนาดย่อม และกลุ่มวิสาหกิจเริ่มต้นในการสร้างมูลค่าเพิ่ม ของผลิตภัณฑ์ด้วยการใช้นวัตกรรม การพัฒนา คุณภาพ มาตรฐาน การตลาด และการบัญชี เพิ่มประสิทธิภาพของระบบบ่มเพาะผู้ประกอบการและสถาบัน เฉพาะทาง ต่าง ๆ ให้สามารถ เป็นกลไกหลักที่เข้มแข็งในการร่วมมือกับสถาบันการศึกษา เพื่อพัฒนาและบ่ม เพาะ ศักยภาพ ผู้ประกอบการในการสร้างมูลค่าเพิ่มของผลิตภัณฑ์

๕.๓ พัฒนาภาคเกษตร

๕.๓.๑ รักษาเสถียรภาพราคาสินค้าเกษตรและรายได้ให้กับ เกษตรกรในสินค้าเกษตร สำคัญ อาทิ ข้าว ยางพารา มันสำปะหลัง ปาล์ม อ้อย และข้าวโพดโดยผ่านเครื่องมือและมาตรการที่ เหมาะสม มี ประสิทธิภาพ ไม่เป็นภาระกับงบประมาณแผ่นดินเกินสมควร จัดให้มีระบบประกันภัยสินค้า เกษตร การ พัฒนาระบบตลาดที่เชื่อมโยงผลผลิต ของเกษตรกรถึงผู้ประกอบการแปรรูปและผู้บริโภคอย่างเป็น ธรรม การ ใช้เทคโนโลยีและเครื่องมือ ในการขยายและเข้าถึงตลาดในรูปแบบต่าง ๆ การอำนวยความสะดวก ทางการค้า และการพัฒนา ระบบโลจิสติกส์การเกษตรที่มีประสิทธิภาพ

๕.๓.๒ ลดต้นทุนและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตที่เหมาะสม และไม่ก่อให้เกิดภาระทาง การเงินการ คลังของภาครัฐ โดยจัดให้มีมาตรการที่เกี่ยวข้องกับ การเพิ่มรายได้และลดต้นทุนการเกษตรครบ วงจร ตั้งแต่ การปรับโครงสร้างต้นทุนการผลิต อาทิ เมล็ดพันธุ์พื้นที่เพาะปลูก ปุ๋ย เครื่องจักรกลและอุปกรณ์ การเกษตร แหล่งน้ำ และระบบไฟฟ้า เพื่อการเกษตร การลดภาระหนี้สินโดยให้เกษตรกรเข้าถึงแหล่งเงินทุนใน ระบบที่มี ต้นทุนต่ำ การลดความเสี่ยงจากราคาพืชผลทางการเกษตร การพัฒนาทักษะอาชีพเสริมรายได้รวมทั้ง การวิจัย พัฒนาเทคโนโลยีการเกษตรเพื่อเพิ่มผลผลิต และการปรับเปลี่ยนการผลิตให้เหมาะสม กับฐาน ทรัพยากรใน พื้นที่และความต้องการของตลาด นำระบบข้อมูลสารสนเทศการเกษตร ระบบ แผนที่เกษตรเพื่อ การจัดเขต พื้นที่เกษตรกรรม (zoning) และส่งเสริมกลไกอาสาสมัครเกษตร หมู่บ้าน รวมทั้งระบบการบริหาร จัดการเชิง รุกมาใช้ในการบริหารจัดการการผลิตสินค้าเกษตร ให้เหมาะสมกับพื้นที่

๕.๓.๓ พัฒนาองค์กรเกษตรกรและเกษตรกรรุ่นใหม่ โดยเพิ่มทักษะการประกอบการและ พัฒนา ความเชื่อมโยงของกลุ่มเกษตรกร วิสาหกิจชุมชน และสหกรณ์ ในทุกระดับ โดยเฉพาะด้านการตลาด การค้า ออนไลน์ระบบบัญชีเพื่อขยายฐานการผลิตและ ฐานการตลาดของสถาบันเกษตรกรให้เข้มแข็ง มี ความสามารถในการแข่งขัน รวมทั้งการพัฒนา เกษตรกรรุ่นใหม่ไปสู่เกษตรกรอัจฉริยะ เพื่อการพัฒนาภาค เกษตรได้อย่าง มั่นคงต่อไปในอนาคต

๕.๓.๔ ส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตร เพื่อยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิต ให้กับ เกษตรกร โดยใช้ประโยชน์จากฐานความหลากหลาย ทางชีวภาพ การลด ละ เลิกใช้ยาปราบศัตรูพืช โดยเร็ว โดยต้องจัดหาสารทดแทนที่มีประสิทธิภาพ เพียงพอและเป็นที่ยอมรับของเกษตรกร การส่งเสริมการ ผลิต สินค้าเกษตรที่มีมูลค่าเพิ่มและโอกาสทางเศรษฐกิจ อาทิเกษตรอินทรีย์เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ และ เกษตรแปรรูป เพื่อต่อยอดไปสู่เกษตรอุตสาหกรรม ส่งเสริมการวิจัยพัฒนาและ ถ่ายทอด เทคโนโลยี ในการพัฒนาสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์รวมทั้งส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้คุณภาพ มาตรฐานและความปลอดภัย

๕.๓.๕ ดูแลเกษตรกรผู้มีรายได้น้อยให้สามารถเข้าถึงและ ใช้ประโยชน์ในที่ดินทำกิน แหล่งเงินทุน โครงสร้างพื้นฐาน และปัจจัยการผลิตต่าง ๆ รวมทั้งดูแลและลดความเสียหายจากการทำการเกษตรในพื้นที่ ประสบภัยทางธรรมชาติซ้ำซาก โดยกำหนดเขตพื้นที่เกษตรกรรม (zoning)

๕.๓.๖ ส่งเสริมการปลูกไม้มีค่าเป็นพืชเศรษฐกิจ โดยการสนับสนุน พันธุ์กล้าไม้และให้ ความรู้ในการบริหารจัดการเชิงพาณิชย์อย่างเหมาะสม ทั้งในด้านการปลูก บำรุงรักษา ดูแล และการแปรรูป เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม ซึ่งจะช่วยเพิ่มรายได้ให้แก่เกษตรกรอีกทางหนึ่ง

๕.๓.๗ ส่งเสริมการทำปศุสัตว์ให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น โดยส่งเสริมการตลาดวิจัยและ พัฒนา พันธุ์สัตว์เศรษฐกิจ และสัตว์พื้นบ้าน อาทิโคเนื้อ แพะ และแกะ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม พัฒนามาตรฐาน การผลิต และคุณภาพของผลิตภัณฑ์ให้เป็นที่ยอมรับ ในระดับสากลและสอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภค ทั้ง ภายในประเทศและต่างประเทศ รวมทั้งสนับสนุนการส่งออกผลิตภัณฑ์ดังกล่าวไปสู่ตลาดโลก

๕.๓.๘ พัฒนาและสนับสนุนอาชีพการทำประมงให้เกิดความยั่งยืนบนพื้นฐานของการรักษา ทรัพยากรทางการประมงและทรัพยากรทางทะเลให้มีความสมบูรณ์อย่างต่อเนื่อง โดยเพิ่มขีดความสามารถ การทำประมงอย่างถูกต้องในกลุ่มประมงพื้นบ้านและเชิงพาณิชย์การเข้าถึงแหล่งทุนเพื่อเพิ่มศักยภาพในการ สร้างรายได้และลดต้นทุนการทำประมง ลดอุปสรรคในการประกอบอาชีพ ส่งเสริมการรวมกลุ่มประมงชายฝั่ง และประมงพื้นบ้าน เพื่อสร้างพลังในการประกอบอาชีพควบคู่ไปกับการอนุรักษ์ในพื้นที่และเร่งพัฒนาการ เพาะเลี้ยง ในทะเลที่สอดคล้องกับแผนการใช้ประโยชน์เชิงพื้นที่รวมถึงการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรม จากภูมิ ปัญญาในการแปรรูปมาเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์และสินค้าประมง

๕.๔ พัฒนาภาคการท่องเที่ยว

๕.๔.๑ พัฒนาคุณภาพและความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยว โดยส่งเสริมพัฒนาให้ ประเทศไทย เป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพระดับโลกที่มีเอกลักษณ์โดดเด่น บนพื้นฐานของวัฒนธรรมไทย การ อนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการจัดการ ชยะและของเสียเพื่อให้เกิดความยั่งยืนของระบบ นิเวศ สิ่งแวดล้อมและชุมชนท้องถิ่น รวมทั้ง พัฒนาการท่องเที่ยวในรูปแบบหลายประเทศจุดมุ่งหมายเดียวกัน การ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ในเชิงกลุ่มพื้นที่เมืองหลักและเมืองรองที่มีศักยภาพ การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ และ วัฒนธรรม การท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การท่องเที่ยวเชิงกีฬาและนันทนาการ การ ท่องเที่ยวเรือสำราญ และการท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

๕.๔.๒ ดึงดูดนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ รายได้สูง โดยมุ่งเน้น ขยายตลาดคุณภาพพร้อมกับ รักษา ตลาดเดิม รวมทั้งนำระบบดิจิทัลมาใช้ในการส่งเสริม การท่องเที่ยว เพื่อให้ นักท่องเที่ยวสามารถเข้าถึง แหล่ง ท่องเที่ยวในพื้นที่ต่าง ๆ ของประเทศ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๕.๔.๓ พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว อาทิธุรกิจส ปาและ แพทย์แผนไทย ผลิตภัณฑ์ยาและสมุนไพรไทย เพื่อสร้าง ความหลากหลายของสินค้า และสร้างโอกาส การ ขยายฐานการผลิตและการตลาดในระดับภูมิภาค ตลอดจนส่งเสริมธุรกิจบริการที่มีศักยภาพสู่ระดับสากล

๕.๔.๔ ดูแลความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวอย่างเข้มงวด โดยเพิ่มมาตรฐานการดูแลรักษา ความ ปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวจากอาชญากรรม การฉ้อฉล และอุบัติเหตุที่เกิดจากความบกพร่องของผู้ประกอบการ เพิ่มความเข้มงวดในการดูแลรักษา ความปลอดภัยและให้บริการนักท่องเที่ยว โดยเฉพาะบริเวณ แหล่ง ท่องเที่ยวทางน้ำหรือทางทะเล เกาะ หมู่เกาะ ถ้ำ และน้ำตก อำนวยความสะดวกและบูรณาการความช่วยเหลือ นักท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพ

๕.๔.๕ ส่งเสริมให้เกิดการกระจายรายได้จากธุรกิจท่องเที่ยวสู่ชุมชน โดยพัฒนาเครือข่าย วิสาหกิจ ให้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาความเชื่อมโยงระหว่างธุรกิจหลัก ธุรกิจรอง ธุรกิจสนับสนุน และการ พัฒนา เชื่อมโยงในเชิงกลุ่มพื้นที่ที่มีศักยภาพ รวมทั้งพัฒนา ทักษะและองค์ความรู้ของท้องถิ่น ชุมชน และ สถาบันการศึกษา เพื่อสนับสนุนให้มีส่วนร่วม ในการพัฒนาและทำธุรกิจการท่องเที่ยวในพื้นที่ให้มากขึ้น อาทิ การพัฒนายูนิคัลเทค

๕.๕ พัฒนาการค้าการลงทุนเพื่อมุ่งสู่การเป็นชาติการค้า การบริการ และการลงทุนในภูมิภาค

๕.๕.๑ ส่งเสริมการค้าชายแดนและแก้ไขปัญหาสินค้าชายแดน เพื่อให้สามารถใช้ประโยชน์ จากการเชื่อมโยงโครงสร้างพื้นฐาน และพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ ชายแดนที่ได้พัฒนาไว้แล้ว และให้บริการการค้า การบริการ การค้า การลงทุน และผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมแบบเบ็ดเสร็จให้เข้าไปลงทุนในประเทศ เพื่อนบ้าน โดยระยะแรกจะมุ่งเน้น สนับสนุนให้ผู้ประกอบการไทยแสวงหาโอกาสทางการค้า การลงทุน หรือ ขยายฐานการผลิต และการตลาดในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน ในรูปแบบฐานการผลิตและตลาดร่วม เพื่อใช้ ประโยชน์ จากแนวโน้มการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่องและแหล่งทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ ตลอดจน ความได้เปรียบของค่าจ้างแรงงาน

๕.๕.๒ ส่งเสริมธุรกิจการค้าปลีกพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-Commerce) ข้ามพรมแดน โดย ส่งเสริมการรวมกลุ่มเพื่อพัฒนาสินค้าและบริการ ของผู้ประกอบการรายย่อยให้เหมาะสมสำหรับการค้า ออนไลน์ข้ามพรมแดน เพื่อเพิ่มช่องทาง การตลาดให้ผู้บริโภคในประเทศเพื่อนบ้านสามารถเข้าถึงสินค้าและ บริการได้โดยตรง พร้อมทั้ง พัฒนาแพลตฟอร์มที่เกี่ยวข้องกับการทำธุรกรรมผ่านระบบดิจิทัลทั้งทางการตลาด การเงิน และระบบโลจิสติกส์

๕.๕.๓ ปรับปรุงระบบบริหารจัดการการนำเข้าส่งออกสินค้าบริเวณด่านชายแดน เร่งรัด การจัดรูปแบบการพัฒนาและบูรณาการการบริหารจัดการพื้นที่ ด่านชายแดนสำคัญ เช่น ด้านศุลกากร ด้านศุลกากรสินค้า และพื้นที่ต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถ สนับสนุนการค้า การลงทุน และการอำนวยความสะดวก การค้า โดยลดการใช้ดุลยพินิจ ของเจ้าหน้าที่รัฐให้น้อยที่สุด รวมทั้งสนับสนุนผู้ประกอบการ ในพื้นที่ให้สามารถ สร้างมูลค่าเพิ่ม จากกิจกรรมนำเข้าส่งออกสินค้าบริเวณด่านชายแดน

๕.๖ พัฒนาสาธารณูปโภคพื้นฐาน

๕.๖.๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมให้ครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศและสามารถ รองรับ การขนส่งและการเดินทางต่อเนื่องหลายรูปแบบได้อย่างไร้รอยต่อ สานต่อการพัฒนารถไฟความเร็วสูง และ เริ่มต้นการปรับปรุงระบบรถไฟขนาดราง ๑ เมตรให้เป็นระบบไฟฟ้าเพื่อสนับสนุนให้เป็นโครงข่ายหลัก ในการเดินทาง และขนส่งสินค้าของประเทศ และให้ความสำคัญกับการบูรณาการการพัฒนาระบบขนส่ง กับการพัฒนาพื้นที่ และเมืองการพัฒนาขีดความสามารถของผู้ให้บริการภาคขนส่งและอุตสาหกรรม ที่เกี่ยวเนื่องการเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว การกระจายความเจริญสู่ภูมิภาค รวมทั้งเพิ่มประสิทธิภาพการบริหาร จัดการ ด้านความปลอดภัยทางถนนที่สอดคล้องกันระหว่างระบบการเตือนภัย การช่วยเหลือกู้ภัย และการช่วยเหลือเยียวยาผู้ประสบภัยที่มีประสิทธิภาพ

๕.๖.๒ แก้ไขปัญหาจราจรติดขัดในพื้นที่เขตเมือง โดยการพัฒนา ระบบขนส่งมวลชนสาธารณะ ที่มีประสิทธิภาพ และเหมาะสมกับศักยภาพของแต่ละพื้นที่โดยเฉพาะเมืองหลักในภูมิภาค การนำระบบ เทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการควบคุมสั่งการจราจร และวางแผนการเดินทาง การกวดขันวินัยจราจร และ การจัดระเบียบที่จอดรถโดยเฉพาะการจัดให้มีที่จอดรถใต้ดิน และบนดินเพิ่มเติมทั้งของภาครัฐ และ ภาคเอกชนพร้อมทั้ง พัฒนาทางเท้า ทางจักรยาน และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้สามารถรองรับความ ต้องการเดินทาง เพื่อคนทั้งมวล (Universal Design) เพื่อให้ประชาชนมีทางเลือกในการเดินทางได้อย่าง ทั่วถึงและรวดเร็ว

๕.๖.๓ เสริมสร้างความมั่นคงทางด้านพลังงานให้สามารถพึ่งพาตนเองได้ โดยกระจายชนิดของ เชื้อเพลิงทั้งจากฟอสซิลและจากพลังงานทดแทนอย่างเหมาะสม สนับสนุนการผลิตและการใช้พลังงานทดแทน ตามศักยภาพของแหล่งเชื้อเพลิงในพื้นที่เปิดโอกาส ให้ชุมชนและประชาชนมีส่วนร่วมในการผลิต และบริหาร จัดการพลังงาน ส่งเสริมให้มีการใช้น้ำมัน ดีเซลหมุนเร็ว B๒๐ และ B๑๐๐ เพื่อเพิ่มการใช้น้ำมันปาล์มดิบ และ

จัดทำแนวทางการใช้มาตรฐาน น้ำมัน EURO๕ ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีด้านพลังงาน อาทิ เทคโนโลยีระบบไฟฟ้าอัจฉริยะ เทคโนโลยียานยนต์ไฟฟ้า และระบบกักเก็บพลังงาน รวมทั้งสนับสนุนให้เกิด โครงสร้าง ตลาดไฟฟ้ารูปแบบใหม่ อาทิ แพลตฟอร์มตลาดกลางซื้อขายพลังงานไฟฟ้า ตลอดจนโครงสร้าง อัตรา ค่าไฟฟ้ารูปแบบใหม่ อาทิ ระบบหักลบหน่วยไฟฟ้าสุทธิพร้อมทั้งปรับปรุงระบบการกำกับดูแลกิจการด้าน พลังงานให้มีการแข่งขันอย่างเสรีและเป็นธรรม ราคาพลังงานสะท้อนต้นทุน ที่แท้จริง ตอบสนองต่อการ เปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและรูปแบบธุรกิจด้านพลังงานในอนาคต ดำเนินการให้มีการสำรวจและค้นหา แหล่ง พลังงานใหม่และร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน ในการพัฒนาพลังงาน

๕.๖.๔ ยกระดับโครงข่ายระบบไฟฟ้าและพลังงานให้มีความทันสมัยทั่วถึงเพียงพอมั่นคง และมี เสถียรภาพ โดยจัดทำแผนการพัฒนาระบบโครงข่าย ไฟฟ้าอัจฉริยะทั้งระบบให้สามารถรองรับเทคโนโลยี ด้านพลังงานสมัยใหม่ในอนาคต มุ่งเน้น การพัฒนาโครงข่ายภายในประเทศให้เชื่อมต่อระบบเศรษฐกิจ ภาคตะวันตก ตะวันออกเหนือ และใต้เพื่อให้สามารถบริหารจัดการระบบไฟฟ้าและพลังงานระหว่างพื้นที่ ต่าง ๆ ได้ อย่างมั่นคง และมีประสิทธิภาพโดยเฉพาะในภาคการผลิต

๕.๖.๕ พัฒนาระบบบริหารจัดการน้ำประปา โดยพัฒนาแหล่งน้ำดิบ และใช้เทคโนโลยี สมัยใหม่ ในการผลิตและการบริหารจัดการระบบประปาเพื่อลดน้ำสูญเสีย พัฒนาคุณภาพน้ำประปา ขยายเขต การจ่าย น้ำประปาให้ครอบคลุมพื้นที่ภูมิภาคและแหล่งท่องเที่ยว รวมทั้งพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ และสร้าง จิตสำนึก ของประชาชนในการใช้น้ำอย่างประหยัด

๕.๖.๖ แก้ปัญหาระบบระบายน้ำและระบบบำบัดน้ำเสีย โดยพัฒนาระบบระบายน้ำ ปรับปรุง โครงสร้างพื้นฐานและเครื่องจักรอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง ให้สามารถระบายน้ำออกจากพื้นที่ได้อย่าง มีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งรณรงค์ให้ประชาชน ไม่ทิ้งขยะหรือของเหลือใช้ลงในท่อระบายน้ำ แม่น้ำ และทะเล รวมทั้งพัฒนาระบบรวบรวมและ บำบัดน้ำเสียในเขตเมือง โดยใช้หลักการผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่ายในการบริหาร จัดการน้ำเสีย

๕.๗ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัลและการมุ่งสู่การเป็นประเทศอัจฉริยะ

๕.๗.๑ รักษาคลื่นความถี่และสิทธิในการใช้ช่วงโคจรดาวเทียมอันเป็นสมบัติของชาติ ให้เกิด ประโยชน์แก่ประเทศชาติและประชาชน และลงทุนในอินเทอร์เน็ตเกตเวย์และเทคโนโลยีสื่อสารไร้ สายใน ระบบ ๕G เพื่อให้การติดต่อสื่อสารผ่านอินเทอร์เน็ต เป็นไปอย่างต่อเนื่อง รองรับการเชื่อมต่อจำนวนมาก และ แอปพลิเคชันต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ และสนับสนุนการเพิ่มขีด ความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ สนับสนุนนโยบายด้านสังคม อาทิ การบริการด้านการศึกษา และ การบริการด้านสาธารณสุข ตลอดจนสร้างโอกาสการพัฒนาอาชีพของประชาชน

๕.๗.๒ พัฒนาการอำนวยความสะดวกเพื่อสนับสนุนธุรกิจ การค้า การนำเข้าส่งออก และโลจิสติกส์ในรูปแบบดิจิทัล โดยพัฒนาการค้าสู่รูปแบบพาณิชย์ อิเล็กทรอนิกส์ให้สามารถเชื่อมโยงการค้า การชำระเงิน และการขนส่งสู่ระบบออนไลน์และให้ ความสำคัญกับการใช้ประโยชน์จากการแบ่งปันทรัพยากร หรือพื้นที่ในการขนส่งสินค้า พร้อมทั้ง นำเทคโนโลยีนวัตกรรมเข้ามาใช้ในการดำเนินงาน อาทิ ระบบโครงข่าย ในการเก็บบัญชีธุรกรรม ออนไลน์ระบบปัญญาประดิษฐ์ระบบอินเทอร์เน็ตในทุกสิ่ง (Internet of Things: IoT) และระบบข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) ตลอดจนเร่งรัดการพัฒนาระบบเชื่อมโยงระบบเครือข่ายข้อมูล ใน กระบวนการนำเข้าส่งออกและโลจิสติกส์ในลักษณะเบ็ดเสร็จ ณ จุดเดียวให้สมบูรณ์ และสอดคล้องกับ มาตรฐานสากล

๕.๗.๓ ส่งเสริมการค้าในรูปแบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์เพื่อเพิ่ม โอกาสให้ผู้ประกอบการ รายย่อย ทั้งในภาคการผลิตและบริการในการเข้าถึงตลาด โดยการสร้างความเชื่อมั่นระหว่างผู้ซื้อกับผู้ขาย และมุ่งใจให้เกิดการค้าผ่านช่องทางออนไลน์ด้วยการทบทวน กฎหมายเพื่อยกระดับมาตรฐานด้านความปลอดภัย เบอร์การคุ้มครองผู้บริโภค รวมทั้ง การแก้ไขปัญหาการค้าในธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ในประเทศให้ มีประสิทธิภาพ ส่งเสริม ความสามารถของผู้ประกอบการไทยที่ให้บริการแพลตฟอร์มการค้าออนไลน์พัฒนา อุตสาหกรรม และบริการที่เกี่ยวข้อง อาทิ โลจิสติกส์และระบบการชำระเงิน ให้ได้มาตรฐานสากล เชื่อมโยง และบูรณาการฐานข้อมูลระหว่างหน่วยงานของรัฐเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการ รวมถึงส่งเสริม การ กำกับดูแลที่มีมาตรฐานและเอื้อต่อการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการทุกขนาด ตลอดจนช่วยเสริมสร้าง โอกาสทางธุรกิจของกิจการบริษัทการค้าระหว่างประเทศในประเทศไทย รวมทั้งยกระดับมาตรฐานร้านค้าปลีก ให้เข้าสู่การค้าออนไลน์เพื่อลดผลกระทบจากพฤติกรรม ของผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงไป

๕.๘ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีการวิจัยและพัฒนาและนวัตกรรม

๕.๘.๑ พัฒนาสภาพแวดล้อมและระบบนิเวศที่เอื้อต่อการส่งเสริมวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี การวิจัย และพัฒนาและนวัตกรรม ที่สามารถเชื่อมโยงกัน ได้อย่างมีประสิทธิภาพและส่งผลต่อการพัฒนาต่อยอด จากผลการวิจัยให้นำไปใช้ในเชิงพาณิชย์ได้ โดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น และมีกลไกดำเนินการ ที่บูรณาการทั้งระบบ เพื่อสนับสนุน การพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการตลอดห่วงโซ่มูลค่าให้มี ขีดความสามารถในการแข่งขันที่สูงขึ้น พร้อมทั้งพัฒนาระบบข้อมูลและตัวชี้วัดภายใต้กรอบขีดความสามารถ ในการแข่งขันด้าน วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรม

๕.๘.๒ สร้างระบบจัดการข้อมูลเพื่อรองรับการบริหารจัดการงานวิจัยอย่างมีประสิทธิภาพ ผ่านการบูรณาการและเชื่อมโยงระบบงานวิจัยของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างความเป็นเอกภาพ ในการส่งเสริมการค้าในงานด้านการวิจัยที่ต่อยอด ไปสู่การสร้างนวัตกรรมของประเทศ รวมทั้งการปรับปรุง กฎระเบียบให้เอื้อต่อการต่อยอดงานวิจัย สู่การเพิ่มมูลค่าในเชิงพาณิชย์

๕.๘.๓ เสริมสร้างการใช้ประโยชน์จากโครงสร้างพื้นฐาน ทางด้านวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยีที่มี อยู่ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด มุ่งเน้นการพัฒนาระบบ คุณภาพและมาตรฐานที่เป็นปัจจัยนำไปสู่การสร้าง งานวิจัยและนวัตกรรมที่มีมูลค่าสูง และสามารถนำไปใช้ได้จริง และใช้วัตถุดิบจากภายในประเทศให้ มากที่สุด

๕.๘.๔ สนับสนุนการพัฒนาโรงงาน ห้องปฏิบัติการต้นแบบที่เป็นโครงสร้างพื้นฐานด้าน วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีวิจัยและนวัตกรรมในระดับต้นน้ำ โดยเฉพาะโรงงานและห้องปฏิบัติการนำร่อง ที่สามารถตอบสนองต่อความต้องการในการพัฒนา เศรษฐกิจภายใต้แนวคิดเศรษฐกิจชีวภาพเศรษฐกิจ หมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว [Bio-Circular-Green (BCG) Economy] และสนับสนุนให้เกิดการลงทุน จากภาคธุรกิจเอกชน ไปพร้อมกัน

๕.๙ ขับเคลื่อนเศรษฐกิจยุคใหม่

๕.๙.๑ พัฒนาระบบนิเวศเพื่อรองรับการขับเคลื่อนเศรษฐกิจยุคใหม่ อาทิ เศรษฐกิจแบบ แบ่งปัน (Sharing Economy) เศรษฐกิจดิจิทัล เศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจสีเขียว เศรษฐกิจ สร้างสรรค์และเศรษฐกิจวัฒนธรรม พร้อมทั้ง ปรับปรุงกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องเพื่อสนับสนุนให้ ผู้ประกอบการยุคใหม่สามารถพัฒนา แอปพลิเคชัน นวัตกรรม สินค้าและบริการที่หลากหลายเพื่อตอบสนอง ต่อความต้องการ ของผู้บริโภคและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว เพื่อสร้างคุณค่า เพิ่ม ให้แก่ผลิตภัณฑ์และก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มให้กับเศรษฐกิจของประเทศในภาพรวม

๕.๙.๒ เร่งรัดพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมทั้งในภาคการผลิต และ บริการให้สามารถแข่งขันได้ โดยการพัฒนาทักษะความเป็น ผู้ประกอบการให้สามารถใช้ประโยชน์จาก

ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในการเพิ่มประสิทธิภาพ การดำเนินธุรกิจ สนับสนุนการเข้าถึงแหล่งเงินทุนและตลาด รวมทั้งสนับสนุนการเติบโตของ วิสาหกิจเริ่มต้น โดยพัฒนาระบบนิเวศที่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินธุรกิจ โดยเฉพาะในด้านสิทธิประโยชน์ แหล่งเงินทุน แรงงานคุณภาพ กฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ผู้ประกอบการมีความสามารถในการแข่งขันและขยายตลาดสู่ต่างประเทศได้และเป็นแรงขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจใหม่ ของประเทศไทยในระยะต่อไป

๕.๙.๓ ส่งเสริมเยาวชนและบทบาทสตรีในการเป็นผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาด ย่อมยุคใหม่ โดยการสนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรม ผ่านการศึกษา และการเพิ่มช่องทางในการเข้าถึงเทคโนโลยี แหล่งเงินและการระดมทุน เพื่อกระตุ้นและเปิดโอกาสให้เยาวชนสามารถนำเสนอแนวคิด พัฒนาแอปพลิเคชัน นวัตกรรม และดำเนินธุรกิจได้ด้วยตนเอง

๕.๙.๔ ดึงดูดบุคลากรที่มีทักษะสูงเข้ามาช่วยบ่มเพาะผู้ประกอบการขนาดกลางและ ขนาดย่อมยุคใหม่ของไทย โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับการพัฒนาธุรกิจนวัตกรรมขั้นสูง และเปิดโอกาสให้ ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่ของไทยสามารถทำงานร่วมกับ นักวิจัยในมหาวิทยาลัยหรือ สถาบันวิจัยและพัฒนา ปัจจัยแวดล้อมอื่น ๆ ให้เอื้อต่อการพัฒนา เทคโนโลยีขั้นสูง

๖. การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจและการกระจายความเจริญสู่ภูมิภาค การใช้ประโยชน์จากศักยภาพ และโอกาสของพื้นที่ที่จะช่วยกระจายความเจริญ ไปสู่ภูมิภาคและสร้างโอกาสการพัฒนาทั้งด้านเศรษฐกิจ และสังคม ลดความเหลื่อมล้ำของ การพัฒนา ลดการกระจุกตัวของพัฒนาและประชากรของเมืองใหญ่ ในปัจจุบันโดยการสร้าง สังคมชนบทเป็นสังคมเมืองที่สงบสุข เพียงพอ และแก้ปัญหาการย้ายถิ่นฐาน โดยมโนนโยบาย ดังนี้

๖.๑ ส่งเสริมพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษเพื่อเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจของเอเชีย

๖.๑.๑ พัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกอย่างต่อเนื่อง โดยพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน ที่ทันสมัยให้เป็นไปตามเป้าหมายพัฒนาพื้นที่โดยรอบให้เป็นเมืองมหานครการบินศูนย์กลางทางการแพทย์ของเอเชีย และเมืองอัจฉริยะที่มีความน่าอยู่และทันสมัยระดับนานาชาติยกระดับภาคการเกษตรให้เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม คมนาคม ดิจิทัล วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และเร่งพัฒนาบุคลากร รวมทั้ง ทบวงกฎระเบียบเพื่อรองรับ และส่งเสริมอุตสาหกรรมเป้าหมายที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงอย่างโปร่งใส และเป็นธรรม

๖.๑.๒ ส่งเสริมการพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ และการพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งและโลจิสติกส์ เพื่อเพิ่มช่องทางการส่งออกสินค้าทางทะเล ของประเทศและของภาคใต้โดยเฉพาะการส่งออก ไปยังเอเชียใต้พัฒนาการเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ฝั่งอันดามันกับฝั่งอ่าวไทย และพัฒนา อุตสาหกรรมฐานชีวภาพและการแปรรูปการเกษตรจากทรัพยากรในพื้นที่ และประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม และการพัฒนาเมืองน่าอยู่

๖.๑.๓ เพิ่มพื้นที่ขับเคลื่อนเศรษฐกิจแห่งใหม่ในภูมิภาค อาทิ การพัฒนาเศรษฐกิจหลักเชิง พื้นที่ในภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พื้นที่เศรษฐกิจฐานชีวภาพ และพื้นที่ที่มีความได้เปรียบเชิงที่ตั้งที่สามารถพัฒนาเป็นฐานอุตสาหกรรมในอนาคต โดยพัฒนา ให้สอดคล้องกับศักยภาพและโอกาสของพื้นที่ สนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนและภาคี การพัฒนาที่เกี่ยวข้องในการยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่รวมทั้ง การจัดการผลกระทบที่อาจมีต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๖.๑.๔ เร่งขับเคลื่อนการพัฒนาเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนอย่างต่อเนื่อง โดย สนับสนุนและยกระดับการพัฒนากิจกรรมทางเศรษฐกิจที่ใช้ เทคโนโลยีสูงขึ้น สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมทบทวนการให้ สิทธิประโยชน์ด้านการลงทุนให้เหมาะสมกับกิจกรรมทางเศรษฐกิจตามศักยภาพพื้นที่พัฒนาเมืองชายแดนให้มีความน่าอยู่รวมทั้งใช้เทคโนโลยีสนับสนุนการดูแลด้านความมั่นคงและรักษา ความปลอดภัยในพื้นที่และส่งเสริมให้ภาคประชาชนและภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน

๖.๒ ส่งเสริมและเร่งรัดการพัฒนาเมืองอัจฉริยะนำอยู่ทั่วประเทศ โดยมุ่งเน้นไปที่การพัฒนาเมืองศูนย์กลางทางเศรษฐกิจของประเทศ ได้แก่ กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล จังหวัดเชียงใหม่ นครราชสีมา ขอนแก่น เมืองในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก สงขลา และภูเก็ต ภายใต้แนวทางการขับเคลื่อนการพัฒนาเมืองอัจฉริยะและเมืองน่าอยู่ที่มีระบบ เศรษฐกิจดิจิทัล โครงสร้างพื้นฐานทางสังคม และพื้นที่สีเขียวที่เพียงพอกระตุ้นให้เกิดการพัฒนา อุตสาหกรรมและธุรกิจบริการ พร้อมทั้งส่งเสริมให้เกิดการจ้างงานในพื้นที่

๗. การพัฒนาสร้างความเข้มแข็งจากฐานราก รัฐบาลให้ความสำคัญกับชุมชนในการนำความรู้และทรัพยากรในพื้นที่ มาผลิตเป็นสินค้าและบริการ เพื่อเพิ่มศักยภาพของเศรษฐกิจฐานรากให้สามารถสร้างรายได้กระจายรายได้สู่ชุมชน สนับสนุนสินค้าชุมชนและยกระดับวิสาหกิจชุมชนให้มีความเข้มแข็ง พัฒนาช่องทางการตลาดเชื่อมโยงกับระบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์และสร้างพลังสังคม พลังชุมชน รวมทั้งสร้างการเรียนรู้ฝึกอาชีพกลุ่มอิสระในการร่วมขับเคลื่อนและพัฒนาประเทศ รัฐบาล จึงมีนโยบายดำเนินการ ดังนี้

๗.๑ ส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนและผลิตภัณฑ์ชุมชน

๗.๑.๑ สร้างมูลค่าเพิ่มธุรกิจชุมชนผ่านอัตลักษณ์ของพื้นที่ โดยส่งเสริมให้ผู้ประกอบการ ขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่ของไทย ผู้ประกอบการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์และสหกรณ์ในชุมชนให้ สามารถใช้ประโยชน์และต่อยอดจากสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ภูมิปัญญา วัฒนธรรม และทรัพยากรในพื้นที่รวมทั้งเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อสร้างสรรค์คุณค่า ผลิตภัณฑ์และบริการของชุมชนที่มีอัตลักษณ์และมีมาตรฐานการผลิตตามหลักสากล ซึ่งจะช่วย สร้างรายได้สู่ชุมชนอย่างทั่วถึง นำไปสู่การสร้างเศรษฐกิจชุมชนที่สามารถพึ่งพาตนเอง ได้อย่างยั่งยืนและมีบทบาทต่อระบบเศรษฐกิจของจังหวัดมากขึ้น

๗.๑.๒ สนับสนุนความเข้มแข็งของวิสาหกิจชุมชนผ่านเทคโนโลยี โดยพัฒนา ผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนให้มีทักษะการเป็นผู้ประกอบการที่มี ความสามารถทั้งในการบริหารจัดการธุรกิจสมัยใหม่ การสร้างสรรค์นวัตกรรมทั้งในเชิง กระบวนการผลิต การนำเสนอสินค้าหรือบริการ และการตลาด มีความสามารถในการนำ เทคโนโลยีดิจิทัลมาปรับใช้กับการดำเนินธุรกิจได้มากขึ้น โดยเฉพาะการเข้าถึงตลาดทั้งใน และต่างประเทศ ตลอดจนส่งเสริมแนวทางการทำธุรกิจภายใต้ระบบเศรษฐกิจแบบแบ่งปัน (Sharing Economy) โดยเริ่มต้นจากการใช้ประโยชน์โครงสร้างพื้นฐานและบริการของภาครัฐเครื่องจักร และอุปกรณ์ร่วมกัน เพื่อเสริมสร้างและพัฒนาธุรกิจในรูปแบบใหม่

๗.๑.๓ สร้างโอกาสและส่งเสริมการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร ที่ทันสมัยและบริการทางการเงิน ของวิสาหกิจชุมชน โดยจัดหาแหล่งเงินทุนและสนับสนุน ให้มีช่องทางการเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่หลากหลาย และเพิ่มความสามารถในการเข้าถึงตลาดทั้งใน และต่างประเทศผ่านช่องทางการตลาดและการชำระเงินรูปแบบใหม่ด้วยระบบออนไลน์หรือ ผ่านแอปพลิเคชันต่าง ๆ รวมทั้งสนับสนุนให้เกิดการรวมกลุ่มและสร้าง เครือข่ายวิสาหกิจชุมชน เพื่อประสาน แลกเปลี่ยนความรู้ใช้ประโยชน์จากข้อมูล และเชื่อมต่อกิจกรรมร่วมกัน

๗.๑.๔ ส่งเสริมการลงทุนในชุมชนเพื่อสร้างงานในชุมชน โดยพัฒนาระบบและกลไก รวมทั้งพัฒนากลุ่มอาชีพตามศักยภาพของประชาชนในพื้นที่ เพื่อกระจายโอกาสทางเศรษฐกิจให้คนในชุมชน และท้องถิ่นแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม ลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ และลดอัตราการย้ายถิ่นเพื่อ ทำงานใน

เมือง สนับสนุนการจัดตั้ง วิสาหกิจชุมชนตามความพร้อมและศักยภาพในแต่ละพื้นที่ใช้เศรษฐกิจ ดิจิทัลต่อยอดการพัฒนา ควบคู่กับการส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชน ด้วยการส่งเสริมการเชื่อมโยงภาคเศรษฐกิจหลัก กับเศรษฐกิจชุมชนในทุกภาคการผลิต ทั้งในภาคอุตสาหกรรม บริการ และการท่องเที่ยว

๗.๑.๕ สร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจของวิสาหกิจชุมชน โดยพัฒนาและ บูรณาการฐานข้อมูลที่สนับสนุนการประกอบธุรกิจให้เข้าถึง และใช้ประโยชน์ได้ง่าย อาทิองค์ความรู้ผลการวิจัย และพัฒนาการตลาดและนวัตกรรม สร้างระบบจูงใจให้เกิดความร่วมมือระหว่างวิสาหกิจชุมชนในการเรียนรู้ และถ่ายทอดเทคโนโลยี รวมทั้งสนับสนุนการยกระดับสินค้าและบริการของวิสาหกิจชุมชนทั้งในด้านการ กำหนดมาตรฐาน การตรวจสอบและรับรองให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล

๗.๒ สร้างความเข้มแข็งของชุมชน

๗.๒.๑ สร้างผู้นำชุมชนยกย่องปราชญ์ชาวบ้าน เพื่อเป็นผู้นำ การเปลี่ยนแปลงเป็นวิทยากรในการขับเคลื่อนและสร้างกลไกการทำงานร่วมกันของภาคส่วนต่าง ๆ ในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการพัฒนา กิจกรรมสาธารณประโยชน์ที่ส่งผลต่อการสร้างสังคมที่เข้มแข็ง การปรับเปลี่ยนค่านิยมคนไทยให้เสียละมีจิตอาสา จิตสาธารณะ เอื้อเฟื้อแบ่งปันผู้อื่น และเป็นพลังสำคัญในการจัดการปัญหาความเหลื่อมล้ำ การพัฒนาตนเองและการจัดการของ ชุมชนท้องถิ่น

๗.๒.๒ ยกระดับคุณภาพตลาดชุมชน สถาบันการเงินของชุมชนสวัสดิการชุมชน สาธารณสุขชุมชน ป่าชุมชน ไม้มีค่า ท่องเที่ยวชุมชน และส่งเสริมการขาย ตลาดออกสู่ต่างประเทศ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ในการบริหารจัดการทั้งด้านการผลิต แหล่งเงินทุน โลจิสติกส์ข้อมูล การแลกเปลี่ยนความรู้ และความเชี่ยวชาญเพื่อต่อยอดความคิดสร้างสรรค์ ในการเพิ่มมูลค่าธุรกิจ พัฒนาความเข้มแข็งของกลุ่มให้สามารถเชื่อมโยงเข้าเป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่ การผลิตของภาค รวมถึงกำกับดูแลมาตรฐานสินค้าให้ได้มาตรฐานสากลและสอดคล้องกับ ความต้องการของตลาด เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภคทั้งใน และต่างประเทศรวมทั้ง ส่งเสริมความเข้มแข็งให้ชุมชนจัดสวัสดิการที่จำเป็นภายในชุมชน

๗.๒.๓ แก้ไขปัญหาที่อยู่อาศัย ที่ดินทำกิน สร้างชุมชนที่น่าอยู่ มุ่งเน้นการจัดการที่อยู่อาศัย การพัฒนาทักษะอาชีพ และการพัฒนาพื้นที่เมืองแบบองค์รวม เพื่อพัฒนาชุมชนเข้มแข็ง สังคมที่เอื้ออาทร มีความสะดวกสบาย ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีวัฒนธรรมและจิตวิญญาณที่เป็นเอกลักษณ์ของเมือง และชุมชน และมีระบบเศรษฐกิจที่มั่นคง เพื่อให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้และเป็นฐานการพัฒนาเศรษฐกิจ และ สังคมอย่างยั่งยืน

๗.๒.๔ สร้างพลังในชุมชน โดยส่งเสริมให้เกิดการสร้างพลังทางสังคม ภาวศีเครือข่าย การรวมตัวของภาคส่วนต่าง ๆ ในชุมชนมาเป็นกำลังในการพัฒนาเพื่อส่วนรวม โดยให้ความสำคัญ กับการสร้างพลังจิตอาสาสร้างพลังแผ่นดินเพื่อพัฒนาศักยภาพ และสร้างเอกภาพแก่กลุ่มอาสาสมัครรูปแบบต่าง ๆ การสร้างพลังสร้างสรรค์เพื่อส่งเสริมกิจกรรมทางสังคมของคนทุกวัยผ่านการสร้างพื้นที่สร้างสรรค์ในรูปแบบต่าง ๆ และการสร้างพลังภูมิคุ้มกัน เพื่อการใช้สื่อออนไลน์อย่างสร้างสรรค์และประชาชนมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวัง และเตือนภัย

๗.๒.๕ สร้างเครือข่ายชุมชนที่เข้มแข็ง เน้นส่งเสริมและสนับสนุน ให้ประชาชนทุกภาคส่วนเข้าร่วมในกระบวนการตัดสินใจกำหนดนโยบายและมาตรการของภาครัฐ โดยเริ่มจากการเปิดโอกาสให้ประชาชนสามารถนำเสนอแนวคิดที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนา เศรษฐกิจ สังคม และสวัสดิการ ในระดับชุมชน เพื่อเป็นรากฐานของการพัฒนาระบอบ ประชาธิปไตยในบริบทสังคมไทย

๗.๓ ส่งเสริมบทบาทภาคเอกชนในการช่วยพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจฐานราก โดยการสร้าง “คุณค่าร่วม” ระหว่างภาคธุรกิจ สังคม และผู้บริโภค ที่ครอบคลุมตลอดทั้งห่วงโซ่การผลิต พร้อมทั้งส่งเสริมให้เกิดวิสาหกิจเพื่อสังคมในด้านต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์แก่ คนในชุมชนเพื่อผลิตสินค้า และบริการที่จะช่วยส่งเสริมให้เกิดการจ้างงานในท้องถิ่นหรือช่วยแก้ไขปัญหาสังคม และพัฒนาชุมชน อาทิ การจ้างงานผู้พิการ หรือ ผู้ผ่านการต้องขัง เพื่อช่วยยกระดับ คุณภาพชีวิตและความสุขของคนในชุมชน

๘. การปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้และการพัฒนาศักยภาพของคนไทยทุกช่วงวัย

๘.๑ ส่งเสริมการพัฒนาเด็กปฐมวัย

๘.๑.๑ จัดให้มีระบบพัฒนาเด็กแรกเกิดอย่างต่อเนื่องจนถึงเด็กวัยเรียนให้มีโอกาสพัฒนาตามศักยภาพ เพื่อสร้างคนไทยที่มีพัฒนาการเต็ม ตามศักยภาพผ่านครอบครัวที่อบอุ่นในทุกรูปแบบครอบครัว เพื่อส่งต่อการพัฒนาเด็กไทย ให้มีคุณภาพสู่การพัฒนาในระยะถัดไปบนฐานการให้ความช่วยเหลือที่คำนึงถึงศักยภาพ ของครอบครัวและพื้นที่เตรียมความพร้อมการเป็นพ่อแม่ความรู้เรื่องโภชนาการและสุขภาพ การอบรมเลี้ยงดูการส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัยผ่านการให้บริการสาธารณะที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะการยกระดับคุณภาพสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยทั่วประเทศให้ได้มาตรฐาน และพัฒนาศักยภาพของบุคลากรทางการศึกษา และผู้ดูแลเด็กปฐมวัยให้สามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพ

๘.๑.๒ ส่งเสริมการพัฒนาเด็กปฐมวัย โดยคำนึงถึงพหุปัญญาที่หลากหลายของเด็กแต่ละคนให้ได้รับการส่งเสริม และพัฒนาอย่างเต็มตามศักยภาพ ผ่านการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกับระบบโรงเรียนปกติที่เป็นระบบ และมีทิศทางที่ชัดเจน

๘.๒ พัฒนาศักยภาพคนทุกช่วงวัย

๘.๒.๑ ปรับรูปแบบการเรียนรู้และการสอนเพื่อพัฒนาทักษะ และอาชีพของคนทุกช่วงวัย สำหรับศตวรรษที่ ๒๑ โดยปรับโครงสร้างหลักสูตรการศึกษาให้ทันสมัย มีการนำเทคโนโลยี และการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์จริงเข้ามามีส่วนในการจัดการเรียนการสอน และปรับระบบดึงดูด การคัดเลือก การผลิต และพัฒนาครูที่นำไปสู่การมีครูสมรรถนะสูง เป็นครูยุคใหม่ที่สามารถออกแบบ และจัดระบบการสร้างความรู้ สร้างวินัยกระตุ้น และสร้างแรงบันดาลใจเปิดโลกทัศน์มุมมองของเด็ก และครูด้วยการสอนในเชิงแสดงความคิดเห็นให้มากขึ้น ควบคู่กับหลักการทางวิชาการ

๘.๒.๒ จัดการศึกษาเชิงบูรณาการกับการทำงานเพื่อพัฒนาสมรรถนะของผู้เรียน ทั้งในส่วนของฐานความรู้และระบบความคิดในลักษณะสหวิทยาการ และตรงกับความต้องการของประเทศในอนาคต และเป็นผู้เรียนที่สามารถปฏิบัติได้จริง และสามารถกำกับการเรียนรู้ของตนเองได้รวมถึงมีทักษะด้านภาษาอังกฤษ และภาษาที่สามที่สามารถสื่อสาร และแสวงหาความรู้ได้มีความพร้อมทั้งทักษะความรู้ทักษะ อาชีพ และทักษะชีวิตก่อนเข้าสู่ ตลาดแรงงาน

๘.๓ พัฒนาอาชีพ พัฒนาคุณภาพวิชาชีพ และพัฒนาแรงงานรองรับอุตสาหกรรม ๔.๐ โดยการ จัดระบบและกลไกความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ที่ชัดเจนเป็นระบบในการพัฒนากำลังคน ที่มีทักษะขั้นสูงให้สามารถนำความรู้และทักษะมาใช้ ในการแก้ไขปัญหา รวมถึงการสร้างและพัฒนา นวัตกรรม ซึ่งต้องครอบคลุมการพัฒนากำลังคน ที่อยู่ในอุตสาหกรรมแล้ว กำลังคนที่กำลังจะเข้าสู่อุตสาหกรรม และเตรียมการสำหรับผลิต กำลังคนในสาขาที่ขาดแคลน เพื่รองรับอุตสาหกรรมและเทคโนโลยีในอนาคต รวมทั้งเร่งรัด และขยายผลระบบคุณวุฒิวิชาชีพ การยกระดับฝีมือแรงงานในกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพ และอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานเข้มข้น

๘.๔ ดึงดูดคนเก่งจากทั่วโลกเข้ามาร่วมทำงานกับคนไทยและส่งเสริมผู้มีความสามารถสูง สนับสนุนให้ธุรกิจชั้นนำในประเทศดึงดูดบุคคลที่มีความสามารถระดับสูงจากทั่วโลกโดยเฉพาะคนไทย

เพื่อกลับมาเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงและถ่ายทอดประสบการณ์ ความรู้ความเชี่ยวชาญให้แก่บุคลากรในองค์กร ซึ่งจะช่วยกระตุ้นให้เกิดการสร้างธุรกิจ ผลิตภัณฑ์ และนวัตกรรมใหม่ๆ ให้กับประเทศ โดยในระยะแรกให้ ความสำคัญกับการดึงดูดนักวิจัย ผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศมาร่วมวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีขั้นแนวหน้า ใน สาขาอุตสาหกรรมเป้าหมาย รวมทั้งมีพื้นที่ให้กลุ่มผู้มีความสามารถพิเศษที่มีศักยภาพสูงได้ทำงานร่วมกัน หรือ ร่วมกับ เครือข่ายอื่น ๆ เพื่อสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมใหม่ๆ ให้กับประเทศ

๘.๕ วิจัยและพัฒนานวัตกรรมที่ตอบโจทย์การพัฒนาประเทศ

๘.๕.๑ ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมเพื่อขจัด ความเหลื่อมล้ำและความยากจน ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยมุ่งเน้นการพัฒนา นวัตกรรมเชิงสังคมและนวัตกรรมในเชิงพื้นที่ที่สามารถช่วยแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำ สร้างโอกาส สำหรับผู้ด้อยโอกาส และยกระดับคุณภาพชีวิตผู้สูงวัยควบคู่ ไปกับการพัฒนาทุนมนุษย์ให้พร้อม สำหรับโลกยุคดิจิทัลและอุตสาหกรรม ๔.๐ ตามความเหมาะสมได้อย่าง เป็นรูปธรรม โดยระยะแรกจะให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาด้านสุขภาพของประชาชน อย่างครบวงจร ทั้งระบบยา วัคซีน เวชภัณฑ์และเทคโนโลยีที่ทันสมัย

๘.๕.๒ ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีขั้นสูง เพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน สามารถตอบสนองต่อความเปลี่ยนแปลง และสร้างความเป็นเลิศของ ประเทศในอนาคต โดยมุ่งเน้นการวิจัยและพัฒนา นวัตกรรมเพื่อนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในเชิงธุรกิจ กำหนด วาระการวิจัยแห่งชาติส่งเสริม ความร่วมมือและการเป็นหุ้นส่วนของทุกฝ่ายทั้งภาครัฐ ภาคการศึกษา ชุมชน และภาคเอกชน ในทุกสาขาการผลิตและบริการ สร้างสภาพแวดล้อมและองค์ประกอบของระบบวิจัย และการพัฒนานวัตกรรมให้เข้มแข็ง รวมทั้งบูรณาการการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมกับการนำไปใช้ ประโยชน์ในเชิง พาณิชย์

๘.๕.๓ สร้างเครือข่ายการทำวิจัยระหว่างภาคส่วนต่าง ๆ ปฏิรูปและบูรณาการระบบการ เรียนการสอนกับระบบงานวิจัยและพัฒนาให้เอื้อต่อการเพิ่มศักยภาพ ด้านนวัตกรรมของประเทศ เพื่อ สนับสนุนการสร้าง ความเข้มแข็งของธุรกิจไทยทุกระดับในเวที การค้าโลก ส่งเสริมกระบวนการการทำงานของ ภาครัฐและภาคเอกชนในการวิจัยและพัฒนา วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีนวัตกรรมให้เป็นระบบเปิด และมีการบูร ณาการการทำงานกันอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเชื่อมโยงระบบการศึกษากับภาคปฏิบัติจริงในภาคธุรกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การสร้างนักวิจัยมืออาชีพและนวัตกรรมที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มและยกระดับงานวิจัยสู่การ เพิ่ม ศักยภาพด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมของประเทศ

๘.๖ ส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาทักษะทุกช่วงวัย

๘.๖.๑ มุ่งเน้นการพัฒนาโรงเรียนควบคู่กับการพัฒนาครู เพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการ การศึกษาในทุกระดับบนพื้นฐานการสนับสนุนที่คำนึงถึง ความจำเป็นและศักยภาพของสถาบันการศึกษาแต่ละ แห่ง พร้อมทั้งจัดให้มีมาตรฐานขั้นต่ำของโรงเรียนในทุกระดับและสร้างระบบวัดผลโรงเรียนและครูที่ สะท้อนความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ที่เกิดกับผู้เรียนคืนครูให้นักเรียนโดยลดภาระงานที่ไม่จำเป็น รวมถึงจัดให้มีระบบ ฐานข้อมูล เพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์โดยการเชื่อมโยงหรือส่งต่อข้อมูลครอบครัวและผู้เรียนระหว่าง หน่วยงานต่าง ๆ ตั้งแต่แรกเกิดจนถึงการพัฒนาตลอดช่วงชีวิตตลอดจนพัฒนาช่องทางให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วม ในการจัดการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต

๘.๖.๒ พัฒนาแพลตฟอร์มการเรียนรู้ผ่านระบบดิจิทัล พร้อมทั้งส่งเสริมให้มีการนำ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสร้างสรรค์ที่เหมาะสมมาใช้ในการเรียนการสอนออนไลน์แบบเปิดที่หลากหลาย เพื่อ ส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองตามความสนใจและเหมาะสมกับช่วงวัย ตลอดจนพัฒนาแหล่งเรียนรู้และ อุทยาน

การเรียนรู้สำหรับเยาวชนที่เชื่อมโยงเทคโนโลยีกับวิถีชีวิต และส่งเสริมการเรียนรู้การสอนที่เหมาะสม สำหรับผู้ที่เข้าสู่สังคมสูงวัย

๘.๖.๓ ลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา โดยบูรณาการการดำเนินงานระหว่างหน่วยจัด การศึกษากับกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษามุ่งเน้นกลุ่มเด็กด้อยโอกาสและกลุ่มเด็กนอกระบบ การศึกษาปรับเปลี่ยนการจัดสรรงบประมาณให้สอดคล้องกับความเป็นจริงของผู้เรียนและลักษณะพื้นที่ของ สถานศึกษา จัดระบบโรงเรียนพี่เลี้ยง จับคู่ระหว่างโรงเรียนขนาดใหญ่ที่มีคุณภาพการศึกษาดีกับโรงเรียนขนาดเล็ก เพื่อยกระดับคุณภาพ การศึกษา และการส่งเสริมให้ภาคเอกชน ชุมชนในพื้นที่เข้ามามีส่วนร่วมในการ ออกแบบ การศึกษา ในพื้นที่สนับสนุนเด็กที่มีความสามารถแต่ไม่มีทุนทรัพย์เป็นกรณีพิเศษ ตลอดจนแก้ไข ปัญหาหนี้สินทางการศึกษา โดยการปรับโครงสร้างหนี้กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา และทบทวน รูปแบบ การให้ กู้ยืมเพื่อการศึกษาที่เหมาะสม

๘.๖.๔ พัฒนาทักษะอาชีพทุกช่วงวัย โดยกำหนดระบบที่เอื้อต่อการพัฒนาทักษะและเพิ่ม ประสิทธิภาพของทุกช่วงวัย อาทิการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษาให้เชื่อมโยงกับระบบคุณวุฒิวิชาชีพ โดยมีกลไกการวัดและประเมินผลเพื่อเทียบโอนความรู้และประสบการณ์หน่วยการเรียนรู้ที่ชัดเจน ส่งเสริม เยาวชนที่มีศักยภาพด้านกีฬาให้สามารถพัฒนาไปสู่นักกีฬาอาชีพ การกำหนดมาตรฐานฝีมือแรงงาน การจัดให้ มีระบบที่สามารถรองรับ ความต้องการพัฒนาปรับปรุงทักษะอาชีพของทุกช่วงวัย เพื่อรองรับการเปลี่ยนสาย อาชีพ ให้ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานที่อาจจะเปลี่ยนไปตามแนวโน้มความก้าวหน้า ทางเทคโนโลยี ในอนาคต

๘.๖.๕ ส่งเสริมหลักคิดที่ถูกต้อง โดยสอดแทรกการปลูกฝังวินัยและอุดมการณ์ที่ถูกต้องของ คนในชาติหลักคิดที่ถูกต้องด้านคุณธรรมจริยธรรมการมีจิตสาธารณะการเคารพกฎหมาย และกติกาของสังคม เข้าไป ในทุกสาระวิชาและในทุกกิจกรรม ควบคู่ไปกับการส่งเสริมกลไกสร้างความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัว ใน ทุกมิติอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพปรับสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาให้เอื้อต่อ การ มีคุณธรรมจริยธรรม และจิตสาธารณะ รวมทั้งลงโทษผู้ละเมิดบรรทัดฐานที่ดีทางสังคม ตลอดจนส่งเสริมให้ เกิดการมีส่วนร่วมของประชาชนในการขับเคลื่อนประเทศ

๘.๗ จัดทำระบบปริญญารวมและการจัดอบรมหลักสูตรระยะสั้น เน้นออกแบบหลักสูตรระยะ สั้น ตามความสนใจพัฒนากิจกรรมต่าง ๆ ที่ใช้ในการดำรงชีวิตประจำวัน และทักษะอาชีพของคนทุกช่วงวัยใน พื้นที่ และชุมชนเป็นหลักพร้อมทั้งศึกษาแนวทางการพัฒนาเป็นรูปแบบธนาคารหน่วยกิต ซึ่งเป็นการเรียนเก็บหน่วย กิต ของวิชาเรียนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนข้ามสาขาวิชาและข้ามสถาบันการศึกษา หรือทำงานไปพร้อม กัน หรือเลือกเรียนเฉพาะหลักสูตรที่สนใจเพื่อสร้างโอกาสของคนไทยทุกช่วงวัยและทุกระดับสามารถพัฒนา ตนเองทั้งในด้าน การศึกษาและการดำรงชีวิต

๙. การพัฒนาระบบสาธารณสุขและหลักประกันทางสังคม มุ่งเน้นการจัดบริการสาธารณสุขและ ระบบความคุ้มครองทางสังคมที่ครอบคลุมประชากรทุกกลุ่มอย่างเหมาะสมนำไปสู่ความเสมอภาค ประกอบด้วย

๙.๑ พัฒนาระบบบริการสาธารณสุขแพทย์สมัยใหม่และแพทย์แผนไทย ให้มีประสิทธิภาพ ทันสมัย เป็นที่ยอมรับในระดับสากลและมีคุณภาพทัดเทียมกันทั่วทุกพื้นที่ รวมถึงการยกระดับไปสู่ความ เชื่อวชาญใน ด้านการแพทย์แม่นยำ และยกระดับระบบหลักประกันสุขภาพให้ครอบคลุมแรงงานนอกระบบ โดยอยู่บน พื้นฐานหลักประสิทธิภาพและความยั่งยืนทางการคลัง ของประเทศ ส่งเสริมให้มีมาตรการสร้างเสริม สุขภาวะ และอนามัยให้คนไทยทุกช่วงวัยมีสุขภาพ แข็งแรงและลดอัตราการเจ็บป่วยโรคเรื้อรัง พร้อมทั้งจัดให้มี สิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ที่เอื้อต่อสุขภาพ ของประชาชนอย่างเหมาะสมและพอเพียง

๙.๒ ส่งเสริม การป้องกัน และควบคุมปัจจัยเสี่ยงต่อสุขภาพ โดยการพัฒนาองค์ความรู้ด้านสุขภาพ ภาวะที่ถูกต้องของคนทุกกลุ่มวัย ส่งเสริมการเล่นกีฬาและ ออกกำลังกายเพื่อเสริมสร้างสุขภาพ สร้างระบบรับมือต่อโรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำ ทั้งระบบ ติดตาม เฝ้าระวัง และการจัดการภาวะฉุกเฉินทางสาธารณสุข อย่างครบวงจรและบูรณาการ จัดระบบ การแพทย์ปฐมภูมิที่มีแพทย์เวชศาสตร์ครอบครัวดูแลอย่างทั่วถึง และส่งเสริมให้ชุมชนเป็นฐาน ในการสร้างสุขภาพที่ดีในทุกพื้นที่

๙.๓ พัฒนาและยกระดับความรู้ด้านสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ให้เป็นหมอ ประจำบ้านควบคู่กับการใช้เทคโนโลยีการสื่อสารทางการแพทย์เร่งพัฒนาระบบบริการสุขภาพที่มีคุณภาพให้ ทั่วถึง และครอบคลุมประชากรทุกภาคส่วนลดความเหลื่อมล้ำของคุณภาพการบริการในแต่ละระบบ พร้อมทั้ง เพิ่มประสิทธิภาพระบบการบริการสาธารณสุข ในชุมชนผ่านการพัฒนากระบวนการแพทย์ทางไกลควบคู่ไปกับ การเพิ่มบทบาทของอาสาสมัคร สาธารณสุขประจำหมู่บ้านและการยกระดับคุณภาพการบริการของ โรงพยาบาล ส่งเสริมสุขภาพตำบล เพื่อให้ประชาชนในทุกครัวเรือนทุกพื้นที่โดยเฉพาะผู้สูงอายุที่อยู่ในชุมชน สามารถเข้าถึง หน่วยบริการสาธารณสุขได้อย่างทั่วถึงและรวดเร็ว

๙.๔ สร้างหลักประกันทางสังคมที่ครอบคลุมด้านการศึกษา สุขภาพ การมีงานทำที่เหมาะสมกับ ประชากรทุกกลุ่ม มีการลงทุนทางสังคมแบบมุ่งเป้าหมาย เพื่อช่วยเหลือกลุ่มคนยากจนและกลุ่มผู้ด้อยโอกาส โดยตรงจัดให้มีระบบบำนาญหลังพ้นวัยทำงาน ปฏิรูประบบภาษีให้ส่งเสริมความเสมอภาคทางสังคม สร้างความเสมอภาค ทางการศึกษาผ่านกลไกกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา และยกระดับคุณภาพ การศึกษาผ่านการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย รวมถึงคุ้มครองแรงงานทั้งในระบบและนอกระบบให้ได้รับความ ปลอดภัยและมีสุขอนามัยที่ดีในการทำงาน ได้รับรายได้สวัสดิการและสิทธิประโยชน์ที่เหมาะสมแก่การดำรงชีพ

๑๐. การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและการรักษาสิ่งแวดล้อมเพื่อสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน

๑๐.๑ ปกป้อง รักษา ฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า โดยให้ความสำคัญกับการเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ ของประเทศเพื่อสร้างสมดุลทางธรรมชาติและการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุลและยั่งยืนทั้ง พื้นที่ป่าอนุรักษ์ป่าเศรษฐกิจ ป่าชายเลน และป่าชุมชน รวมทั้งเพิ่มพื้นที่สีเขียวในเขตเมือง หยุดยั้งการบุกรุก ทำลายทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่าอย่างจริงจัง รวมถึงเร่งฟื้นฟูป่าเสื่อมโทรมแก้ไขกฎหมายป่าไม้ที่ซ้ำซ้อน เร่ง คืนพื้นที่ป่าโดยการบริหารจัดการการใช้ประโยชน์ให้ประชาชนสามารถอยู่ร่วมกับป่าและสามารถทำกินได้อย่าง เหมาะสม นำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารจัดการพื้นที่เสี่ยงต่อการถูกบุกรุกและการบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติส่งเสริมบทบาทของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหมู่บ้าน (ทสม.) พร้อมทั้งรณรงค์ สร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติให้กับเยาวชน ภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน

๑๐.๒ ปรับปรุงระบบที่ดินทำกินและลดความเหลื่อมล้ำด้านการถือครองที่ดิน โดยจัดสรรที่ดินทำ กินและที่อยู่อาศัยให้แก่ราษฎรที่ยากไร้และเกษตรกรตามหลักการของ คณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ การกระจายสิทธิการถือครองให้แก่ผู้ที่อยู่ในพื้นที่ที่ไม่ได้รื้อถอน และมีมาตรการป้องกันการเปลี่ยนมือไปอยู่ใน ครอบครองของผู้ที่มีใช้เกษตรกรและผู้ยากจน จัดทำระบบฐานข้อมูลเพื่อการบริหารจัดการที่ดิน จัดทำ หลักฐานการถือครองที่ดินของรัฐทุกประเภท จัดทำแผนที่แสดงแนวเขตที่ดินของรัฐให้ชัดเจน และเร่งแก้ไข ปัญหาเขตที่ดินทับซ้อนและแนวเขตพื้นที่ป่าที่ไม่ชัดเจนเพื่อลดข้อขัดแย้งระหว่างประชาชนกับเจ้าหน้าที่รัฐ

๑๐.๓ ส่งเสริมการบริหารจัดการน้ำทั้งระบบแหล่งน้ำชุมชน และทะเล โดยเชื่อมโยงกับแผน บริหาร จัดการน้ำ ๒๐ ปีของประเทศ เพิ่มผลิตผลในการจัดการและการใช้น้ำ ทุกภาคส่วน จัดให้มีน้ำสะอาดใช้ ทุก ครัวเรือนในชุมชนชนบท ในปริมาณ คุณภาพ และราคา ที่เข้าถึงได้มีระบบการจัดการน้ำชุมชนที่เหมาะสม พร้อมทั้งส่งเสริม พื้นฟูอนุรักษ์พื้นที่ต้นน้ำ พื้นที่ชุ่มน้ำ พื้นที่พิกน้ำ แหล่งน้ำธรรมชาติแอ่งน้ำบาดาล การระบาย

น้ำชายฝั่ง เพิ่มผลิตภาพของน้ำ ทั้งระบบ และสร้างมูลค่าเพิ่มจากการใช้น้ำให้ทัดเทียมระดับสากล ดูแลภัยพิบัติ จากน้ำ พัฒนา การจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบ และเพิ่มพื้นที่ชลประทาน เพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้าง ระบบ จัดสรรน้ำที่เป็นธรรม รวมทั้งส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมบริหารจัดการน้ำในชุมชนตามแนวพระราชดำริ

๑๐.๔ สร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรแร่และทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งเพื่อการพัฒนาประเทศและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยใช้ประโยชน์ทรัพยากรแร่อย่างเหมาะสมเป็นธรรม และคำนึงถึงดุลยภาพทางเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และสุขภาพของประชาชน โดยการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการของภาคประชาชน จัดทำเขตแหล่งแร่เพื่อการทำเหมืองบนพื้นฐานศักยภาพแร่และมีการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ร่วมกับ ทรัพยากรธรรมชาติอื่น ๆ อย่างเหมาะสม ดูแลรักษาทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง โดยบริหารจัดการเขตทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งรายจังหวัดโดยใช้แผนที่การจำแนกเขตทางทะเล และชายฝั่ง (one marine chart) บริหารจัดการทรัพยากรแร่และแหล่งพลังงานในทะเล รวมทั้ง มลพิษและขยะในทะเล ให้มีประสิทธิภาพ จัดทำผังชายฝั่งและผังทะเลที่ชัดเจน และกำหนดพื้นที่ การพัฒนาในรูปแบบต่าง ๆ โดยการมีส่วนร่วมของประชาชนและสอดคล้องกับภูมิศาสตร์ และทรัพยากรในพื้นที่รักษาแนวปะการังที่สำคัญต่อการท่องเที่ยว รักษาป่าชายเลนและแหล่ง หลัาทะเลที่สำคัญต่อประมงและสัตว์หายาก

๑๐.๕ แก้ไขปัญหาก๊าซเรือนกระจกและผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยมุ่งเน้นการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสร้างสังคมคาร์บอนต่ำและปลอดภัยขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน กำหนดมาตรการควบคุมการเผาพื้นที่เพื่อทำการเพาะปลูก ปรับปรุงการบริหารจัดการภัยพิบัติทั้งระบบและ การสร้างความรู้ความเข้าใจของประชาชนในการรับมือและปรับตัวเพื่อลดความเสียหายจากภัยธรรมชาติและ ผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศสนับสนุนการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐ และภาคเอกชนที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนา ปรับปรุงระบบ บริหารจัดการต่าง ๆ ให้มีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อมุ่งสู่เป้าหมายตามพันธกรณี ระหว่างประเทศที่ไทยเข้าร่วมและให้สัตยาบันไว้

๑๐.๖ พัฒนาระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมภายใต้แนวคิดเศรษฐกิจหมุนเวียน เพื่อให้เกิดการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและลดผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ โดยการนำความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม อาทิ การจัดการขยะหรือของเสียเพื่อนำไปใช้ในกระบวนการผลิตหรือบริโภคที่หลากหลายและทำให้ เกิดการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรอย่างคุ้มค่า

๑๐.๗ พัฒนากลไกแก้ไขปัญหาความขัดแย้งด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยให้ความสำคัญกับการจัดทาระบบการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ มาใช้เป็นเครื่องมือเชิงนโยบายในการเพิ่มขีดความสามารถในการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนา ร่วมกันของภาคส่วนต่าง ๆ ในสังคม และบูรณาการการทำงานระหว่างหน่วยงานภาครัฐ ทั้งระดับประเทศ ราชสาขาและเชิงพื้นที่เพื่อนำไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนลดความขัดแย้ง ระหว่างยุทธศาสตร์ต่าง ๆ โดยเฉพาะระหว่างยุทธศาสตร์ราชสาขากับยุทธศาสตร์เชิงพื้นที่

๑๐.๘ แก้ไขปัญหาการจัดการขยะและของเสียอย่างเป็นระบบ โดยเริ่มจากการส่งเสริมและให้ความรู้ในการลดปริมาณขยะในภาคครัวเรือนและธุรกิจการนำกลับมาใช้ซ้ำการคัดแยกขยะตั้งแต่ต้นทาง เพื่อลดปริมาณและต้นทุนในการจัดการขยะของเมืองและสามารถนำขยะกลับมาใช้ประโยชน์ได้โดยง่าย รวมทั้งพัฒนาโรงงานกำจัดขยะและของเสียอันตรายที่ได้มาตรฐาน

๑๑. การปฏิรูปการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศสามารถบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น การปฏิรูประบบการบริหารจัดการภาครัฐโดยการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาช่วยในการให้บริการของภาครัฐ และการบูรณาการการทำงานของหน่วยงานต่าง ๆ นอกจากนี้

กระบวนการยุติธรรมจะต้องเป็นที่พึงของประชาชนได้อย่างแท้จริง กฎหมายจะต้องได้รับการปรับปรุงให้มีความทันสมัยเป็นธรรม และเกิดประโยชน์ต่อประชาชนโดยรวมโดยรัฐบาลได้กำหนดนโยบายการดำเนินการดังนี้

๑๑.๑ พัฒนาโครงสร้างและระบบการบริหารจัดการภาครัฐสมัยใหม่ โดยพัฒนาให้ภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสม มีการจัดรูปแบบองค์กรใหม่ที่มีความยืดหยุ่นคล่องตัวและเหมาะสมกับบริบทของประเทศ รวมทั้งจัดอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ของรัฐให้สอดคล้องกับ โครงสร้างหน่วยงานและภารกิจงานที่เปลี่ยนแปลงไป พัฒนาศักยภาพของเจ้าหน้าที่รัฐให้สามารถ รองรับบริบทการเปลี่ยนแปลง และตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างทันทั่วทั้งที่พร้อมทั้ง ปรับเปลี่ยนระบบการบริหารราชการแผ่นดินให้เกิดความเชื่อมโยงสอดคล้องกันตั้งแต่ชั้นวางแผน การนำไปปฏิบัติการติดตามประเมินผล การปรับปรุงการทำงานให้มีมาตรฐานสูงขึ้น และปรับปรุง โครงสร้างความสัมพันธ์ระหว่างราชการบริหารส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น

๑๑.๒ ปรับเปลี่ยนกระบวนการอนุมัติอนุญาตของทางราชการที่มีความสำคัญต่อการประกอบธุรกิจและดำเนินชีวิตของประชาชนให้เป็นระบบดิจิทัล และสามารถเชื่อมโยงข้อมูลต่อเนื่องกันตั้งแต่ต้นจนจบกระบวนการพร้อมทั้งพัฒนาโปรแกรมออนไลน์เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการของภาครัฐได้อย่างทันทีและทุกเวลา

๑๑.๓ พัฒนาระบบข้อมูลขนาดใหญ่ในการบริหารราชการแผ่นดิน ที่มีระบบการวิเคราะห์และแบ่งปันข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพและเชื่อถือได้เพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์ข้อมูลขนาดใหญ่ในระบบบริการประชาชนที่เป็นไปตามความต้องการเฉพาะตัวบุคคล มากขึ้น

๑๑.๔ เปิดเผยข้อมูลภาครัฐสู่สาธารณะ โดยหน่วยงานของรัฐในทุกระดับต้องเปิดเผยและเชื่อมโยงข้อมูลซึ่งกันและกัน ทั้งในระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันเองและระหว่างหน่วยงานรัฐกับประชาชน เพื่อให้ทุก ภาคส่วนมีความเข้าใจถึงสถานการณ์ และแนวทางการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ของประเทศที่มีความซับซ้อนปรับเปลี่ยนให้เป็นการทำงานเชิงรุก เน้นการยกระดับไปสู่ความร่วมมือกันของทุกภาคส่วนอย่างจริงจัง แสวงหา ความคิดริเริ่ม และสร้างนวัตกรรม โดยมีการคาดการณ์สถานการณ์วิเคราะห์ความเสี่ยงและผลกระทบที่คาดว่าจะ เกิดขึ้นไว้ล่วงหน้า เพื่อให้สามารถเตรียมความพร้อมรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างฉับพลัน ในด้านต่าง ๆ ได้ อย่างมีประสิทธิภาพ

๑๑.๕ ส่งเสริมระบบธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการภาครัฐ โดยสร้างความเชื่อมั่นศรัทธา และส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาข้าราชการ บุคลากร และเจ้าหน้าที่ของรัฐ อย่างจริงจัง โดยเฉพาะการปรับเปลี่ยนกระบวนการทางความคิดให้คำนึงถึงผลประโยชน์ของชาติ และเน้นประชาชนเป็นศูนย์กลาง พร้อมกับยึดมั่นในหลักจริยธรรมและธรรมาภิบาล มีสมรรถนะ และรู้ความสามารถพร้อมต่อการปฏิบัติงาน ดำเนินการปรับปรุงสวัสดิภาพชีวิต ความเป็นอยู่ ตลอดจนสร้างขวัญกำลังใจและความผูกพันในการทำงาน

๑๑.๖ พัฒนากลไกให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาบริการสาธารณะและการตรวจสอบภาครัฐ โดยการสร้างความเข้าใจถึงหลักการบริหารราชการขั้นพื้นฐานและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งแก้ไข ปัญหาอุปสรรคและลดข้อจำกัดของกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ชุมชน วิสาหกิจเพื่อสังคม องค์กรภาคประชาสังคมและเอกชน สามารถเข้ามาดำเนินกิจกรรมสาธารณประโยชน์และมีบทบาทในการพัฒนาบริการสาธารณะในพื้นที่เพิ่มมากขึ้น รวมทั้งมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการปฏิบัติงานของหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ภาครัฐในทุก ๆ ด้าน

๑๑.๗ ปรับปรุงระเบียบ กฎหมาย เพื่อเอื้อต่อการทำธุรกิจและการใช้ชีวิตประจำวัน

๑๑.๗.๑ ปรับปรุงขั้นตอนและระยะเวลาการให้บริการ การอำนวยความสะดวก ต้นทุน ค่าใช้จ่าย กฎหมาย กฎ และระเบียบต่าง ๆ ของภาครัฐ ให้สามารถสนับสนุนและเอื้อต่อการประกอบธุรกิจ ทั้งภายใน

และภายนอกประเทศและเท่าทันกับ การเปลี่ยนแปลงบริบทต่าง ๆ โดยครอบคลุมกระบวนการตั้งแต่ จัดตั้ง ภารกิจจนถึงการปิดกิจการ พร้อมทั้งกำกับและส่งเสริมให้หน่วยงานภาครัฐปฏิบัติตามและบังคับใช้ กฎหมาย อย่างเคร่งครัด ยุติธรรม เสมอภาค เท่าเทียม ถูกต้องตามหลักนิติธรรม และเป็นไปตามปณิญาสากล ตลอดจน เร่งรัดการพัฒนากระบวนการบริหารจัดการข้อมูลต่าง ๆ ของหน่วยงานภาครัฐให้มีความเชื่อมโยงกัน อย่างไร รวยต่อ เพื่อให้ประชาชนสามารถติดต่อราชการได้โดยสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส และตรวจสอบได้

๑๑.๗.๒ ส่งเสริมให้หน่วยงานภาครัฐจัดให้มีสนามทดลองแนวคิด ทางธุรกิจ ผลิตภัณฑ์ หรือ นวัตกรรมใหม่ภายใต้การกำกับดูแลของหน่วยงาน เพื่อนำไปสู่การส่งเสริมให้ผู้ประกอบการสามารถสร้าง ภารกิจ ผลิตภัณฑ์หรือนวัตกรรมใหม่ๆ และการพัฒนาปรับปรุง กฎระเบียบให้ทันสมัยต่อไป

๑๑.๗.๓ ส่งเสริมการแข่งขันทางการค้าที่เสรีและเป็นธรรม โดยกำกับดูแลให้เกิดความเป็น ธรรม ทางการค้าและติดตามพฤติกรรมของผู้ประกอบธุรกิจที่มีแนวโน้มจะก่อให้เกิดการผูกขาดอย่างใกล้ชิด บังคับใช้ กฎหมายการแข่งขันทางการค้าอย่างจริงจังและมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมการเข้าถึงกระบวนการ ยุติธรรม อย่างรวดเร็วและเสมอภาคของประชาชน

๑๑.๘ กระจายอำนาจความรับผิดชอบและเพิ่มบทบาทการปกครองขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น และส่งเสริมบทบาทของเอกชนและชุมชนในการให้บริการสาธารณะ โดยเร่งพัฒนาองค์กรและ บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีศักยภาพ และมีความรับผิดชอบมากขึ้นทั้งในการบริหารและการ ใช้จ่ายงบประมาณ เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถบริหารจัดการตนเองตามหลักธรรมาภิบาลได้ อย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งส่งเสริมบทบาทของเอกชนและชุมชนท้องถิ่นและภาคีอื่น ๆ ในการแก้ไขปัญหา และพัฒนาพื้นที่ รวมถึงการจัดให้มีบริการสาธารณะต่าง ๆ ให้ตรงกับความต้องการของประชาชนเพื่อนำไปสู่ การยกระดับมาตรฐานการให้บริการของรัฐให้เทียบเท่ากับมาตรฐานสากลและสนับสนุนการพัฒนา ยุทธศาสตร์ เชิงพื้นที่

๑๒. การป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบและกระบวนการยุติธรรม

๑๒.๑ แก้ไขปัญหาทุจริตและประพฤติมิชอบ โดยจัดให้มีมาตรการและระบบเทคโนโลยีนวัตกรรม ที่ช่วยป้องกันและลดการทุจริตประพฤติมิชอบอย่างจริงจังและเข้มงวด รวมทั้งเป็นเครื่องมือในการติดตามการ แก้ไขปัญหาทุจริตและประพฤติมิชอบอย่างเป็นระบบพร้อมทั้งเร่งสร้างจิตสำนึกของคนในสังคมให้ยึดมั่นใน ความซื่อสัตย์สุจริตถูกต้องชอบธรรม และสนับสนุนทุกภาคส่วนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและเฝ้าระวัง การทุจริตประพฤติมิชอบ

๑๒.๒ ปฏิรูปกระบวนการยุติธรรม โดยส่งเสริมให้มีรูปแบบการลงโทษอื่นที่ไม่ใช่โทษอาญาตาม หลัก สากล มุ่งเน้นยกระดับการพัฒนาระบบ แก้ไข บำบัด พื้นฟูผู้กระทำผิด ส่งเสริม ปกป้อง คุ่มครองสิทธิ มนุษยชน พัฒนาประสิทธิภาพระบบการสืบสวนสอบสวน ด้านการปราบปรามอาชญากรรมพิเศษกำหนด มาตรการคุ้มครองเจ้าหน้าที่ของรัฐในกระบวนการ ยุติธรรมให้สามารถปฏิบัติหน้าที่โดยปราศจากการ แทรกแซง หรือครอบงำใด ๆ พร้อมทั้งบูรณาการ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในกระบวนการยุติธรรมให้ดำเนินงาน สอดประสานกันอย่างเป็นองคาพยพ เพื่อให้สามารถจัดการกับข้อขัดแย้งและกรณีพิพาทได้อย่างมี ประสิทธิภาพ โดยเน้นการทำงานเชิงรุก รวมทั้งพัฒนาบุคลากรในกระบวนการยุติธรรมให้สามารถอำนวยความสะดวก ยุติธรรมได้ อย่างเป็นธรรม เสมอภาค โปร่งใส รวดเร็ว ทัวถึง และปราศจากการเลือกปฏิบัติสร้างความเชื่อมั่น ใน กระบวนการ ยุติธรรมได้และสร้างสังคมที่พัฒนาอย่างเป็นธรรม ลดความเหลื่อมล้ำ เกิดความเสมอภาค และ เท่าเทียม พร้อมทั้งผลักดันให้เกิดการนำเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้ ในการพัฒนาระบบ ฐานข้อมูลกฎหมาย พัฒนากฎหมายและกระบวนการยุติธรรม

นโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖

ตามที่กระทรวงศึกษาธิการ ได้ออกประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง นโยบายการจัดการศึกษา ของกระทรวงศึกษาธิการ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ – ๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๔ และ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๖๔ ไปแล้ว นั้น เนื่องจากในห้วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) ซึ่งทำให้ทุก คนต้องปรับเปลี่ยนชีวิตให้เข้ากับวิถีชีวิตใหม่ หรือ New Normal จึงมีความจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบการ ดำเนินการให้มีความปลอดภัยทั้งต่อผู้เรียน ข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาให้เป็นไปด้วยความ เรียบร้อย ดังนั้น จึงอาศัยอำนาจตามความใน มาตรา ๘ และมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหาร ราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ จึงประกาศนโยบายและจุดเน้น ของกระทรวงศึกษาธิการ ประจำปี งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ ดังนี้

นโยบายและจุดเน้น ของกระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖

นางสาวศรีบุษ เวียนทอง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

- 1. คุณภาพการศึกษา**
• ส่งเสริมการเรียนรู้แบบไร้พรมแดน
• ส่งเสริมการเรียนรู้แบบไร้พรมแดน
• ส่งเสริมการเรียนรู้แบบไร้พรมแดน
- 2. คุณภาพการศึกษา**
• ส่งเสริมการเรียนรู้แบบไร้พรมแดน
• ส่งเสริมการเรียนรู้แบบไร้พรมแดน
• ส่งเสริมการเรียนรู้แบบไร้พรมแดน
- 3. คุณภาพการศึกษา**
• ส่งเสริมการเรียนรู้แบบไร้พรมแดน
• ส่งเสริมการเรียนรู้แบบไร้พรมแดน
• ส่งเสริมการเรียนรู้แบบไร้พรมแดน
- 4. คุณภาพการศึกษา**
• ส่งเสริมการเรียนรู้แบบไร้พรมแดน
• ส่งเสริมการเรียนรู้แบบไร้พรมแดน
• ส่งเสริมการเรียนรู้แบบไร้พรมแดน
- 5. คุณภาพการศึกษา**
• ส่งเสริมการเรียนรู้แบบไร้พรมแดน
• ส่งเสริมการเรียนรู้แบบไร้พรมแดน
• ส่งเสริมการเรียนรู้แบบไร้พรมแดน
- 6. คุณภาพการศึกษา**
• ส่งเสริมการเรียนรู้แบบไร้พรมแดน
• ส่งเสริมการเรียนรู้แบบไร้พรมแดน
• ส่งเสริมการเรียนรู้แบบไร้พรมแดน
- 7. คุณภาพการศึกษา**
• ส่งเสริมการเรียนรู้แบบไร้พรมแดน
• ส่งเสริมการเรียนรู้แบบไร้พรมแดน
• ส่งเสริมการเรียนรู้แบบไร้พรมแดน

หลักการตามนโยบาย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖

กระทรวงศึกษาธิการมุ่งมั่นดำเนินการภารกิจหลักตามแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) ในฐานะหน่วยงานเจ้าภาพขับเคลื่อนทุกแผนย่อยในประเด็น ๑๒ การพัฒนาการเรียนรู้ และแผนย่อยที่ ๓ ในประเด็น ๑๑ การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต รวมทั้งแผนการปฏิรูปประเทศ ด้านการศึกษา (ฉบับปรับปรุง) และนโยบายรัฐบาลทั้งในส่วนนโยบายหลักด้านการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ และการพัฒนา ศักยภาพของคนไทยทุกช่วงวัย และนโยบายเร่งด่วน เรื่อง การเตรียมคนไทยสู่ศตวรรษที่ ๒๑ และพหุปัญญา ของมนุษย์ที่หลากหลาย

นอกจากนี้ ยังสนับสนุนการขับเคลื่อนแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติประเด็นอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) โดยเฉพาะหมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมี กำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคตแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙ รวมทั้งนโยบายและแผนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยมุ่งหวังให้ผู้เรียนทุกช่วงวัยจะได้รับการพัฒนา ในทุกมิติ ทั้งในด้านโอกาส ความเท่าเทียม ความเสมอภาค ความปลอดภัย และมีสมรรถนะที่สำคัญ จำเป็นใน ศตวรรษที่ ๒๑ และมีความพร้อมร่วมขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน

ดังนั้น ในการเร่งรัดการทำงานภาพรวมกระทรวงให้เกิดผลสัมฤทธิ์ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นความไว้วางใจให้กับสังคมและผลักดันให้การจัดการศึกษามีคุณภาพและประสิทธิภาพในทุกมิติ กระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดหลักการสำคัญในการประกาศนโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ ไว้ดังนี้

๑. สร้างความเชื่อมั่น ไว้วางใจให้กับสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้เรียนและประชาชน โดยให้ทุกหน่วยงานนำรูปแบบการทำงานโดยบูรณาการการทำงานร่วมกัน และปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใส ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

๒. สนับสนุนให้ผู้ปฏิบัติงานทุกคนดำเนินการตามภารกิจด้วยความรับผิดชอบ ต่อตนเอง องค์กร ประชาชนและประเทศชาติ โดยให้ความสำคัญกับการประสานความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ผ่านกลไกการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการดำเนินงานที่เป็นประโยชน์ต่อการยกระดับคุณภาพการศึกษา

๓. ดำเนินการตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ ที่ได้ประกาศและแถลงนโยบายไว้แล้ว เมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๔ เพื่อมุ่งเน้นผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของภาคการศึกษาที่จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนและประชาชนอย่างมีนัยสำคัญ

นโยบายและจุดเน้นประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖

๑. การจัดการศึกษาเพื่อความปลอดภัย

๑.๑ เร่งสร้างความปลอดภัยในสถานศึกษาเพื่อเพิ่มความเชื่อมั่นของสังคม และป้องกันจากภัยคุกคามในชีวิตรูปแบบใหม่ และภัยอื่น ๆ โดยมีการดำเนินการตามแผนและมาตรการด้านความปลอดภัยให้แก่ผู้เรียน ครู และบุคลากรในรูปแบบต่าง ๆ อย่างเข้มข้น รวมทั้งดำเนินการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย ติดตามประเมินผลการดำเนินการ และแสวงหาสถานศึกษาที่ดำเนินการได้ดีเยี่ยม (Best Practice) เพื่อปรับปรุง พัฒนาและขยายผลต่อไป

๑.๒ เร่งปลูกฝังทัศนคติ พฤติกรรม และองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้อง โดยบูรณาการอยู่ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ เพื่อสร้างโอกาสในการเรียนรู้และสร้างภูมิคุ้มกันควบคู่กับการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในเชิงบวกและสร้างสรรค์ พร้อมทั้งหาแนวทางวิธีการปกป้องคุ้มครองต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน ครูและบุคลากร ทางการศึกษา

๑.๓ เสริมสร้างการรับรู้ ความเข้าใจ ความตระหนัก และส่งเสริมคุณลักษณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการปรับตัวรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

๑.๔ เร่งพัฒนาบทบาทและภารกิจของหน่วยงานด้านความปลอดภัยที่มีอยู่ในทุกหน่วยงาน ในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการให้ดำเนินการอย่างคล่องตัวและมีประสิทธิภาพ

๒. การยกระดับคุณภาพการศึกษา

๒.๑ ส่งเสริม สนับสนุนให้สถานศึกษานำหลักสูตรฐานสมรรถนะไปสู่การปฏิบัติอย่างเต็มรูปแบบ เพื่อสร้างสมรรถนะที่สำคัญจำเป็นสำหรับศตวรรษที่ ๒๑ ให้กับผู้เรียน

๒.๒ จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้ค้นพบพรสวรรค์ ความสนใจ ความถนัดในอาชีพของตนเอง ด้วยการเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติจริง (Active Learning) ทั้งในห้องเรียน สถานประกอบการ รวมทั้งการเรียนรู้ผ่านแพลตฟอร์มและห้องดิจิทัลให้คำปรึกษาแนะนำ

๒.๓ พัฒนาและบูรณาการกระบวนการจัดการเรียนรู้และการวัดประเมินผลฐานสมรรถนะสู่การปฏิบัติในชั้นเรียน เพื่อสร้างความฉลาดรู้ด้านการอ่าน วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สร้างตรรกะความคิดแบบเป็นเหตุเป็นผลให้นักเรียนไทยสามารถแข่งขันได้กับนานาชาติ

๒.๔ พัฒนาทักษะดิจิทัลและภาษาคอมพิวเตอร์ (Coding) สำหรับผู้เรียนทุกช่วงวัย เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสู่สังคมดิจิทัลในโลกยุคใหม่

๒.๕ พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนประวัติศาสตร์ หน้าที่พลเมืองและศีลธรรมให้มีความทันสมัย น่าสนใจ เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ควบคู่ไปกับการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ของท้องถิ่น และการเสริมสร้างวิถีชีวิตของความเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง

๒.๖ จัดการเรียนรู้ตามความสนใจรายบุคคลของผู้เรียนผ่านดิจิทัลแพลตฟอร์มที่หลากหลายและแพลตฟอร์มการเรียนรู้อัจฉริยะที่รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการจัดการเรียนรู้ สื่อการสอนคุณภาพสูง รวมทั้งมีการประเมินและพัฒนาผู้เรียน

๒.๗ ส่งเสริมการให้ความรู้และทักษะด้านการเงินและการออม (Financial Literacy) ให้กับผู้เรียน โดยบูรณาการการทำงานร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงการคลัง กองทุนการออมแห่งชาติ (กอช.) ธนาคารกรุงศรีอยุธยา ธนาคารออมสิน สหกรณ์ ฯลฯ ผ่านกระบวนการเรียนรู้ โครงการ และกิจกรรมต่าง ๆ และการเผยแพร่สื่อแอนิเมชันรอบรู้เรื่องเงิน รวมทั้งส่งเสริมให้เกิดการลงทุนเชิงพาณิชย์เพื่อให้เกิดผลตอบแทนที่สูงขึ้น

๒.๘ ปรับโฉมศูนย์วิทยาศาสตร์และศูนย์การเรียนรู้ให้มีรูปลักษณ์ที่ทันสมัย สวยงาม ร่มรื่น จูงใจ ให้เข้าไปใช้บริการ โดยมีมุกค้นหาความรู้ด้วยเทคโนโลยีทันสมัย มุมจัดกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ คิวเวิร์กสของผู้เรียน หรือกลุ่มผู้เรียน และการร่วมกิจกรรมกับครอบครัว หรือจัดเป็นฐานการเรียนรู้ด้านต่าง ๆ ที่ผู้เรียนและประชาชนสามารถมาลงทะเบียนเข้าร่วมกิจกรรม และได้รับเอกสารรับรองการเข้าร่วมกิจกรรม เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในส่วนที่เกี่ยวข้องหรือสะสมหน่วยการเรียนรู้ (Credit Bank) ได้ รวมทั้งมีบริเวณพักผ่อนที่มีบริการลักษณะบ้านสวนกาแฟเพื่อการเรียนรู้ เป็นต้น

๒.๙ ส่งเสริมสนับสนุนสถานศึกษาให้มีการนำผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติไปใช้ในการวางแผนการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน

๒.๑๐ พัฒนาระบบการประเมินคุณภาพสถานศึกษาที่เน้นสมรรถนะและผลลัพธ์ที่ตัวผู้เรียน

๓. การสร้างโอกาส ความเสมอภาค และความเท่าเทียมทางการศึกษาทุกช่วงวัย

๓.๑ พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศของนักเรียนเป็นรายบุคคล เพื่อใช้เป็นฐานข้อมูลในการส่งต่อไปยังสถานศึกษาในระดับที่สูงขึ้น โดยเฉพาะระดับการศึกษาภาคบังคับ เพื่อป้องกันเด็กตกหล่นและเด็กออกกลางคัน

๓.๒ ส่งเสริมสนับสนุนให้เด็กปฐมวัยที่มีอายุตั้งแต่ ๓ ปีขึ้นไปทุกคน เข้าสู่ระบบการศึกษา เพื่อรับการพัฒนารอบด้าน มีคุณภาพ ตามศักยภาพ ตามวัยและต่อเนื่องอย่างเป็นระบบ โดยบูรณาการร่วมงานกับทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๓.๓ พัฒนาข้อมูลและทางเลือกที่หลากหลายให้กับผู้เรียนกลุ่มเปราะบางพิเศษ และกลุ่มเปราะบาง รวมทั้งกลุ่ม NEETs ในการเข้าถึงการศึกษา การเรียนรู้ และการฝึกอาชีพ อย่างเท่าเทียม

๓.๔ พัฒนาระบบสนับสนุนการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยครอบครัว (Home School) และการเรียนรู้ที่บ้านเป็นหลัก (Home-based Learning)

๔. การศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

๔.๑ พัฒนาหลักสูตรอาชีวศึกษา และหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น แบบโมดูล (Modular System) มีการบูรณาการวิชาสามัญและวิชาชีพในชุดวิชาชีพเดียวกัน เชื่อมโยงการจัดการอาชีวศึกษาทั้งในระบบ นอก ระบบและระบบทวิภาคี รวมทั้งการจัดการเรียนรู้แบบต่อเนื่อง (Block Course) เพื่อสะสมหน่วยการเรียนรู้ (Credit Bank) ร่วมมือกับสถานประกอบการในการจัดการอาชีวศึกษาอย่างเข้มข้นเพื่อการมีงานทำ

๔.๒ ขับเคลื่อนการผลิตและพัฒนากำลังคนตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ และยกระดับสมรรถนะกำลังคน ตามกรอบคุณวุฒิอ้างอิงอาเซียน และมาตรฐานสากล รวมทั้งขับเคลื่อนความเป็นเลิศทางการอาชีวศึกษา

(Excellent Center) โดยความร่วมมือกับภาคเอกชนและสถานประกอบการในการผลิตกำลังคนที่ตอบโจทย์การพัฒนาประเทศ

๔.๓ พัฒนาสมรรถนะอาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการ ความสนใจ โดยการ Re-skill Up-skill และ New skill เพื่อให้ทุกกลุ่มเป้าหมายมีการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น พร้อมทั้งสร้างช่องทางอาชีพในรูปแบบหลากหลายให้ครอบคลุมผู้เรียนทุกกลุ่มเป้าหมาย รวมทั้งผู้สูงอายุ โดยมีการบูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๔.๔ ส่งเสริมการพัฒนาแบบทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET) ตามสมรรถนะที่จำเป็นในการเข้าสู่อาชีพ และการนำผลการทดสอบไปใช้คัดเลือกเข้าทำงาน ศึกษาต่อ ขอรับประกาศนียบัตร มาตรฐานสมรรถนะการใช้ดิจิทัล (Digital Literacy) การขอรับวุฒิบัตรสมรรถนะภาษาอังกฤษ (English Competency)

๔.๕ จัดตั้งศูนย์ให้คำปรึกษาการจัดตั้งธุรกิจ (ศูนย์ Start up) ภายใต้ศูนย์พัฒนาอาชีพและการเป็นผู้ประกอบการ และพัฒนาศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา เพื่อการส่งเสริม และพัฒนาผู้ประกอบการด้านอาชีพทั้งผู้เรียนอาชีวศึกษาและประชาชนทั่วไป โดยเชื่อมโยงกับ กศน. และสถานประกอบการ ทั้งภาครัฐและเอกชนที่สอดคล้องกับการประกอบอาชีพในวิถีชีวิตรูปแบบใหม่

๔.๖ เพิ่มบทบาทการอาชีวศึกษาในการสร้างและพัฒนาผู้ประกอบการและกำลังแรงงานในภาคเกษตร โดยเฉพาะกลุ่มเกษตรกรอัจฉริยะ (Smart Farmer) และกลุ่มยุวเกษตรกรอัจฉริยะ (Young Smart Farmer) ที่สามารถรองรับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ได้

๔.๗ ส่งเสริม และสนับสนุนการผลิตและพัฒนากำลังคนทุกช่วงวัยเพื่อการมีงานทำ โดยบูรณาการความร่วมมือในการจัดการศึกษาร่วมกับหน่วยงาน องค์กรทั้งภาครัฐ เอกชน ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และสถาบันสังคมอื่น

๔.๘ พัฒนาหลักสูตรอาชีพสำหรับกลุ่มเป้าหมายผู้อยู่ในระบบโรงเรียนและประชาชนที่สอดคล้องมาตรฐานอาชีพ เพื่อการเข้าสู่การรับรองสมรรถนะและได้รับคุณวุฒิวิชาชีพตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ รวมทั้งสามารถนำผลการเรียนรู้และมวลประสบการณ์เทียบโอนเข้าสู่การสะสมหน่วยการเรียนรู้ (Credit Bank) ได้

๕. การส่งเสริมสนับสนุนวิชาชีพครู บุคลากรทางการศึกษา และบุคลากรสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ

๕.๑ ส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินการตามหลักเกณฑ์การประเมินวิทยฐานะแนวใหม่ Performance Appraisal (PA) โดยใช้ระบบการประเมินตำแหน่งและวิทยฐานะของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ระบบ Digital Performance Appraisal (DPA)

๕.๒ ส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินการ พัฒนาสมรรถนะทางด้านเทคโนโลยีดิจิทัลตามกรอบระดับสมรรถนะดิจิทัล (Digital Competency) สำหรับครูและบุคลากรทางการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และระดับอาชีวศึกษา

๕.๓ พัฒนาครูให้มีความพร้อมด้านวิชาการและทักษะการจัดการเรียนรู้ การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ต่าง ๆ รวมทั้งให้เป็นผู้วางแผนเส้นทางการเรียนรู้ การประกอบอาชีพ และการดำเนินชีวิตของผู้เรียนได้ตามความสนใจและความถนัดของแต่ละบุคคล

๕.๔ พัฒนาขีดความสามารถของข้าราชการพลเรือนในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ให้มีสมรรถนะที่สอดคล้องและเหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและการเปลี่ยนแปลงของโลกอนาคต

๕.๕ เร่งรัดการดำเนินการแก้ไขปัญหาหนี้สินครูและบุคลากรทางการศึกษาทั้งระบบ ควบคู่กับการให้ความรู้ด้านการวางแผนและการสร้างวินัยด้านการเงินและการออม

๖. การพัฒนาระบบราชการ และการบริการภาครัฐยุคดิจิทัล

๖.๑ ขับเคลื่อนการพัฒนาระบบราชการ ๔.๐ ด้วยนวัตกรรม และการนำเทคโนโลยีดิจิทัล มาเป็นกลไก หลัก ในการดำเนินงาน (Digitalize Process) การเชื่อมโยงและแบ่งปันข้อมูล (Sharing Data) การส่งเสริม ความร่วมมือ บูรณาการกับภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอก

๖.๒ ปรับปรุงประสิทธิภาพของเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศให้สามารถใช้งานเครือข่ายสื่อสารข้อมูล เชื่อมโยงหน่วยงานภาครัฐได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อรองรับระบบราชการ ๔.๐ สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ในทุกเวลา ทุกสถานที่ ทุกอุปกรณ์และทุกช่องทาง

๖.๓ ปรับปรุงระบบการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรทางการศึกษา โดยยึดหลักความจำเป็นและใช้พื้นที่เป็นฐาน ที่มุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนเป็นสำคัญ

๖.๔ นำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในระบบการคัดเลือกข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในตำแหน่งและสายงานต่าง ๆ

๖.๕ ส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงานของส่วนราชการให้เป็นไปตามกลไกการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ

๗. การขับเคลื่อนกฎหมายการศึกษาและแผนการศึกษาแห่งชาติ เร่งรัดการดำเนินการจัดทำกฎหมายลำดับรองและแผนการศึกษาแห่งชาติเพื่อรองรับพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติควบคู่กับการสร้างการรับรู้ให้กับประชาชนได้รับทราบอย่างทั่วถึง

แนวทางการขับเคลื่อนนโยบายสู่การปฏิบัติ

๑. ให้ส่วนราชการ หน่วยงานในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ นำนโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ ข้างต้น เป็นกรอบแนวทางในการจัด การศึกษา โดยดำเนินการจัดทำแผนและงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖

๒. ให้มีคณะกรรมการติดตาม ประเมินผล และรายงานการขับเคลื่อนนโยบายการจัดการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ สู่การปฏิบัติระดับพื้นที่ ทำหน้าที่ตรวจสอบการ ติดตาม ประเมินผลในระดับ นโยบาย และจัดทำรายงานเสนอต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ และคณะกรรมการติดตาม ตรวจสอบและ ประเมินผลการจัดการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ทราบตามลำดับ

๓. กรณีมีปัญหาในเชิงพื้นที่หรือข้อขัดข้องในการปฏิบัติงาน ให้ศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลและดำเนินการ แก้ไขปัญหาในระดับพื้นที่ก่อน โดยใช้ภาคีเครือข่ายในการแก้ไขข้อขัดข้อง พร้อมทั้งรายงานต่อ คณะกรรมการ ติดตามฯ ตามข้อ ๒ ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ตามลำดับ

๔. สำหรับภารกิจของส่วนราชการหลักและหน่วยงานที่ปฏิบัติในลักษณะงานในเชิงหน้าที่ (Function) งานในเชิงยุทธศาสตร์ (Agenda) และงานในเชิงพื้นที่ (Area) ซึ่งได้ดำเนินการอยู่ก่อนแล้วหากมีความ สอดคล้องกับหลักการนโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ ข้างต้น ให้ถือเป็นหน้าที่ของส่วนราชการหลักและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องเร่งรัด กำกับ ติดตาม ตรวจสอบให้การ ดำเนินการเกิดผลสำเร็จ และมีประสิทธิภาพอย่างเป็นรูปธรรม

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

นางสาวตรีสุข เทียนทอง

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ
เรื่อง นโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๖

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ
เรื่อง นโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖

ตามที่กระทรวงศึกษาธิการ ได้ออกประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง นโยบายการจัดการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๔ และปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๖๔ ไปแล้ว นั้น

เนื่องจาก ในห้วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-19) ซึ่งทำให้ทุกคนต้องปรับเปลี่ยนชีวิตให้เข้ากับวิถีชีวิตใหม่ หรือ New Normal จึงมีความจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินการให้มีความปลอดภัยทั้งต่อผู้เรียน ข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ดังนั้น จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ และมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ จึงประกาศนโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ ดังนี้

หลักการตามนโยบาย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖

กระทรวงศึกษาธิการมุ่งมั่นดำเนินการภารกิจหลักตามแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) ในฐานะหน่วยงานเจ้าภาพขับเคลื่อนทุกแผนย่อยในประเด็น ๑๒ การพัฒนาการเรียนรู้ และแผนย่อยที่ ๓ ในประเด็น ๑๑ การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต รวมทั้งแผนการปฏิรูปประเทศ ด้านการศึกษา (ฉบับปรับปรุง) และนโยบายรัฐบาลทั้งในส่วนนโยบายหลักด้านการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ และการพัฒนาศักยภาพของคนไทยทุกช่วงวัย และนโยบายเร่งด่วน เรื่อง การเตรียมคนไทยสู่ศตวรรษที่ ๒๑ และพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย นอกจากนี้ ยังสนับสนุนการขับเคลื่อนแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ร่าง แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) โดยเฉพาะหมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตอบสนองโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๔ รวมทั้งนโยบายและแผนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยมุ่งหวังให้ผู้เรียนทุกช่วงวัยจะได้รับการพัฒนาในทุกมิติ ทั้งในด้านโอกาส ความเท่าเทียม ความเสมอภาค ความปลอดภัย และมีสมรรถนะที่สำคัญจำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ และมีความพร้อมร่วมขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน ดังนั้น ในการเร่งรัดการทำงานภาพรวมกระทรวงให้เกิดผลสัมฤทธิ์ เพื่อสร้างความเชื่อมั่น ความไว้วางใจให้กับสังคมและผลักดันให้การจัดการศึกษามีคุณภาพและประสิทธิภาพในทุกมิติ กระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดหลักการสำคัญในการประกาศนโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ ไว้ดังนี้

๑. สร้างความเชื่อมั่น ไว้วางใจให้กับสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้เรียนและประชาชน โดยให้ทุกหน่วยงานนำรูปแบบการทำงานโดยบูรณาการการทำงานร่วมกัน และปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใส ความรับผิดชอบ ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

๒. สนับสนุนให้ผู้ปฏิบัติงานทุกคนดำเนินการตามภารกิจด้วยความรับผิดชอบต่อตนเอง องค์กร ประชาชนและประเทศชาติ โดยให้ความสำคัญกับการประสานความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ผ่านกลไกการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการดำเนินงานที่เป็นประโยชน์ต่อการยกระดับคุณภาพการศึกษา

/๓. ดำเนินการ...

-๒-

๓. ดำเนินการตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ ที่ได้ประกาศและแถลงนโยบายไว้แล้ว เมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๔ เพื่อมุ่งเน้นผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของภาคการศึกษาที่จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนและประชาชนอย่างมีนัยสำคัญ

นโยบายและจุดเน้นประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖

๑. การจัดการศึกษาเพื่อความปลอดภัย

๑.๑ เร่งสร้างความปลอดภัยในสถานศึกษาเพื่อเพิ่มความเชื่อมั่นของสังคม และป้องกันจากภัยคุกคามในชีวิตรูปแบบใหม่ และภัยอื่นๆ โดยมีการดำเนินการตามแผนและมาตรการด้านความปลอดภัยให้แก่ผู้เรียน ครู และบุคลากรในรูปแบบต่างๆ อย่างเข้มข้น รวมทั้งดำเนินการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย ติดตามประเมินผลการดำเนินการ และแสวงหาสถานศึกษาที่ดำเนินการได้ดีเยี่ยม (Best Practice) เพื่อปรับปรุง พัฒนาและขยายผลต่อไป

๑.๒ เร่งปลูกฝังทัศนคติ พฤติกรรม และองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้อง โดยบูรณาการอยู่ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ เพื่อสร้างโอกาสในการเรียนรู้และสร้างภูมิคุ้มกันควบคู่กับการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในเชิงบวกและสร้างสรรค์ พร้อมทั้งหาแนวทางวิธีการปกป้องคุ้มครองต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษา

๑.๓ เสริมสร้างการรับรู้ ความเข้าใจ ความตระหนัก และส่งเสริมคุณลักษณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการปรับตัวรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

๑.๔ เร่งพัฒนาบทบาทและภารกิจของหน่วยงานด้านความปลอดภัยที่มีอยู่ในทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการให้ดำเนินการอย่างคล่องตัวและมีประสิทธิภาพ

๒. การยกระดับคุณภาพการศึกษา

๒.๑ ส่งเสริม สนับสนุนให้สถานศึกษานำหลักสู่มาตรฐานสมรรถนะไปสู่การปฏิบัติอย่างเต็มรูปแบบ เพื่อสร้างสมรรถนะที่สำคัญจำเป็นสำหรับศตวรรษที่ ๒๑ ให้กับผู้เรียน

๒.๒ จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้ค้นพบประสบการณ์ ความสนใจ ความถนัดในอาชีพของตนเอง ด้วยการเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติจริง (Active Learning) ทั้งในห้องเรียน สถานประกอบการ รวมทั้งการเรียนรู้ผ่านแพลตฟอร์มและห้องดิจิทัลให้คำปรึกษาแนะนำ

๒.๓ พัฒนาและบูรณาการกระบวนการจัดการเรียนรู้และการวัดประเมินผลฐานสมรรถนะสู่การปฏิบัติในชั้นเรียน เพื่อสร้างความฉลาดรู้ด้านการอ่าน วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สร้างตระหนักรู้แบบเป็นเหตุเป็นผลให้นักเรียนไทยสามารถแข่งขันได้กับนานาชาติ

๒.๔ พัฒนาศักยภาพดิจิทัลและภาษาคอมพิวเตอร์ (Coding) สำหรับผู้เรียนทุกช่วงวัย เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสู่สังคมดิจิทัลในโลกยุคใหม่

๒.๕ พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนประวัติศาสตร์ หน้าที่พลเมืองและศีลธรรม ให้มีความทันสมัย น่าสนใจ เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ควบคู่ไปกับการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ของท้องถิ่น และการเสริมสร้างวิถีชีวิตของความเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง

๒.๖ จัดการเรียนรู้ตามความสนใจรายบุคคลของผู้เรียนผ่านดิจิทัลแพลตฟอร์มที่หลากหลาย และแพลตฟอร์มการเรียนรู้อัจฉริยะที่รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการจัดการเรียนรู้ สื่อการสอนคุณภาพสูง รวมทั้งมีการประเมินและพัฒนาผู้เรียน

๒.๗ ส่งเสริมการให้ความรู้และทักษะด้านการเงินและการออม (Financial Literacy) ให้กับผู้เรียน โดยบูรณาการการทำงานร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงการคลัง กองทุนการออมแห่งชาติ (กอช.) ธนาคารกรุงศรีอยุธยา ธนาคารออมสิน สหกรณ์ ฯลฯ ผ่านกระบวนการเรียนรู้ โครงการ และกิจกรรมต่าง ๆ และการเผยแพร่สื่อแอนิเมชันรอบรู้เรื่องเงิน รวมทั้งส่งเสริมให้เกิดการลงทุนเชิงพาณิชย์เพื่อให้เกิดผลตอบแทนที่สูงขึ้น

/๒.๘ ปรับโฉม...

-๓-

๒.๘ ปรับโฉมศูนย์วิทยาศาสตร์และศูนย์การเรียนรู้ ให้มีรูปลักษณ์ที่ทันสมัย สวยงาม ร่มรื่น จูงใจให้เข้าไปใช้บริการ โดยมีมุมค้นหาคำรู้ด้วยเทคโนโลยีทันสมัย มุมจัดกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ คิดวิเคราะห์ของผู้เรียนหรือกลุ่มผู้เรียน และการร่วมกิจกรรมกับครอบครัว หรือจัดเป็นฐานการเรียนรู้ด้านต่างๆ ที่ผู้เรียนและประชาชนสามารถมาลงทะเบียนเข้าร่วมกิจกรรม และได้รับเอกสารรับรองการเข้าร่วมกิจกรรม เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในส่วนที่เกี่ยวข้องหรือสะสมหน่วยการเรียนรู้ (Credit Bank) ได้ รวมทั้งมีบริเวณพักผ่อนที่มีบริการลักษณะบ้านสวนกาแฟเพื่อการเรียนรู้ เป็นต้น

๒.๙ ส่งเสริมสนับสนุนสถานศึกษาให้มีการนำผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติไปใช้ในการวางแผนการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน

๒.๑๐ พัฒนาระบบการประเมินคุณภาพสถานศึกษาที่เน้นสมรรถนะและผลลัพธ์ที่ตัวผู้เรียน

๓. การสร้างโอกาส ความเสมอภาค และความเท่าเทียมทางการศึกษาทุกช่วงวัย

๓.๑ พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศของนักเรียนเป็นรายบุคคล เพื่อใช้เป็นฐานข้อมูลในการส่งต่อไปยังสถานศึกษาในระดับที่สูงขึ้น โดยเฉพาะระดับการศึกษามัธยมศึกษา เพื่อป้องกันเด็กตกหล่นและเด็กออกกลางคัน

๓.๒ ส่งเสริมสนับสนุนให้เด็กปฐมวัยที่มีอายุตั้งแต่ ๓ ปีขึ้นไปทุกคน เข้าสู่ระบบการศึกษาเพื่อรับการพัฒนารอบด้าน มีคุณภาพ ตามศักยภาพ ตามวัยและต่อเนื่องอย่างเป็นระบบ โดยบูรณาการความร่วมมือกับทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๓.๓ พัฒนาข้อมูลและทางเลือกที่หลากหลายให้กับผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายพิเศษ และกลุ่มเปราะบาง รวมทั้งกลุ่ม NEETs ในการเข้าถึงการศึกษา การเรียนรู้ และการฝึกอาชีพ อย่างเท่าเทียม

๓.๔ พัฒนาระบบสนับสนุนการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยครอบครัว (Home School) และการเรียนรู้ที่บ้านเป็นหลัก (Home-based Learning)

๔. การศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

๔.๑ พัฒนาหลักสูตรอาชีวศึกษา และหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น แบบโมดูล (Modular System) มีการบูรณาการวิชาสามัญและวิชาชีพในชุดวิชาชีพเดียวกัน เชื่อมโยงการจัดการอาชีวศึกษาทั้งในระบบนอกระบบและระบบทวิภาคี รวมทั้งการจัดการเรียนรู้แบบต่อเนื่อง (Block Course) เพื่อสะสมหน่วยการเรียนรู้ (Credit Bank) ร่วมมือกับสถานประกอบการในการจัดการอาชีวศึกษาอย่างเข้มข้นเพื่อการมีงานทำ

๔.๒ ขับเคลื่อนการผลิตและพัฒนากำลังคนตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ และยกระดับสมรรถนะกำลังคนตามกรอบคุณวุฒิอ้างอิงอาเซียน และมาตรฐานสากล รวมทั้งขับเคลื่อนความเป็นเลิศทางการอาชีวศึกษา (Excellent Center) โดยความร่วมมือกับภาคเอกชนและสถานประกอบการในการผลิตกำลังคนที่ตอบโจทย์การพัฒนาประเทศ

๔.๓ พัฒนาสมรรถนะอาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการ ความสนใจ โดยการ Re-skill Up-skill และ New skill เพื่อให้ทุกกลุ่มเป้าหมายมีการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น พร้อมทั้งสร้างช่องทางอาชีพในรูปแบบหลากหลายให้ครอบคลุมผู้เรียนทุกกลุ่มเป้าหมาย รวมทั้งผู้สูงอายุ โดยมีการบูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๔.๔ ส่งเสริมการพัฒนาแบบทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET) ตามสมรรถนะที่จำเป็นในการเข้าสู่อาชีพ และการนำผลการทดสอบไปใช้คัดเลือกเข้าทำงาน ศึกษาต่อ ขอรับประกาศนียบัตรมาตรฐานสมรรถนะการใช้ดิจิทัล (Digital Literacy) การขอรับวุฒิบัตรสมรรถนะภาษาอังกฤษ (English Competency)

๔.๕ จัดตั้งศูนย์ให้คำปรึกษาการจัดตั้งธุรกิจ (ศูนย์ Start up) ภายใต้อำเภอพัฒนาอาชีพ และการเป็นผู้ประกอบการ และพัฒนาศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา เพื่อการส่งเสริม และพัฒนาผู้ประกอบการด้านอาชีพทั้งผู้เรียนอาชีวศึกษาและประชาชนทั่วไป โดยเชื่อมโยงกับ กศน. และสถานประกอบการทั้งภาครัฐและเอกชนที่สอดคล้องกับการประกอบอาชีพในวิถีชีวิตรูปแบบใหม่

/๔.๖ เพิ่มบทบาท...

-๔-

๕.๖ เพิ่มบทบาทการอาชีวศึกษาในการสร้างและพัฒนาผู้ประกอบการและกำลังแรงงานในภาคเกษตร โดยเฉพาะกลุ่มเกษตรกรอัจฉริยะ (Smart Farmer) และกลุ่มเยาวชนเกษตรกรอัจฉริยะ (Young Smart Farmer) ที่สามารถรองรับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ได้

๕.๗ ส่งเสริม และสนับสนุนการผลิตและพัฒนากำลังคนทุกช่วงวัยเพื่อการมีงานทำ โดยบูรณาการความร่วมมือในการจัดการศึกษาร่วมกับหน่วยงาน องค์กรทั้งภาครัฐ เอกชน ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และสถาบันสังคมอื่น

๕.๘ พัฒนาหลักสูตรอาชีพสำหรับกลุ่มเป้าหมายผู้อยู่ในระบบโรงเรียนและประชาชนที่สอดคล้องมาตรฐานอาชีพ เพื่อการเข้าสู่การรับรองสมรรถนะและได้รับคุณวุฒิวิชาชีพตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ รวมทั้งสามารถนำผลการเรียนรู้และมวลประสบการณ์เทียบโอนเข้าสู่การสะสมหน่วยการเรียนรู้ (Credit Bank) ได้

๕. การส่งเสริมสนับสนุนวิชาชีพครู บุคลากรทางการศึกษาและบุคลากรสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ

๕.๑ ส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินการตามหลักเกณฑ์การประเมินวิทยฐานะแนวใหม่ Performance Appraisal (PA) โดยใช้ระบบการประเมินตำแหน่งและวิทยฐานะของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ระบบ Digital Performance Appraisal (DPA)

๕.๒ ส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินการ พัฒนาสมรรถนะทางด้านเทคโนโลยีดิจิทัลตามกรอบระดับสมรรถนะดิจิทัล (Digital Competency) สำหรับครูและบุคลากรทางการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และระดับอาชีวศึกษา

๕.๓ พัฒนาครูให้มีความพร้อมด้านวิชาการและทักษะการจัดการเรียนรู้ การใช้เทคโนโลยี และนวัตกรรมผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ต่าง ๆ รวมทั้งให้เป็นผู้วางแผนเส้นทางการเรียนรู้ การประกอบอาชีพ และการดำเนินชีวิตของผู้เรียนได้ตามความสนใจและความถนัดของแต่ละบุคคล

๕.๔ พัฒนาขีดความสามารถของข้าราชการพลเรือนในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ให้มีสมรรถนะที่สอดคล้องและเหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและการเปลี่ยนแปลงของโลกอนาคต

๕.๕ เร่งรัดการดำเนินการแก้ไขปัญหาหนี้สินครูและบุคลากรทางการศึกษาทั้งระบบ ควบคู่กับการให้ความรู้ด้านการวางแผนและการสร้างวินัยด้านการเงินและการออม

๖. การพัฒนาระบบราชการและการบริการภาครัฐยุคดิจิทัล

๖.๑ ขับเคลื่อนการพัฒนาระบบราชการ ๔.๐ ด้วยนวัตกรรม และการนำเทคโนโลยีดิจิทัล มาเป็นกลไกหลัก ในการดำเนินงาน (Digitalize Process) การเชื่อมโยงและแบ่งปันข้อมูล (Sharing Data) การส่งเสริมความร่วมมือ บูรณาการกับภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอก

๖.๒ ปรับปรุงประสิทธิภาพของเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศให้สามารถใช้งานเครือข่ายสื่อสารข้อมูลเชื่อมโยงหน่วยงานภาครัฐได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อรองรับระบบราชการ ๔.๐ สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ในทุกเวลา ทุกสถานที่ ทุกอุปกรณ์และทุกช่องทาง

๖.๓ ปรับปรุงระบบการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรทางการศึกษา โดยยึดหลักความจำเป็นและใช้พื้นที่เป็นฐาน ที่มุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนเป็นสำคัญ

๖.๔ นำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในระบบการคัดเลือกข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ในตำแหน่งและสายงานต่าง ๆ

๖.๕ ส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงานของส่วนราชการให้เป็นไปตามกลไกการประเมินคุณธรรม และความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ

/๗. การขับเคลื่อน...

-๕-

๗. การขับเคลื่อนกฎหมายการศึกษาและแผนการศึกษาแห่งชาติ

เร่งรัดการดำเนินการจัดทำกฎหมายลำดับรองและแผนการศึกษาแห่งชาติเพื่อรองรับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติควบคู่กับการสร้างการรับรู้ให้กับประชาชนได้รับทราบอย่างทั่วถึง

แนวทางการขับเคลื่อนนโยบายสู่การปฏิบัติ

๑. ให้ส่วนราชการ หน่วยงานในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ นำนโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ ข้างต้น เป็นกรอบแนวทางในการจัดการศึกษา โดยดำเนินการจัดทำแผนและงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖

๒. ให้มีคณะกรรมการติดตาม ประเมินผล และรายงานการขับเคลื่อนนโยบายการจัดการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ สู่การปฏิบัติระดับพื้นที่ ทำหน้าที่ตรวจราชการ ติดตาม ประเมินผลในระดับนโยบาย และจัดทำรายงานเสนอต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ และคณะกรรมการติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการจัดการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ทราบตามลำดับ

๓. กรณีมีปัญหาในเชิงพื้นที่หรือข้อขัดข้องในการปฏิบัติงาน ให้ศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลและดำเนินการแก้ไขปัญหาในระดับพื้นที่ก่อน โดยใช้ภาคีเครือข่ายในการแก้ไขข้อขัดข้อง พร้อมทั้งรายงานต่อคณะกรรมการติดตามฯ ตามข้อ ๒ ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ตามลำดับ

๔. สำหรับภารกิจของส่วนราชการหลักและหน่วยงานที่ปฏิบัติในลักษณะงานในเชิงหน้าที่ (Function) งานในเชิงยุทธศาสตร์ (Agenda) และงานในเชิงพื้นที่ (Area) ซึ่งได้ดำเนินการอยู่ก่อนแล้ว หากมีความสอดคล้องกับหลักการนโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ ข้างต้น ให้ถือเป็นหน้าที่ของส่วนราชการหลักและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องเร่งรัด กำกับ ติดตาม ตรวจสอบให้การดำเนินการเกิดผลสำเร็จ และมีประสิทธิภาพอย่างเป็นรูปธรรม

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

(นางสาวตรีนุช เทียนทอง)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

แผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๔)

กระทรวงศึกษาธิการ ได้จัดทำแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) โดยได้น้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้เป็นกรอบในการดำเนินงาน และสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) โดยกำหนดสาระสำคัญ ดังนี้

วิสัยทัศน์

“มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้คู่คุณธรรม มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความสุขใน สังคม” - “ผู้เรียน” หมายถึง เด็ก เยาวชน นักเรียน นักศึกษา และประชาชน ที่ได้รับบริการจากกระทรวงศึกษาธิการ - “มีความรู้คู่คุณธรรม” หมายถึง รอบรู้รอบคอบ ระมัดระวัง ซื่อสัตย์สุจริต ขยันอดทน สติปัญญา แบ่งปัน ซึ่งเป็น ๒ เงื่อนไขตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง - “มีคุณภาพชีวิตที่ดี” หมายถึง มีอาชีพ มีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ในการ ดำรงชีวิต - “มีความสุข” หมายถึง ความอยู่ดีมีสุข สามารถอยู่ร่วมกันอย่างเอื้ออาทร มีความ สามัคคีปรองดอง - “สังคม” หมายถึง สังคมไทย ภูมิภาคอาเซียน และสังคมโลก

พันธกิจ

๑. ยกระดับคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ/ประเภทสู่สากล
๒. เสริมสร้างโอกาสการเข้าถึงบริการทางการศึกษาของประชาชนอย่างทั่วถึงเท่าเทียม
๓. พัฒนาระบบบริหารจัดการการศึกษาตามหลักธรรมาภิบาล

เป้าหมายหลัก (Extreme Goals)

๑. คุณภาพการศึกษาของไทยดีขึ้น คนไทยมีคุณธรรมจริยธรรม มีภูมิคุ้มกันต่อการ เปลี่ยนแปลงและการพัฒนาประเทศในอนาคต
๒. กำลังคนได้รับการผลิตและพัฒนาเพื่อเสริมสร้างศักยภาพการแข่งขันของประเทศ
๓. คนไทยได้รับโอกาสในเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต
๔. มีองค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม สนับสนุนการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน
๕. มีระบบบริหารจัดการการศึกษาที่มีประสิทธิภาพตามหลักธรรมาภิบาล โดยการมีส่วนร่วม จากทุกภาคส่วน

ตัวชี้วัดตามเป้าหมายหลัก

๑. ผลคะแนนสอบ PISA ในแต่ละวิชาไม่ต่ำกว่า ๕๐๐
๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักระดับการศึกษาขั้น พื้นฐานจากการทดสอบระดับชาติ
๓. ร้อยละคะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนทุกระดับการศึกษามีคุณธรรมจริยธรรม
๔. ร้อยละคะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนทุกระดับการศึกษามีความเป็นพลเมืองและพลโลก
๕. สัดส่วนผู้เข้าเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายประเภทอาชีวศึกษาต่อสายสามัญ
๖. ร้อยละความพึงพอใจของนายจ้าง ผู้ประกอบการ ที่มีต่อผู้สำเร็จการศึกษาระดับ อาชีวศึกษาและระดับอุดมศึกษา
๗. ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาระดับอาชีวศึกษาและระดับอุดมศึกษาได้งานทำหรือ ประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี
๘. ร้อยละของผลงานวิจัย นวัตกรรม งานสร้างสรรค์ สิ่งประดิษฐ์ที่ได้รับการเผยแพร่ และ ตีพิมพ์
๙. ร้อยละขององค์ความรู้และสิ่งประดิษฐ์ที่นำไปใช้ หรือแก้ไขปัญหามุมชนท้องถิ่น
๑๐. จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทยอายุ ๑๕ – ๕๙ ปี

๑๑. ร้อยละของกำลังแรงงานที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นขึ้นไป
๑๒. ร้อยละของนักเรียนต่อประชากรวัยเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (อายุ ๑๕ – ๑๗ ปี)
๑๓. สัดส่วนผู้เรียนในสถานศึกษาทุกระดับของรัฐต่อเอกชน
๑๔. จำนวนภาคีเครือข่ายที่เข้ามามีส่วนร่วมในการจัด/ พัฒนา/ ส่งเสริมการศึกษา

ยุทธศาสตร์

๑. ยุทธศาสตร์พัฒนาหลักสูตร กระบวนการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล
๒. ยุทธศาสตร์ผลิต พัฒนาครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา
๓. ยุทธศาสตร์ผลิตและพัฒนากำลังคน รวมทั้งงานวิจัยที่สอดคล้องกับความต้องการ ของการ พัฒนา

ประเทศ

๔. ยุทธศาสตร์ขยายโอกาสการเข้าถึงบริการทางการศึกษา และการเรียนรู้ อย่าง ต่อเนื่อง ตลอดชีวิต
๕. ยุทธศาสตร์ส่งเสริมและพัฒนาระบบเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา
๖. ยุทธศาสตร์พัฒนาระบบบริหารจัดการและส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัด การศึกษา

แผนพัฒนาการศึกษาของสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๔)

สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการได้จัดแผนพัฒนาการศึกษาของสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ ๑๒(พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๔) เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางในการพัฒนาการศึกษาของสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการในระยะ ๕ ปี โดยกำหนดสาระสำคัญ ดังนี้

วิสัยทัศน์

การบริหารจัดการมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนได้รับการเรียนรู้ตลอดชีวิตที่มีคุณภาพ โดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

พันธกิจ

๑. พัฒนาระบบบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ
๒. ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย โดยการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน
๓. พัฒนาระบบบริหารงานบุคคลของข้าราชการ ครู และบุคลากรทางการศึกษา

เป้าประสงค์รวม

๑. ระบบบริหารจัดการมีประสิทธิภาพ
๒. ผู้เรียนได้รับโอกาสทางการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิตที่มีคุณภาพ อย่างทั่วถึง และ เท่าเทียม

ประเด็นยุทธศาสตร์

๑. พัฒนาระบบบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ
๒. พัฒนาและส่งเสริมการนำระบบเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหาร การบริการและการ เรียนรู้ อย่างมีประสิทธิภาพ
๓. พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาในระบบการศึกษานอกระบบและการศึกษาตาม อัธยาศัย
๔. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนในการกระจายโอกาสทางการศึกษาและการเรียนรู้ ตลอดชีวิต

๕. พัฒนาระบบบริหารงานบุคคลของข้าราชการ ครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มี ประสิทธิภาพ

เป้าประสงค์ตามประเด็นยุทธศาสตร์

๑. หน่วยงานมีระบบบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ
๒. ผู้รับบริการมีและใช้ระบบเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีประสิทธิภาพในการบริหาร การบริการ และการ เรียนรู้
๓. ผู้เรียนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ
๔. ผู้เรียนได้รับโอกาสทางการศึกษาอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม
๕. ข้าราชการ ครู และบุคลากรทางการศึกษามีความก้าวหน้าในวิชาชีพมีศักยภาพในการ ปฏิบัติงาน และการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ

วิสัยทัศน์ พันธกิจ ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

วิสัยทัศน์

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เป็นองค์กรผลิตและพัฒนากำลังคนที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล ด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประเทศตามเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ

พันธกิจ

๑. จัดและส่งเสริมและพัฒนาการอาชีวศึกษา และการอบรมวิชาชีพ ให้มีคุณภาพและได้ มาตรฐาน มุ่งตอบสนองต่อความต้องการของประเทศ

๒. ยกระดับคุณภาพและมาตรฐานกำลังคนสายอาชีพสู่สากล

๓. ขยายโอกาสทางการศึกษาสายอาชีพให้ทั่วถึง ต่อเนื่อง เสมอภาค และเป็นธรรม

๔. เป็นแกนกลางในการจัดอาชีวศึกษาและอบรมวิชาชีพ ระดับฝีมือ เทคนิค และเทคโนโลยี ของประเทศ

๕. สร้างเครือข่ายความร่วมมือให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาการจัดการอาชีวศึกษา และการฝึกอบรมวิชาชีพ

๖. วิจัย สร้างนวัตกรรม จัดการองค์ความรู้เพื่อการพัฒนาอาชีพ และคุณภาพชีวิตของ ประชาชน

๗. ส่งเสริมและพัฒนาครูและบุคลากรอาชีวศึกษาให้มีศักยภาพสูงขึ้นและมีความก้าวหน้าใน วิชาชีพ

ยุทธศาสตร์ ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

“ยกระดับคุณภาพการจัดการอาชีวศึกษาแบบองค์รวมโดยใช้พื้นที่เป็นฐาน”

การจัดการศึกษาเพื่ออาชีพและสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

๑.๑ ขับเคลื่อนการดำเนินงานศูนย์บริหารเครือข่ายการผลิตและพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษา (Center of Vocational Manpower Networking Management : CVM) และความเป็นเลิศ ทาง การอาชีวศึกษา (Excellent Center) เพื่อพัฒนากำลังคนตามบริบทเชิงพื้นที่ เขตพัฒนาพิเศษ ภาคตะวันออก (EEC) และการพัฒนาเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมของประเทศ

๑.๒ พัฒนาสมรรถนะอาชีพในทักษะอนาคต (Future Skills) โดยการ Up-Skill Re-Skill และ New-Skill และการเป็นผู้ประกอบการ ภายใต้ศูนย์พัฒนาอาชีพและการเป็นผู้ประกอบการ (Career & Entrepreneurship Center : CEC)

๑.๓ สร้างความเข้มแข็งระบบความร่วมมือกับ ภาคเอกชนและสถานประกอบการในการพัฒนาคุณภาพการจัดการอาชีวศึกษาอย่างเข้มข้นและมีคุณภาพ

การยกระดับพัฒนาคุณภาพการจัดการอาชีวศึกษาโดยใช้พื้นที่เป็นฐาน

๒.๑ ยกระดับคุณภาพอาชีวศึกษาแบบองค์รวมโดยใช้พื้นที่เป็นฐานในภาพรวมของจังหวัด โดยใช้ Big Data กำลังคนในพื้นที่ สอดคล้องตามความต้องการกำลังคนและทิศทางการพัฒนา เศรษฐกิจและอุตสาหกรรมของประเทศ

๒.๒ ขับเคลื่อนการดำเนินงานศูนย์อาชีวศึกษาทวิภาคีเขตพื้นที่ เพื่อการยกระดับคุณภาพ อาชีวศึกษาแบบองค์รวมโดยใช้พื้นที่เป็นฐาน

๒.๓ พัฒนาหลักสูตรและกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ การสะสม หน่วย การเรียนรู้ (Credit Bank) และการต่อยอดองค์ความรู้และสมรรถนะใหม่ หรืออาชีพใหม่ (New Job/Future Job)

๒.๔ พัฒนาทักษะวิชาชีพผู้เรียนอาชีวศึกษาผ่านการฝึกประสบการณ์และการปฏิบัติงานจริง มีศักยภาพในการพัฒนานวัตกรรมที่สร้างผลผลิตและมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ รองรับมาตรฐานอาชีพ ผู้สำเร็จอาชีวศึกษา

๒.๕ ขยายโอกาสทางการศึกษาด้านอาชีวศึกษาให้กับเยาวชน ผู้ด้อยโอกาส และผู้พิการอย่างครอบคลุมเสมอภาค และเท่าเทียมกัน

๒.๖ พัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรอาชีวศึกษาให้มีสมรรถนะที่สอดคล้องกับเทคโนโลยีใน สถานประกอบการปัจจุบัน การใช้และสร้างนวัตกรรมการเรียนรู้ที่ทันสมัยในโลกดิจิทัลและโลกอนาคต

๒.๗ ยกระดับการดำเนินงานโครงการห้องเรียนอาชีพ ทั้งในรูปแบบหลักสูตรอาชีพระยะสั้น และรูปแบบการจัดการเรียนการสอนอาชีพที่ผู้เรียนสามารถนำหน่วยกิตไปใช้ในการศึกษา ต่อสายอาชีพ หรือนำไปสู่การประกอบอาชีพได้

๒.๘ ยกระดับการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (Fixit Center) และเพิ่มประสิทธิภาพ แอปพลิเคชันช่างอาชีพ “ช่างพันธุ์ R อาชีวะซ่อมทั่วไทย” ให้เข้าถึงและครอบคลุมการให้บริการแก่ ประชาชน

นโยบายการพัฒนาอาชีวศึกษา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568

**อาชีวะ เรียนดี
มีความสุข**

8 AGENDA

พร้อมขับเคลื่อน อาชีวะ เรียนดี มีความสุข

1 ส่งเสริมการเรียนรู้วิชาชีพทุกที่ทุกเวลา (Anywhere Anytime)

- 1.1 ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาแพลตฟอร์มและสื่อการเรียนรู้
- 1.2 สนับสนุนการจัดหาอุปกรณ์การเรียนและการฝึกปฏิบัติที่เหมาะสมกับสมัย
- 1.3 ส่งเสริมการจัดการอาชีวศึกษาเพื่อคนทุกช่วงวัย (Vocational Education for All)

2 ปฏิรูประบบอาชีวศึกษา และพัฒนาคุณภาพการศึกษา

- 2.1 สร้างความเข้มแข็งให้กับการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี
- 2.2 เสริมสร้างคุณภาพให้กับสถานศึกษาทุกแห่ง (Quality for all)
- 2.3 ปฏิรูประบบการจัดการเรียนการสอนและการนิเทศติดตาม
- 2.4 ขับเคลื่อนระบบคลังหน่วยกิตอาชีวศึกษา (Credit Bank)
- 2.5 พัฒนาศักยภาพผู้เรียนอาชีวศึกษาในทุกมิติ (วิชาชีพ วิชาการ วิชาชีพชีวิต)
- 2.6 พัฒนาระบบการแนะแนวการเรียนและสร้างเป้าหมายชีวิตให้กับผู้เรียนอาชีวศึกษา (Coaching)
- 2.7 ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมอาชีวศึกษา
- 2.8 ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในการจัดการเรียนการสอน

3 เสริมสร้างอาชีวศึกษาแห่งความสุข ปลอดภัย และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- 3.1 ส่งเสริมและสนับสนุนสถานศึกษาแห่งความสุข (ห้องเรียนดี สุขาดี 4ส4)
- 3.2 เสริมสร้างสถานศึกษาปลอดภัยและวิทยาลัยสีขาว
- 3.3 สร้างและส่งเสริมการรักษาสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน และมุ่งสู่การใช้พลังงานสะอาด

4 พัฒนากำลังคนและสมรรถนะวิชาชีพกำลังคน (Skill Certificate)

- 4.1 ขับเคลื่อนการพัฒนาสมรรถนะกำลังคนตามแนวทาง Up-Skill / Re-Skill / New-Skill
- 4.2 ขับเคลื่อนการฝึกอบรมวิชาชีพเพื่อรับรองมาตรฐานวิชาชีพ (Skill Certificate)
- 4.3 ส่งเสริมการมีรายได้ระหว่างเรียน จบแล้วมีงานทำ (Learn to Earn)
- 4.4 เสริมสร้างความเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ (Entrepreneurship)

5 พัฒนากาติเครือข่าย และเสริมพลังความร่วมมือ

- 5.1 สร้างและพัฒนาคือข่ายความร่วมมือในการจัดการอาชีวศึกษา
- 5.2 ขับเคลื่อนและเสริมพลังกลไก อ.กรอ.อ.ค.
- 5.3 เชื่อมโยงการจัดการศึกษาภายในกระทรวงศึกษาธิการ (Connnext MOE)
- 5.4 ผลักดันการขับเคลื่อนการดำเนินงานตามกรอบความร่วมมือ (Active MOU/MOA)

6 ยกระดับการบริหาร และพัฒนาบุคลากรอาชีวศึกษา

- 6.1 พัฒนาและปรับปรุงแนวปฏิบัติในการบริหารงานบุคลากรทุกมิติ
- 6.2 แก้ไขปัญหาความขาดแคลนครู บุคลากร และส่งเสริมครูคืนถิ่น
- 6.3 แก้ไขปัญหาหนี้สินและพัฒนาทักษะด้านการเงินแก่ครูและบุคลากร
- 6.4 พัฒนาศักยภาพครูและบุคลากร สู่การเป็นบุคลากรอาชีวศึกษาสมรรถนะสูง

7 เสริมสร้างภาพลักษณ์อาชีวศึกษายุคใหม่

- 7.1 ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรม Fix It - จัดอาสา
- 7.2 ส่งเสริมและสนับสนุน Soft Power อาชีวศึกษา
- 7.3 พัฒนารูปแบบการประชาสัมพันธ์และการสื่อสารองค์กรที่ตอบโลกยุคสังคม
- 7.4 เชิดชูเกียรติศิษย์เก่าดีเด่น/สร้างต้นแบบรุ่นพี่อาชีวะ (Senior Idol)

8 เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ อาชีวศึกษา

- 8.1 ปฏิบัติราชการโดยยึดหลักธรรมาภิบาล และหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- 8.2 ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในการบริหารจัดการอาชีวศึกษา
- 8.3 พัฒนาและปรับปรุงกระบวนการปฏิบัติงาน/ปรับลดภาระงานที่ไม่จำเป็น หรือซ้ำซ้อน
- 8.4 ปรับปรุงและแก้ไขกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง ให้ความทันสมัย

ประวัติ ความเป็นมา และข้อมูลด้านอาคารสถานที่วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกอุดรธานี

ประวัติ ความเป็นมาของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกอุดรธานี

วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกอุดรธานีจัดตั้งขึ้นเมื่อ วันที่ ๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๘ มีพื้นที่ ๖๕ ไร่ โดยได้รับพระบรมราชานุญาต ให้ใช้ชื่อพระราชทานพิธีกาญจนาภิเษก เป็นนามสถานศึกษา โดยใช้ชื่อว่า “วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกอุดรธานี” และในปี พ.ศ.๒๕๔๒ ได้รับเนื้อที่เพิ่มเติมจากกรมธนารักษ์ จำนวน ๙ ไร่ ๒ งาน ๔๐ ตารางวา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกอุดรธานีปัจจุบันมีเนื้อที่รวม ๗๔ ไร่ ๒ งาน ๔๐ ตารางวา

วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกอุดรธานีเป็นสถานศึกษาที่เปิดสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

* พ.ศ. ๒๕๓๖ กรมอาชีวศึกษาได้มีคำสั่งให้นายสุรัตน์ จันแยม ข้าราชการครู ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคอุดรธานี ระดับ ๗ เป็นผู้ประสานงานการจัดตั้งวิทยาลัยเทคนิคแห่งที่ ๒ จังหวัดอุดรธานี

* พ.ศ. ๒๕๓๘ ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องการจัดตั้งวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกอุดรธานี ได้พิจารณาเห็นควรขยายการอาชีวศึกษาให้กว้างขวาง สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและท้องถิ่นซึ่งแก้ปัญหาการขาดแคลนกำลังคน อันจะเป็นการเสริมสร้างและพัฒนากำลังคนของประเทศให้มีคุณภาพ

ทำเนียบผู้บริหารสถานศึกษา

๑. นายสุรัตน์ จันแยม ดำรงตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๘ จนถึง พ.ศ. ๒๕๔๔
๒. นายสุศักดิ์ อารมณ์ทวีญ ดำรงตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๔ จนถึง พ.ศ. ๒๕๔๗
๓. ดร.วรวิทย์ ศรีตระกูล ดำรงตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๗ จนถึง พ.ศ. ๒๕๕๔
๔. นายเฉลิม ชุมภูนท์ ดำรงตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๔ จนถึง พ.ศ. ๒๕๕๕
๕. ดร.สรเพชร นุศรีอ่อน ดำรงตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๖ จนถึง พ.ศ. ๒๕๕๙
๖. ดร.เดชาวิชัย พิมพ์โคตร ดำรงตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๙ จนถึง พ.ศ. ๒๕๖๓
๗. ดร.พงษ์สวัสดิ์ พิมพ์ไสย ดำรงตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ จนถึงปัจจุบัน

ที่ตั้ง ขนาด และข้อมูลสำหรับการติดต่อสื่อสาร

ชื่อสถานศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกอุดรธานี

ชื่อภาษาอังกฤษ Kanchanaphisek Udonthani Technical College

ที่ตั้งสถานศึกษา ๗ หมู่ ๑ ถนน มิตรภาพ (อุดรธานี - ขอนแก่น) ตำบล หนองไผ่ อำเภอกุดเมือง
จังหวัด อุดรธานี รหัส ๔๑๓๓๐

โทรศัพท์ ๐๔๒-๒๕๕๕๔๗

โทรสาร ๐๔๒-๒๕๕๕๔๗ ต่อ ๑๑๖

เว็บไซต์ www.kutcudon.ac.th

E-mail kutcudonthani@gmail.com

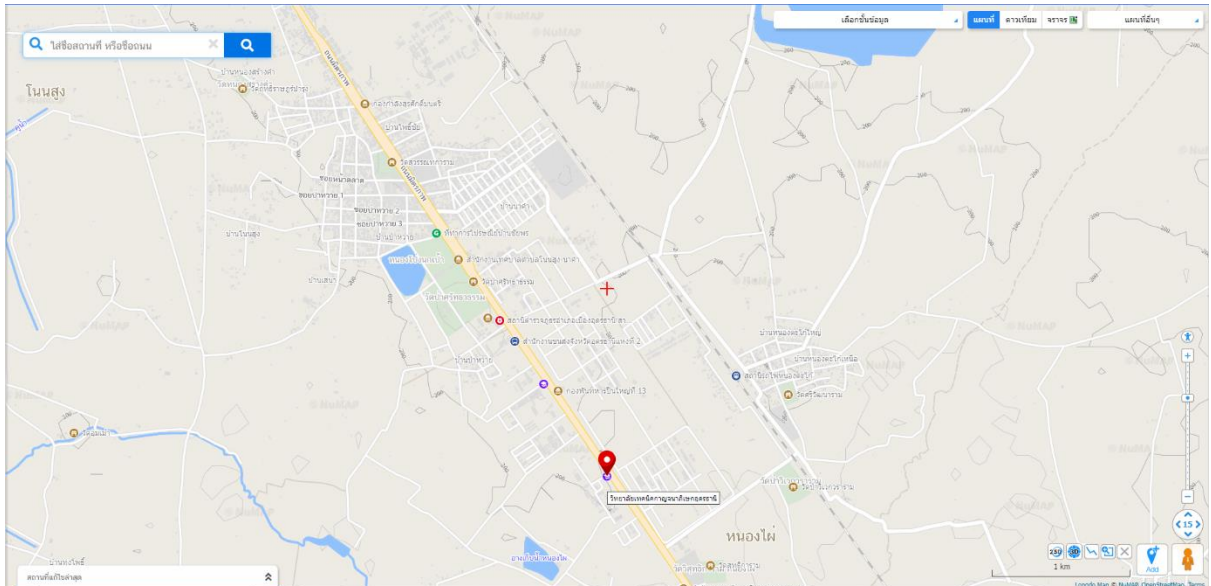
เนื้อที่ของสถานศึกษา

๗๔ ไร่ ๒ งาน ๔๐ ตารางวา

มีอาคาร รวมทั้งสิ้น ๑๗ หลัง มีห้องทั้งสิ้น ๑๘๐ ห้อง ได้แก่

๑. อาคารอำนวยการ (อาคาร ๑)	จำนวน ๑ หลัง ๒๑ ห้อง
๒. อาคารโรงฝึกงานแผนกวิชาช่างยนต์ (อาคาร ๒)	จำนวน ๑ หลัง ๘ ห้อง
๓. อาคารพัสดุ (อาคาร ๓)	จำนวน ๑ หลัง ๙ ห้อง
๔. อาคารเรียนและปฏิบัติการ (อาคาร ๔)	จำนวน ๑ หลัง ๒๔ ห้อง
๕. อาคารโรงฝึกงาน (อาคาร ๕)	จำนวน ๑ หลัง ๒๒ ห้อง
๖. อาคารโรงฝึกงาน (อาคาร ๖)	จำนวน ๑ หลัง ๒๔ ห้อง
๗. อาคารโรงอาหารและอเนกประสงค์ (อาคาร ๗)	จำนวน ๑ หลัง ๓ ห้อง
๘. อาคารปฏิบัติการอเนกประสงค์ (อาคาร ๘)	จำนวน ๑ หลัง ๒๓ ห้อง
๙. อาคารศูนย์วิทยบริการ (อาคาร ๙)	จำนวน ๑ หลัง ๖ ห้อง
๑๐. อาคารปฏิบัติการอเนกประสงค์ (อาคาร ๑๐)	จำนวน ๑ หลัง ๑๕ ห้อง
๑๑. บ้านพักผู้บริหาร	จำนวน ๑ หลัง ๔ ห้อง
๑๒. บ้านพักครู	จำนวน ๒ หลัง ๑๒ ห้อง
๑๓. ระบบประปาบาดาล	จำนวน ๑ หลัง ๑ ห้อง
๑๔. อาคาร อวท. และ ลูกเสือ	จำนวน ๑ หลัง ๒ ห้อง
๑๕. โรงจอดรถ	จำนวน ๓ หลัง - ห้อง
๑๖. ห้องน้ำ - ห้องส้วม	จำนวน ๒ หลัง ๖ ห้อง
๑๗. อาคารแฟลต	จำนวน ๑ หลัง - ห้อง

แผนที่วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกอุดรธานี

สีประจำวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกอุดรธานี

สีเหลือง หมายถึง ความรื่นเริงเบิกบานใจ ความสุข ความสดใสรุ่งเรือง พลัง อนาคต การมองโลกในแง่ดี
อุดมคติ จินตนาการ ความหวัง

สีน้ำเงิน หมายถึง แสดงออกถึงความรู้ ความเฉลียวฉลาด ตรรกะเหตุผล และความไว้วางใจ

ต้นไม้ประจำวิทยาลัย

ต้นอินทนิลเป็นต้นไม้สัญลักษณ์ประจำวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกอุดรธานี ที่สื่อถึงความแข็งแกร่ง
ทรหด อุดมทน ช่อดอกมีลักษณะเกาะกันเป็นกลุ่มแน่น บ่งบอกถึงความสามัคคี มีสีม่วงสดเหมือนความรักความ
สามัคคี และกลมเกลียวเป็นหนึ่งเดียวกันของเหล่าวิทยาลัยฯ ที่มีวันจางหายไป ซึ่งจะออกดอกประมาณเดือน
มีนาคม – เดือนธันวาคมของทุกปี

ดอกไม้ประจำวิทยาลัย

เมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ คณะกรรมการบริหารสถานศึกษาโดยนายเดชวิชัย พิมพ์โคตร เป็นประธาน ได้มีมติที่ประชุมให้ดอกทองกวาว (ดอกจาน) เป็นดอกไม้ประจำวิทยาลัย ซึ่งดอกทองกวาว (ดอกจาน) เป็นไม้มงคลนาม คนไทยเชื่อว่าบ้านใดปลูกต้นทองกวาวไว้ประจำบ้านจะทำให้มีเงินมีทองมาก เพราะทองกวาวเป็นไม้มงคลนามคือสามารถมีทองได้ตามธรรมชาติหรือมีทองมากนั่นเอง นอกจากนี้ดอกทองกวาว (ดอกจาน) ยังมีความสวยเรื่องรูปร่างของธรรมชาติ เป็นพืชที่มีความสำคัญในศาสนาฮินดูใช้เป็นสัญลักษณ์ของพระพรหม พระนารายณ์ พระอิศวร ไม้ทองกวาวใช้เป็นพื้นผาศพ ถือเป็นพืชศักดิ์สิทธิ์

เพลงมาร์ชวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกอุดรธานี

วิทยาลัย เทคนิคกาญจนาภิเษก

แหล่งศึกษาเอกของอุดรธานี

แหล่งเรียนรู้คู่จิตอาสาบารมี วิชาดีหลายระดับให้เลือกเรียน

มีผลงานเด่น บำเพ็ญประโยชน์ช่วยเหลือชุมชน ลูกเสือฝึกคนให้มีระเบียบ วินัย

คุณครูผู้สอนเป็นมืออาชีพ ชำนาญการมุ่งมั่นใส่ใจ

รูปแบบการสอนที่ทันสมัย เรียนจบออกไปมั่นใจเพราะมีงานทำ

**** ปรัชญา วินัยเลิศ ประเสริฐคุณธรรม**

วิชาการล้ำหน้า พัฒนาสังคม

เป็นแหล่งเรียนรู้ สร้างคนดีต่างชื่นชม

สมเป็นเอก เมืองอุดรธานี

วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก

มีสีเป็นเอก เหลืองน้ำเงิน ประจำใจ

เราสร้างคนดี มีความสำเร็จ กันร่ำไป

ลูกหลานอุ่นใจเรียนวิทยาลัย เทคนิคกาญจนาภิเษกอุดรธานี

ปรัชญา

“วินัยเลิศ ประเสริฐคุณธรรม วิชาการล้ำหน้า พัฒนาสังคม”

วิสัยทัศน์

“เป็นสถานศึกษาที่มีการจัดการด้านการศึกษาวิชาชีพอย่างมีคุณภาพ ได้มาตรฐานสู่อาเซียน ผลิตและพัฒนา นักเทคโนโลยี และผู้ประกอบการที่มีคุณภาพ จริยธรรม มีจิตสาธารณะ และเป็นแหล่งเรียนรู้พัฒนา งานวิจัยเทคโนโลยี นวัตกรรม พัฒนาวิชาชีพ”

เอกลักษณ์

“แหล่งเรียนรู้ คู่จิตอาสา”

อัตลักษณ์

“จิตอาสา พัฒนาสังคม”

พันธกิจ

๑. จัดและส่งเสริมการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพให้มีคุณภาพและได้มาตรฐาน
๒. ยกระดับคุณภาพและมาตรฐานกำลังคนสายอาชีพเข้าสู่สากล
๓. ขยายโอกาสทางการศึกษาสายอาชีพอย่างทั่วถึง ต่อเนื่อง เสมอภาคและเป็นธรรม
๔. เป็นแกนกลางในการจัดการอาชีวศึกษาและฝึกอบรมวิชาชีพ ระดับฝีมือเทคนิค และเทคโนโลยีของประเทศ
๕. สร้างเครือข่ายความร่วมมือให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ
๖. วิจัย สร้างนวัตกรรมจัดการองค์ความรู้เพื่อการพัฒนาอาชีพและคุณภาพชีวิตของประชาชน
๗. ส่งเสริม/พัฒนาครูและบุคลากรอาชีวศึกษา เพื่อความเป็นเลิศ มั่นคงและก้าวหน้าในวิชาชีพ

เป้าหมาย

๑. นักศึกษาและบุคลากรอาชีวศึกษา ได้รับการเพิ่มขีดความสามารถและการพัฒนาให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
๒. ประชาชนในเขตพื้นที่ได้รับการศึกษาและฝึกอบรมวิชาชีพอย่างมีคุณภาพมาตรฐาน
๓. ผู้สำเร็จอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพมีคุณภาพ มาตรฐานมีงานทำ ดำรงชีวิตอย่างมีความสุขในสังคม
๔. ผลิตและพัฒนาากำลังคนโดยความร่วมมือกับภาครัฐและเอกชนเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานระดับประเทศ
๕. นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพได้รับโอกาสศึกษาขั้นพื้นฐานตามสิทธิที่กำหนด
๖. นักศึกษาและบุคลากรได้รับการปลูกจิตสำนึกค่านิยม ให้มีความซื่อสัตย์และมีคุณธรรม
๗. ผลงานวิจัยและนวัตกรรมได้รับการเผยแพร่และใช้ประโยชน์ในการพัฒนาประเทศ

ยุทธศาสตร์ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

๑. ยกระดับคุณภาพผู้เรียนเข้าสู่มาตรฐานสากล
๒. เพิ่มปริมาณผู้เรียนสายอาชีพให้เพียงพอต่อความต้องการของประเทศ
๓. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนในการจัดอาชีวศึกษา
๔. เพิ่มประสิทธิภาพบริหารจัดการให้มีมาตรฐานและคุณภาพโดยใช้หลักธรรมาภิบาล

นโยบายการบริหารจัดการอาชีวศึกษา

มิติที่ ๑ การสร้างโอกาสทางการศึกษา “เรียนฟรีมีงานทำ มีรายได้ระหว่างเรียน”

- ๑.๑ พัฒนาศูนย์อบรมอาชีวศึกษา
- ๑.๒ เทียบโอนประสบการณ์สายอาชีพจบปวช. ได้ใน ๘ เดือน
- ๑.๓ จัดตั้งสถาบันการอาชีวศึกษา
- ๑.๔ จัดตั้งและขยายศูนย์ซ่อมสร้าง เพื่อชุมชน Fix It Center
- ๑.๕ ศูนย์ฝึกอาชีพชุมชน สนับสนุน OTOP
- ๑.๖ ขยายให้มีผู้เรียนอาชีวศึกษาเพิ่มขึ้น
- ๑.๗ ลดการออกกลางคัน
- ๑.๘ ขยายโอกาสในการศึกษาด้านอาชีวศึกษาถึงระดับปริญญาตรีสายปฏิบัติการ
- ๑.๙ สอนวิชาชีพ เพื่อคนพิการในสถานศึกษา
- ๑.๑๐ สนับสนุนค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาตั้งแต่อนุบาลจนจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- ๑.๑๑ จัดอาชีวศึกษาและพัฒนาอาชีพ สร้างงานสร้างรายได้ในกลุ่มพื้นที่ชายแดนภาคใต้

มิติที่ ๒ การพัฒนาคุณภาพ “ปรับการเรียนเปลี่ยนการสอน ปฏิรูปการสอบ ให้ทันกับยุคสมัยอย่างมีคุณภาพ”

ด้านคุณภาพผู้เรียน

- ๑ เร่งยกระดับคุณภาพผู้เรียนให้พร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
- ๒ ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ โดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง
- ๓ ปรับปรุงหลักสูตรอาชีวศึกษาทุกระดับ
- ๔ ยกระดับคุณภาพผู้เรียน โดยอิงผลการประเมินระดับชาติ (V - Net) และการประเมินมาตรฐาน

วิชาชีพ

- ๕ พัฒนาแนวทางการประเมินผู้เรียนตามสภาพจริง
- ๖ ร่วมมือกับภาคเอกชน ในการเรียนการสอน และฝึกงานในสถานประกอบการ
- ๗ พัฒนาคุณภาพผู้เรียนกิจกรรมองค์การวิชาชีพ การบริการสังคม จิตอาสาและกีฬา

ด้านคุณภาพสถานศึกษา

- ๑ พัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน
- ๒ ยกระดับมาตรฐานสถานศึกษา อิงการประเมิน สมศ. ด้านคุณภาพการเรียนการสอน
- ๓ วิจัยปฏิบัติการ เพื่อพัฒนาระบบการเรียนรู้สู่การเป็นผู้ประกอบการ
- ๔ ส่งเสริมการพัฒนานวัตกรรมของผู้เรียนและครูสอน
- ๕ ส่งเสริมนวัตกรรม การจัดการอาชีวศึกษา
 - โรงเรียนเทคโนโลยีฐานวิทยาศาสตร์(Project Based Learning และการประดิษฐ์คิดค้น)
 - วิทยาลัยเทคนิคมาบตาพุด (Constructionism)
 - วิทยาลัยการท่องเที่ยวกลาง
- ๖ จัดการเรียนการสอน English Program และ Mini English Program ด้านอาชีวศึกษา
- ๗ นำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการเรียนการสอน

ด้านคุณภาพครู

- ๑ กำหนดมาตรฐานสมรรถนะครูอาชีวศึกษา
- ๒ พัฒนาครู โดยใช้เครือข่าย/สมาคมวิชาชีพ
- ๓ พัฒนาระบบนิเทศภายใน
- ๔ เร่งยกระดับวิทยฐานะ

มิติที่ ๓ การสร้างประสิทธิภาพในด้านการบริหารจัดการ “การบริหารจัดการเป็นที่ยอมรับเชื่อมั่น มีเอกภาพ ใช้เทคโนโลยีสนับสนุน”

- ๓.๑ พัฒนาระบบฐานข้อมูล สนับสนุนการวางแผนและการพัฒนาคุณภาพ
- ๓.๒ นำระบบ ICT มาใช้เพื่อการบริหารจัดการ
- ๓.๓ บริหารงานบุคคล โดยใช้หลักธรรมาภิบาล
 - ดูแลและแก้ปัญหา ครูจ้างสอนและใบประกอบวิชาชีพ
 - สร้างขวัญ กำลังใจ และจิตสำนึกในความเป็นเจ้าขององค์กร
- ๓.๔ ป้องกัน และแก้ปัญหา ยาเสพติดในสถานศึกษา
- ๓.๕ จัดสรรงบประมาณ/ทรัพยากรอย่างเหมาะสม
 - ครุภัณฑ์มาตรฐานขั้นพื้นฐาน
 - สถานศึกษาขนาดเล็ก
- ๓.๖ กระจายอำนาจการบริหารงบประมาณ

มาตรการ

๑. ส่งเสริมศักยภาพสถานศึกษา
๒. การจัดการศึกษาระบบทวิภาคี
๓. ปฏิรูปการเรียนการสอน
๔. ปฏิรูปสื่อและหลักสูตร
๕. ระเบียบวินัย ความภาคภูมิใจในชาติ
๖. หุ่นและเงินสนับสนุนการศึกษา
๗. การสร้างและกระจายโอกาส
๘. สร้างความร่วมมือกับภาคเอกชนในทุกระดับ
๙. สร้างเครือข่ายความร่วมมือในระดับภูมิภาคอาเซียนและต่างประเทศ
๑๐. พัฒนาระบบบริหารจัดการ
๑๑. ส่งเสริมสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

จุดเน้นในการพัฒนาสถานศึกษาและความโดดเด่น

จุดเน้นในการพัฒนาของสถานศึกษา

๑. การเพิ่มปริมาณผู้เรียนโดยใช้กิจกรรมแนะแนว
๒. การจัดการเรียนการสอนระบบทวิภาคี และเทียบโอนประสบการณ์
๓. การส่งเสริมให้นักเรียน นักศึกษา มีรายได้ระหว่างเรียน โดยผ่านโครงการ ศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา

๔. การพัฒนาการจัดการอาชีวศึกษาการสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาจีน
๕. การฝึกงานนักศึกษาในต่างประเทศผ่านโครงการความร่วมมือกับภาคเอกชน
๖. การลดจำนวนผู้เรียนออกกลางคันโดยใช้กระบวนการดูแลนักเรียน นักศึกษา
๗. การดำเนินการป้องกันความเสี่ยง ๕ ด้านของนักศึกษา

ความโดดเด่นของสถานศึกษา (ผลงาน/รางวัล/เกียรติยศ/ชื่อเสียง)

๑. เป็นสถานศึกษาที่ได้รับนามพระบรมราชานุญาต ให้ใช้ชื่อพระราชทานพิธีกาญจนาภิเษก เป็นนามสถานศึกษา

๒. ได้รับการรับรองมาตรฐานการศึกษาภายนอกกรอบสาม ในระดับดี

๓. โครงการอาชีวะบริการซ่อมสร้างเพื่อชุมชน เพื่อใช้ศักยภาพนักเรียนนักศึกษาอาชีวศึกษา ทั้งในภาครัฐและเอกชนที่อยู่ในพื้นที่ต่าง ๆ ออกให้บริการประชาชนผ่านศูนย์ซ่อมสร้าง เพื่อชุมชน (Fix It Center)

๔. ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน(Fix It Center) โครงการศูนย์อาชีวะศึกษากิ่งถาวรโครงการ การบริการวิชาการวิชาชีพ สอนวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้นสู่ชุมชน

๕. พ.ศ. ๒๕๖๒

๑. ได้รับรางวัลระดับชาติ กระโดดไกลชาย ระดับเหรียญเงิน

๒. การแข่งขันการควบคุมหุ่นยนต์อัตโนมัติด้วยเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ๔.๐ รางวัล ชมเชย ระดับประเทศ

๓. รางวัล Honor Award ประเภทที่ ๓ สิ่งประดิษฐ์ด้านอนุรักษ์พลังงาน สุดยอด นวัตกรรมอาชีวศึกษา การประกวดสิ่งประดิษฐ์ของคนรุ่นใหม่ ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๒

๔. วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกอุดรธานี ได้รับยกย่องเชิดชูเกียรติสถานศึกษา Best Performance ในโครงการความร่วมมือการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี

๖. พ.ศ. ๒๕๖๓

๑. อิฐพลาสติก กลุ่มพลังงาน เคมี และวัสดุชีวภาพ ได้รับรางวัลเหรียญทอง ในงาน “วันประดิษฐ์” ประจำปี ๒๕๖๓

๒. วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกอุดรธานี ในฐานะสถานศึกษาวิชาทหารดีเด่น มี ผลการตรวจมาตรฐานการปฏิบัติ ร้อยละ ๙๐.๓๐ อยู่ในเกณฑ์ ดีเด่น

๓. วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกอุดรธานี ได้รับคัดเลือกให้เป็นสถานศึกษา แบบอย่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และการบริหารจัดการตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง “สถานศึกษาพอเพียง” ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๒

๗. พ.ศ. ๒๕๖๔

๑. เครื่องฆ่าเชื้อจุลชีพในอากาศด้วย UVC ได้รับคัดเลือกรางวัลในระดับจังหวัด

๒. โครงการสถานศึกษาสีขาว ปลอดภัยเสพติดและอบายมุขปีการศึกษา ๒๕๖๕ ได้รับคัดเลือกรางวัลในระดับจังหวัด

๓. โครงการศูนย์ฝึกแข่งขัน สถานศึกษาร่วมใจ มุ่งไปสู่มาตรฐานเดียวกัน ปีการศึกษา ๒๕๖๕ (สถานศึกษาวิชาทหาร ในพื้นที่ ทภ.๒) ได้รับคัดเลือกรางวัลในระดับจังหวัด

๔. สิ่งประดิษฐ์ด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลปัญญาประดิษฐ์ เครื่องให้อาหารปลาอัตโนมัติควบคุมด้วยระบบ IOT สุดยอดนวัตกรรมการประกวดสิ่งประดิษฐ์ของคนรุ่นใหม่ ระดับอาชีวศึกษา จังหวัดอุดรธานี ได้รับคัดเลือกรางวัลรองชนะเลิศในระดับจังหวัด

๕. เข้าร่วมประกวดโครงการ Thailand New Gen Inventors Award ๒๐๒๓ (I-New Gen Award ๒๐๒๓) ระดับอาชีวศึกษา กลุ่มการเกษตร เรื่อง การทำน้ำหมักชีวภาพหยอดน้ำยาพาราเพื่อให้น้ำยางแข็งตัว ได้รับคัดเลือกรางวัลในระดับชาติ

๘. พ.ศ. ๒๕๖๕

๑. นายอภิชาติ บงแก้ว การอบรมและทดสอบสมรรถนะวิชาชีพยานยนต์ดีเซลควบคุมด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๕ รอบชิงชนะเลิศ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

๒. นายศุภรัตน์ ไตรห้อย การอบรมและทดสอบสมรรถนะวิชาชีพยานยนต์ดีเซลควบคุมด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๕ รอบชิงชนะเลิศ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

๓. นางสาวอรอุมา ไชยรัตน์ โครงการแข่งขันทักษะทางวิชาชีพ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพและระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีการศึกษา ๒๕๖๔ ประเภทการแข่งขันทักษะวิชาชีพ (ทักษะการทำ ระดับต่อเนื่องวงรอบปิด และวงรอบเปิด) ได้รับรางวัลรองชนะเลิศในระดับภาค

๔. นางสาวจิราวรรณ ล้นหล้า โครงการแข่งขันทักษะทางวิชาชีพ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพและระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีการศึกษา ๒๕๖๔ ประเภทการแข่งขันทักษะวิชาชีพ (ทักษะการทำ ระดับต่อเนื่องวงรอบปิด และวงรอบเปิด) ได้รับรางวัลรองชนะเลิศในระดับภาค

๕. ดร.พงษ์สวัสดิ์ พิมพ์ไสย “ครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้มีผลงานดีเด่น” ประเภท ผู้บริหารสถานศึกษา เนื่องในงานวันครู ครั้งที่ ๖๗ ประจำปี ๒๕๖๖ ได้รับรางวัลในระดับจังหวัด

๖. นางจุรีรัตน์ ดรละคร “โครงการเชิดชูครูและบุคลากรทางการศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดอุดรธานี ประจำปี ๒๕๖๖” ได้รับรางวัลในระดับจังหวัด

๗. นายสุรัชย์ ลาพิมพ์ “โครงการเชิดชูครูและบุคลากรทางการศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดอุดรธานี ประจำปี ๒๕๖๖” ได้รับรางวัลในระดับจังหวัด

๘. นายองอาจ วงศ์ภูมิ “โครงการเชิดชูครูและบุคลากรทางการศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดอุดรธานี ประจำปี ๒๕๖๖” ได้รับรางวัลในระดับจังหวัด

๙. นายปณรัตน์ อินทุรัตน์ “โครงการเชิดชูครูและบุคลากรทางการศึกษาอาชีวศึกษา จังหวัดอุดรธานี ประจำปี ๒๕๖๖” ได้รับรางวัลในระดับจังหวัด

๑๐. นายทศชัย บุญเลิศ โครงการแข่งขันทักษะทางวิชาชีพ “การทำระดับต่อเนื่องแบบวงรอบปิด” ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีการศึกษา ๒๕๖๕ ได้รับรางวัลรองชนะเลิศระดับภาค

๑๑. นางสาวอรอุมา ไชยรัตน์ โครงการแข่งขันทักษะทางวิชาชีพ “การทำระดับต่อเนื่องแบบวงรอบปิด” ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีการศึกษา ๒๕๖๕ ได้รับรางวัลรองชนะเลิศระดับภาค

๑๒. นางสาวสุดาภรณ์ รักชาติ โครงการแข่งขันทักษะทางวิชาชีพ “การทำระดับต่อเนื่องแบบวงรอบปิด” ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีการศึกษา ๒๕๖๕ ได้รับรางวัลรองชนะเลิศระดับภาค

๑๓. นางสาวจิรัชญา สุขเจริญ นำผลงานเข้าร่วมประกวดโครงการ Thailand New Gen Inventors Award ๒๐๒๓ (I-New Gen Award ๒๐๒๓) ระดับอาชีวศึกษา กลุ่มการเกษตร เรื่อง การทำน้ำหมัก ชีวภาพหยอดน้ำยาพาราเพื่อให้น้ำยางแข็งตัว ได้รับรางวัลในระดับชาติ

๑๔. ดร.พงษ์สวัสดิ์ พิมพิไสย นำผลงานเข้าร่วมประกวดโครงการ Thailand New Gen Inventors Award๒๐๒๓ (I- New Gen Award ๒๐๒๓) ระดับอาชีวศึกษา กลุ่มการเกษตร เรื่อง การทำ น้ำหมัก ชีวภาพหยอดน้ำยาพาราเพื่อให้น้ำยางแข็งตัว ได้รับรางวัลในระดับชาติ

๑๕. นายสุรชัย ลาพิมพ์ นำผลงานเข้าร่วมประกวดโครงการ Thailand New Gen Inventors Award๒๐๒๓ (I- New Gen Award ๒๐๒๓) ระดับอาชีวศึกษา กลุ่มการเกษตร เรื่อง การทำ น้ำหมัก ชีวภาพหยอดน้ำยาพาราเพื่อให้น้ำยางแข็งตัว ได้รับรางวัลในระดับชาติ

๑๖. นางสาวภัสสรพร พรอินทร์ นำผลงานเข้าร่วมประกวดโครงการ Thailand New Gen Inventors Award๒๐๒๓ (I- New Gen Award ๒๐๒๓) ระดับอาชีวศึกษา กลุ่มการเกษตร เรื่อง การทำ น้ำหมัก ชีวภาพหยอดน้ำยาพาราเพื่อให้น้ำยางแข็งตัว ได้รับรางวัลในระดับชาติ

๑๗. นายองอาจ วงศ์ภูมิ สิ่งประดิษฐ์ด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล ปัญญาประดิษฐ์ เครื่องให้อาหารปลาอัตโนมัติควบคุมด้วย ระบบ IOT สดุดยอดนวัตกรรมการประกวด สิ่งประดิษฐ์ของ คนรุ่นใหม่ ระดับอาชีวศึกษาจังหวัดอุดรธานี ประจำปี การศึกษา ๒๕๖๕ ได้รับรางวัลรองชนะเลิศในระดับจังหวัด

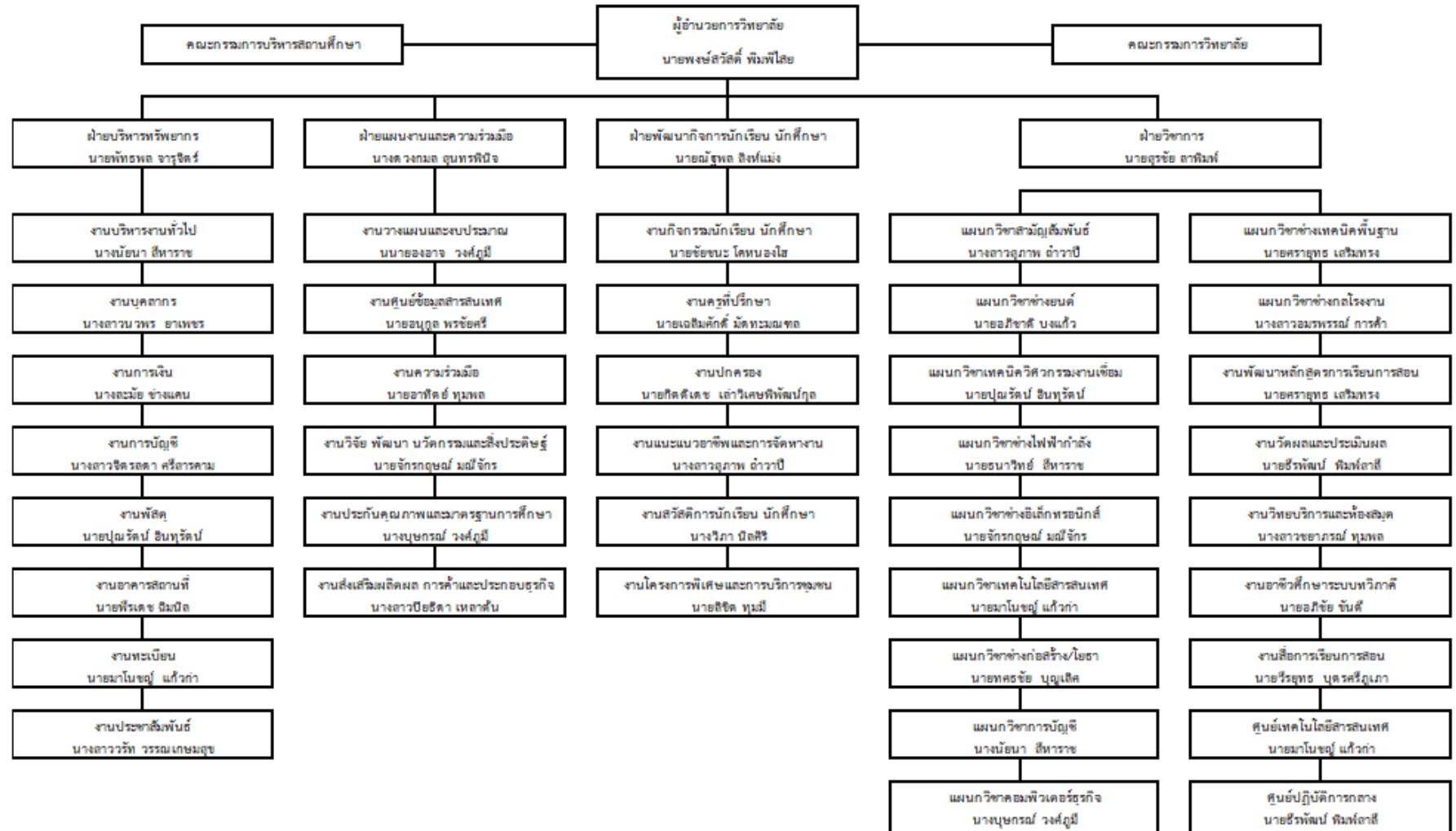
๑๘. นายชัยชนะ โคหนองไฮ สิ่งประดิษฐ์ด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล ปัญญาประดิษฐ์ เครื่องให้อาหารปลาอัตโนมัติควบคุมด้วย ระบบ IOT สดุดยอดนวัตกรรมการประกวด สิ่งประดิษฐ์ของ คนรุ่นใหม่ ระดับอาชีวศึกษาจังหวัดอุดรธานี ประจำปี การศึกษา ๒๕๖๕ ได้รับรางวัลรองชนะเลิศในระดับจังหวัด

๑๙. นายอาทิตย์ ทุมพล สิ่งประดิษฐ์ด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล ปัญญาประดิษฐ์ เครื่องให้อาหารปลาอัตโนมัติควบคุมด้วย ระบบ IOT สดุดยอดนวัตกรรมการประกวด สิ่งประดิษฐ์ของ คนรุ่นใหม่ ระดับอาชีวศึกษาจังหวัดอุดรธานี ประจำปี การศึกษา ๒๕๖๕ ได้รับรางวัลรองชนะเลิศในระดับจังหวัด

๒๐. นายไกรศักดิ์ ทศจันดา สิ่งประดิษฐ์ด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล ปัญญาประดิษฐ์ เครื่องให้อาหารปลาอัตโนมัติควบคุมด้วย ระบบ IOT สดุดยอดนวัตกรรมการประกวด สิ่งประดิษฐ์ของ คนรุ่นใหม่ ระดับอาชีวศึกษาจังหวัดอุดรธานี ประจำปี การศึกษา ๒๕๖๕ ได้รับรางวัลรองชนะเลิศในระดับจังหวัด

๒๑. นายชาญวิทย์ มังสุไร สิ่งประดิษฐ์ด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล ปัญญาประดิษฐ์ เครื่องให้อาหารปลาอัตโนมัติควบคุมด้วย ระบบ IOT สดุดยอดนวัตกรรมการประกวด สิ่งประดิษฐ์ของ คนรุ่นใหม่ ระดับอาชีวศึกษาจังหวัดอุดรธานี ประจำปี การศึกษา ๒๕๖๕ ได้รับรางวัลรองชนะเลิศในระดับจังหวัด

แผนภูมิโครงสร้างการบริหารจัดการการศึกษา
วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกอุดรธานี

ข้อมูลบุคลากร

ข้อมูลบุคลากรทั้งหมด จำแนกตามหน้าที่ ความรับผิดชอบ

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง	ปฏิบัติหน้าที่
๑.	นายพงษ์สวัสดิ์ พิมพิไสย	ผู้อำนวยการ	ผู้อำนวยการสถานศึกษา
๒.	นายพัทธพล จารุจิตร	รองผู้อำนวยการ	รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารทรัพยากร
๓.	นายสุรชัย ลาพิมพ์	รองผู้อำนวยการ	รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ
๔.	นางดวงกมล สุนทรพินิจ	รองผู้อำนวยการ	รองผู้อำนวยการฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ
๕.	นายณัฐพล สิงห์เม่ง	รองผู้อำนวยการ	รองผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียนนักศึกษา
๖.	นายธนาวิทย์ สีหาราช	ครู	ผู้ช่วยผู้อำนวยการ , หัวหน้าแผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง
๗.	นางสาวสุภาพ ถำวาปี	ครู	หัวหน้าแผนกวิชาสามัญสัมพันธ์
๘.	นางสาวนพพร ยาเพชร	ครู	หัวหน้างานบุคลากร
๙.	นายอภิชาติ บงแก้ว	ครู	หัวหน้าแผนกวิชาช่างยนต์
๑๐.	นายองอาจ วงศ์ภูมิ	ครู	หัวหน้างานวางแผนและงบประมาณ
๑๑.	นายมานิชญ์ แก้วเก่า	ครู	หัวหน้างานทะเบียน , หัวหน้าแผนกวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ
๑๒.	นายทศชัย บุญเลิศ	ครู	หัวหน้าแผนกวิชาช่างก่อสร้าง -โยธา
๑๓.	นายเฉลิมศักดิ์ มัดทะมณฑล	ครู	ผู้ช่วยผู้อำนวยการ , หัวหน้าแผนกวิชาช่างกลโรงงาน
๑๔.	นางนัยนา สีหาราช	ครู	หัวหน้างานบริหารงานทั่วไป , หัวหน้าแผนกวิชาการบัญชี
๑๕.	นางวิภา นิลศิริ	ครู	หัวหน้างานสวัสดิการนักเรียนนักศึกษา
๑๖.	นายอภิชัย ชันดี	ครู	หัวหน้างานพัฒนาหลักสูตรสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ
๑๗.	นายบุญรัตน์ อินทุรัตน์	ครู	หัวหน้างานพัสดุ , หัวหน้างานแผนกวิชาช่างวิศวกรรมงานเชื่อม
๑๘.	นางสาวนันท์กัค มีสีสรร	ครู	ครูแผนกวิชาสามัญสัมพันธ์
๑๙.	นางสาวอมรพรรณ การคำ	ครู	หัวหน้างานครูที่ปรึกษา , หัวหน้างานกองทุนเพื่อการศึกษา
๒๐.	นางสาวจิตรลดา ศรีสารคาม	ครู	หัวหน้างานการบัญชี
๒๑.	นายพัฒนชัย ปะกาเว	ครู	หัวหน้างานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี
๒๒.	นายพิสุทธิ์ ชื่นตา	ครู	ผู้ช่วยหัวหน้างานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา
ข้าราชการ รวม ๒๒ คน			
๒๓.	นายกิตติเดช เล่าวิเศษพิพัฒนกุล	ครู	หัวหน้างานปกครอง
๒๔.	นายพีรเดช ฉิมนิล	ครู	หัวหน้างานอาคาร
๒๕.	นายธีรพัฒน์ พิมพาสาลี	ครู	หัวหน้างานวัดผลและประเมินผล
๒๖.	นายชัยชนะ โคหนองไฮ	ครู	หัวหน้างานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา
๒๗.	นางสาวชยาภรณ์ ทุมพล	ครู	หัวหน้างานวิทยบริการและห้องสมุด
๒๗.	นางสาววรัท วรรณเกษมสุข	ครู	ครูแผนกวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ

ข้อมูลบุคลากร

ข้อมูลบุคลากรทั้งหมด จำแนกตามหน้าที่ ความรับผิดชอบ

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง	ปฏิบัติหน้าที่
๒๘.	นายรัตนชาติ ดวงอินันท์	ครู	ครูแผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์
๒๙.	นายศรายุทธ เสริมทรง	ครู	หัวหน้างานพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน
๓๐.	นางบุษกรณ์ วงศ์ภูมิ	ครู	หัวหน้างานประกันคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา , หัวหน้าแผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
๓๑.	นายจักรกฤษณ์ มณีจักร	ครู	หัวหน้างานกิจกรรม
๓๒.	นายสมหวัง ชาริดา	ครู	หัวหน้าหมวดยานพาหนะ
๓๓.	นายภู พลวัตรชัยแจ้ง	ครู	หัวหน้ากลุ่มงานลูกเสือ
๓๔.	นายวิริยุทธ บุตรศรีภูเกา	ครู	หัวหน้างานสื่อการเรียนการสอน
๓๕.	นายอาทิตย์ ทุมพล	ครู	หัวหน้างานความร่วมมือ
๓๖.	นายอภิชาติ วิบูลย์กุล	ครู	หัวหน้างานโครงการพิเศษและการบริการชุมชน
๓๗.	นางสาวปิยธิดา เหลาตัน	ครู	หัวหน้างานส่งเสริมผลิตผลการค้าและการประกอบธุรกิจ
๓๘.	นายอนุกุล พรชัยศรี	ครู	หัวหน้างานศูนย์ข้อมูลสารสนเทศ
๓๙.	นายสตาบ์ บังนิไกร	ครู	ครูแผนกวิชาช่างยนต์
๔๐.	นางละมัย ช่างแคน	ครู	หัวหน้างานการเงิน
๔๑.	นายชญานนท์ กองเพชร	ครู	หัวหน้าแผนกวิชาช่างเทคนิคพื้นฐาน
๔๒.	นางสาวอรอุมา ไชยรัตน์	ครู	หัวหน้างานประชาสัมพันธ์
๔๓.	นายวัชรพงษ์ รักษาเงิน	ครู	หัวหน้างานแนะแนวอาชีพและการจัดหางาน
พนักงานราชการ รวม ๒๒ คน			
๔๔.	นายสุทัศน์ หงษ์คำมี	ครู	หัวหน้าโครงการตามรอยพระราชดำริฯ (โคกหนองนาโมเดล)
๔๕.	นายปรเมษฐ์ ศิริบุตร	ครู	ครูแผนกวิชาช่างยนต์
๔๖.	นางสาวจิรัชญา สุขเจริญ	ครู	ครูแผนกวิชาสามัญสัมพันธ์
๔๗.	นางสาวสมพิศ พรหมมา	ครู	ครูแผนกวิชาการบัญชี
๔๘.	นางสาวสุตาภรณ์ รักษาติ	ครู	ครูแผนกวิชาช่างก่อสร้าง – โยธา
๔๙.	นางสาวพรชิตา น้อยมนตรี	ครู	ครูแผนกวิชาสามัญสัมพันธ์
๕๐.	นายชาณวิทย์ มั่งสุไร	ครู	ครูแผนกวิชาสามัญสัมพันธ์
๕๑.	นางสาวธาลินี หลวงไชย	ครู	ครูแผนกวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ
๕๑.	นายพนพล ไชไพบวัน	ครู	ครูแผนกวิชาช่างยนต์
๕๒.	นายปรีชา สระศรี	ครู	ครูแผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง
๕๓.	นายธนาภัทร มูลคำวัน	ครู	ครูแผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์
๕๔.	นางสาวปิ่นสุตา สามแท่น	ครู	ครูแผนกวิชาสามัญสัมพันธ์
ครูพิเศษสอน รวม ๑๒ คน			
๕๕.	นางวรรัชชา บุญเลิศ	เจ้าหน้าที่	งานบริหารงานทั่วไป , งานบุคลากร
๕๖.	นางสายสุตา บุ่งนาม	เจ้าหน้าที่	งานพัสดุ

ข้อมูลบุคลากร

ข้อมูลบุคลากรทั้งหมด จำแนกตามหน้าที่ ความรับผิดชอบ

๕๗.	นางสาวเบญจวรรณ กีก้อง	เจ้าหน้าที่	งานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี , งานสื่อการเรียนการสอน
๕๘.	นางสาวกัญญารัตน์ ถิ่นสุวรรณ	เจ้าหน้าที่	งานการเงิน
๕๙.	นางสาวมณฑนา มิเถาวัลย์	เจ้าหน้าที่	งานวัดผลและประเมินผล , งานวิทยบริการและห้องสมุด
๖๐.	นางสาวธัญพร อายุเย็น	เจ้าหน้าที่	งานทะเบียน
๖๑.	นางสาววิกานดา พรวาปี	เจ้าหน้าที่	งานการบัญชี
๖๒.	นางสาวรติกานต์ อ่อนน้อม	เจ้าหน้าที่	งานพัสดุ
๖๓.	นางสาวสาวิตรี ภารเจิม	เจ้าหน้าที่	งานทะเบียน
๖๔.	นางสาวไอริน จันทะเมธิ	เจ้าหน้าที่	งานครูที่ปรึกษา , งานแนะแนว
๖๕.	นายศทาวุฒิ เพ็ชรนวล	เจ้าหน้าที่	งานปกครอง , งานโครงการพิเศษและการบริการชุมชน
๖๖.	นางสาวปริยากร ชี้อจริง	เจ้าหน้าที่	งานบริหารงานทั่วไป
๖๗.	นางสาวทิพวรรณ มูลปาก	เจ้าหน้าที่	งานบริหารงานทั่วไป
๖๘.	นางสาวธนาภรณ์ ธรรมนิต	เจ้าหน้าที่	งานศูนย์ข้อมูลฯ , งานวิจัยฯ , งานประกันคุณภาพฯ
๖๙.	นางสาวจันทร์นภา ชมภูธร	เจ้าหน้าที่	งานการเงิน
๗๐.	นางสาวอุทัยวรรณ พรหมรักษา	เจ้าหน้าที่	งานวางแผนและงบประมาณ,งานการค้า,งานความร่วมมือ
เจ้าหน้าที่ธุรการ รวม ๑๖ คน			
๗๑.	นางสังเวียน ไมยะปัน	นักการภารโรง	แม่บ้าน (งานอาคารสถานที่)
๗๒.	นางลำพันธ์ มณีรัตน์	นักการภารโรง	แม่บ้าน (งานอาคารสถานที่)
๗๓.	นางนงเยาว์ ลอดแพง	นักการภารโรง	แม่บ้าน (งานอาคารสถานที่)
๗๔.	นายคำพอง มอละสี	นักการภารโรง	นักการภารโรง (งานอาคารสถานที่)
๗๕.	นายพรม คำมา	นักการภารโรง	นักการภารโรง (งานอาคารสถานที่)
๗๖.	นายปลอด ยางคำ	นักการภารโรง	นักการภารโรง (งานอาคารสถานที่)
๗๗.	นายจรัญ อ้อมเมือง	นักการภารโรง	นักการภารโรง (งานอาคารสถานที่)
๗๘.	ส.ต.อ.สังคม เนื่องพลงาม	นักการภารโรง	นักการภารโรง (งานอาคารสถานที่)
๗๙.	นายอุทัย คำสายอินทร์	นักการภารโรง	นักการภารโรง (งานอาคารสถานที่)
๘๐.	นายสุพล ประเสท	พนักงานขับรถ	พนักงานขับรถ (งานพัสดุ)
๘๑.	นายทศพล หลักงาม	พนักงานขับรถ	พนักงานขับรถ (งานพัสดุ)
นักการภารโรง - พนักงานขับรถ รวม ๑๑ คน			

ข้อมูลนักเรียน นักศึกษา
เป้าหมายจำนวนนักเรียน นักศึกษา

หลักสูตรในระบบ/ต่อเนื่อง

ประเภทวิชา/สาขา รวมทั้งสิ้น	นักเรียน/นักศึกษาประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๗							รวมทั้งสิ้น	
	ระดับ ปวช.			ระดับ ปวส.		ระดับ ป.ตรี/ปทส.			
	ปวช.๑	ปวช.๒	ปวช.๓	ปวส.๑	ปวส.๒	ป.ตรี๑	ป.ตรี ๒		
๑.ประเภทวิชา อุตสาหกรรม									
	แผนกวิชาช่างยนต์	๔๖	๕๔	๔๐	๓๔	๓๕	๐	๐	๒๐๙
	แผนกวิชาช่างกลโรงงาน	๔๘	๓๐	๕๖	๔๐	๔๐	๐	๐	๒๑๔
	แผนกวิชาเทคนิควิศวกรรมงานเชื่อม	๐	๐	๐	๐	๗	๐	๐	๗
	แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง	๒๘	๒๗	๓๖	๑๖	๒๕	๘	๐	๑๔๐
	แผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์	๑๕	๒๒	๓๒	๒๐	๒๐	๐	๐	๑๐๙
	แผนกวิชาช่างก่อสร้าง-โยธา	๑๗	๑๒	๔๑	๓๓	๒๒	๑๑	๒	๑๓๘
	แผนกวิชาช่างโครงสร้าง	๑๓	๕	๕	๐	๐	๐	๐	๒๓
๒. ประเภทวิชา พาณิชยกรรม									
	แผนกวิชาการบัญชี	๑๕	๑๔	๒๓	๑๘	๔๒	๐	๐	๑๑๒
	แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ	๖๙	๓๑	๔๙	๓๖	๒๑	๐	๐	๒๐๖
๓. ประเภทวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร									
	แผนกวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ	๖	๙	๘	๐	๓	๐	๓	๒๙
รวม	๒๕๗	๒๐๔	๒๙๐	๑๙๗	๒๑๕	๑๙	๕	๑,๑๘๗	

ส่วนที่ 3

3.1 ประมาณการรายรับ - รายจ่าย ปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 (ปีต่อไป)

วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกอุดรธานี

1. ประมาณการรายรับ		#REF!	บาท
ก. เงินรายได้ตามศึกษา (บกศ.)		4,161,979.97	บาท
1. ยอดขายตามกฎกติกาดูแล (7 บค. 67)	1,969,659.97	บาท	
2. ค่าเช่าพื้นที่ภายในปีต่อไป	2,192,320.00	บาท	ประมาณรายรับปี 68
ข. เงินงบประมาณ ปี 2568 ที่คาดว่าจะได้รับ		#REF!	บาท
1) งบบุคลากร		18,485,860.80	บาท
1. เงินเดือนข้าราชการ	10,012,420.80	บาท	
2. ค่าวิทยฐานะ	982,800.00	บาท	
3. ค่าเงินประจำตำแหน่ง	604,800.00	บาท	
4. ค่าจ้างประจำ		บาท	
5. ค่าตอบแทนพนักงานราชการ	6,885,840.00	บาท	
2) งบดำเนินงาน		2,992,732.00	บาท
1. ค่าตอบแทนใช้สอย และวัสดุ (ค่าประกันสิ่งของ พ.ร.บ.)	325,332.00	บาท	
2. ค่าตอบแทนใช้สอย และวัสดุ (งบฯ-งบฯ-งบฯ)	1,667,400.00	บาท	
3. ค่าสาธารณูปโภค	1,000,000.00	บาท	
3) งบลงทุน			บาท
4) งบเงินอุดหนุนทั่วไป		6,285,414.50	บาท
1. งบเงินอุดหนุนทั่วไป (ค่าจัดการเรียนการสอน งบฯ)	3,813,790.00	บาท	
2. งบเงินอุดหนุนทั่วไป (ค่าจัดการเรียนการสอน ผู้เรียน 501.50 บาท/คน/ปี)	586,444.50	บาท	
3. ค่าหนังสือเรียน	1,083,000.00	บาท	
4. ค่าอุปกรณ์การเรียน	281,580.00	บาท	
5. ค่าเครื่องแบบเรียน	520,600.00	บาท	
5) งบรายจ่ายอื่น		#REF!	บาท
1. โครงการหลวง		บาท	
2. โครงการส่งเสริมอาชีพ	#REF!	บาท	
3. โครงการจัดหาบุคลากรสนับสนุน	#REF!	บาท	
4. โครงการอื่นๆ	#REF!	บาท	
5. โครงการพิเศษ	#REF!	บาท	
6. โครงการพัฒนาศักยภาพผู้เรียน	#REF!	บาท	
7. โครงการเงินอุดหนุนค่าอุปกรณ์การเรียนของนักเรียนสายอาชีพ	#REF!	บาท	
8. โครงการเสริมสร้างวินัยและการพัฒนาเทคโนโลยีการประดิษฐ์	#REF!	บาท	
9. โครงการ แอปพลิเคชัน	#REF!	บาท	
10. โครงการอื่นๆ ด้านการศึกษา	#REF!	บาท	
2. ประมาณการรายจ่าย		29,953,727.30	บาท
ข. เงินงบประมาณ ปี 2567		29,953,727.30	บาท
งบบุคลากร	22,612,780.80		
งบดำเนินงาน	4,941,322.00		
งบลงทุน			
งบรายจ่ายอื่น (โครงการ และ อื่นๆ)	2,399,624.50		

๓.๓ สรุปงบหน้ารายจ่ายปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๘
วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกอุดรธานี

รายการค่าใช้จ่าย/รายจ่ายตาม งบประมาณ	แผนการใช้จ่ายเงินปีตามแผนปฏิบัติการ (ปี 2568) แหล่งเงิน ผลผลิต/โครงการ															รวมทั้งสิ้นเป็นเงิน
	1. งบบุคลากร	2. งบดำเนินงาน					3. งบลงทุน	4. งบเงินอุดหนุน						5. งบรายจ่ายอื่น	6. เงินรายได้ สถานศึกษา	
		ตอบแทนฯ (ปวช.)	ตอบแทนฯ (ปวศ.)	ตอบแทนฯ (ระยะสั้น)	สาธารณูปฯ	รวม	ค่า ครุภัณฑ์ และสิ่ง ปลูกสร้าง	1.ค่าจัดการ เรียนการสอน	2.กิจกรรม พัฒนาผู้เรียน	3.ค่าหนังสือเรียน	4.ค่าอุปกรณ์	5.ค่าเครื่องแบบ	รวม			
ประมาณการรายรับปีงบ 68 ที่สามารถใช้บริหารได้	16,213,560	499,400.00	1,168,000.00		1,000,000.00	2,667,400.00	-	3,813,790.00	586,444.50	1,083,000.00	281,580.00	520,600.00	6,285,414.50		2,189,720.00	27,356,094.50
100% ประมาณการรายรับปีงบ 68 ที่สามารถใช้บริหารได้ (คิดที่ 100 %)	16,213,560	499,400.00	1,168,000.00		1,000,000.00	2,667,400.00		3,813,790.00	586,444.50	1,083,000.00	281,580.00	520,600.00	6,285,414.50		2,189,720.00	27,356,094.50
ร้อยละ ประมาณการจ่าย	16,213,560	499,400.00	1,168,000.00	-	1,000,000.00	2,667,400.00	-	3,813,790.00	586,444.50	1,083,000.00	281,580.00	520,600.00	6,285,414.50	-	2,189,720.00	27,356,094.50
คงเหลือ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
- งบบุคลากร	18,485,860.80							2,971,000.00					2,971,000.00		1,155,920.00	22,612,780.80
1 เงินเดือนข้าราชการ (21 คน)	10,012,420.80							-	-	-	-	-	-	-	-	10,012,420.80
2 เงินวิทยฐานะ	982,800.00							-	-	-	-	-	-	-	-	982,800.00
3 เงินประจำตำแหน่ง	604,800.00							-	-	-	-	-	-	-	-	604,800.00
4 ค่าตอบแทนงานราชการ 22 คน	6,885,840.00							-	-	-	-	-	-	-	-	6,885,840.00
5 ค่าจ้างลูกจ้างชั่วคราว			-			-		-	-	-	-	-	-	-	-	-
6 - ค่าจ้างครูพิเศษ 12 อัตรา (รายเดือน)		-	-			-		1,056,000.00	-	-	-		1,056,000.00	-		1,056,000.00
7 - ค่าจ้างเจ้าหน้าที่ 29 อัตรา		-	-			-		1,543,000.00	-	-	-		1,543,000.00	-	894,920.00	2,437,920.00
8 ค่าครองชีพ		-	-			-		-	-	-	-		-	-	-	-
9 - ค่าจ้างครูพิเศษ 12 อัตรา (รายเดือน)		-	-			-		120,000.00	-	-	-		120,000.00	-		120,000.00
10 - ค่าจ้างเจ้าหน้าที่ 29 อัตรา		-	-			-		252,000.00	-	-	-		252,000.00	-	261,000.00	513,000.00
- งบดำเนินงาน	325,332.00	499,400.00	1,168,000.00	-	1,000,000.00	2,667,400.00		842,790.00	72,000.00	-			914,790.00	-	1,033,800.00	4,941,322.00
- ค่าตอบแทน		-	295,800.00			295,800.00		273,670.58	-	-			273,670.58	-	-	569,470.58
11 ค่าตอบแทนนอกเวลา						-		273,670.58	-	-			273,670.58	-		273,670.58
12 ค่าธุรการนอกเวลา			295,800.00			295,800.00			-	-			-	-		295,800.00
- ค่าใช้สอย	325,332.00	339,400.00	545,200.00	-		884,600.00		234,119.42	-	-			234,119.42	-	323,800.00	1,767,851.42
เงินสมทบกองทุนประกันสังคม		-	-			-		-	-	-	-		-	-	-	-
11 - พนักงานราชการ 22 อัตรา (งบดำเนินงาน)	325,332.00					-		-	-	-	-		-	-	-	325,332.00
12 - ครูจ้างสอน 12 อัตรา						-		70,560.00	-	-			70,560.00	-	-	70,560.00
13 - เจ้าหน้าที่ 30 อัตรา		-				-		152,748.00	-	-			152,748.00	-	-	152,748.00
14 - เงินสมทบกองทุนเงินทดแทน		-				-		10,811.42	-	-			10,811.42	-	-	10,811.42
15 ค่าเบี้ยประกันชีวิต		-	20,651.42			20,651.42			-	-			-	-		20,651.42
16 ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ		219,400.00	404,548.58			623,948.58			-	-			-	-		623,948.58
17 ค่าซ่อมแซมครุภัณฑ์และสิ่งก่อสร้าง		50,000.00	50,000.00			100,000.00		-	-	-			-	-		100,000.00

	รายการค่าใช้จ่าย/รายการจ่ายตาม งบประมาณ	แผนการใช้จ่ายเงินปีตามแผนปฏิบัติการ (ปี 2568) แหล่งเงิน ผลิตผล/โครงการ															รวมทั้งสิ้นเป็นเงิน
		1. งบบุคลากร	2. งบดำเนินงาน					3. งบลงทุน	4. งบเงินอุดหนุน					5. งบรายจ่ายอื่น	6. เงินรายได้ สถานศึกษา		
			ตอบแทนฯ (ปวช)	ตอบแทนฯ (ปวส)	ตอบแทนฯ (ระยะสั้น)	สาธารณฯ	รวม	ครุภัณฑ์ และสิ่ง ปลูกสร้าง	1. ค่าจัดการ เรียนการสอน	2. กิจกรรม พัฒนาผู้เรียน	3. ค่าหนังสือเรียน	4. ค่าอุปกรณ์	5. ค่าเครื่องแบบ	รวม			
18	ค่าจ้างเหมาบริการ เก็บขยะมูลฝอย					-		-	-	-						12,000.00	12,000.00
19	ค่าจ้างเหมาบริการ รักษาความปลอดภัย															300,000.00	300,000.00
20	ค่าซ่อมบำรุงยานพาหนะ		70,000.00	70,000.00		140,000.00		-	-	-			-	-		11,800.00	151,800.00
	- ค่าวัสดุ		160,000.00	327,000.00	-	487,000.00		335,000.00	-	-			335,000.00	-		100,000.00	922,000.00
	วัสดุสำนักงาน																-
21	ฝ่ายบริหารทรัพยากร (เฉพาะวัสดุ สำนักงาน)		50,000.00	100,000.00		150,000.00											150,000.00
22	- งานวัสดุ			-		-		-	-	-			-	-		-	-
23	- งานทะเบียน			-		-		-	-	-			-	-		-	-
24	- งานบริหารงานทั่วไป			-		-		-	-	-			-	-		-	-
25	- งานบุคลากร			-		-		-	-	-			-	-		-	-
26	- งานการเงิน			-		-		-	-	-			-	-		-	-
27	- งานการบัญชี			-		-		-	-	-			-	-		-	-
28	- งานประชาสัมพันธ์			-		-		-	-	-			-	-		-	-
29	- งานอาคารสถานที่			-		-		-	-	-			-	-		-	-
30	- ค่าวัสดุเชื้อเพลิงและหล่อลื่น		70,000.00	70,000.00		140,000.00		-	-	-			-	-		-	140,000.00
31	- ค่าวัสดุงานบ้านงานครัว		40,000.00	60,000.00		100,000.00		-	-	-			-	-		-	100,000.00
32	- ค่าวัสดุเอกสารการพิมพ์			22,000.00		22,000.00		-	-	-			-	-		-	22,000.00
33	ฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ (เฉพาะวัสดุสำนักงาน)			25,000.00		25,000.00		-	-	-			-	-		-	25,000.00
34	- งานวางแผนและงบประมาณ			-		-		-	-	-			-	-		-	-
35	- งานความร่วมมือ			-		-		-	-	-			-	-		-	-
36	- งานวิจัยพัฒนาวัตกรรมและสิ่งประดิษฐ์			-		-		-	-	-			-	-		-	-
37	- งานประกันคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา			-		-		-	-	-			-	-		-	-
38	- งานศูนย์ข้อมูลสารสนเทศ			-		-		-	-	-			-	-		-	-
39	- งานส่งเสริมและจัดการศึกษาและประกอบธุรกิจ			-		-		-	-	-			-	-		-	-
40	ฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียน นักศึกษา (เฉพาะวัสดุสำนักงาน)			25,000.00		25,000.00		-	-	-			-	-			25,000.00
41	- งานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา			-		-		-	-	-			-	-		-	-
42	- งานครูพี่เลี้ยง			-		-		-	-	-			-	-		-	-
43	- งานปกครอง			-		-		-	-	-			-	-		-	-
44	- งานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน			-		-		-	-	-			-	-		-	-
45	- งานสวัสดิการนักเรียน นักศึกษา			-		-		-	-	-			-	-		-	-
46	- ค่าวัสดุการแพทย์		-	-		-		-	-	-			-	-		50,000.00	50,000.00
47	- งานโครงการพิเศษและการบริการชุมชน			-		-		-	-	-			-	-		-	-
48	ฝ่ายวิชาการ (เฉพาะวัสดุสำนักงาน)			25,000.00		25,000.00		-	-	-			-	-			25,000.00
49	- งานวัสดุและประเมินผล			-		-		-	-	-			-	-		-	-

	รายการค่าใช้จ่าย/รายการจ่ายตาม งบประมาณ	แผนการใช้จ่ายเงินปีตามแผนปฏิบัติการ (ปี 2568) แหล่งเงิน ผลิตผล/โครงการ														รวมทั้งสิ้นเป็นเงิน
		1. งบบุคลากร	2. งบดำเนินงาน					3. งบลงทุน	4. งบเงินอุดหนุน					5. งบรายจ่ายอื่น	6. เงินรายได้ สถานศึกษา	
			ตอบแทนฯ (ปวช)	ตอบแทนฯ (ปวส)	ตอบแทนฯ (ระยะสั้น)	สาธารณูปฯ	รวม	ค่า วัสดุภัณฑ์ และสิ่ง ปลูกสร้าง	1.ค่าจัดการ เรียนการสอน	2.กิจกรรม พัฒนาผู้เรียน	3.ค่าหนังสือเรียน	4.ค่าอุปกรณ์	5.ค่าเครื่องแบบ	รวม		
50	- งานพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน			-			-	-	-	-			-	-	-	-
51	- งานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี			-			-	-	-	-			-	-	-	-
52	- งานวิทยบริการและห้องสมุด			-			-	-	-	-			-	-	50,000.00	50,000.00
53	- งานสื่อการเรียนการสอน			-			-	-	-	-			-	-	-	-
54	- ค่าวัสดุหนังสือ วารสาร และตำรา	-		-			-	-	-	-			-	-	-	-
55	- วัสดุคอมพิวเตอร์	-		-			-	-	-	-			-	-	-	-
56	ค่าวัสดุฝึก ทั้งหมด 335000 ตาม แผนตามหนังสือสำนักงาน		-	-			-		-	-			-	-	-	-
57	- แผนกวิชาช่างยนต์						-	40,000.00	-	-			40,000.00	-	-	40,000.00
58	- แผนกช่างกลโรงงาน						-	40,000.00	-	-			40,000.00	-	-	40,000.00
59	- แผนกวิชาช่างเชื่อมโลหะ		-	-			-	30,000.00	-	-			30,000.00	-	-	30,000.00
60	- แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง		-	-			-	40,000.00	-	-			40,000.00	-	-	40,000.00
61	- แผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์		-	-			-	30,000.00	-	-			30,000.00	-	-	30,000.00
62	- แผนกวิชาช่างก่อสร้าง-โยธา		-	-			-	40,000.00	-	-			40,000.00	-	-	40,000.00
63	- แผนกวิชาการบัญชี		-	-			-	25,000.00	-	-			25,000.00	-	-	25,000.00
64	- แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ		-	-			-	30,000.00	-	-			30,000.00	-	-	30,000.00
65	- แผนกวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ		-	-			-	15,000.00	-	-			15,000.00	-	-	15,000.00
66	- แผนกวิชาเทคนิคพื้นฐาน		-	-			-	30,000.00	-	-			30,000.00	-	-	30,000.00
67	- แผนกวิชาสามัญสัมพันธ์		-	-			-	15,000.00	-	-			15,000.00	-	-	15,000.00
	- ค่าสาธารณูปโภค (ขั้นค่า)		-	-	-	1,000,000.00	1,000,000.00	-	-	72,000.00	-	-	-	-	610,000.00	1,682,000.00
68	ค่าน้ำประปา		-			30,000.00	30,000.00			-	-		-	-	10,000.00	40,000.00
69	ค่าไฟฟ้า		-			949,000.00	949,000.00			-	-		-	-	600,000.00	1,549,000.00
70	ค่าโทรศัพท์		-	-		6,000.00	6,000.00			-	-		-	-	-	6,000.00
71	ค่าไปรษณีย์โทรเลข		-	-		15,000.00	15,000.00			-	-		-	-	-	15,000.00
72	ค่าอินเทอร์เน็ต		-	-			-	-	60,000.00	-			60,000.00	-	-	60,000.00
73	ค่าบริการ Cloud Server						-		12,000.00				12,000.00			12,000.00
	- งบลงทุน		-	-			-	-	-	-			-	-	-	-
74	3.1 วัสดุภัณฑ์			-			-		-	-			-	-	-	-
75	3.2 สิ่งก่อสร้าง		-	-			-		-	-			-	-	-	-
	3.2.1 อาคารผลิต			-			-		-	-			-	-	-	-
	- งบรายจ่ายอื่น		-	-	-	-	-	-	-	-			-	-	-	-
76	(1) โครงการตามรอยา		-	-			-		-	-			-	-	-	-
77	(2) โครงการเร่งประสิทธิภาพ						-									-
78	(3) โครงการจัดหาบุคลากรสนับสนุน						-									-
79	(4) โครงการบูรณาการทักษะวิชาชีพ (fix it)						-									-

	รายการค่าใช้จ่าย/รายการจ่ายตาม งบประมาณ	แผนการใช้จ่ายเงินปีตามแผนปฏิบัติการ (ปี 2568) แหล่งเงิน ผลผลิต/โครงการ														รวมทั้งสิ้นเป็นเงิน
		1. งบบุคลากร	2. งบดำเนินงาน					3. งบลงทุน	4. งบเงินอุดหนุน				5. งบรายจ่ายอื่น	6. เงินรายได้ สถานศึกษา		
			ตอบแทนฯ (ปวช.)	ตอบแทนฯ (ปวศ.)	ตอบแทนฯ (ระยะสั้น)	สาธารณฯ	รวม	ครุภัณฑ์ และสิ่ง ปลูกสร้าง	1. ค่าจัดการ เรียนการสอน	2. กิจกรรม พัฒนาผู้เรียน	3. ค่าหนังสือเรียน	4. ค่าอุปกรณ์	5. ค่าเครื่องแบบ	รวม		
80	(5) โครงการ ทีวีศึกษา					-									-	
81	(6) โครงการ พัฒนาศักยภาพผู้เรียน					-									-	
82	(7) โครงการเงินอุดหนุนค่าอุปกรณ์การเรียนของนักเรียนสายอาชีพ					-									-	
83	(8) โครงการเสริมสร้างวินัยกรรมการพัฒนาเทคโนโลยีสิ่งประดิษฐ์ของครูรุ่นใหม่		-	-		-		-		-			-		-	
84	โครงการ up skill, Re skill														-	
85	โครงการอาชีพฯ ด้านยาเสพติด														-	
86	โครงการลดภาระหนี้					-									-	
87	โครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริ															
	โครงการตามนโยบาย จุดเน้น ของ สอศ. และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง		-	-	-	-	-	-	-	1,083,000.00	281,580.00	520,600.00	1,885,180.00	-	1,885,180.00	
88	งบสำรอง/ฉุกเฉิน/พัฒนาฯ สำหรับเพื่อสนับสนุนงานนโยบาย สอศ. กระทรวง พื้นที่					-			-				-			
89	ค่าหนังสือเรียน			-		-		-	1,083,000.00				1,083,000.00	-	1,083,000.00	
90	ค่าอุปกรณ์การเรียน			-		-		-	-	281,580.00			281,580.00	-	281,580.00	
91	ค่าเครื่องแบบนักเรียน		-	-		-		-	-		520,600.00		520,600.00	-	520,600.00	
	- โครงการ เงินค่ากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน					-		514,444.50	-				514,444.50		514,444.50	
92	1. กิจกรรมวิชาการ(กิจกรรมภายใต้ องค์การวิชาชีพอย่างน้อยหนึ่งครั้งต่อปี)		-	-		-		-	238,260.00				238,260.00		238,260.00	
93	2. กิจกรรมส่งเสริมสนับสนุน คุณธรรม จริยธรรม (ส.ส. สายคุณธรรม)		-	-		-		-	119,130.00				119,130.00		119,130.00	
94	3. กิจกรรมศึกษาฐาน (อย่างน้อย 1 ครั้ง ต่อปี)		-	-		-		-	119,130.00				119,130.00		119,130.00	
95	4. กิจกรรมคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ตในหลักสูตรปกติ		-	-		-		-	37,924.50				37,924.50		37,924.50	
	โครงการ/กิจกรรม ต่างๆ ที่เสนอ เพื่อสนับสนุน		-	-	-	-	-			-	-	-	-	-	-	
96	โครงการพัฒนาวิชาการ															
97	โครงการทดสอบมาตรฐานวิชาชีพ ปีการศึกษา 2567								2,500							

รายการค่าใช้จ่าย/รายการตามงบประมาณ	แผนการใช้จ่ายเงินปีตามแผนปฏิบัติการ (ปี 2568) แหล่งเงิน ผลิตผล/โครงการ															รวมทั้งสิ้นเป็นเงิน
	1. งบประมาณ	2. งบดำเนินงาน					3. งบลงทุน	4. งบเงินอุดหนุน						5. งบรายจ่ายอื่น	6. เงินรายได้สถานศึกษา	
		ตอบแทนฯ (ปวช.)	ตอบแทนฯ (ปวส.)	ตอบแทนฯ (ระยะสั้น)	สาธารณฯ	รวม	ค่าวัสดุภัณฑ์และสิ่งปลูกสร้าง	1. ค่าจัดการเรียนการสอน	2. กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	3. ค่าหนังสือเรียน	4. ค่าอุปกรณ์	5. ค่าเครื่องแบบ	รวม			
98 โครงการสอบวัดผลและประเมินผลปลายภาคเรียน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567									2,500							
99 โครงการเตรียมความพร้อมสอบ V-NET ปีการศึกษา 2567									-							
100 โครงการสอบวัดผลและประเมินผลปลายภาคเรียน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568									2,500							
101 โครงการจัดประชุมภาคี 4 ฝ่าย																
102 โครงการแข่งขันทักษะวิชาชีพ และหลักสูตรระยะสั้น ระดับสถานศึกษา									1,500							
103 โครงการแข่งขันทักษะวิชาชีพ และหลักสูตรระยะสั้น ระดับอาชีวศึกษา									20,000							
104 โครงการเตรียมความพร้อมแข่งขันทักษะวิชาชีพ ทักษะอยู่ในฐาน ระดับภาค									100,000							
105 โครงการจัดซื้อเครื่องมือประจำตัวผู้เรียน																
106 โครงการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา																
107 โครงการนิเทศการจัดการเรียนการสอน																
108 โครงการศึกษาระดับความพึงพอใจของนิสิต นิสิตศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนของครู																
109 โครงการปฐมนิเทศเตรียมความพร้อมผู้เรียนก่อนออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพ/ฝึกอาชีพในสถานประกอบการ									3,000							
110 โครงการเจ้าค่ายเตรียมความพร้อมนักศึกษาก่อนออกฝึกอาชีพในสถานประกอบการ									5,000							
111 โครงการนิเทศนิสิต/นิสิตศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ/ฝึกอาชีพในสถานประกอบการ									-							
112 โครงการสัมมนาและปัจฉิมนิเทศนิสิต/นิสิตศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ/ฝึกอาชีพในสถานประกอบการ									-							
113 โครงการอบรมระบบบริหารจัดการฐานข้อมูล การจัดการอาชีวศึกษา ระบบบริหาร (DVE-DATA)									-							
114 โครงการวางแผนพัฒนาบุคลากร																
115 โครงการ open house								30,000								
116 โครงการ ปฐมนิเทศ นิสิต นิสิตศึกษา																

รายการค่าใช้จ่าย/รายการตามงบประมาณ	แผนการใช้จ่ายเงินปีตามแผนปฏิบัติการ (ปี 2568) แหล่งเงิน ผลผลิต/โครงการ														รวมทั้งสิ้นเป็นเงิน
	1. งบบุคลากร	2. งบดำเนินงาน					3. งบลงทุน	4. งบเงินอุดหนุน					5. งบรายจ่ายอื่น	6. เงินรายได้สถานศึกษา	
		ตอบแทนฯ (ปวช.)	ตอบแทนฯ (ปวส.)	ตอบแทนฯ (ระยะสั้น)	สาธารณูปฯ	รวม	ค่าครู/ค่าจ้างและสิ่งปลูกสร้าง	1. ค่าจัดการเรียนการสอน	2. กิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้	3. ค่าหนังสือเรียน	4. ค่าอุปกรณ์	5. ค่าเครื่องแบบ	รวม		
117	โครงการ ปิยะฉัตรนิเทศ นวัตกรรม นวัตกรรม														
118	โครงการ แผนงานวิจัย														
119	โครงการ แผนงานอาชีพเปิดตลาดแรงงาน														
120	โครงการ เยี่ยมบ้านนักเรียน นวัตกรรม														
121	โครงการ ตรวจสอบคุณภาพนักเรียน ปวช.1,2 นวัตกรรม ปวส.1														
122	โครงการ อาและวงเวียน														
123	โครงการ ตรวจสอบคุณภาพนักเรียน นวัตกรรม ก่อนออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ปวช.3,ปวช.2														
124	โครงการ วันหยุดบุญโลก								3,000						
125	โครงการ อบรมนักเรียนแกนนำรู้เท่าทันยาเสพติด บุคลากรโรงเรียนกีฬา								5,000						
126	โครงการ วันต่อต้านยาเสพติดโลก								3,000						
127	โครงการ เฝ้าระวังพฤติกรรมนักเรียน นวัตกรรม														
128	โครงการ เปิดประชุมองค์การวิชาชีพ								5,000						
129	โครงการ เสริมสร้างสมรรถนะนักเรียนวิชาชีพ								1,000						
130	โครงการ เสริมสร้างสมรรถนะนักเรียนวิชาชีพ														
131	โครงการ เสริมสร้างสมรรถนะนักเรียน อวท.								20,000						
132	โครงการ เสริมสร้างสมรรถนะนักเรียน อวท.								10,000						
133	โครงการ อวท. จัดอาคารทำความดีระดับสถานศึกษา								10,000						
134	โครงการ อนาคตความดี								1,500						
135	โครงการ กิจกรรมเนื่องในวันคล้ายวันพระบรมราชสมภพ ร.10								1,500						
136	มหาดูนิเทศคุณธรรมราช บรมนาถบพิตร วันชาติ และวันพ่อแห่งชาติ								1,000						
137	โครงการ กีฬาภายในด้านกีฬาสี ประจำปีการศึกษา 2568								20,000						
138	โครงการ สืบสานภาษาถิ่น (วันคล้ายวัน)								3,000						
139	โครงการ ทำบุญตักบาตรเนื่องในเทศกาลวันขึ้นปีใหม่								10,000						
140	โครงการ ถวายเทียนพรรษา วันเข้าพรรษา ประจำปีการศึกษา 2568								6,000						

	รายการค่าใช้จ่าย/รายการตาม งบประมาณ	แผนการใช้จ่ายเงินปีตามแผนปฏิบัติการ (ปี 2568) แหล่งเงิน ผลผลิต/โครงการ														รวมทั้งสิ้นเป็นเงิน
		1. งบบุคลากร	2. งบดำเนินงาน					3. งบลงทุน	4. งบเงินอุดหนุน					5. งบรายจ่ายอื่น	6. เงินรายได้ สถานศึกษา	
			ตอบแทนฯ (ปวช.)	ตอบแทนฯ (ปวส.)	ตอบแทนฯ (ระยะสั้น)	สาธารณฯ	รวม	ค่า ครุภัณฑ์ และสิ่ง ปลูกสร้าง	1.ค่าจัดการ เรียนการสอน	2.กิจกรรม พัฒนาผู้เรียน	3.ค่าหนังสือเรียน	4.ค่าอุปกรณ์	5.ค่าเครื่องแบบ	รวม		
141	โครงการ ประกวดร้องเพลง								2,000							
142	โครงการ พิธีถวายพระพรชัยมงคล พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว 28 ก.ค.								2,500							
143	โครงการ ปลูกป่าเฉลิมพระเกียรติ ร.10								3,500							
144	โครงการ เติมน้ำมันเครื่องเครื่องยนต์ฯ นางเจ้าสิริกิติ์ 12 สิงหาคม								2,500							
145	โครงการ วันวิทยาศาสตร์ และ สิ่งประดิษฐ์จากของเหลือใช้								3,000							
146	โครงการ ประกวดไฟร์คอง								3,000							
147	โครงการ เจ้าชายสุพรรณ จริยธรรม นักเรียนนักศึกษาใหม่													60,000		
148	โครงการ ปฐมนิเทศนักศึกษาใหม่ องค์การนิเวศฯฯในธนาคารแห่งประเทศไทย								3,000							
149	โครงการ เติมน้ำมันเครื่องเครื่องยนต์ฯ บรมราชินี 3 มิถุนา								2,500							
150	โครงการ กีฬาไหว้ครู								20,000							
151	โครงการ TO be number one								30,000							
152	โครงการ สายตรวจอาชีวศึกษา															
153	โครงการ ประเมินของลูกเสือสามัญ ปีการศึกษา 2568								5,000							
154	โครงการ กีฬารับเชิญลูกเสือสามัญ ปีการศึกษา 2568								3,000							
155	โครงการ สอบเก็บเงินเครื่องหมาย ลูกเสือโลก ปีการศึกษา 2568								2,000							
156	โครงการ จัดทำสื่อการสอนวิชาลูกเสือ								3,000							
157	โครงการ อบรมนายหมู่ลูกเสือสามัญ								10,000							
158	โครงการ สอบเก็บเงินเครื่องหมายวิชา พิเศษ								5,000							
159	โครงการ จัดซื้อวัสดุ อุปกรณ์จัดการ เรียนลูกเสือ ประจำปีลูกเสือสามัญ								10,000							
160	โครงการวันสมเด็จพระมหาธีรราชเจ้า								3,000							
161	โครงการ เดินทางไกล อยู่ค่ายพักแรม								20,000							
162	โครงการ ประกวดสวนสนามลูกเสือ								3,000							
163	โครงการวันภาษาไทย								3,000							
164	โครงการ วันวิทยาศาสตร์								3,000							
165	โครงการ อาชีวอาสา ร่วมด้วยช่วยประชาชน เทศกาลสงกรานต์ 2568															

	รายการค่าใช้จ่าย/รายการจ่ายตาม งบประมาณ	แผนการใช้จ่ายเงินปีตามแผนปฏิบัติการ (ปี 2568) แหล่งเงิน พลพลศึกษา/โครงการ															รวมทั้งสิ้นเป็นเงิน
		1. ชนิดบุคลากร	2. ชนิดดำเนินงาน					3. ชนิดรูปแบบ	4. ชนิดเงินอุดหนุน					5. ชนิดรายจ่ายอื่น	6. เงินรายได้ สถานศึกษา		
			ตอบแทนฯ (ปวช.)	ตอบแทนฯ (ปวส.)	ตอบแทนฯ (ระยะสั้น)	สาธารณูปฯ	รวม	ค่า ครูพิเศษ และสิ่ง นอกเหนือ	1. ค่าจัดการ เรียนการสอน	2. กิจกรรม พัฒนาผู้เรียน	3. ค่าหนังสือเรียน	4. ค่าอุปกรณ์	5. ค่าเครื่องแบบ	รวม			
166	โครงการ จ่ายโอกาสการศึกษา วิชาชีพและพัฒนาทักษะวิชาชีพเพื่อ เตรียมความพร้อมสู่ตลาด แรงงาน กิจกรรมที่ 1.1 การพัฒนารูปแบบและ ยกระดับคุณภาพศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อ ชุมชน (Fix-It Center) ปีงบประมาณ พ.ศ.2558																
167	โครงการ ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน กิจกรรมหลักที่4 สร้างช่างชุมชน (1 วิทยาลัย 1 ช่างชุมชน)																
168	โครงการ การเรียนรู้ตามรอยพระยุคล บาท									-							
169	โครงการพัฒนาระบบบริหารทรัพยากร																
170	โครงการปรับปรุงภูมิทัศน์หน้าวิทยาลัย							30,000									
171	โครงการปรับปรุงภูมิทัศน์ด้านหน้า อาคารอำนวยการ																
172	โครงการปรับปรุงภูมิทัศน์ตกแต่งสิ่งไม้ ภายในวิทยาลัยฯ									-							
173	โครงการซ่อมแซมระบบน้ำบาดาล ภายในวิทยาลัยฯ									-							
174	โครงการซ่อมแซมระบบแสงสว่าง ภายในวิทยาลัยฯ									-							
175	โครงการซ่อมแซมระบบระบายอากาศ ภายในวิทยาลัย									-							
176	โครงการพิธีมอบประกาศนียบัตรแก่ ผู้สำเร็จการศึกษา ประจำปีการศึกษา 2567									10,000							
177	โครงการรับสมัครและมอบตัวนักเรียน นักศึกษาใหม่ ประจำปีการศึกษา								3,000								
178	โครงการพัฒนาระบบงานและดูแล สิ่งแวดล้อม																
179	โครงการเตรียมความพร้อมเจ้าพนักงาน ประเมินผลการดำเนินงานศูนย์บ่ม เพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา ประจำปีงบประมาณ																
180	โครงการพัฒนาศักยภาพผู้เรียน ด้าน การอบรม ปีการศึกษา2568 (สร้าง จิตสำนึกในการเป็นผู้ประกอบการ และการเขียนแผนธุรกิจ)																

รายการค่าใช้จ่าย/รายการตามงบประมาณ	แผนการใช้จ่ายเงินปีตามแผนปฏิบัติการ (ปี 2568) แหล่งเงิน พลหลีก/โครงการ														รวมทั้งสิ้นเป็นเงิน
	1. งบประมาณ	2. งบดำเนินงาน					3. งบลงทุน	4. งบเงินอุดหนุน					5. งบรายจ่ายอื่น	6. เงินรายได้สถานศึกษา	
		ตอบแทน (ประจำ)	ตอบแทน (ประจำ)	ตอบแทน (ระยะสั้น)	สาธารณูปโภค	รวม	ค่าวัสดุภัณฑ์และสิ่งปลูกสร้าง	1. ค่าจัดการเรียนการสอน	2. กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	3. ค่าหนังสือเรียน	4. ค่าอุปกรณ์	5. ค่าเครื่องแบบ	รวม		
181 โครงการพัฒนาศักยภาพผู้เรียน ด้านการศึกษา งาน ปีการศึกษา 2568															
182 โครงการสนับสนุนงบประมาณโครงการพัฒนาศักยภาพผู้เรียนอาชีวศึกษาในการเป็นผู้ประกอบการ เพื่อดำเนินงานตามแผนธุรกิจ ประจำปี 2568															
183 โครงการนิเทศติดตามการดำเนินงานตามแผนธุรกิจ ปีการศึกษา 2568															
184 โครงการพัฒนาสำนักงานศูนย์แม่ข่ายผู้ประกอบการ วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกอุดรธานี ประจำปีงบประมาณ 2568															
185 โครงการเสริมสร้างแม่ข่ายเปิดบ้านตลาดธุรกิจตลาดออนไลน์ ปีการศึกษา 2568															
186 โครงการจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2569															
187 โครงการสรุปผลการดำเนินงานประจำปีการศึกษา 2568								3,000							
188 โครงการให้ความรู้เรื่องการจัดทำรายงานประเมินตนเอง								12,000							
189 โครงการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (Self - Assessment Report : SAR)								1,000							
190 โครงการประกวดสิ่งประดิษฐ์ของคนรุ่นใหม่ ประจำปีการศึกษา 2568 ระดับสถานศึกษา										-					
191 โครงการประกวดสิ่งประดิษฐ์ของคนรุ่นใหม่ ประจำปีการศึกษา 2568 ระดับอาชีวศึกษาจังหวัดอุดรธานี										-					
192 โครงการประกวดสิ่งประดิษฐ์ของคนรุ่นใหม่ ประจำปีการศึกษา 2568 ระดับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ										-					
193 โครงการประกวดสิ่งประดิษฐ์ของคนรุ่นใหม่ ประจำปีการศึกษา 2568 ระดับภาคกลาง										-					
194 โครงการส่งเสริมสนับสนุน นวัตกรรมและสิ่งประดิษฐ์ของคนรุ่นใหม่ ประจำปีการศึกษา 2568															
195 โครงการส่งเสริมการแข่งขันหุ่นยนต์อาชีวศึกษา ประจำปีการศึกษา พ.ศ. 2568															
196 โครงการพัฒนาระบบเครือข่ายภายในวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกอุดรธานี									30,000						

รายการค่าใช้จ่าย/รายการตามงบประมาณ	แผนการใช้จ่ายเงินปีตามแผนปฏิบัติการ (ปี 2568) แหล่งเงิน ผลผลิต/โครงการ															รวมทั้งสิ้นเป็นเงิน
	1. งบบุคลากร	2. งบดำเนินงาน					3. งบลงทุน	4. งบเงินอุดหนุน						5. งบรายจ่ายอื่น	6. เงินรายได้สถานศึกษา	
		ตอบแทนฯ (ปวช)	ตอบแทนฯ (ปวส)	ตอบแทนฯ (ร้อยละ)	สาธารณูปฯ	รวม	ค่าครูเกียรติคุณและสิ่งปลูกสร้าง	1. ค่าจัดการเรียนการสอน	2. กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	3. ค่าหนังสือเรียน	4. ค่าอุปกรณ์	5. ค่าเครื่องแบบ	รวม			
197	โครงการความร่วมมือระหว่างสถานศึกษา ร่วมกับสถานประกอบการ และหน่วยงานอื่นๆ ประจำปีการศึกษา 2568							6,000								

